

Partea I: ELEMENTE CARE CONDIȚIONEAZĂ DEZVOLTAREA, PROBLEME ȘI DISFUNȚIONALITĂȚI

Introducere

Elaborarea Planului de Amenajare a Teritoriului Județean Olt decurge din necesitatea faptului ca fiecare județ, conform Legii nr.350/2001, privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, art.42, alin.(3) trebuie să utilizeze acest Plan.

Planul de Amenajare a Teritoriului Județean Olt se va elabora în concordanță cu „Conținutul-cadru al documentațiilor de amenajare a teritoriului” în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2001 privind activitatea de amenajare a teritoriului și urbanism.

Planul de Amenajare a Teritoriului Județean Olt (PATJ) are caracter director și va reprezenta expresia spațială a programului de dezvoltare socio-economică a județului și se va întocmi pentru teritoriul administrativ al Județului Olt, cu rol de coordonare și de armonizare a dezvoltării teritoriului județean cu unitățile administrative componente.

În acest sens Planul de Amenajare a Teritoriului Județean Olt trebuie să se coreleze cu prevederile secțiunilor din Planul de Amenajare a Teritoriului Național (PATN), cu programele guvernamentale sectoriale precum și cu alte programe de dezvoltare.

Documentația pentru obținerea avizelor și/sau acordurilor se realizează de către proiectant și se difuzează prin grija beneficiarului.

Obținerea acordului de mediu intră în sarcina beneficiarului, care trebuie să coordoneze procedura de evaluare a impactului asupra mediului atunci când P.A.T.J. este finalizat așa cum prevăd reglementările în domeniu (HG nr. 1076/3004). Documentația pentru obținerea acordului de mediu se va întocmi de către proiectantul P.A.T.J.

Redactarea finală a documentației va cuprinde observațiile și recomandările formulate de instituțiile abilitate să elibereze acorduri și avize. Redactarea finală intră în atribuția proiectantului, sarcinile proiectantului încetând odată cu aprobarea documentației.

Aprobarea documentației la nivelul Consiliului județean poate fi obținută numai după informarea și consultarea populației.

Realizarea planurilor de amenajare a teritoriului (PATJ) se va realiza cu ajutorul Sistemelor Geografice Informaționale. Pentru elaborarea P.A.T.J. se va folosi "baza de date spațiale în sistem ARCGIS". realizată de A.N.C.P.I. pentru M.D.R.T.

Programul elaborării lucrării, perioada vizată

Întocmirea documentației Planul de Amenajare a Teritoriului Județean Olt se va face în parcursul a 5 faze de elaborare:

Faza I- Documentare și Studii de fundamentare; Faza II- Elemente care condiționează dezvoltarea, probleme și disfuncționalități; Faza III- Diagnostic, priorități; Faza IV- Strategia de dezvoltare spațial și programul de măsuri; Faza V- Documentații pentru obținerea avizelor și introducerea observațiilor.

După predarea fiecărei faze Consiliul Județean își va exprima punctul de vedere asupra documentelor, prin formularea unor observații și recomandări. După elaborarea ultimei etape, este necesară obținerea de avize și/sau acorduri de la M.D.R.T. și alte organisme centrale și teritoriale interesate.

Durata de execuție a contractului de achiziție publică este de 18 luni de la semnarea de către părți a contractului.

Scopul și necesitatea elaborării documentației

Elaborarea PATJ Olt are ca scop realizarea unui document director, care va armoniza, intențiile de acțiune și proiectele de dezvoltare propuse județului, având ca obiectiv principal valorificarea unor resurse proprii - naturale, economice, sociale și culturale specifice.

La elaborarea PATJ Olt se va ține cont de următoarele principii europene de dezvoltare spațială: - dezvoltarea durabilă;

- dezvoltarea unui sistem urban policentric și o nouă relație urban – rural;

- asigurarea accesului la informație și cunoaștere;
- gestionarea prudentă a resurselor, protecția naturii și a moștenirii culturale.

Date generale

A doua fază a primei etape de elaborare a planului se desfășoară prin valorificarea studiilor de fundamentare și analiza principalelor domenii țintă ale planului, în scopul identificării factorilor dezvoltării, problemelor și tendințelor de dezvoltare a acestora.

Obiectivul documentației de analiză și este de a trece în revistă, într-un mod concis și consistent, principalele probleme ce au reieșit din studiile de fundamentare și din examinarea domeniilor redactarea lor într-un document unic. Această documentație se concentrează în principal asupra problemelor cu relevanță teritorială, în vederea formulării diagnozei planului, în faza următoare a elaborării.

PATJ Olt se va relaționa cu planuri de amenajare a teritoriului și strategii de dezvoltare economico-socială generale și sectoriale în vigoare:

Programe naționale și europene:

- Planul Național de Dezvoltare a României (PND) 2007-2013,
- Cadrul Strategic Național de Referință (CSNR) 2007-2013,
- Programul de guvernare 2009-2012
- Programele Operaționale Sectoriale (POS) 2007-2013,
- Programul Operațional Regional (POR) 2007-2013,
- Planul Național de Dezvoltare Rurală (PNDR) 2007-2013,
- Strategia de dezvoltare a Regiunii SV - Oltenia.
- Strategia Națională de Protecția Mediului – 2004-2025
- Strategia Națională de Management al Riscului la Inundații” (H.G. 1854/2005),
- Secțiunile I, II, III, IV, V și VI ale P.A.T.N
- Planul Național de Îmbunătățiri funciare 2004
- Strategiile locale și sectoriale (la nivel administrativ și la nivel de servicii descentralizate)
- Carta europeană a patrimoniului arhitectural, Amsterdam, 1975
- European Spatial Development Perspectives (Potsdam 1999)
- Principes directeurs pour le Developpement territorial durable du Continent European, CEMAT, (Hanovra 2000)
- Agenda teritorială a Uniunii Europene-(Leipzig, 2007)- Spre o Europă mai competitivă și durabilă cu regiuni diverse - Leipzig, 25mai 2007
- Planificarea strategică – către coeziune teritorială, Jan Vogelij, Ex-președinte al Consiliului European al Specialiștilor în Planificare Teritorială (CESPT - ECSP), 2008.

Pentru detalierea unor domenii ale planului, considerate de mai mare importanță în analiză, au fost elaborate următoarele **studii de fundamentare**:

1. Studiu istoric privind patrimoniul cultural
2. Studiu privind structura activităților
3. Studiu privind energia (resurse, producție, transport, consum)
4. Studiu privind transporturile
5. Studiu de mediu

Metodologia adoptată este în acord cu „ Conținutul-cadru al documentațiilor de amenajare a teritoriului” în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2001 privind activitatea de amenajare a teritoriului și urbanism – secțiunea 2 - Planul de Amenajare a Teritoriului Județean - PATJ.

Partea 1-a: „Elemente care condiționează dezvoltarea, probleme și disfuncționalități” constă în selectarea problemelor puse în lumină de analiza fiecărui domeniu – analiză pe domenii – și prelucrarea lor într-un mod în care să faciliteze formularea problemelor și disfuncțiilor, a priorităților, care vor fi prelucrate ulterior în faza de diagnoză. Evidențierea problemelor și disfuncționalităților se va realiza pe baza analizelor cantitative și calitative ale caracteristicilor

spațiale și economico-sociale, grupate pe domenii și componentele lor. Principalele domenii analizate au fost:

1. Contextul suprateritorial
2. Structura teritoriului
 - 2.1 Localizare geografică
 - 2.2 Cadrul natural/mediul
 - 2.3 Patrimoniul cultural și construit
 - 2.4 Rețeaua de localități
 - 2.5 Infrastructuri tehnice
 - 2.6 Zonificarea teritoriului
3. Structura socio-demografică
 - 3.1 Evoluția populației și potențialul demografic
 - 3.2 Resursele umane
4. Structura activităților
 - 4.1 Agricultură, silvicultură, piscicultură
 - 4.2 Industria, producția și distribuția energiei, construcții
 - 4.3 Turismul
 - 4.4 Servicii economice și sociale

Baza documentară și bibliografia

- Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul
- Legea nr. 363/2006 privind aprobarea P.A.T.N. - Secțiunea I – Rețele de transport
- Legea nr. 171/1997 privind aprobarea P.A.T.N. - Secțiunea II – Apa
- Legea nr. 5/2000 privind aprobarea P.A.T.N. - Secțiunea III – Zone protejate
- Legea nr. 351/2001 privind aprobarea P.A.T.N. - Secțiunea IV – Rețeaua de localități
- Legea nr. 575/2001 privind aprobarea P.A.T.N. - Secțiunea V – Zone de risc
- Legea nr. 137/1995 privind protecția mediului
- Legea nr. 462/2001 pentru aprobarea OUG nr. 236/2000, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.
- Legea nr. 451/2002 pentru ratificarea convenției europene a peisajului
- Metodologie de identificare și evaluare a peisajului (PARTEA II) - 2008 – proiectant general S.C. QUATTRO DESIGN S.R.L.
- Strategia de Reabilitare a Drumurilor Naționale elaborată de C.N.A.D.N.R. –2015
- Strategia de Dezvoltare a Infrastructurii Feroviare din România – perioada 2001 – 2010, elaborată de Compania Națională de Căi Ferate S.A.
- Planul Județean de Transport Durabil – IPTANA-S.A.-2008.
- Master Planul general de transport 2007-2013
- Govindasamy B, Duffy PB, Coquard J. (2003), *High-resolution simulations of global climate, part 2 Climate Dynamics*, vol. 21, pag. 391-404.
- Guvernul României OM nr. 776/2007 privind declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România, MO 615/2007
- Guvernul României (2007), HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, MO 739, 31 octombrie 2007
- Hijmans RJ, Cameron SE, Parra JL, Jones PG, Jarvis A. (2005), *Very high resolution interpolated climate surfaces for global land areas*, *International Journal of Climatology*, vol. 25, pag. 1965-1978.
- Jarvis A, Reuter HI, Nelson A, Guevara E. (2008), *Hole-filled SRTM for the globe Version 4*, CGIAR-CSI SRTM 90m Database, <http://srtm.csi.cgiar.org>.

1. Contextul suprateritorial – interjudețean și regional

1.1 Coridoare de transport, orașe poartă

Județul Olt este traversat de **3 coridoare de transport** internațional - axe prioritare ale rețelei europene de transport (TEN-T):

- Axa prioritara 7 (rutieră) – fostul Coridor Pan-european IV
- Axa prioritara 22 (feroviară)
- Axa prioritara 18 (fluviul Dunărea) – fostul Coridor Pan-european VII

În regiunea Sud Vest Oltenia sunt patru **drumuri europene care** traversează și județul Olt:

- **E70**: La Coruña - Torino - Trieste - Belgrad – Timișoara - Craiova - București - Ruse - Samsun - Poti;
- **E79**: Miskolc - Oradea - Petrosani - Craiova - Vidin – Sofia – Thessaloniki;
- **E81**: Mukaceve - Satu Mare - Cluj-Napoca - Sibiu – Rimnicu Vâlcea - Pitești – București;
- **E574**: Bacău - Onești - Brașov - Pitești – Craiova.

Exista puncte rutiere de trecere a frontierei la Drobeta-Turnu Severin spre Iugoslavia, la Calafat și Bechet spre Bulgaria (numai cu bacul).

Principala magistrală de cale ferata este București – Timișoara, care traversează regiunea de la est la vest fiind și singura linie dubla din regiune. A doua ca importanta este Craiova – Simeria și traversează regiunea de la sud la nord. Acestea sunt singurele linii electrificate. Alte linii importante sunt Craiova – Calafat, Strehăia – Motru, Craiova - Piatra-Olt – Râmnicu Vâlcea. Piatra Olt este nod de cale ferata având legături directe cu Râmnicu Vâlcea, Pitești, Caracal-Corabia.

Principalele orașe poartă care deserveșc județul sunt Craiova și București, care sunt deservite în îndeplinirea acestei funcții de aeroporturi internaționale.

În regiunea Sud Vest Oltenia exista un singur aeroport situat în Craiova. Aeroportului Craiova permite operarea în regim de Aeroport internațional, având în vedere cele mai recente lucrări de modernizare. Județul Olt este situat la o distanță de aproximativ de 100 km de fiecare din orașele poartă amintite, legătura dintre aceste puncte fiind necesar a fi făcută prin dezvoltarea traficului rutier sau feroviar.

Dunărea face parte din axa prioritara TEN-T- 18: axa de transport fluvial Rin/Meuse-Main-Dunăre, și furnizează României și altor tari prin care trece noi oportunități majore pentru dezvoltarea transportului pe apa. Din cele 19 orașe localizate pe malul romanesc sunt de asemenea porturi fluviale din care 5 aparțin regiunii Oltenia: Orșova, Drobeta Turnu - Severin, Calafat, Bechet și Corabia.

1.2 Poli de dezvoltare externi / poli interni cu efect extrajudețean

Centre de polarizare

În Regiunea Oltenia exista 9 tipuri de centre de polarizare, clasificate astfel:

1. *centru urban cu influență regională* – municipiul Craiova, puternic centru industrial și universitar cu influență în întreaga regiune;
2. *centre urbane cu funcție interjudețeană* – municipiile Râmnicu Vâlcea, Drobeta Turnu Severin, Târgu Jiu și Slatina, cu influențe atât în județele proprii, cat și în afara lor;
3. *orașe cu influența interjudețeană redusă* – orașe cu aflus de forță de muncă la nivel interjudețean redus – Filiași, Calafat, Motru;
4. *municipii și orașe cu influență zonală* – orașe cu aflus de forță de muncă la nivel zonal – Caracal, Orșova, Ocnele Mari, Călimanești, Băile Olănești;
5. *orașe cu influență locală I* – centre locale de utilizare a forței de muncă de nivel I – Băiești, Corabia, Balș, Drăgășani;
6. *orașe cu influență locală II* – centre locale de utilizare a forței de muncă de nivel II – Baia de Arama, Strehăia;
7. *orașe cu influență locală III* - centre locale de utilizare a forței de munca de nivel III – centre locale de utilizare a forței de muncă în agricultură de nivel I – Vânju Mare, Dragănești Olt, Piatra Olt, Segarcea, Horezu;

8. *localități agricole* cu arii de influență în consolidare – centre locale de utilizare a forței de muncă în agricultură de nivel I – Bălcești, Băbeni
9. reședințe de comune – centre de polarizare

Poli de creștere economică

Experiența altor state arată ca motorul regional de creștere economică este concentrat în anumiți poli de creștere, care pot fi de două categorii:

- **economii de localizare** (rezultând din concentrarea geografică a unor întreprinderi aparținând aceleiași ramuri, deci între care există legături de tipul input-output, incluzând și economiile de transfer/legătură) – clusterelor publice sau private
- **economii de aglomerare** (ca rezultat al asocierii geografice a unui număr mare de activități economice din ramuri diverse, de ex: transportul interurban dezvoltat, piețe cu resurse de muncă cu calificări variate, servicii guvernamentale, o gamă largă de servicii de asistență comercială, financiară, contabilă, juridică; dotări social-culturale, infrastructură sanitară) – tradițional, astfel de poli de creștere economică sunt orașele.

În timp ce economiile de localizare se pot constitui în **poli de creștere industrială**, economiile de aglomerare se organizează cel mai adesea în **poli de creștere urbană**.

Dezvoltarea regională este în mod normal concentrată în jurul a cel puțin unui oraș mare pe regiune, iar în unele cazuri în jurul mai multor orașe, datorită dificultăților în dezvoltarea serviciilor de sprijin și a facilităților de orice fel. Polarizarea corespunde tuturor relațiilor asimetrice care leagă un centru de periferia sa și care plasează periferia într-o poziție de dependentă față de centru. Orașul este un loc de atracție și difuzie, având funcția de stimulare a spațiului învecinat. Într-o structură teritorială policentrică, specializările și complementaritățile diferitelor centre urbane permit mai multor orașe să exercite funcția de poli. Dezvoltarea regională polarizată sau multi-polarizată oferă posibilitatea interconexiunilor geografice, tehnice și economice.

Potrivit studiului efectuat de Grupul de Economie Aplicată (GEA), la nivelul regiunii Sud-Vest Oltenia, cele patru capitale de județ Slatina, Targu-Jiu, Drobeta-Turnu Severin și Ramnicu-Vilcea au relevanță locală însă nu reprezintă poli de creștere regională, Craiova este singurul oraș cu potențial de transformare în pol de creștere economică pentru întreaga regiune, reprezentând atât un centru administrativ de decizie, cât și un important centru universitar.

Infrastructura de afaceri a regiunii Sud-Vest este formată din două parcuri industriale operaționale, situate în județul Dolj (Craiova) și în județul Gorj (Sadu) și un parc industrial greenfield, la Corabia, precum și 5 incubatoare de afaceri.

Proiecte cu propuneri care vizează dezvoltarea de noi parcuri industriale sunt:

- Refacerea zonei industriale a orașului Vânu Mare (Mehedinți)
- Parc Industrial Tehnopol – Horezu (Vâlcea)
- Parc Industrial Motru (Gorj).

Infrastructura de afaceri

În regiunea Oltenia funcționează 5 incubatoare de afaceri:

- IPA CIFATT Craiova
- Centrul de Afaceri pentru dezvoltarea IMM-urilor - Tg. Jiu
- Fundația pentru Dialog Social - Centrul pentru Dezvoltare Locală Tg. Jiu
- Incubatorul de afaceri EUROPA
- Centrul de Afaceri Flandra - Rm. Vâlcea

1.3 Zone de cooperare transfrontalieră

Cooperarea transfrontalieră în spațiul regiunii sud-vest Oltenia este materializată prin programe și proiecte comune, coordonate de Uniunea Europeană, cele mai importante dintre acestea fiind:

Programul de cooperare transnațională sud-estul Europei

Prioritatea 1: Sprijinirea inovării și antreprenoriatului

- Dezvoltarea rețelelor tehnologice și de inovare în domenii specifice;
- Dezvoltarea unui mediu propice antreprenoriatului inovativ;
- Îmbunătățirea condițiilor cadru și deschiderea drumului către inovare

Prioritatea 2: Protecția și îmbunătățirea mediului înconjurător

- Îmbunătățirea managementului integrat al apelor și prevenirea riscurilor de inundații;
- Îmbunătățirea prevenirii riscurilor naturale
- Promovarea cooperării în domeniul managementului resurselor naturale și al ariilor protejate
- Promovarea energiei regenerabile și eficientizarea resurselor

Prioritatea 3: Îmbunătățirea accesibilității

- Îmbunătățirea coordonării în promovarea, planificarea și intervenția în domeniul rețelelor primare de transport;
- Dezvoltarea strategiilor de diminuare a “diviziunii digitale”;
- Îmbunătățirea condițiilor cadru pentru platformele multimodale.

Prioritatea 4: Dezvoltarea sinergiilor transnaționale ale zonelor cu potențial

- Abordarea problemelor ce afectează zonele metropolitane și sistemele regionale de așezări
- Promovarea unui tipar echilibrat al zonelor cu potențial în ceea ce privește accesibilitatea și atractivitatea acestora
- Promovarea utilizării patrimoniului cultural pentru dezvoltare

Prioritatea 5: Asistență tehnică pentru implementarea programului și creșterea capacității administrative.**Programul de cooperare transfrontalieră România - Bulgaria 2007-2013**

Programul de Cooperare Transfrontaliera Romania-Bulgaria este un program operational cu finantare europeana, pentru Romania si Bulgaria, in perioada 2007-2013.

Obiectivele Programului de Cooperare Transfrontaliera Romania-Bulgaria 2007-2013:

1. imbunatatirea accesului la infrastructura de transport in cadrul ariei eligibile, pentru a facilita circulatia bunurilor si persoanelor;
2. imbunatațirea disponibilității si diseminarii informatiilor privind oportunitatile comune in cadrul zonei de frontiera;
3. durabilitatea valorii intrinseci a resurselor naturale ale zonei, prin exploatarea prudenta si protejarea efectiva a mediului inconjurator;
4. dezvoltarea economica durabila a regiunii de frontiera prin initiative comune, in vederea identificarii si intaririi avantajelor comparative si reducerii dezavantajelor;
5. consolidarea coeziunii sociale si culturale prin actiuni de cooperare intre oameni si comunitati.

Strategia UE pentru regiunea Dunării

Strategia UE pentru Regiunea Dunării, ca model de dezvoltare regională la nivel european, a fost inițiată de România și Austria în 2008 și a fost lansată până la sfârșitul anului 2010.

Strategia Dunării va fi o strategie internă a Uniunii Europene la care sunt invitate să participe și statele terțe riverane și va respecta cele trei principii aplicate și în cazul Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice.

Cele trei domenii (piloni) propuse de Comisia Europeană și pe care se va axa Strategia Dunării sunt:

- conectivitatea (transport, energie, telecomunicații),
- protecția mediului și gestiunea apei,
- dezvoltarea socio-economică (cultură, educație, turism, dezvoltare rurală).

Necesitatea Strategiei:

- îmbunătățirea dialogului între actorii europeni din regiunea Dunării
- susținerea potențialului economic al zonei Dunării și pentru dezvoltarea durabilă a localităților riverane
- asigurarea coerenței programelor și proiectelor în curs de derulare cu cele care vor fi susținute prin viitorul exercițiu bugetar post 2013.

Provocările regionale de care se va ține cont în viitoarea strategie sunt constituite din:

- dezvoltarea diferită a statelor riverane

- necesitatea îmbunătățirii condițiilor de trafic pe Dunăre
- protejarea mediului, a biodiversității și prevenirea riscurilor
- schimbările climatice
- diversitatea culturală.

Oportunitățile de dezvoltare oferite de o viitoare strategie a Dunării:

Transport:

- coridorul de transport transeuropean VII-TEN-T- Dunărea reprezintă o axă prioritară de transport în interiorul UE
- refacerea infrastructurii portuare și a șenalului navigabil

Utilizarea noilor tehnologii și a sistemelor verzi:

- inovare și cercetare în beneficiul dezvoltării durabile
- sisteme verzi și tehnologii noi pentru societatea informațională de mâine

Investiții în protecția mediului

- ape mai curate
- protejare biodiversității
- dezvoltare rurală și protecția împotriva riscului producerii de fenomene extreme.

Statele participante sau interesate în elaborarea strategiei:

- 8 state membre UE riverane sau situate în bazinul Dunării: Germania, Austria, Slovacia, Cehia, Slovenia, Ungaria, Bulgaria, România
- 6 state nemembre, riverane sau situate în bazinul Dunării: Serbia, Croația, Bosnia-Herțegovina, Muntenegru, republica Moldova și Ucraina
- 4 state interesate: Belgia, Olanda, Polonia, Turcia.

Etapele programului:

2009: înființarea grupului de lucru inter-instituțional privind participarea României la elaborarea strategiei, analiza situației existente

2010: elaborarea unui plan de comunicare și organizare de evenimente publice, menținerea dialogului bilateral și multilateral

2011: debutul implementării Strategiei UE pentru regiunea Dunării.

Obiectivele viitoarei strategii:

- transformarea regiunii Dunării într-o regiune prosperă
- dezvoltarea durabilă - eco-dezvoltarea
- promovarea turismului - atractivitatea

Colocviul fluvial european de sud

Colocviul fluvial european de sud se înscrie în procesul activ de punere în practică a Convenției europene a peisajului.

Obiectivele sale sunt:

- susținerea eforturilor de organizare și promovare a practicilor legate de căile de apă interioare ca vector de structurare, de dezvoltare, de punere în valoare a teritoriului, în contextul logicii de dezvoltare durabilă și în concordanță cu acestea
- organizarea schimburilor și cooperării europene între diferite văi fluviale cu scopul de a le pune deplin în valorile economice și sociale, în favoarea locuitorilor și de a asigura în același timp protecția.

În cadrul Programului de dezvoltare regională, susținut de Consiliul Europei, în scopul aplicării Strategiei paneuropene de conservare a diversității biologice și peisajere, România, Republica Moldova și Ucraina au semnat în anul 2000 Acordul privind realizarea rezervației transfrontieră "Delta Dunării și zona inferioară a râului Prut". Tot în anul 2000 România a inițiat împreună cu Bulgaria, Republica Moldova și Ucraina crearea "Coridorului verde al Dunării". Aceste cooperări în spațiul RBDD au generat o multitudine de inițiative și acțiuni comune materializate în proiecte și programe.

Pentru crearea mecanismelor de consultare la toate nivelele, cu cei implicați, cum ar fi colectivitățile locale, utilizatorii din bazinul hidrografic, beneficiarii serviciilor de gospodărirea apelor, prin Legea 310/2004 pentru modificarea și completarea Legii apelor 107/1996 s-a prevăzut crearea Comitetelor de bazin, organizate teritorial la nivelul Direcțiilor de Ape ale Administrației Naționale Apele Române (Argeș - Vedea, Jiu, Olt, Mureș, Someș-Tisa, Crișuri, Prut, Buzău-Ialomița, Dobrogea -Litoral, Banat, Siret).

Pentru protecția și utilizarea apelor fluviului a fost adoptată *Convenția privind cooperarea utilizarea durabilă a fluviului Dunărea* care oferă cadrul legal de cooperare pentru asigurarea protecției apei și resurselor ecologice, precum și pentru utilizarea lor durabilă în Bazinul Dunării.

Comisia Internațională pentru Protecția Fluviului Dunărea (ICPDR), cu sediul la Viena coordonează toate activitățile desfășurate în cadrul Convenției și este principalul organism de decizie al Convenției. România a devenit stat membru al Comisiei Internaționale pentru Protecția Fluviului Dunărea în 1995, odată cu ratificarea, prin Legea nr. 14/1995, a Convenției privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a fluviului Dunărea.

ICPDR servește drept platformă pentru coordonare la nivel bazinal în vederea dezvoltării și inițierii Planului de management bazinal al fluviului Dunărea. Totodată, ICPDR este puternic implicată în implementarea Directivei Cadru pentru Apă 2000/60/EC a Uniunii Europene la nivelul Bazinului Hidrografic al Dunării, principalul obiectiv al Convenției. În luna noiembrie 2000, Partile la Convenția privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a fluviului Dunărea și-au manifestat voința de a implementa Directiva Cadru pentru Apă și de a coopera în cadrul ICPDR pentru realizarea, până în 2009, a unui singur Plan de management bazinal al fluviului Dunărea, la nivelul întregului bazin dunărean:

În 1999 a luat ființă "*Coridorul Verde*" al Dunării, la inițiativa României, prin încheierea unui protocol de colaborare între Ministerele Mediului din Bulgaria, Moldova, România și Ucraina, prin care se va crea un sistem de zone protejate de-a lungul Dunării de Jos, inclusiv Delta Dunării.

1.4 Regiunea de dezvoltare în care este cuprins județul și regiunile de dezvoltare vecine

Județul Olt face parte din regiunea de dezvoltare S-V Oltenia, alături de județele Dolj, Gorj, Mehedinți și Vâlcea; regiunea are o suprafața de 29.212 Km² egală cu 12,25% din suprafața totală a României. Analiza contextului suprateritorial se va face prin identificarea factorilor care condiționează dezvoltarea, din domeniile relevante ale planului, cu evidențierea oportunităților și amenințărilor cu efect regional și supraregional care afectează județul.

Populația regiunii

La nivelul regiunii S-V Oltenia, evoluția populației totale continuă trendul descendent manifestat după recensămintele din 1992 și 2002, în anul 2008 față de anul 2000, populația regiunii a scăzut cu 137557 persoane, reprezentând 9,4 % din populația anului 2000.

Populația totală și pe medii

Județul	Anul	Pop. totală	Urban	Rural
Dolj	2000	744243	384174	360069
	2006	715989	383752	332237
	2008	708504	379363	329141
	Dinamica 00-08	-35739	-4811	-30928
Gorj	2000	394809	167984	226825
	2006	383557	180262	203295
	2008	378871	177903	200968
	Dinamica 00-08	-15938	9919	-25857
Mehedinți	2000	321853	156206	165647
	2006	303869	147519	156350
	2008	295248	143204	152044
	Dinamica 00-08	-26605	-13002	-13603
Olt	2000	508213	202753	305460
	2006	479323	194636	284687

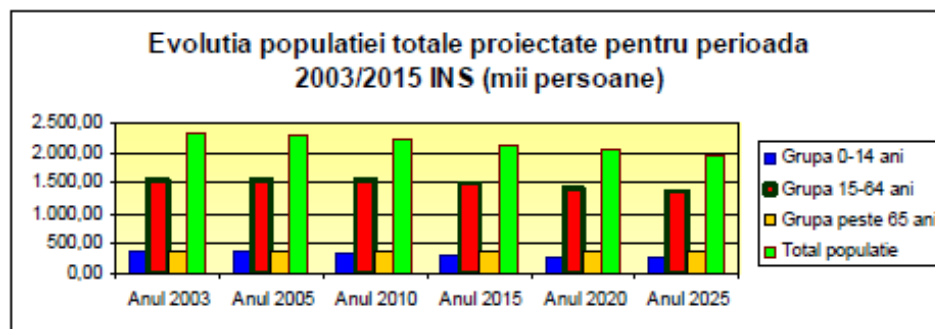
	2008	470709	189815	280894
	Dinamica 00-08	-37504	-12938	-24566
Vâlcea	2000	430713	176994	253719
	2006	413511	187358	226153
	2008	408942	185140	223802
	Dinamica 00-08	-21771	-8146	-29917
	2000	2399831	1088111	1311720
	2006	2293895	1092922	1200973
	2008	2262274	1075425	1186849
Regiunea S-V	Dinamica 00-08	-137557	-28979	-124871

Sursa : INS Anuar statistic 2009

Analiza dinamicii populației totale a regiunii SV Oltenia după anul 2000 pune în evidență un proces continuu de descreștere mai accentuată a **populației rurale** cu 124871 persoane în intervalul 2000 – 2008, populația urbană scăzând și ea în același interval cu cca. 1/4 din soldul celei rurale.

Pe durata întregii perioade analizate, cele mai accentuate scăderi ale populației s-au înregistrat (în valoare absolută) în județele Olt cu 37.504 persoane, (9,2% din populația județului în anul 2000), și Dolj cu 35.739 persoane, (9,50%). Scăderea populației în celelalte județe ale regiunii, pe perioada menționată, a fost de 9,1% în Mehedinți (26.605 persoane), 9,4% în Vâlcea (21.771 persoane) și 9,5% în Gorj (15.938 persoane).

Se așteaptă ca și în următorii ani **tendința de scădere a populației** regiunii Oltenia să continue, pe toate grupele de vârstă, așa cum este previzionat în proiecțiile INS asupra populației regiunii pentru perioada 2003-2025. Astfel, conform prognozelor INS, populația regiunii va fi în anul 2015 de 2149,4 mii persoane, iar în 2025 de 1950,9 mii persoane, înregistrând o scădere în perioada 2003-2025 de 16,27 %.

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Câștigul salarial lunar nominal mediu brut a crescut puternic în perioada 2000 – 2005 și cu o rată mai redusă până în 2008, când economia a atins un punct de maxim.

Câștigul salarial nominal mediu brut lunar total, în regiunea Sud-vest și județele componente

Teritoriul	2000	2005	2008	% față de media pe regiune - 2008
Regiunea S-V	300	958	1697	100
Dolj	292	944	1644	96,8
Gorj	352	1139	2032	119
Mehedinți	297	959	1695	99,8
Olt	294	920	1608	94,7
Vâlcea	265	832	1549	91,2

Sursa : INS Anuar statistic 2009

Disparitățile dintre județe în câștigul salarial sunt ilustrative în ceea ce privește repartiția veniturilor în regiune: județul Gorj fiind cel mai avantajat prin existența unui mare număr de salariați în minerit și energetică; în județele Olt și Vâlcea veniturile salariale fiind sub media regională, provenind preponderent din agricultură și silvicultură.

Resurse umane și piața muncii

Populația activă din punct de vedere economic din regiunea de dezvoltare Sud – Vest Oltenia, a evoluat negativ în ultima perioadă.

Evoluția populației regiunii după participarea la activitatea economică (mii pers.)

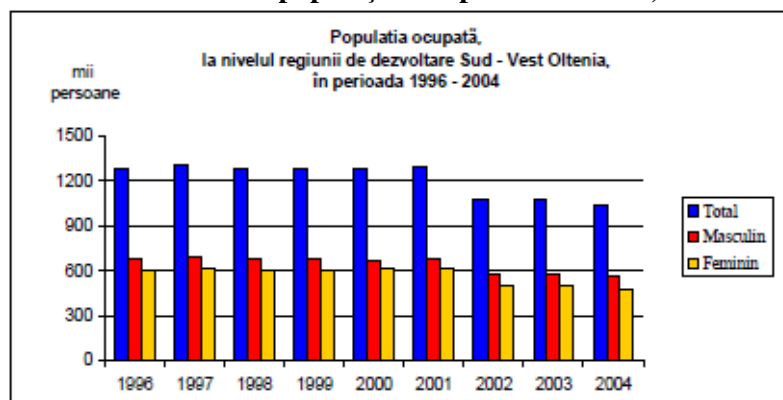
Populația	2000	2006	2008	Dinamica 00-08 (%)
Populația activă	1356	1118	1112	82,0
Populația ocupată	1282	1039	1040	81,1
Rata de activitate	73,8	65,2	64,6	- 9,2
Rata de ocupare	69,1	60,1	60,0	- 9,1
Rata șomajului BIM	5,5	7,1	6,5	+ 1,5

Sursa : INS Anuar statistic 2009

Cu o rata de activitate de 65,2% în 2006, pentru populația activă de 15 - 64 ani, regiunea de dezvoltare Sud - Vest se afla pe locul al II-lea în context național, după regiunea de dezvoltare Nord – Est (69,9%) și peste rata de activitate națională, de 63,2% dar sub media EU 25-69.3 %.

Situându-se, de asemenea, pe locul al II-lea în context național, regiunea de dezvoltare Sud- Vest avea, la nivelul anului 2004, în scădere cu 10 puncte procentuale față de anul 1999, o rata de ocupare de 60,0%, pentru intervalul 15 - 64 ani, superioară cu 2 puncte procentuale celei naționale dar, sub media EU 25 de 63,3 %.

Scăderea continuă a **ratei de ocupare** este rezultatul declinului economic de lungă durată, a unor dezechilibre structurale accentuate, cât și a deficitului de performanță economică și competitivitate.

Dinamica populației ocupate 1996/2004,

Sursa : INS Ancheta AMIGO

Structura populației ocupate pe sectoare de activitate în Regiunea Oltenia (1999-2004) -%

Indicator / An	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Total (mii pers.)	1282	1282	1296	1083	1076	1039
Agricultura	56,9	59,0	58,5	50,1	48,4	47,7
Industria și construcții	20,9	20,2	20,2	23,4	24,7	24,5
Servicii	22,2	20,8	21,3	26,5	26,9	27,8

Sursa: Forța de muncă în România. Ocupare și șomaj – Serii de date recalculare pe baza RPL 2002, INS

Se observa o scădere a populației ocupate în agricultură în regiunea Sud-vest de la 56,9% în 1999 la 47,7% în 2004 și o creștere sensibilă în privința ocupării în domeniile industrie și construcții de la 20,9% la 24,5% (după 2008 trendul ascendent al ocupării în construcții s-a inversat).

În totalul populației ocupate, ponderea majoritară revine **salariaților**, aceștia continuând să reprezinte cea mai importantă componentă a sa. Numărul de salariați a rămas aproape neschimbat în perioada 2000- 2008 înregistrându-se o ușoară scădere cu 1.2%; cea mai importantă scădere ale numărului de salariați a avut loc în jud. Gorj (11,6%) datorită restructurărilor din industria minieră.

Evoluția numărului de salariați în județele componente ale regiunii Sud-vest

Teritoriul	2000	2008	Dinamica 00-08 (%)
Regiunea S-V	428848	423895	98,8
Dolj	130452	136003	104
Gorj	89672	79329	88,4
Mehedinți	50539	49028	97,0
Olt	75226	74595	99,1
Vâlcea	82959	84940	102

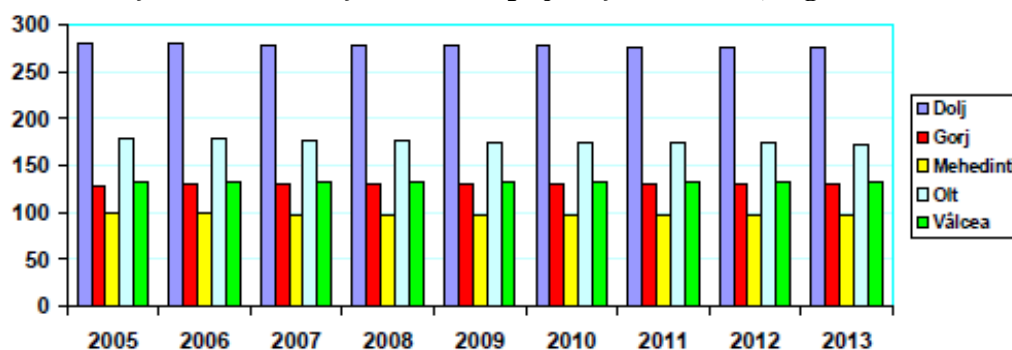
Sursa : INS Anuar statistic 2009

În perspectivă, proiecția INCS în Domeniul Muncii și Protecției Sociale indică faptul că vor exista încă dezechilibre pe piața muncii de-a lungul perioadei 2005-2013, prognozându-se o oferta superioară cererii la nivel regional.

În intervalul 2005-2013, se va produce o reducere a cererii de forță de muncă în județele Olt (cu 3,2%), Dolj (cu 1,7%) și Mehedinți (1%).

Deși mici, creșteri ale cererii potențiale de forță de muncă se estimează în județele Gorj (cu 1,1%) și Vâlcea (cu 0,2%).

Proiecția cererii de forță de muncă pe județe 2005/2013, regiunea Oltenia

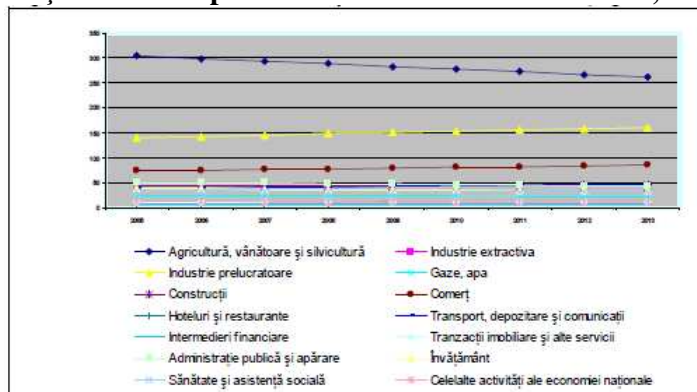

Sursa: Institutului Național de Cercetare Științifică în domeniul Muncii și Protecției Sociale, 2005

Pe activități economice, analiza ritmurilor de evoluție a cererii potențiale de forță de muncă în perioada 2005-2013 indică **scăderi ale cererii** în activități precum: agricultura, vânătoare, silvicultura, administrație publică și apărare, industrie extractivă, învățământ, energie electrică, termică, gaze, apă. Activități economice cu potențial semnificativ de **creștere a cererii de forță de muncă** se estimează a fi: industrie prelucrătoare, construcții, comerț, hoteluri și restaurante, transport, depozitare, comunicații, intermediari financiare, tranzacții imobiliare și servicii prestate firmelor.

Domeniile cu perspectiva de dezvoltare sunt legate de servicii (din care un loc important îl ocupă serviciile sociale), construcții și activitățile orizontale conexe, industria alimentară, industria de mașini și echipamente, industria echipamentelor electrice și optice, hoteluri și restaurante, comerț, servicii prestate firmelor (transport, depozitare), comunicații, intermediari financiare.

Proiecția cererii de forță de muncă pe sectoare de activitate 2005/2013, Regiunea Oltenia

Sursa: Institutului Național de Cercetare Științifică în domeniul Muncii și Protecției Sociale, 2005

Agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă înregistrează un număr destul de mare de **șomeri** din mediul rural; în județele Olt, Gorj și Vâlcea numărul șomerilor din mediul rural depășindu-l pe cel din mediul urban. Dacă la nivel regional șomajul la nivel urban cât și șomajul la nivel rural urmează un curs descendent, la nivelul județelor Mehedinți și Olt numărul șomerilor din mediul rural a crescut, cea mai mare creștere înregistrându-se în județul Mehedinți la 8253 în 2004 față de 4434 în 2001. Cea mai mare scădere atât ratei șomajului cât și a numărului de șomeri din mediul urban și rural se înregistrează în județul Dolj.

În ceea ce privește structura șomerilor înregistrați pe nivel de instruire, se observă că numărul șomerilor cu nivel de instruire liceal și postliceal scade continuu în perioada 2001- 2005, în timp ce numărul șomerilor cu nivel de instruire superior oscilează, cele mai mici valori atingându-se în 2002 și 2005.

Evoluția numărului de șomeri de lunga durată înregistrați în regiunea S-V la 31/12/2004 și 2005

		2004	2005
Regiunea Sud – Vest	Total	14273	14393
	Tineri sub 25 ani	2219	2928
	Adulți	12054	11465
Județul Olt	Total	3801	2276
	Tineri sub 25 ani	521	375
	Adulți	3280	1901

Sursa: AJOFM Dolj, Gorj, Vâlcea, Olt, Mehedinți

Numărul persoanelor încadrate în munca prin măsuri active în anul 2005, la nivel regional, a fost de 55203 persoane, în scădere față de nivelul anului 2004 și 2003 indicând o rată scăzută de participare a șomerilor la aceste măsuri și pierderea atractivității și eficienței acestora.

Dinamica persoanelor încadrate prin măsuri active în județ și în Regiunea Sud-Vest

	2003	2004	2005
Regiunea Sud – Vest	71154	65976	55203
jud. Olt	18471	16228	16008

Sursa: AJOFM Dolj, Gorj, Vâlcea, Olt, Mehedinți

Numărul de participanți la programele de formare profesională organizate de AJOFM-uri în colaborare cu furnizori privați de formare sau centrele regionale de formare profesională a adulților a fost la nivel de regiune în anul 2005 de 5934 persoane, aproximativ 49% dintre aceștia fiind femei.

Participanți la programele de formare profesională pe județ și în regiunea Oltenia

	2002	2003	2004	2005
Regiunea Sud – Vest	5378	7025	5029	5934
jud. Olt	1604	2359	928	1441

Sursa: AJOFM Dolj, Gorj, Vâlcea, Olt, Mehedinți

La nivelul anului 2004, în Regiunea de Dezvoltare Sud – Vest Oltenia, existau 1203 mii persoane inactivă, reprezentând 10,3% din numărul persoanelor inactivă existente în România. Peste 56% dintre persoanele inactivă erau femei și aproape 52% se regăseau în mediul rural.

Creșterea ponderii persoanelor inactivă în populația totală a regiunii Sud-Vest Oltenia în perioada 1999-2004 (de la 43.3% la 51.7%), în condițiile în care populația de vârstă școlară scade, scade și rata de activitate pentru grupa de vârstă 15-64 de ani, iar populația peste 65 de ani este în continua creștere este rezultatul direct al fenomenului de îmbătrânire demografică și a reducerii numărului locurilor de muncă.

Proгноza balanței cerere-oferta (mii persoane) în Regiunea Sud- Vest și județ

Județ \ Ani	2015	2011	2012	2013	Variație 2013/2005
S-V Oltenia	817.1	810.0	808.8	807.6	-1.2
jud. Olt	178.3	174.0	173.3	172.6	-3.2

Sursa: Institutului Național de Cercetare Științifică în domeniul Muncii și Protecției Sociale, 2005

Se previzionează în continuare dezechilibre pe piața muncii de-a lungul perioadei 2005- 2013, prognozându-se o ofertă superioară cererii la nivel regional, cât și la nivelul fiecărui județ component, cu excepția județelor Olt și Vâlcea unde se estimează o ușoară creștere.

Economia regiunii

Potențialul economic natural constă în bogate resurse agricole (dimensiunea terenului agricol, precum și calitatea acestuia, considerat a fi pe unul din locurile fruntașe între terenurile arabile ale României), hidroenergetice (rolul energetic principal în România - în 2001, 71,57% din totalul producției hidroelectrice naționale era produs aici), și termoeenergetice (27% din totalul producției termoelectrice naționale, în 2001). Aceste resurse sunt distribuite diferit în interiorul regiunii: județele din sud (Dolj și Olt în special, Mehedinți) sunt preponderent agricole, Mehedinți și Vâlcea se remarcă prin resursele hidroenergetice de la Porțile de Fier și Lotru-Olt, iar Gorj prin resursele termoeenergetice din zona Motru-Rovinari și Turceni.

Regiunea Sud-Vest Oltenia înregistrează la finele anului 2003 un **produsul intern brut (PIB) total** de 179313.8 miliarde lei preturi curente, în creștere cu 37.9% în raport cu anul 2002.

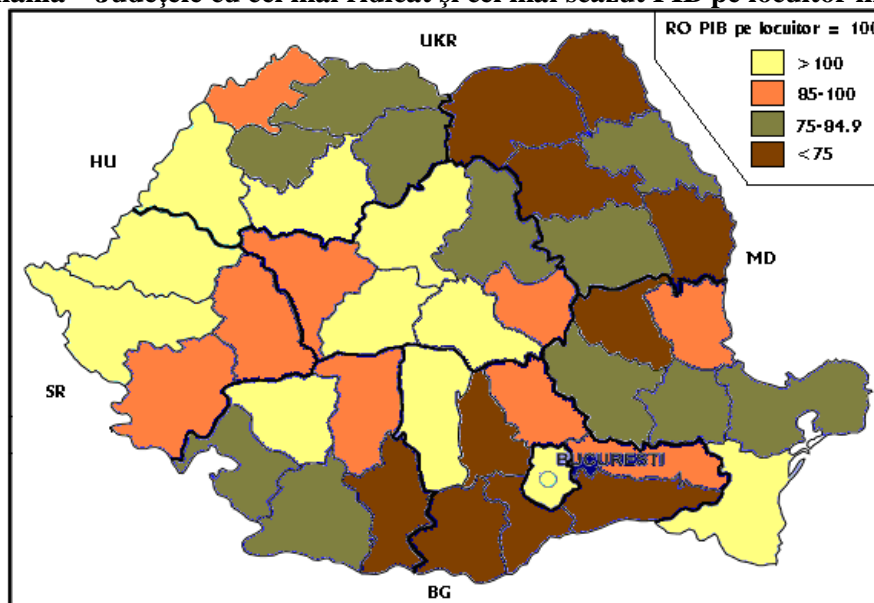
Analiza dinamicii PIB total din Regiunea Sud-Vest Oltenia în perioada 2000-2003, conform datelor furnizate de Anuarul Statistic al României, evidențiază o creștere cu aproximativ 140%, existând un trend crescător de la an la an pentru întreaga perioadă. PIB total al Regiunii SV Oltenia reprezintă la nivelul anului 2003, doar 9,08% din valoarea PIB național, ocupând ultimul loc între regiuni, aceasta situație manifestându-se, de altfel, pe întreaga perioadă de analiza 2000/2003.

Dinamica PIB 2000/2003 pe regiuni de dezvoltare

Regiunea de dezvoltare/ județul	2000	2001	2002	2003	Dinamica 2003/2000(%)
Nord Est	96,348.4	143,397.3	186,074.2	246,190.6	155.52
Sud Est	92,868.2	131,652.3	171,122.8	222,638.3	139.74
Sud-Muntenia	98,070.6	143,122.8	187,736.4	247,760.3	152.63
Sud-Vest Oltenia	74,888.90	104,850.70	130,001.30	179,313.80	139.44
ROMANIA	803,773.1	1,167,687.0	1,514,750.9	1,975,648.1	145.8

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

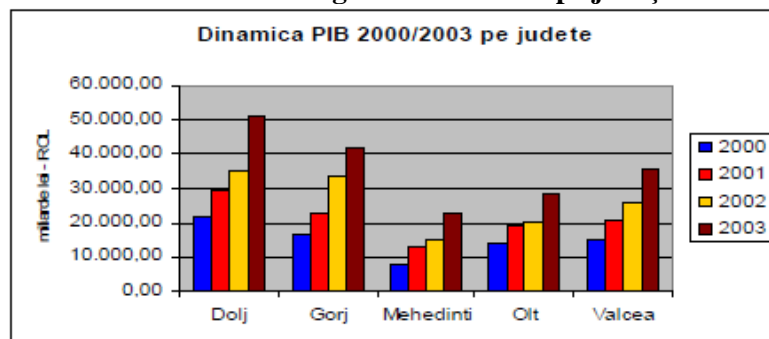
România – Județele cu cel mai ridicat și cel mai scăzut PIB pe locuitor în 2006

Sursa: Anuarul Statistic al României 2006, INS

Contribuția județelor regiunii la formarea PIB regional, la nivelul anului 2003, indică o pondere de 28,44% a județului Dolj (50.996,40 mld. lei), urmat de 23,32% (41.826,10 mld. lei) județul Gorj, 19,95% (35,774,80 mld. lei) județul Vâlcea, 15,73% (28.208,7 mld. lei) județul Olt și 12,56% (22.507,8 mld. lei) județul Mehedinți.

Dinamica PIB regional 2000-2003 pe județe

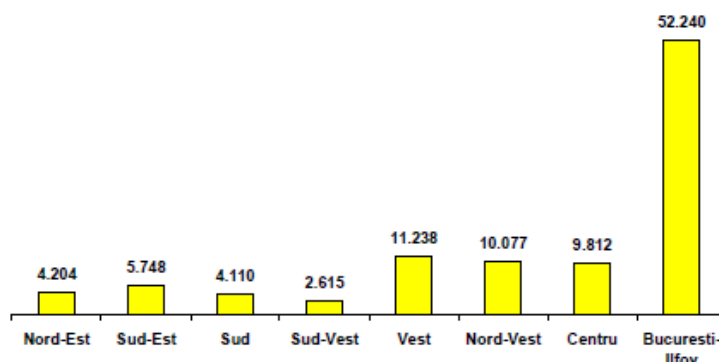

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Analiza în dinamică a structurii pe regiuni a **ponderii investițiilor străine directe** indica o scădere în regiunea SV Oltenia în totalul investițiilor realizate la nivel național (de la 3.7% în 2003 la 2.7% în 2004) fapt ce denota menținerea unei atractivități regionale foarte scăzute din punct de vedere investițional.

Dinamica acestui indicator în raport cu anul 2003 indica o creștere cu 14.08%, Regiunea SV Oltenia plasându-se pe penultimul loc între regiuni în atragerea investițiilor străine directe, înaintea Regiunii Nord Est.

Societăți comerciale cu capital străin la nivelul regiunilor de dezvoltare (1991-2004)

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Principalul obstacol în cale atragerii Investițiilor Străine Directe în Regiunea SV Oltenia este gradul de atractivitate scăzut al acesteia, datorat stării precare a dotărilor infrastructurale de baza (în special transport, utilități și ICT) și a calității slabe a mediului de afaceri (mediul politic și administrativ, sectorul privat - dezvoltarea antreprenorială regională, se afla în 2003 pe ultimul loc între regiunile României, atât ca densitate (număr de unități locale), ocuparea forței de muncă și cifra de afaceri, în toate sectoarele industriei construcții, comerț și servicii de piață.

Dinamica investițiilor brute ale unităților locale active pe activități ale economiei naționale în regiunea Oltenia în perioada 2000-2004. indica cea mai mare creștere, cu 1374.07% în sectorul hoteluri și restaurante, urmat de tranzacții imobiliare, închirieri și alte servicii prestate întreprinderilor (919.05%), energie electrică și termică, gaze și apă (703.06%) și comerț (357.25%). Singura evoluție negativă a investițiilor brute în perioada de analiza menționată s-a înregistrat în industria prelucrătoare (-19.37%).

În raport cu clasa de mărime a unităților active, **cifra de afaceri** obținută în anul 2004 a fost realizată în proporție de 47,0% în unitățile mari (51,2 % în anul 2003), 18,9% în unitățile micro (16,0% în anul 2003), 17,4% în unitățile mijlocii (15,2% în anul 2003) și 16,7% în unitățile mici (17,6% în anul 2003).

În raport cu activitățile economice, **industria** a înregistrat atât în anul 2003, cât și în anul 2004, peste 50% din totalul cifrei de afaceri din regiune.

Cifra de afaceri realizată din activitatea de comerț cu ridicata și cu amănuntul, service autovehicule și motociclete și a bunurilor personale și casnice a fost de 93.798 miliarde lei (78.585 miliarde lei în anul 2003), realizată în proporție de 76,3 % de către unitățile mici și micro (75,3% în anul 2003). În unitățile locale active din Regiunea SV Oltenia, în anul 2004, au fost înregistrate 326.581 **persoane ocupate**, în scădere cu 89 persoane față de anul precedent (326.670 persoane ocupate în anul 2003).

Pe **clase de mărime**, 44,8% din personalul unităților active a fost concentrat în unitățile mari (48,1% în anul precedent), 21,6% în cele mijlocii (20,8% în anul precedent), 18,2% în cele micro (15,6% în anul precedent) și 15,4% în cele mici (15,5% în anul precedent).

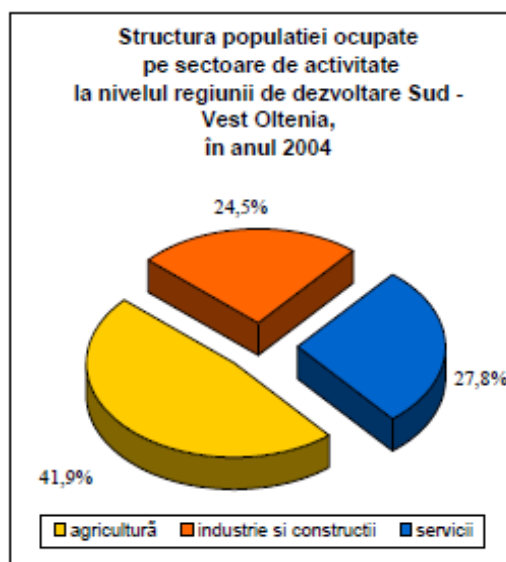
Pe **sectoare de activitate**, majoritatea personalului din unitățile active ale regiunii, în anul 2004, era concentrat în ramura industriei reprezentând 52,4% din total (54,4% în anul 2003) ponderea cea mai mare fiind în industria prelucrătoare în unitățile cu 250 de salariați și peste - 38,9% (39,8% în anul precedent), urmat de comerț cu 20,2% (19,3% în anul 2003) și construcții de 10,2% (10,2% în anul precedent), celelalte ramuri ale economiei regiunii având ponderi sub 10% din totalul personalului în unitățile active. În anul 2003, 62% din persoanele angajate în cadrul regiunii Sud-Vest Oltenia activau în **întreprinderi mari**.

Județul Olt înregistra la nivelul anului 2004 un număr de **34 de întreprinderi mari**, dintre care 23 activau în industria prelucrătoare. Ponderea întreprinderilor mari din Olt în regiunea Sud-Vest a fost de 16,5%.

Regiunea SV Oltenia are cel mai scăzut număr de IMM-uri din România și cel mai scăzut număr de IMM-uri cu capital străin.

La nivelul anului 2004 ponderea cea mai mare a persoanelor ocupate în IMM-uri era înregistrată în sectoarele comerț (63.131 persoane reprezentând 35.02%), industria prelucrătoare (51.386 persoane, reprezentând 28.5%), construcții (21.228 persoane, reprezentând 11.77%), tranzacții imobiliare (13.499 persoane, reprezentând 7.49%) și transporturi, depozitare și comunicații (12.019 persoane, reprezentând 6.67%).

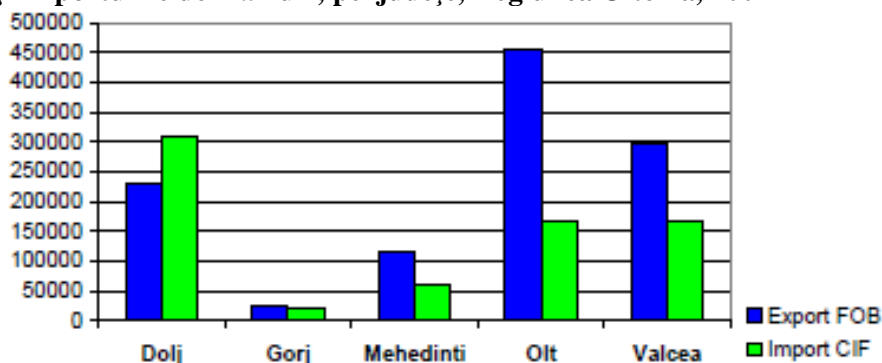
Distribuția **populației ocupate** pe sectoare de activitate evidențiază implicarea acestora în activități agricole într-o proporție semnificativă (47,7%). față de începutul intervalului analizat se constată, totuși, diminuarea greutății specifice a agriculturii, industriei și construcțiilor, în detrimentul serviciilor (de la 24,2% în anul 1996, la 27,8% în anul 2004).

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Balanța comercială externă la finele anului 2004, prezintă un excedent de 403.132 mii euro, prețuri FOB. La nivelul județelor componente, județul Dolj este singurul care a înregistrat un deficit de 76.764 mii euro, celelalte județe înregistrând excedente cuprinse între 3.578 mii euro județul Gorj și 292.051 județul Olt.

Exporturile și importurile de mărfuri, pe județe, Regiunea Oltenia, 2004

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Proiecția ratelor medii de creștere a PIB, a productivității muncii și a ocupării pe activități economice în perspectiva anului 2013 – Regiunea Oltenia

Regiunea Sud - Vest Oltenia	Rata medie anuală proiectată de creștere a PIB%	Rata medie propusă de creștere a productivității %	Rata medie de creștere a ocupării propusă %
Agricultura, vânătoare și silvicultura	3	2,1	-1,9
Pescuit și piscicultura	0,4	0	0
Industria extractivă	1,4	1,3	-0,1
Industria prelucrătoare	4,6	2,2	1,9
Energie electrică, termică, gaze, apă	4,7	1,6	-1
Construcții	6,1	2	1,2
Comerț	5,6	1,1	2,3
Hoteluri și restaurante	5,5	1,2	1,3
Transport, depozitare, comunicații	5,5	1,6	4,4
Intermedieri financiare	5,5	2	2,3
Tranzacții imobiliare, închirieri și servicii prestate firmelor	5,3	2,4	0,7
Administrație publică și apărare	3,7	1,1	-1,9
Învățământ	3,7	0,9	-1,3
Sănătate și asistența socială	3,7	0,8	0,1
Altele	4,6	2,1	-0,8

Sursa: Institutului Național de Cercetare Științifică în domeniul Muncii și Protecției Sociale, 2005

Infrastructura de transport

Regiunea SV Oltenia este traversată de 3 Axe prioritare ale rețelei europene de transport (TEN-T):

- Axa prioritara 7 (rutieră) – fostul Coridor Pan-european IV
- Axa prioritara 18 (fluviul Dunărea) – fostul Coridor Pan-european VII
- Axa prioritara 22 (feroviară)

Rețeaua de cale ferată

La 31 decembrie 2004 Oltenia dispunea de o rețea de căi ferate de 990 km, reprezentând 9 % din totalul național. **Linii electrificate** au o lungime de 505 km, reprezentând 51% în lungimea cailor ferate ce străbat regiunea (fata de 35,9% cat este media națională) iar **liniile ferate duble** reprezintă 241 km (24,35% din totalul regiunii, comparativ cu 26,8% media națională). Cu toate acestea, densitatea cailor ferate în regiune este cea mai mică din țară – 34 km/1000 km (46,4 media națională). Județele Olt și Gorj au o densitate comparabilă cu cea națională (dar sub medie) în timp ce Vâlcea, Mehedinți și Dolj sunt printre ultimele din România în ceea ce privește densitatea liniilor ferate /1000kmp de teritoriu.

Principala magistrală de cale ferată este București - Timișoara și traversează regiunea de la est la vest fiind și singura linie dublă din regiune. A doua ca importanță este Craiova – Simeria și traversează regiunea de la sud la nord. Acestea sunt singurele linii electrificate. Alte linii importante sunt Craiova – Calafat, Strehăia – Motru, Craiova - Piatra-Olt – Râmnicu Vâlcea. Piatra Olt este nod de cale ferată având legături directe cu Râmnicu Vâlcea, Pitești, Caracal-Corabia.

Lista proiectelor prioritare identificate de România împreună cu Uniunea europeană, la nivelul regiunii SV Oltenia sunt:

- Vințu de Jos – Sibiu - **Râmnicu Vâlcea** – Valcele – Pitesti - Bucuresti;
- Arad - Timișoara-Caransebeș – **Drobeta-Turnu Severin** – **Strehaia** – **Craiova** - **Calafat**;
- **Craiova** – Roșiori – Videle – București / Giurgiu.

Rețeaua rutieră

Regiunea Sud Vest Oltenia este traversată de patru **drumuri europene**:

- **E70**: La Coruña - Torino - Trieste - Belgrad – **Timișoara** - **Craiova** - **București** - Ruse - Samsun - Poti;
- **E79**: Miskolc - **Oradea** - **Petrosani** - **Craiova** - Vidin – Sofia – Thessaloniki;
- **E81**: Mukaceve - **Satu Mare** - **Cluj-Napoca** - **Sibiu** – **Rimnicu Vâlcea** - **Pitești** – **București**;
- **E574**: Bacău - Onești - Brașov - Pitești – **Craiova**.

Densitatea rețelei rutiere regionale – 35,9 km/km² - este ușor mai ridicată decât media națională – 33,3 km/km², mai puțin în Dolj unde este de 29,9 km/km², însă relativ bine dezvoltată în celelalte județe ale regiunii (Gorj – 39,3 km/km², Olt – 37,1 km/km², Mehedinți 37,6 km/km², și Vâlcea 37,6 km/km²).

Există puncte rutiere de trecere a frontierei la Drobeta-Turnu Severin spre Iugoslavia, la Calafat și Bechet spre Bulgaria (numai cu bacul).

Accesul la coridoarele vest-europene, precum și la cele est și sud-europene este însă limitat și îngreunat de capacitatea de transport și calitatea redusă a anumitor elemente de infrastructură (inexistența unei autostrăzi în regiune, drumuri naționale nemodernizate etc.).

Aeroporturi

În regiunea Sud Vest Oltenia există un singur aeroport situat în Craiova și care este administrat de Consiliul Județean Dolj. Deoarece Craiova este situată la o distanță de numai de 200 km de București, până acum dezvoltarea aeroportului nu a fost considerată o prioritate, fiind preferată dezvoltarea traficului rutier sau feroviar. Dotarea tehnică a Aeroportului Craiova permite operarea în regim de Aeroport internațional, având în vedere cele mai recente lucrări de modernizare.

Cai navigabile interne

Dunărea face parte din axa prioritara TEN-T- 18: axa de transport fluvial Rin/Meuse-Main-Dunăre, și furnizează României și altor țări prin care trece noi oportunități majore pentru dezvoltarea transportului pe apă. Din cele 19 orașe localizate pe malul românesc sunt de asemenea porturi fluviale din care 5 aparțin regiunii Oltenia: Orșova, Drobeta Turnu-Severin, Calafat, Bechet și Corabia.

Infrastructura de utilități

Lungimea rețelei de alimentare cu apă a regiunii Oltenia este de 3.969 km (penultimul loc între regiuni), 8,8 % din totalul național de 44.987 km, având în total cel mai mic număr de localități alimentate cu apă din România.

Rețeaua de canalizare regională este de 1.466 km, reprezentând doar 8,37% din lungimea rețelei de canalizare la nivel național (17.514 km). Din acest punct de vedere regiunea Oltenia se află pe ultimul loc pe plan național.

Craiova și Calafat posedă stații de epurare, în celelalte orașe ale regiunii nu există stații de epurare a apei, apele reziduale deversându-se direct în râurile Olt, Jiu sau în Dunăre.

În regiunea Oltenia, la nivelul anului 2004 lungimea rețelei de furnizare a **gazelor naturale** este de 1706 km. Aceasta reprezintă numai 2,72 % din lungimea rețelei de gaze naturale la nivel național (25879 km), și plasează regiunea Oltenia pe penultimul loc în țară, înaintea Regiunii Sud Est.

Cu un număr de 21 localități în care se distribuie **energie termică**, Oltenia se plasează pe locul 6 în România după regiunile Centru – 29, Nord - est – 29, Sud - 28, Sud-est – 24 și Vest – 23.

Posibilitatea de utilizare a unor stații independente de încălzire este în directă dependență de rețeaua de alimentare cu gaze naturale.

Consumul de **energie electrică** a fost în descreștere în ultima decada, în special pentru tensiunea de voltaj mediu și înalt, dovedind astfel reducerea activităților industriale.

Vânzarea de energie electrică a fost 6 828 043 MWh, din aceasta cantitate 14% a reprezentat energia electrică furnizată consumatorilor casnici; un total de 917.039 clienți erau înregistrați în octombrie 2001 în regiune.

Regiunea Oltenia are cel mai mic număr de abonamente la **telefonie fixă** la 100 locuitori, respectiv 15, media pe țară fiind 20 posturi telefonice la 100 locuitori.

Zone și activități rurale

	Dolj	Gorj	Mehedinți	Olt	Vâlcea
Populația rurală în 2004 (%)	47,0	53,3	51,7	59,6	55,0

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Principalele caracteristici ale zonei rurale din Oltenia sunt:

A. – dominantă asupra zonei urbane, ca număr de populație

Populația rurală a regiunii reprezintă la nivelul anului 2004, 52,8% din totalul populației, situând Oltenia pe a șasea poziție în România după București.

B. – Un procent mare din populație lucrează în agricultura

Populația ocupată civilă pe principalele sectoare de activitate (mii persoane)

Unitate teritorială	Total	Agricultura, vânătoare, silvicultură	Industrie	Alte activități
Oltenia	848,6	357,1	189,2	302,3
Olt	169,2	83,8	35,4	50

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

C. – Procentul de populație ce trăiește sub pragul de sărăcie

Conform Rapoartelor Dezvoltării Umane, în ultimii ani, procentul persoanelor sărace a crescut în zonele rurale: (de la 32,75% în 1995 la 40,53% în 1998 la nivel național).

D. – Productivitatea scăzută (ineficiența) activităților agricole și rurale – “economia de subzistență”

La nivelul Regiunii Oltenia, sectorul agricol îngloba un procent de 45,08% din populația ocupată civilă și contribuia cu un procent de 14,37% la formarea produsului intern brut regional.

Monoculturile s-au impus în județele Olt și Dolj, în special pentru grâu, un produs ieftin, cu valoare adăugată scăzută. Mono-culturile și exploatarea necorespunzătoare sunt principalele cauze ale eroziunii solului.

E. – Nivelul scăzut al profilului dezvoltării umane

Perioada de tranziție a adâncit discrepanțele rural - urban: un nivel scăzut și o insecuritate mare a venitului la sate; condiții precare de sănătate, posibilități mai reduse de acces la serviciile de sănătate, un nivel mai scăzut de educație și un nivel mai redus de confort.

Există 3 zone în regiune ce necesită prioritate în dezvoltarea de așezări cu rol central în cadrul regiunii respective, acționând ca nucleu de dezvoltare socio-economică.

Disparități intraregionale

Toate cele cinci județe care formează regiunea Oltenia trec printr-o perioadă dificilă din punct de vedere socio-economic: dacă județele industrializate din nord (Gorj și Vâlcea) au fost puternic afectate de restructurarea industrială, ducând la o creștere corespunzătoare a șomajului, zona agricolă din sud, cuprinzând județele Dolj, Olt și Mehedinți este puternic afectată de nivelul scăzut al productivității, având ca rezultat adâncirea sărăciei de-a lungul acestor zone tradițional subdezvoltate.

Populația totală și pe medii

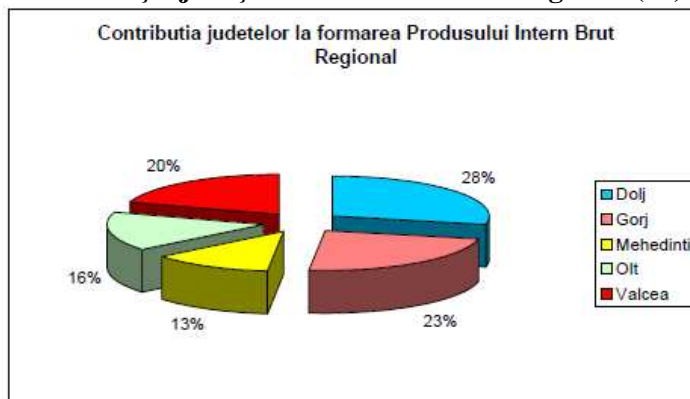
Județul	Total	Urban %	Rural %	Locuitori/ km
Dolj	720554	53,0	47,0	97,2
Gorj	386097	46,7	53,3	68,8
Mehedinți	305901	48,3	51,7	61,9
Olt	488176	40,4	59,6	88,4
Vâlcea	416908	45,0	55,0	72,2

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Structura populației indică un procent de 59,6% în mediul rural în județul Olt față de 52,8% la nivel regional, ceea ce denotă un puternic caracter rural al județului, urmat de județul Vâlcea (55%) și Gorj (53,3%).

Structura PIB regional indică o pondere de 28.44 % a județului Dolj (50.996,40 mld. lei), urmat de 23.32 % în județul Gorj (41.826,10 mld. lei), 19.95 % în județul Vâlcea (35.774,80 mld. lei), 15.73 % în județul Olt (28.208,7 mld. lei) și 12.56 % în județul Mehedinți (22.507,8 mld. lei).

Contribuția județelor la formarea PIB regional (%)

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Piața muncii din regiunea Oltenia s-a confruntat cu o serie de probleme determinate în principal de restructurarea economică, afectând în primul rând orașele monoindustriale a căror dezvoltare era legată în mare măsură de industria respectivă.

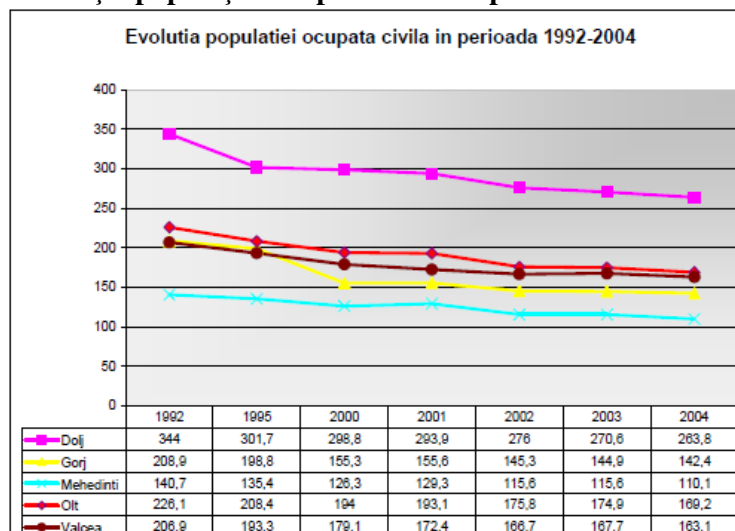
Piața muncii

Unitate teritorială	Câștigul salarial nominal mediu net lunar (2004)	Rata șomajului (2004)
Dolj	5972615	5,8
Gorj	6668843	8,0
Mehedinți	6479481	10,2
Olt	5835521	7,7
Vâlcea	5477252	7,6
Reg. Oltenia	6058561	7,5

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

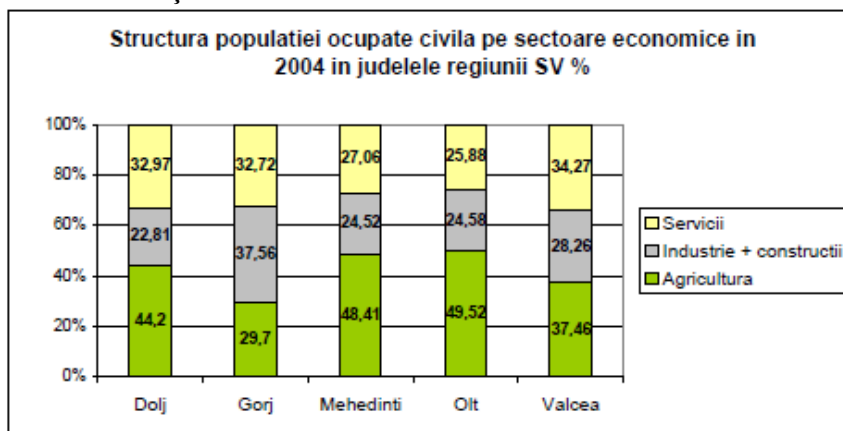
În județele Gorj și Vâlcea, reducerea populației ocupate a fost mai drastică în principal datorită restructurării industriei extractive, față de alte județe unde impactul restructurării nu a fost așa mare (Olt și Dolj).

Evoluția populației ocupată civilă în perioada 1992-2004

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Cele mai importante creșteri ale populației ocupate în 2004 față de 1992 s-au produs în administrație publică, comerț (județul Dolj, județul Gorj, județul Vâlcea), sănătate. În afara de existența unor dezechilibre structurale, principala problemă rămâne însă ponderea deosebit de ridicată a populației ocupate în agricultură (între 21% în județul Gorj și 51% în județul Olt), în bună măsură ocupare de subzistență.

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Un alt aspect important în analiza disparităților sub-regionale este situația **infrastructurii**. Județele Gorj și Olt au o infrastructură relativ bine dezvoltată privind rețeaua de transport rutier și căi ferate, sprijinind activitatea industrială a județelor și care, împreună cu facilitățile oferite de portul Corabia, creează oportunități bune pentru exporturi pe cale fluvială. Jud. Olt se află pe locul 1 în România în ceea ce privește nr. de km de drumuri județene și comunale modernizate. Dolj se situează pe ultimul loc în regiune în privința densității drumurilor (locul 26 în România) și pe locul 3 în Oltenia privind densitatea cailor ferate (locul 37 în România).

Infrastructura de transport

	Cai ferate Km	Din care electrificate	Densitatea la 1000 Kmp	Drumuri publice	Din care modernizate	Densitatea la 1000 Kmp	Porturi fluviale	Aeroporturi civile
Dolj	220	79	29,7	2217	487	29,9	2	1
Gorj	248	233	44,3	2199	703	39,3	-	0
Mehedinți	129	129	26,2	1857	406	37,6	2	0
Olt	230	64	41,8	2040	1135	37,1	1	0
Vâlcea	163	-	28,3	2167	634	37,6	-	0

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Volumul de gaz natural distribuit, județul Dolj se situează pe locul 2 ca volum total distribuit și pe primul loc privind gazul pentru uz casnic. Aceasta situație este determinată de volumul ridicat de gaz distribuit municipiului Craiova, arătând discrepanța uriașă între capitala județului și zona rurală, cea mai evidentă în județul Dolj. Aceeași situație este prezentă și în privința rețelei de apă: chiar dacă județul Dolj este pe ultimul loc în România ca număr de localități conectate la rețeaua de apă, simpla lungime a rețelei îl situează pe locul 26 în România și pe locul 3 în Oltenia. Dolj este al 5-lea județ în România și primul în Oltenia ca volum de apă potabilă distribuită; mun. Craiova fiind beneficiarul aproape al întregii cantități.

Infrastructura de utilități

	Nr. localități	Nr. localități alimentate cu gaz	% din total	Nr. localități alimentate cu apă	% din total	Nr. localități alimentate cu energie termică	% din total
Dolj	479	5	1,04%	12	2,50%	3	0,62%
Gorj	484	19	3,92%	39	8,05%	7	1,44%
Mehedinți	408	-	-	41	10,04%	1	0,24%
Olt	479	9	1,87%	47	9,81%	4	0,83%
Vâlcea	649	12	1,84%	35	5,39%	6	0,92%

Sursa: Planul de dezvoltare a regiunii SV Oltenia

Mediul

Una dintre problemele de mediu cu care se confruntă toate județele din Regiunea S–V este nedepozitarea și nevalorificarea deșeurilor, care pot aduce atingeri grave factorilor de mediu și sănătății populației.

În general, doar orașele și municipiile efectuează depozitari controlate pe terenuri destinate acestui scop, dar care nu corespund criteriilor minime de amenajare ecologică, colectarea selectivă a deșeurilor recuperabile (provenite de la populație) făcându-se sporadic.

În domeniul colectării selective a deșeurilor se constată că județele componente ale regiunii sunt sub nivelul cerințelor:

În *județul Dolj* deșeurile municipale sunt colectate neselectiv, se poate afirma că aproximativ 34% din componentele deșeurilor municipale reprezintă materiale reciclabile care nu se recuperează ci se elimină.

În *județul Mehedinți* deșeurile municipale nu sunt colectate selectiv în vederea valorificării materialelor reciclabile (hârtie, carton, sticlă, metal și materiale plastice). Aproximativ 40% din componentele deșeurilor municipale reprezintă materiale reciclabile, din care circa 20% au mari șanse de recuperare, nefiind contaminate.

În *județul Vâlcea* au existat doar tentative de colectare selectivă, în cadrul Primăriei Rm. Vâlcea și Primăriei Drăgășani, a deșeurilor prin montarea unor containere pentru PET-uri, lângă containerele de gunoi menajer din cadrul asociațiilor de proprietari. Singura firmă autorizată pentru colectarea PET este societatea SC. BIAPLAST SRL Rm. Vâlcea.

La nivelul *județului Olt* se efectuează parțial colectarea selectivă a deșeurilor în municipiul Slatina.

Deșeuri de producție

În *județul Olt* la momentul actual, există foarte puțini operatori economici care au ca domeniu de activitate gestionarea deșeurilor de producție, iar serviciile pe care le oferă acestea sunt limitate atât în ceea ce privește tipurile de deșeuri, cât și capacitățile de lucru.

În anul 2005 în *județul Gorj* cantitatea de deșeuri industriale generate de minerit, industrie, agricultura și construcții a fost de 112796 mii tone din care 109660 mii tone sunt deșeuri rezultate din activitățile de extracție (minerit) – steril minier.

Generatorii din celelalte industrii și agricultură au produs cca. 3136 mii tone.

Deșeuri periculoase

Județul Dolj - La nivelul anului 2005 a fost colectată o cantitate de 95,956 tone ulei uzat și valorificată o cantitate de 56,954 tone înregistrându-se în stoc o cantitate de 296,102 tone la sfârșitul anului.

Județul Mehedinți - La sfârșitul anului 2005, în județul Mehedinți s-a constatat existența a 1512 transformatori în funcțiune și condensatori scoși din uz.

Județul Gorj - Principalele tipuri de deșeuri periculoase generate în anul 2005 în județ au fost deșeuri din industria petrolului, uleiuri uzate deșeuri anorganice din chimie, deșeuri de la fabricarea azbestului.

Județul Vâlcea - Cantitățile de deșeuri toxice și periculoase generate au crescut față de anul 2004, principalul generator fiind societatea SC Olchim SA ; firma S.C. Ecomaster Ecological Services S.A, firma autorizată pentru colectare și valorificare ulei uzat, a preluat de la agenții economici din județ cantități mari de ulei uzat pentru valorificare.

Județul Olt - în județul Olt principalele tipuri de deșeuri periculoase sunt: ulei uzat, acumulatori și baterii uzate, spitalicești, șlam petrolier, deșeuri substanțe chimice.

Impactul generat de deșeurile produse și depozitate necontrolat constă în afectarea calității factorilor de mediu, și anume:

- *aer*: datorită antrenărilor eoliene apar spulberări de cenușă (un număr de 20-30 /an) care reprezintă principalele efecte negative ale haldelor de zgura și cenușă și care se răsfrâng asupra perimetrului și zonelor limitrofe haldelor. De asemenea este afectată vizibilitatea în zonele respective, aerul devine irrespirabil, se distrug clădiri, duce la uzura prematură a sistemelor electrice (conturare izolatori și stâlpi de înaltă tensiune), blochează centrii respiratori și se diminuează recoltele;

- *apa de suprafață*: apele de suprafață sunt poluate prin scurgerile directe de ape limpezeite cu conținut ridicat de săruri, sodiu, potasiu și pH. în cazul unor incidente la digurile de contur ale haldelor de zgură și cenușă (1-2/an) urmate de scurgerea amestecului de hidro-transport a cenușilor, efectele de poluare cu suspensii sunt deosebit de grave;
- *ape subterane*: în haldele de cenușă se drează spre freatic cantități imense de săruri, alcalinitate, ion amoniu, halda mal drept făcând practic apele nepotabile;
- *Solul și subsolul*: afectarea solului și subsolului prin infiltrarea levigatului. De asemenea aportul de substanțe organice și minerale poluante provenite din descompunerea deșeurilor modifică caracteristicile chimice ale solului (respectiv concentrațiile de azotați, azotiți, metale grele și substanțe organice nedegradabile).

Regiunile vecine

Regiunea S-V Oltenia, cuprinzând județele Dolj, Gorj, Olt, Mehedinți și Vâlcea, este limitrofă regiunilor de dezvoltare Sud (7 județe), București –Ilfov, Vest (4 județe) și Centru (6 județe). Caracteristicile acestor regiuni de dezvoltare, în ceea ce privește suprafața și mărimea populației, sunt următoarele:

Regiunea	Suprafață (Kmp)	Populație 2008	Nr. comune	Municipii și orașe	Nr. sate
S-V Oltenia	29212	2262274	408	40	2070
Sud și București –Ilfov	36274	5532551	551	57	2110
Vest	32034	1925377	281	42	1327
Centru	34100	2523510	357	57	1788

Sursa : INS Anuar statistic 2009

Regiunile vecine cu Oltenia sunt echivalente ca suprafață dar superioare ca întindere regiunii S-V; toate regiunile au o parte din teritoriu ocupată de forme de relief înalt. Acest fapt diferențiază relațiile de vecinătate între aceste regiunii prin restricționarea legăturilor pe rețelele de transport; cele mai intense schimburi realizându-se pe direcția E –V, între regiunea SV și cele două regiuni adiacente.

Populațiile regiunilor învecinate diferă față de cea a Olteniei pe de-o parte ca poziționare, datorită polarizării puternice produse de capitala țării, aflată în interiorul regiunii Sud, iar pe de altă parte de densitatea mai redusă de localități și populație a regiunii Vest. Acest fapt manifestându-se și în numărul de unități administrative de bază aflate în regiunile analizate: cel mai mare număr fiind deținut de regiunea Sud și București – Ilfov, iar cel mai mic de regiunea Vest.

Gradul de urbanizare este cel mai mare în regiunile Vest și Centru, aici fiind prezente peste 50% din municipiile și orașele din zona studiată, numărul satelor fiind de asemenea cel mai redus.

Populația pe medii în regiunea Oltenia și în cele învecinate (2008)

Regiunea	Populație urbană	Populație rurală	Raport urban/rural
S-V Oltenia	1075425	1186849	0,90
Sud și București –Ilfov	3432019	2100532	1,63
Vest	1215422	709955	1,71
Centru	1500085	1023425	1,46

Sursa : INS Anuar statistic 2009

Raportul dintre populația urbană și cea rurală este edificator în ceea ce privește caracterul fiecărei regiuni. Regiunea S-V Oltenia are cea mai numeroasă populație rurală din zona analizată (regiunea Sud, fără reg. București-Ilfov, are un raport urban/rural de 0,70, care este modificat prin aportul important al populației urbane din capitala țării și orașele învecinate). Se poate afirma astfel că regiunea S-V Oltenia are o structură a populației pe medii apropiată de cea a reg. Sud, având o populație rurală mai numeroasă; regiunile Vest și Centru asemănându-se prin predominanța populației urbane.

2. Structura teritoriului

2.1 Localizare geografică

Situat în sudul României, pe Oltul de Jos, județul aparține categoriei de județe mărginite de Dunăre. Județul e traversat de meridianul 24 longitudine estică și de paralela 44 latitudine nordică. Din punct de vedere istorico-geografic, este parte din vechile provincii Oltenia și Valahia. Are ca vecini: în nord-vest județul Vâlcea, în est județul Argeș și Teleorman, în vest județul Dolj și în sud, pe o distanță de 47 km, fluviul Dunărea. Județul apare ca o pantă înclinată de la nord la sud, măsurând 138 km și 78 km de la est la vest. Suprafața județului este de 5.498 km², adică 2,3% din suprafața României.

Clima este temperat-continentală, influențată de vânturile reci din nord-est și de uscăciunea acestora, care determină ierni grele și veri uscate. Temperatura medie anuală este cuprinsă între 11,2 °C în sud și 9,8 °C în nord. În sud, la Corabia, pe malul Dunării, se înregistrează cea mai ridicată medie anuală a temperaturii. Tot aici sunt înregistrate și temperaturi extreme (+ 44 °C în iulie 1945 și -32 °C, în ianuarie 1924 și 1942). Media anuală a precipitațiilor este de 500 mm, cu valori mai scăzute în sud și mai ridicate în nord. Ploile sunt scurte, torențiale și adesea însoțite de grindină. Relieful cuprinde dealuri în centru și nord și câmpii în sud: Câmpia Caracal, Boian și Burnas. Reședința administrativă a județului este Municipiul Slatina, oraș situat pe malul stâng al Oltului. Slatina este traversată de la vest la est de drumul european E70 și se găsește la 50 km distanță de Craiova, 75 km de Pitești și 220 km de Aeroportul Internațional Otopeni - București. Alte centre urbane sunt municipiul Caracal, orașele Corabia, Balș, Drăgănești - Olt, Scornicești și Piatra Olt. Populația rurală trăiește în 96 de sate.

Principala axă hidrografică este Râul Olt, care este în mare parte amenajat pentru producerea curentului electric. Relieful are 3 părți principale: Platoul Cotmeana, la nord, Câmpia Boianu, în centru; Terasa Dunării la sud. Clima este temperată cu ierni reci și veri calde. Flora și fauna sunt specifice zonei de pădure, la nord, și zonei de stepă la sud. Populația, la ultimul recensământ, era de 520.871 locuitori. În județ se găsesc două municipii (Slatina, reședința administrativă a județului, și Caracal), 5 orașe (Balș, Corabia, Drăgănești Olt, Piatra Olt și Scornicești). Vestigiile diferitelor culturi au o vechime de 1.000.000 ani, ceea ce demonstrează că această regiune se numără printre leagănele umanității.

Structura administrativ teritorială

Județul Olt este organizat în 112 unități administrativ-teritoriale, din care două municipii (Slatina și Caracal), 6 orașe (Balș, Corabia, Scornicești, Potcoava, Drăgănești - Olt, Piatra-Olt) și 104 comune și 377 sate. Din totalul satelor 248 aparțin comunelor și 25 orașelor.

Un număr de 11 comune au fost înființate după 1990: Bălteni (L 46/2004), Căluș, Găvănești, Ghimprteni, Grădinile, Gura Padinii, Ipotești, Osica de Jos, Sârbi-Măgura, Vișina- Nouă (L 84/2004), Șopârlița (L 547/2004).

2.2. Cadrul natural/mediul

2.2.1 Relieful, climă, faună, floră, resursele de apă

Evoluția paleogeografică a teritoriului județului Olt se înscrie în evoluția Câmpiei Române, pe parcursul a mai multor ere geologice, în etape de geneză distincte. Zona câmpiei s-a edificat ca urmare a acumulărilor sedimentare, care au fost urmate de etape de modelare sub acțiunea factorilor exogeni. Constituirea câmpiei este legată și de activitatea de exondare ulterioară formării unității dealurilor subcarpatice, prin ridicarea treptată a sedimentelor. Ultimele unități de relief constituite au fost luncile majore din care apele s-au retras rămânând depozitele specifice.

Teritoriul ce face obiectul de studiu al Planului de Amenajare al Teritoriului Județean Olt aparține mai multor unități geomorfologice, la nivelul cărora structura geologică impune tipurile și formele

de relief, precum și procesele geomorfologice actuale și care sub acțiunea de factorului climatic determină tipul de peisaj.

Unitățile de relief din județul Olt se grupează astfel: câmpii, dealuri subcarpatice și culoare de vale, care se disting prin morfometrie, morfologie și morfodinamică.

Unitatea de câmpie: este reprezentată de Câmpia Burnasului mai înaltă decât unitățile de relief din jur; câmpia Caracalului cu aspect vălurit și prezența gorganelor și a iazurilor; câmpia Boianului se prezintă ca o prelungire a platformei Cotmeana și se caracterizează prin interfluvii cu crovuri.

- caracteristicile morfometrice ale unității de câmpie reflectă scăderea în altitudine de la nord la sud; valorile altitudinale sunt de 70-100 m

- caracteristicile morfologice cuprind aspecte ale malurilor și versanților, precum și profilul longitudinal și transversal specific spațiului și, proceselor de modelare actuale.

- morfodinamica actuală cuprinde cu precădere procesele geomorfologice de acumulare, dar și alunecările, tasări, sufoziuni, etc. Deosebit de active sunt procesele de torențialitate cu realizarea formelor de tip ogaș, ravenă, torent și a bazinelor torențiale. Morfodinamica suprafețelor plane și cvasiorizontale care se manifestă în special în zona interfluviilor și teraselor.

- relieful petrografic este specific depozitelor de roci cu puternic caracter modelator, care se evidențiază bine în peisaj cum ar fi cel de dune de nisip în zona Obârșia - Potelu sau de crovuri în Câmpia Boianului

- relieful antropic reflectă acțiunea omului asupra mediului și este corelat cu exploatarea zăcămintelor și a altor elemente naturale. În județul Olt formele reliefului antropic cele mai răspândite sunt: reprezentat de forme de acumulare (mobile, depozite de materiale), de excavare și de nivelare, etc.

Unitatea culoarelor de vale: - este reprezentată de culoarele de vale cu lunci și terase specifice marilor artere hidrografice;

- culoarul de vale al Dunării este orientat vest-est, în profil transversal are un caracter asimetric; lățimea albiei este de 1-1,5 km iar lunca 8-9 km în dreptul localității Potelu; caracteristicile morfologice se reflectă în formele de relief fluviatil reprezentat de terase cea mai dezvoltată fiind terasa de 15-20m numită Corabia;

- culoarul de vale al Oltului prezintă o asimetrie morfologică versantul stâng fiind abrupt iar cel drept fiind prelung; specifice acestui culoar de vale sunt meandrările putenice, despletirea în brațe, formele de relief fluvial de câmpie ostroave, albiile părăsite, belciuge; terasele sunt bine dezvoltate

- culoarul de vale al Oltețului se dezvoltă atât în zona colinară din partea de nord a județului Olt cât și în cea de câmpie unde se lărgeste și prezintă terase.

- culoarul de vale al Vedei se găsește pe teritoriul județului cu un segment mic în care însă fenomenele de modelare fluviatila sunt intense.

- culoarul de vale al Tesluiului se desfășoară paralel cu cel al Oltului și se caracterizează printr-o albie minoră meandrata și terase joase bine dezvoltate la Hotarani

- morfodinamica actuală este legată de procesele de eroziune fluviatilă și de cele de acumulare la nivelul albiilor, precum și la nivelul malurilor.

Unitatea dealurilor subcarpatice: - este reprezentată de partea sudică a piemontului Cotmeana.

- această unitate de relief este dezvoltată pe formațiuni mio-pliocene monoclinale, acoperite local formațiuni piemontane.

- sub aspect petrografic depozitele sedimentare din alcătuirea acestei unități de relief sunt marnele, nisipurile, pietrișuri.

- subunitățile de relief individualizate sunt: dealurile scunde au poduri interfluviiale extinse și se află la 150-200m

- sub aspect morfologic specifice sunt versanții de diferite forme, interfluvii largi sau rotunjite, luncile și terasele slab dezvoltate. Fragmentar apar suprafețele de nivelare și frunți de cuestas.

- morfodinamica actuală este legată de procesele de versant cu predominarea alunecărilor, spălărilor în suprafață, dezvoltarea bazinelor torențiale, conuri de dejecție

Caracteristici climatice

Clima județului Olt este temperat continentală cu nuanțe mediteraneene, generate de masele de aer tropicale în sezonul cald, de origine africană.

Circulația maselor de aer este predominant vestică determină parametri climatici reprezentați de temperatură, precipitații, insolație etc. Valorile temperaturii înregistrează fluctuații lunare, sezoniere și anuale.

Mediile multianuale sunt de 11,2°C în zona sudică și scad până la 9,8°C în zona dealurilor joase.

Fenomenul de îngheț se manifestă în sezonul de iarnă, dar cca. 200-210 zile/an nu se produce îngheț.

Nebulozitatea și durata de strălucire a soarelui, dependente direct de circulația locală a atmosferei și de configurația reliefului, variază diurn și sezonier.

Precipitațiile atmosferice pe teritoriul județului Olt variază de la nord la sud, datorită configurației reliefului precum și, lunar și sezonier. Aici, cantitățile medii de precipitații variază este de cca. 500mm/an cu minime la Vădastra 453mm și maxime la Oporelu 60mm. Caracterul torențial este reflectat de cantitatea de precipitații în 24 ore (de ex în anul 2005 au fost 298 l/mp la Văleni în 51 ore, 199,5 l/mp la Potcoava în 52 ore,)

Vânturile, influențate de factorul orografic, au direcție predominantă vestică și nord-vestică, iar în anotimpul de primăvară și toamnă se manifestă și circulație sudică.

Configurația reliefului, dispunerea rețelei hidrografice pe direcția NV-SE, altitudinea reliefului determină caracteristici locale și diferențierea unor topoclimate: de dealuri subcarpatice, de câmpie și de lunca.

Vegetația și fauna

Flora și fauna respectă zonalitatea geografică impusă de latitudine. Vegetația naturală este fragmentată de vegetația de cultură și pajiști stepizate.

Pădurile de stejerete ocupă podurile interfluviale și câteva areale din zona dealurilor piemontane unde apar și amestecuri. Inserțiile în pădurile de stejar cu alte foioase sunt reprezentate de paltin, carpen, tei ulm.

Terenurile defrișate sunt ocupate de pajiști stepizate secundare și terenuri agricole.

Pădurile de gorun, stejar, cer gârniță ocupă teritoriul zona de nord-est și sunt asociate cu jusgastru, tei și ulm.

Vegetația intrazonală apare în luncile râurilor, în apropierea lacurilor, pe terenuri mlăștinoase și este reprezentată de plop, salcie, stuf, papură, rogoz, specii higrofile. La acestea se adaugă plantele ruderales.

Fauna cuprinde elemente caracteristice zonei de vegetație. Zona forestieră este populată cu căprioara, mistrețul, vulpea dintre mamifere; acestora li se alătură neverița. Păsările semnificative sunt fazan, potarniche, prepelita, garlita, rate, gaste, becatina, sitar de padure, lișița, sturz, porumbel salbatic, turturica, nagat, ciocarlie, cormoran mare etc.

Arealele puternic antropizate și înlocuite cu culturi agricole sunt populate cu răzătoare, insecte, numeroase specii de păsări.

Apele curgătoare reprezintă habitatul pentru câteva specii comune de pești.

Potențialul natural al solului și subsolului

Formarea și evoluția numeroaselor tipuri de soluri dezvoltate pe teritoriul județului Olt se datorează variabilității spațiale și temporare a factorilor pedogenetici naturali. Acțiunea fiecărui factor pedogenetic nu este izolată ci, se combină cu a celorlalți iar modul diferit de asociere locală sau regională explică diversitatea solurilor formate.

Pe teritoriul județului Olt se disting mai multe tipuri de soluri, grupate în următoarele clase: molisoluri, argiluvisoluri, spodosoluri, soluri neevoluate.

Solurile se caracterizează printr-un conținut ridicat de humus și mai mic de argilă, cu fertilitate ridicată.

Solurile cernoziomuri 40%, aluvisol 9, preluvosol 13, luvosol 12, vertisol 17, planosol 1.4%, soloneturi, erodisoluri, psamosol, regosol.

Solurile hidromorfe aparțin categoriei solurilor intrazonale și se caracterizează prin exces de umiditate datorat nivelului freatic ridicat. Dintre solurile neevoluate de remarcat sunt solurile aluviale din luncile văilor mari.

Constituția petrografică a teritoriului județului Olt a determinat varietatea zăcămintelor de substanțe minerale utile, care se regăsesc ca zăcăminte de combustibili fosili și sub formă de roci utile.

Rocile utile, numite roci de construcție sunt exploatate nisipurile și pietrișuri se exploatează cu precădere din albia râurilor Olt, oltet și Vedea.

Zăcămintele de combustibil sunt arealele cu zăcăminte petrolifere și gazeifere localizate pe teritoriul județului Olt sunt cele de la Balș, Oțești, Ciurești, Spineni.

Rețeaua hidrografică

Caracteristicile hidrografice, hidrologice și hidrogeologice sunt influențate în special de climat. Apele subterane variază ca adâncime și debite.

Hidrografia zonei cuprinde o rețea hidrografică majoră, din care fac parte Dunarea, Oltul și Vedea, sistemele lacustre și apele freatice și de adâncime.

Scurgerea apelor de suprafață este de tip continental pentru râurile cu obârșiile în zone geografice diferite, cu alimentare pluvio-nivală, și pluviala specifică râurilor autohtone. Densitatea rețelei hidrografice variază între 0,6 și 0,8 km/km².

Regimul pluviometric influențează debitele și variază de la un anotimp la altul; astfel, un minim se înregistrează iarna, iar maxim la sfârșitul primăverii și începutul verii.

Regimul scurgerii este diferențiat, în funcție de importanța cursului de apă și tipul sau autohton sau alohton. Regiunile colinare au ape mici în sezonul de vară și în cel de toamnă.

În județul Olt două artere hidrografice sunt mai importante: Dunărea care are o lungime de 51 km și o lățime ce variază între 1—1,5 km; Oltul artera majora hidrografica ce străbate județul pe direcția nord-sud pe o lungime de 140 km, pe care sunt amenajate 8 lacuri de acumulare; raul Vedea cu lungimea de 87 km pe teritoriul județului Olt.

Oltețul, Călmățuiul sunt alte râuri ale căror izvoare se găsesc pe teritoriul județului Olt.

Scurgerea solida este importanta datorita faptului ca contribuie la procesele de acumulare și constituie uneori factor favorizant al inundațiilor.

Apele freatice apar în diferite formațiuni geologice, care le determină caracteristicile: în structurile piemontane sunt insuficiente, iar la câmpie ceva mai bogate.

Lacurile au origine diferită, majoritatea celor naturale fiind formate în crovuri. Pe teritoriul județului Olt se afla 62 lacuri de acumulare.

Dintre lacurile antropice, utilizate în scopuri variate, reprezentative sunt acumularea Strejeni, Izbiceni etc.

2.2.2 Peisajele

Peisajele sunt unități teritoriale complexe și dinamice, care s-au format ca rezultat al interacțiunii și legăturilor reciproce dintre componentele mediului natural (rocă, apă, aer, sol și vegetație) și a condițiilor de relief și climă, dar sub influența activităților social-economice.

Peisajele se caracterizează prin condiții naturale relativ omogene și, deși sunt alcătuite din aceleași componente se deosebesc prin conținutul cantitativ și calitativ, având structuri diferite.

O influență puternică, directă sau indirectă asupra structurii și dinamicii peisajelor este exercitată de către om prin culturi agricole, defrișări, pășunat, amplasarea așezărilor și a diferitelor construcții.

Modificarea antropică a peisajului prezintă aspecte foarte variate. Pentru stabilirea gradelor de antropizare s-a ținut seama de intensitatea presiunii antropice și de ponderea pe care o au ariile cu diferite tipuri de modificări în complexul teritorial, punându-se astfel accentul pe modificările antropice.

În funcție de aceste modificări se pot identifica la nivelul județului Olt mai multe categorii de peisaje:

- peisaj de podiș piemontan, cu păduri de cer și gârniță, cu alte elemente termofile, pajiști stepizate cu elemente sudice și terenuri agricole, sub influența climatului submediteranean.
- peisaj de podiș piemontan cu păduri de gorun, gorun cu carpen, gorun cu cer și gârniță, pajiști și terenuri agricole sub influența climatului continental.
- peisaj de câmpii cu depozite loessoide fragmentate, cu terenuri agricole pâlcuri de păduri de cer și gârniță și pajiști stepizate cu elemente sudice, sub influența climatului continental
- peisaj de câmpii cu depozite loessoide, cu terenuri agricole, petice de pajiști stepizate cu elemente sudice puternic modificate și păduri de stejar brumăriu, stejar pufos, cer și gârniță sub influența climatului mediteranean.
- peisaj de câmpii de terase, cu terenuri agricole, pâlcuri de stejar pufos, stejar brumăriu și pajiști stepizate elemente sudice puternic modificate sub influența climatului submediteranean.
- peisaj de câmpii de terase, acoperite cu dune, cu terenuri agricole, pâlcuri de salcâm și vegetație arenicolă, sub influența climatului submediteranean.

2.2.3 Zone expuse la riscuri naturale

Risc geomorfologic

Principalul factor natural limitativ al calității solului în zona studiată îl constituie eroziunea datorată factorilor naturali sau antropici.

Localitățile afectate de hazardurile naturale din categoria alunecări de teren cuprinse în Legea 575/2001, sunt următoarele:

Nr. Crt	Unitatea Administrativ – Teritorială	Potențialul de producere a alunecărilor	Tipul alunecărilor	
			Primară	Reactivată
	Municipiul			
1.	Slatina	Scăzut mediu	nu	da
	Comuna			
2.	Văleni	Scăzut	nu	da

La nivelul județului Olt au fost realizate o serie de proiecte privind fenomenele de risc, cum ar fi cel prin programul Phare 2005 CBC România-Bulgaria:

- Prevenirea producerii unor calamități naturale în județul Olt prin realizarea unor hărți de risc la alunecări de teren și a unui plan integrat de management pentru prevenirea riscului – finanțare nerambursabilă (170.446 euro - beneficiar Consiliul Județean Olt în cooperare cu Pleven).

Ca rezultate ale proiectului sunt hărțile de risc la alunecări de teren pentru 24 localități: Voineasa, Morunglav, Vulpeni, Verguleasa, Schitu, Scornicești, Colonești Văleni, Izvoarele, Leleasca, Piatra Olt, Făgețelu, Balș, Teslui, Sâmburești, Cungrea Vitomirești, Dobrun, Băbiciu, Potcoava, Tătulești, Poboru, Sârbi-Măgura, Movileni precum și planul integrat de management pentru prevenirea riscului în zona de graniță.

Risc hidrologic

Inundațiile ca urmare a revărsării râurilor, ploilor torențiale, dezăpezirii bruste se manifestă în zonele neamenajate ale afluenților cursurilor de apă și ale torenților, albiile minore neavând capacitate pentru debite mari. La acestea se adaugă podurile și podețele subdimensionate care determină blocarea cursurilor de apă, depunerile pe maluri a deșeurilor etc.

Localitățile afectate de hazardurile naturale cuprinse în legea 575, având drept cauză inundațiile sunt următoarele:

Nr. Crt	Unitatea Administrativ – Teritorială	Tipuri de inundații	
		Pe cursuri de apă	Pe torenți
0	1	2	3
1	Slatina		x
2	Balș	x	
3	Drăgănești Olt		x
4	Bărăști	x	
5	Colonești	x	
6	Corbu	x	
7	Cungrea		x
8	Dobrun		x
9	Iancu Jianu		x
10	Icoana	x	
11	Izvoarele	x	
12	Morunglav	x	
13	Optași-Măgura	x	
14	Schitu	x	
15	Vitomirești	x	

Din totalul de 112 unități administrativ teritoriale ale județului Olt, 110 pot fi afectate de inundații, iar cursurile de apă care se revărsă frecvent sunt: Olteț, Vedea, Vedița, Mamu, Dorofei, Beica și unele pâraie locale.

Unitățile administrativ teritoriale afectabile de inundații

Nr. crt.	UAT	din revărsări	din scurgeri de pe versanți
BH Dunăre			
1.	Ianca	Dunare	
2.	Grojdibodu	Dunare	
3.	Gura Padinii	Dunare	
4.	Orlea	Dunare	
5.	Corabia	Dunare	

6.	Garcov	Dunare, Garcov, Ursa	
7.	Vadastrita	pr. local	
8.	Urzica	canal desecare	
BH Olt			
9.	Dobroteasa	Olt, Cungrea, Bolovanu	
10.	Vulturesti	Olt, Sterpu, Cepturaru, V. Cerbului, pr. local	
11.	Verguleasa	Cungrea Mica, Surdui, pr. local	
12.	Gradinari	Olt, Bazavan, Dilga	
13.	Strejesti	Olt, Dilga, Mamu, Cernisor, Garla Mare	
14.	Plesoiu	Olt, Beica, Oltisor, Garla Mare	
15.	Curtisoara	Olt, Streharet, Streangu	
16.	Ganeasa	Olt, Oltisor, Voinicesti, Vaslui	
17.	Slatina	Olt, Streharet, Streangu, Milcov, Sopot	Scurgeri de pe versanti
18.	Slatioara	Olt, Beica, Oltisor	
19.	Milcov	Olt, Milcov, Cinculeasa, V. Trapila	
20.	Ipotesti	Olt, Oboga, Darjov	
21.	Piatra Olt	Olt, Oltisor, Vaslui, Jugalia	
22.	Brancoveni	Olt, Oltisor, Jugalia	
23.	Osica de Sus	Olt, Oltet, Oltisor, Bobu	
24.	Coteana	Olt, Miloveanu, Ciocarlia, pr. local	
25.	Maruntei	Olt, Iminog, Miloveanu	
26.	Falcoiu	Olt, Oltet, Potopin, Balta Dascalu	
27.	Draganesti Olt	Olt, Calmatui, Sohodol, Sai, V. Jugalia	Scurgeri de pe versanti
28.	Farcasele	Olt, Teslui, pr. local	
29.	Stoenesti	Olt, Teslui, Gologan	
30.	Daneasa	Olt, Sohodol, Sai	
31.	Gostavatu	Olt, Gologan, V. Parliti	
32.	Sprancenata	Olt, Sohodol, Sai	
33.	Babiciu	Olt, Vladila, V. Parliti	
34.	Scarisoara	Olt, Vladila, pr. local	
35.	Rusanesti	Olt, Suhuatului	
36.	Cilieni	Olt, Crusov	
37.	Tia Mare	Olt, Crusov	
38.	Izbiceni	Olt	
39.	Giuvarasti	Olt	
40.	Vitomiresti	Trepteanca, V. Mare, pr. local	
41.	Samburesti	Cungrea, Bolovanu, Lungot	
42.	Leleasca	Cungrea, Cungrea M., Albesti, Plapcea	
43.	Cungrea	Cungrea, Cungrea M., Albesti, Cepturaru, Teslui	
44.	Oporelu	Teslui, Darjov, Grota	
45.	Teslui	Olt, Teslui, pr. local	
46.	Priseaca	Darjov, Grota, V. Vizuinei, Streangu	
47.	Valea Mare	Milcov, Oboga, Darjov, Chiara, V. Vizuinei, Turia	Scurgeri de pe versanti
48.	Brebeni	Oboga, Darjov, Miloveanu, Ciocarlia, Jid	Scurgeri de pe versanti
49.	Balteni	Iminog, Chiara, Hotarului, Balteni	Scurgeri de pe versanti
50.	Perieti	Iminog, Balteni, Cleja, Adancata	Scurgeri de pe versanti
51.	Schitu	Iminog, Cleja, Adancata, V. Mierlesti	
52.	Valcelele	Iminog, Calmatui	

53.	Izvoarele	Iminog, Calmatui, Miloveanu	
54.	Carlogani	Baica, balsoara, pr. local	
55.	Iancu Jianu	Oltet, Calui, pr. local	
56.	Morunglav	Oltet, Barlui, Vaslui	
57.	Calui	Oltet, Caluiet, pr. local	
58.	Oboga	Oltet, Calui	
59.	Bobicesti	Oltet, Barlui, Gengea, pr. local	
60.	Bals	Oltet, Gemartalui, Balsitam, Gengea	
61.	Voineasa	Oltet, Voineasa M.	
62.	Osica de Jos	Oltet, Bobu	Scurgeri de pe versanti
63.	Dobrun	Oltet, Rosu, Potopinu, Potopin, pr. local	Scurgeri de pe versanti
64.	Parscoveni	Oltet, Barlui	
65.	Soparlita	Oltet	
66.	Dobretu	Horezu, Dobretu, Calui	
67.	Barza	Oltet, Barlui, Gengea	
68.	Vulpeni	Horezu, Germatalui, V. Gamusa	
69.	Gavanesti	Horezu, Germatalui, Gomusa, Caluiet	
70.	Baldovinești	Horezu, Germatalui, V. Gamusa, Caluet	
71.	Cezieni	Teslui, Frasinet, Lungenilor	
72.	Dobrosloveni	Teslui, Frasinet, Potopin	
73.	Draghiceni	Gologan, V. Diosti, Frasinet	
74.	Caracal	Gologan	
75.	Redea	Vladila, Redisoara, Parliti	
76.	Deveselu	V. Deveselu, V. Comanca, Comancuta, Parliti Redea	
77.	Vladila	Vladila, pr. local	
78.	Traian	Vladila, Parliti	
79.	Studina	V. Gradinilor	
80.	Gradinile	V. Suhatului	
81.	Bucinisu	Crusov	
82.	Brastavatu	Crusov	
83.	Obarsia	Obarsia	
84.	Vadastra	Obarsia	
85.	Visina Noua	Obarsia	
86.	Visina	Obarsia, Crusov	
BH Vedea			
87.	Topana	Cungrea Mica, Vedea, Cioraca, Plapcea	Scurgeri de pe versanti
88.	Fagetelu	Vedea, Cioraca, Plapcea Mica, Aninoasa, Fagetelului	Scurgeri de pe versanti
89.	Spineni	Vedea, Cioraca, Plapcea, Plapcea Mica	
90.	Tatulesti	Vedea, Negrișoara, Suica, Tisar, pr. local	Scurgeri de pe versanti
91.	Optasi-Magura	Vedea, Osica, pr. locale	Scurgeri de pe versanti
92.	Sarbi Magura	Vedea, Vedita, Osica, pr. locale	Scurgeri de pe versanti
93.	Corbu	Vedea, Cupen , Osica, Plapcea, pr. locale	Scurgeri de pe versanti
94.	Icoana	Vedea, Plapcea, Florisoru, pr. locale	Scurgeri de pe versanti
95.	Tufeni	Vedea, canale desecare	Scurgeri de pe versanti
96.	Ghimpeteni	Vedea, pr. locale	
97.	Nicolae Titulescu	Vedea, Dorofei, Stramba, pr. local	Scurgeri de pe versanti
98.	Valeni	Vedea, Bratcov, Calmatuii Sec	

99.	Poboru	Plapcea Mare, Plapcea Mica, Gugu, Teius, pr. local	Scurgeri de pe versanti
100.	Scornicesti	Plapcea Mare, Plapcea Mica, Teius, Iminog, Negrisoara, Suica, pr. locale	Scurgeri de pe versanti
101.	Potcoava	Plapcea, Osica, Negrisoara, Dorofei, Florisoru, pr. locale	Scurgeri de pe versanti
102.	Movileni	Dorofei, Ivaneasa, pr. locale	
103.	Serbanesti	Dorofei, Rogojinei, Bungetului, pr. locale	
104.	Crampoia	Vedea, Dorofei, Braneasa, Bungetului, Stramba, pr. local	Scurgeri de pe versanti
105.	Barasti	Vedita, Tisar, Marghia, Ceptura, pr. local	Scurgeri de pe versanti
106.	Colonesti	Vedita, Ulmu Mare, pr. local	Scurgeri de pe versanti
107.	Stoicanesti	Calmatui, Calmatui Sec	Scurgeri de pe versanti
108.	Mihaiesti	Calmatui Sec, pr. local	Scurgeri de pe versanti
109.	Seaca	Calmatui Sec, Stiuci	
110.	Radomiresti	Calmatui, Sohodol, Stiuci, pr. local	Scurgeri de pe versanti

Sursa - Planul de apărare împotriva inundațiilor

La nivelul anului 2010 s-au înregistrat fenomene de îngheț pe râurile interioare cu formarea podurilor de gheață pe râul Olt și a zăpoarelor pe râurile Olteț, Călmățui, Iminog și Dârjov.

În prima parte a anului 2010 datorită suprapunerii fenomenelor de dezgheț cu precipitațiile de primăvară au fost afectate de inundații comunele Schitu și Dobrosloveni. Totodată fenomene de versant și eroziuni de mal au fost semnalate în comuna Sprâncenata, Iancu Jianu, municipiul Slatina și comuna Priseaca.

Inundații datorate averselor în sezonul cald au fost semnalate în comunele Ghimpețeni, Crampoia și Corbu și localitățile urbane Caracal și Potcoava.

Riscul climatic

Aflat în partea de sud a țării sub influența climatului mediteranean și a maselor de aer tropicale în sezonul cald, județul Olt prezintă areale în care se manifestă fenomene de secetă pentru care Inspectoratul pentru Situații de Urgență Olt a elaborat măsuri de combatere a efectelor acestui hazard natural. Arealul identificat cuprinde următoarele unități administrativ teritoriale:

Dobretu	Leleasca
Iancu Jianu	Coteana
Carlogani	Topana
Vitomiresti	Fagetelu
Samburesti	Spineni
Barasti	Stoenesti
Visina	Vadastra
Vadastrita	Obarsia
Urzica	Gostavatu
Tia Mare	Izbiceni
Caracal	Redea
Rotunda	Ianca
Grojdibodu	

Alte categorii de riscuri naturale identificate pe teritoriul județului sunt cele climatice cum ar fi: vijeliile însoțite de oraje, grindina, ceața, chiciura.

Riscul seismic.

Din punct de vedere al intensității cutremurelor – scara MSK (SR –11100 – 93), teritoriul studiat aparține zonei de intensitate seismică 71 – cu perioada medie de revenire de cca. 80 ani.

Zonarea teritoriului din punct de vedere al valorii perioadei de colț TC (conform Normativ P 100 – 92) evidențiază faptul că teritoriul studiat aparține zonei în care perioada de colț TC are valoarea 1,0 secunde.

Hazardele tehnologice cuprind o gamă largă de accidente legate de activitățile industriale (explozii, incendii, scurgeri de substanțe toxice, emisii și poluări accidentale etc.) și de managementul defectuos al întreprinderilor, cu impact asupra omului și mediului ambiant. Existența obiectivelor industriale în arealele intens poluate, cu densitate mare a populației și a construcțiilor amplifică riscul producerii unor accidente de amploare.

Hazardele legate de avarierea construcțiilor hidrotehnice pot să afecteze lucrările de îndiguire și barajele pentru acumulări de apă. Cedarea parțială sau distrugerea digurilor și a barajelor este produsă de viituri puternice și este urmată de inundații cu efecte catastrofale.

Reducerea pagubelor materiale și umane constituie obiectivul managementului situațiilor de urgență.

2.2.4 Calitatea factorilor de mediu

Starea factorilor de mediu este relevată prin indicatori specifici monitorizați de laboratoarele Agențiilor Județene de Protecția Mediului și a filialelor Regiei Naționale „Apele Române”.

Ca o apreciere generală, tendința ultimilor ani a fost de reducere a nivelului concentrațiilor pentru diverși poluanți, în primul rând ca urmare a reducerii sau încetării activităților economice, în cazul unor agenți economici și, ca urmare a modernizărilor sau investițiilor din domeniu.

Calitatea aerului

Starea atmosferei este evidențiată prin prezentarea poluării de impact cu diferite noxe, poluare produsă în zonele aflate sub influența directă a surselor de poluare. În rețeaua de supraveghere a poluării de impact se efectuează măsurători privind o serie de poluanți gazoși, pulberi în suspensie, pulberi sedimentabile și precipitațiile atmosferice.

În municipiul Slatina sunt 3 puncte fixe de prelevare pe 24 ore la nivelul platformei industriale. Sistemul de monitorizare la nivelul celorlalte localități urbane constă în 15 puncte de prelevare momentană (1 ora) pentru determinarea poluanților gazoși (NO₂, SO₂, NH₃) și a pulberilor în suspensie.

Analizând evoluția concentrațiilor medii anuale a poluanților gazoși pe perioada 2003-2006 se observă fluctuații în calitatea aerului din județul Olt. Emisiile de gaze cu efect acidifiant al aerului sunt cele de SO₂ și NO_x, primul datorat centralelor termice și surselor industriale, iar cel de-al doilea sub formă mono- și bivalentă, având aceleași surse (centrale termice, surse industriale, autovehicule). Indicatorii urmăriți nu arată depășiri ale concentrațiilor maxime admisibile pe 24 ore la amoniac, fluor, dioxid de sulf.

Un alt poluant din această categorie este amoniacul, cu evoluție ascendentă în perioada 2003-2006 și care, are ca sursă de proveniență activitățile agricole (emisii datorate dejecțiilor animaliere și utilizării îngrășămintelor chimice azotoase).

Emisiile de compuși organici volatili nemetanici au ca principală sursă industria extractivă, distribuția combustibililor și utilizarea solvenților.

Emisiile de metan au ca sursă principală 85% activitatea de extracție a combustibililor fosili, care în timp prezintă o tendință de creștere.

Principală sursă pentru emisiile de metale grele o reprezintă transportul rutier.

O sursă de poluare este activitatea de producere a energiei termice pentru încălzirea locuințelor în sistem centralizat care se realizează la Caracal, Corabia și Balș.

Principalele activități generatoare de gaze cu efect de seră sunt: producerea energiei termice, extracția și distribuția combustibililor fosili, utilizarea solvenților transportul rutier, agricultura. Prin investițiile făcute de S.C. ALRO S.A. Slatina la instalația de tratare gaze arse încă din 2004 se remarcă diminuarea noxelor specifice.

La nivelul județului Olt principalul potențial poluator este S.C. ALRO S.A. Slatina, cu gaze care influențează atmosfera ambiantă.

Pentru indicatorul pulberi în suspensie și pulberi sedimentabile sursele sunt industria metalurgică și siderurgică.

Zone critice sub aspectul poluării atmosferice nu există, dar unitățile poluatoare de pe teritoriul județului Olt sunt:

- Unitățile de pe platforma industrială Slatina care evacuează pulberi de cocs, gudroane, hidrocarburi, fluor, dioxid de sulf, dioxid de azot, monoxid de carbon; aceste surse de poluare sunt:
 - S.C. ALRO S.A. – fluor, pulberi de cocs, dioxid de carbon, monoxid de carbon și hidrocarburi
 - S.C. ELECTROCARBON S.A. – pulberi de grafit, pulberi de cocs metalurgic și de petrol, gudroane, monoxid de carbon și dioxid de sulf
 - S.C. ALPROM S.A.– dioxid de carbon, monoxid de carbon și pulberi
 - S.C. ARTROM S.A.– pulberi, dioxid de carbon și dioxid de sulf.
- Unitățile economice considerate surse de poluare din Caracal:
 - S.C. ROMVAG S.A. – pulberi sedimentabile, dioxid de sulf, dioxid de carbon, solvenți organici
 - S.C. Olt-Tyre S.A. – particule de negru de fum
- Unitățile economice considerate surse de poluare din Balș:
 - S.C. SMR S.A., Termex - dioxid de sulf, monoxid și dioxid de carbon, pulberi în suspensie și sedimentabile
- Unitățile economice considerate surse de poluare din Corabia:
 - S.C. ZAHAR S.A. – dioxid de sulf, monoxid și dioxid de carbon, pulberi în suspensie

Calitatea apelor de suprafață și subterane

Rețeaua de ape de suprafață este monitorizată de către direcțiile teritoriale ale Administrației Naționale „Apele Române”. Pentru caracterizarea și încadrarea în categorii de calitate a râurilor se utilizează indicatori de tipul regimul de oxigen, nutrienți, salinitate, poluanți toxici specifici de origine naturală, indicatori chimici relevanți.

Din analiza și interpretarea datelor se defalcă încadrarea pe clase de calitate a râurilor sau tronsoanelor de râu (conform Raportului de mediu 2006):

- în clasa II se încadrează: Cungișoara amonte de confluența cu Oltul, Olt la Isaz, Oltețul amonte de confluența cu Oltul și Germățui amonte de confluența cu Oltețul
- în clasa de calitate III se încadrează: Teslui amonte de confluența cu Vlasca, Teslui la Resca, Bârlui amonte de confluența cu Olteț, Milcov amonte de confluența cu Olt, Teslui amonte de confluența cu Olt.
- în clasa de calitate IV se încadrează: Tesluiul la Pielești și Dârjovul amonte de confluența cu Chiara
- în clasa de calitate V se încadrează: pârâul Gologan amonte de confluența cu Oltul

Depășirile în cazul indicatorilor de regim al oxigenului se datorează în general funcționării necorespunzătoare a stațiilor de epurare orășenești, lipsei canalizării în sistem centralizat sau depozitelor de deșeuri neautorizate.

Dunărea la Corabia se încadrează în clasa de calitate a II - a fizico-chimic și biologic, iar la Gârcov în clasa de calitate a III - a.

Din monitorizarea stării de calitate a apelor lacurilor de pe teritoriul județului Olt rezultă că acestea se încadrează în clasa II: lacul Strejești, lacul Ipotești și lacul Izbiceni.

Valorile indicatorilor de eutrofizare indică un caracter eutrof pentru lacurile Strejești, Ipotești și Izbiceni.

Apele subterane din județul Olt prezintă variații ale nivelului piezometric de scurtă durată influențat de regimul apelor de suprafață, irigații, canale etc. și se constată o depășire a indicatorilor monitorizați.

Poluarea freaticului este un fenomen aproape ireversibil și, ca atare, depoluarea acestui tip de apă este extrem de anevoioasă, cu consecințe grave asupra folosirii la alimentarea cu apă în scopuri potabile.

În funcție de factorii care produc poluarea apei subterane, se constată mai multe categorii de poluare:

- halde de deșeuri menajere și industriale
- fondul natural
- poluarea cu azotați și fosfați, a creat o poluare difuză a acviferelor freactice și care se simte diferențiat, existând zone unde acviferul este intens poluat (zonele de luncă ale râurilor);
- poluarea chimică și bacteriologică produsă de numeroasele depozite menajere atât din mediul rural, cât și cel din mediul urban;
- poluarea cu substanță organice, datorită influenței evacuărilor de ape uzate insuficient epurate sau neepurate, în apele curgătoare de suprafață.

Principalele surse de ape uzate sunt: S.C. ALRO S.A. Slatina, S.C. ELECTROCARBON S.A. Slatina, S.C. ALPROM S.A. Slatina, S.C. ALTROM S.A. Slatina, S.C. ACETI S.A. Slatina, S.C. Aquatrans Balș, S.C. IGO S.A. Caracal, S.C. TERMEX S.A. Bals, S.C. SRM S.A. Bals, Depoul CFR Piatra Olt.

Surse majore de poluare în județul Olt:

Societate comercială	Activitatea economică
S.C. ACETI S.A. Slatina	Captare și prelucrare apă pentru alimentare Olt
S.C. ARTROM SA Slatina	Ind. metalurgică
S.C. ELECTROCARBON S.A. Slatina	Ind. metalurgică
S.C. IGO S.A. Caracal	Captare și prelucrare apă pentru alimentare Milcov
S.C. SRM S.A. Bals	Ind. mijloacelor de transport
S.C. TERMEX S.A. Bals	Ind. metalurgică și construcții de mașini
Depoul CFR Piatra Olt	Transporturi
S.C. ZAHAR S.A. Corabia S.A.	Ind. alimentară

Zonele critice sub aspectul poluării apelor de suprafață și subterane identificate pe teritoriul județului Olt sunt zonele cu activitate extractivă, zonele cu depozitele industriale și urbane.

Apele de suprafață sunt puternic afectate datorită slabei funcționări a stațiilor de epurare.

O zonă critică este considerată arealul pâraielor Gologan aval de Caracal, Teslui la Pielești și Darjov amonte de confluența cu Oltul.

Calitatea solului

Starea de calitate a solului este marcată de intervențiile defavorabile și practicile agricole neadaptate la condițiile de mediu, prin folosirea lui ca suport de depozitare a unei game foarte mari de deșeuri, cât și prin acumularea de produse toxice care provin din activitățile industriale sau urbane.

Cu privire la poluarea solului cu fertilizanți s-au constatat că utilizarea nerațională a acestora a determinat apariția unui exces de azotați și fosfați în sol, care a avut un efect toxic asupra microflorei din sol, iar prin levigare au poluat apele freatice. De asemenea, excesul de pesticide prezent în sol poate afecta sănătatea umană prin intermediul contaminării solului, apei și aerului. O consecință gravă o reprezintă acumularea continuă în plante și animale a anumitor pesticide și implicit contaminarea alimentelor, cu efecte negative asupra sănătății oamenilor.

Unitățile administrativ teritoriale din cadrul județului Olt care au surse de nitrați din activități agricole sunt, conform Ord. 1552/743/2008:

Babiciu	Bucinisu
Bals	Calui
Leleasca	Caracal
Balteni	Cezieni
Barasti	Colonesti
Bobicesti	Corbu
Brastavatu	Crampoia
Brancoveni	Cungrea
Brebenei	Curtisoara
Cezieni	Farcasele
Daneasa	Farcasele
Deveselu	Ganeasa
Dobroteasa	Ghimpeteni
Dobrun	Giuvarasti
Draganesti-Olt	Gostavatu
Draghicieni	Gradinari
Fagetelu	Gradinile
Dobrosloveni	Gricov
Falcoiu	Iancu Jianu
Barza	Icoana
Grajdebodu	Ipotesti
Gura Padinii	Izbiceni
Ianca	Izvoarele
Maruntei	Nicolae Titulescu
Milcov	Obarsia
Mihaesti	Oboga
Morunglav	Oporelu
Optasi Magura	Orlea
Osica de Jos	Parscoveni
Osica de sus	Perieti
Piatra Olt	Potcoava
Plesoiu	Priseaca
Poboru	Radomiresti
Redea	Schitu
Rotunda	Scornicesti

Rusanesti	Seaca
Sarbi-Magura	Serbanesti
Scarisoara	Slatioara
Soparlita	Strejesti
Spineni	Studina
Sprancenata	Tatulesti
Stefan cel Mare	Teslui
Stoenesti	Tia Mare
Stoicanesti	Traian
Corabia	Traian
Valcelele	Urzica
Vadastra	Valea Mare
Vadastrita	Valeni
Verguleasa	Visina Noua
Dobrosloveni	Vladila
Visina	Vladila
Voineasa	Vulturesti
Tufeni	

Agricultura, anumite tipuri de industrie și activitățile gospodărești reprezintă cele mai importante surse de generare a deșeurilor.

Depozitele de deșeuri urbane includ deșeuri menajere de la populație și de la agenții economici, deșeuri din serviciile orășenești și deșeuri din construcții și demolări. Cele mai multe depozite de deșeuri urbane sunt mixte, acceptând pentru depozitare, atât deșeuri de tip urban, cât și deșeuri industriale, de obicei nepericuloase. Amestecul acestor tipuri de deșeuri conduce la producerea unui levigat încărcat cu substanțe nocive care, prin infiltrare, poluează solul, apele de suprafață și apele subterane și implicit afectează starea de sănătate a populației.

În mediul rural, depozitarea deșeurilor se face în locuri improprie, în special pe marginea cursurilor de apă, constituind ca și depozitele urbane o permanentă sursă de poluare a capitalului natural. Aceste perimetre nu sunt respectate în totalitate, existând cazuri de depozitare necontrolată de deșeuri, în special pe malul apelor.

Impactul depozitelor de deșeuri urbane și industriale asupra mediului este semnificativ, fiind agresați toți factorii de mediu și punând în același timp în pericol sănătatea oamenilor.

Calitatea solului în județul Olt este afectată de activitatea de extracție și transport prin conducte a țițeiului, de activitatea industriei siderurgice neferoase în cazul manifestării unor fenomene accidentale.

Scăderea activității zootehnice în ultimii 20 ani a condus la scăderea cantității de dejecții animale.

Zone critice sub aspectul degradării solului sunt următoarele situri contaminate:

Nr	Obiectiv	Activități	S mp	Localitate	Poluant
1.	Schela Pitesti sectia 8	Extracție petrol	9400	Barasti Spineni	Prod. petroliere
2.	Schela Pitesti sectia 7	Extracție petrol	2915	Barasti de Vede	Prod. petroliere
3.	ALRO SA	Ind. al.	54000	Slatina	Deșeuri ind Satul Nou
4.	ALRO SA	Ind. al.	24000	Slatina	Deșeuri ind Milcov Deal
5.	Schela Ciuresti Sectia II	Extr. petrol	13450	Icoana (parc 8 Badesti)	Prod petroliere
6.	Schela Ciuresti Sectia II	Extr. petrol	4400	Icoana (parc 5-12 Icoana)	Prod petroliere
7.	Schela Ciuresti Sectia II	Extr. petrol	2200	Parc 10 Potcoava)	Prod petroliere
8.	Schela Ciuresti	Extr. petrol	2200	Parc 10 Potcoava)	Prod petroliere

	Sectia II				
9.	Schela Ciuresti Sectia III	Extr. petrol	1520	Parc 19 Badesti)	Prod petroliere
10.	Schela Ciuresti Sectia Deleni	Extr. petrol	950	Deleni	Prod petroliere
11.	SC IGO SA	Depozitare prod petroliere	1250	Caracal	Prod petroliere
12.	Sucursala PETROM CRAIOVA sector Iancu Jianu	Extr. petrol	3100	Prod petroliere	Iancu Jianu
13.	CL Cozieni	Utilizarea ingrasaminte naturale și chimice	2661	nitriti	Cezieni
14.	CL Corabia	Utilizarea ingrasaminte naturale și chimice	9732	nitriti	Corabia
15.	CL Dobrosloveni	Utilizarea ingrasaminte naturale și chimice	3542	nitriti	Dobrosloveni
16.	CL Farcasele	Utilizarea ingrasamintenaturale și chimice	2571	nitriti	Farcasele
17.	CL Traian	Utilizarea ingrasamintenaturale și chimice	2318	nitriti	Traian
18.	CL Vladila	Utilizarea ingrasaminte naturale și chimice	1900	nitriti	Vladila
19.	CL Caracal	Depozitare deseuri menajere	33000	deseuri menajere	Caracal
20.	CL Corabia	Depozitare deseuri menajere	11815	deseuri menajere	Corabia
21.	CL Draganesti - Olt	Depozitare deseuri menajere	20000	deseuri menajere	Draganesti – Olt
22.	CL Bals	Depozitare deseuri menajere	32000	deseuri menajere	Bals
23.	CL Slatina	Depozitare deseuri menajere	40000	deseuri menajere	Slatina
24.	CL Scornicesti	Depozitare deseuri menajere	20000	deseuri menajere	Scornicesti
25.	SC ASSANI SRL	Cresterea pasarilor	15000	Dejectii de pasari	Stoicanesti
26.	SNP PETROM OMV	Depozitarea slamului	12000	Produse petroliere	Icoana
27.	SNP PETROM OMV	Depozitarea slamului	5100	Produse petroliere	Otesti

Alta cauză în degradarea solului este deșertificarea, fenomenul de creștere a suprafețelor ocupate de erodisoluri.

Zone critice sub aspectul poluării la nivelul județului Olt

- nu exista la nivelul județului Olt zone critice sub aspectul poluării aerului.
- pentru factorul apă se identifică ca zone critice anumite tronsoane de râu ca Gengea la Balș și Bârlui amonte confluența cu Olteț, Gologan în zona orașului Caracal și pe Teslui în zona Pielești.
- pentru factorul sol zone critice sub aspectul degradării solului prin fenomene de deșertificare în areale din sud-estul județului Ianca-Potelu- Ștefan cel Mare.

Biodiversitatea

În conformitate cu regionarea biogeografică a țării, pe teritoriul județului Olt se regăsesc una dintre cele cinci regiuni biogeografice și anume, cea continentală.

În cadrul acesteia, habitatele naturale cu regim de protecție identificate la nivelul județului Olt, sunt următoarele:

- păduri aluviale din *Cnidion dubii*
- păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsor*
- păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsor* sau *Fraxinus augustifolia*,
- păduri dacice de stejar și carpen
- zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*
- vegetatie de silvostepa eurosiberiana cu *Quercus* spp.
- tufărișuri de foioase ponto-sarmatice
- vegetatie forestiera ponto-sarmatica cu stejar pufos
- păduri balcano-pontice de cer și gorun
- pajiști și mlaștini sărăturate panonice și ponto-sarmatice
- ape stătătoare oligotrofe până la mezomorfe cu vegetație din *Littorelletea uniflorae*

Speciile de păsări strict protejate sunt: *Ardea purpurea*, *Ardeola ralloides*, *Aythya nyroca*, *Botaurus stellaris*, *Charadrius alexandrinus*, *Chlidonias hybridus*, *Chlidonias niger*, *Ciconia ciconia*, *Circus aeruginosus*, *Cygnus cygnus*, *Egretta alba*, *Egretta garzetta*, *Himantopus himantopus*, *Ixobrychus minutus*, *Mergus albellus*, *Milvus migrans*, *Nycticorax nycticorax*, *Pelecanus crispus*, *Phalacrocorax pygmeus*, *Philomachus pugnax*, *Platalea leucordia*, *Plegadis falcinellus*, *Porzana porzana*, *Recurvirostra avosetta*, *Sterna albifrons*, *Sterna hirundo*, *Tringa glareola*.

Habitatele agricole ocupă o pondere mare la nivelul județului iar cele împădurite sunt deficitare datorită defrișărilor din ultimele decenii. Habitatele deschise sunt constituite din elemente specifice silvostepii. Habitatele neafectate antropic sunt reprezentate de ostroavele dunărene în formare.

Inventariate și declarate monumente ale naturii pe teritoriul județului Olt sunt câteva specii de plante (bujorul românesc, laleaua peștiță, brândușa galbenă, stânjenelul de stepă, stejarul brumăriu, etc.) și animale (pelicanul comun, egreta mare, egreta mică, corbul etc.)

Zonele cu deficit de vegetație forestieră sunt în arealul Corabia unde există pericolul deșertificării. La nivelul anului 2006 s-au făcut împăduriri pe cca. 448 ha din care 198 împăduriri integrale și 190 regenerări naturale.

Presiunile antropice exercitate asupra elementelor de biodiversitate constau în:

- extinderea suprafețelor destinate construcțiilor
- exploatarea necorespunzătoare a sistemelor de desecare – umectare
- depozitarea ilegală a deșeurilor și poluările accidentale
- incendierea vegetației uscate

Eliminarea deșeurilor

În Județul Olt, în prezent, nu există depozit de deșeuri conform dar, deși au fost începute lucrările la un astfel de depozit, cu o suprafață de 10,5 ha și o capacitate de 123.000 m³, ele au fost sistate.

Depozitele neconforme existente în trecut pe teritoriul județului Olt au urmat un calendar de închidere stabilit prin HG 349/2005.

Tabelul următor prezintă depozitele neconforme din mediul urban și data prevăzută pentru sistarea depozitării deșeurilor.

Nr. crt.	Denumire depozit deșeuri	Anul de sistare a depozitării
1	Caracal	2017
2	Balș	2017
3	Corabia	2017

În mediul rural cele 351 de rampe de gunoi au fost închise.

Deșeuri municipale periculoase

În județul Olt nu se realizează colectarea separată a deșeurilor periculoase din deșeurile menajere.

Deșeuri de baterii, acumulatori și uleiuri uzate

O parte dintre deșeurile reprezentate de baterii, acumulatori și uleiuri uzate se colectează la nivelul județului.

Deșeuri de ambalaje

Au fost colectate la nivelul anului 2006 cca. 1762,76 tone de către operatorii economici autorizați.

Cantitatea de deșeuri din ambalaje generată este de 19693 t/an. Compoziția acestora la nivelul anului 2006 este următoarea: 26,5 % hârtie și carton, 30 % plastic, 20 % sticlă, 11,75 % metal și 11,75 % lemn.

Deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE)

În perioada 2005-2008 prin PJDG și Master Planul de Gestionare a Deșeurilor s-a avut în vedere creșterea gradului de colectare de la persoanele fizice și juridice din județul Olt o cantitate de până la 1800 tone de deșeuri de echipamente electrice și electronice.

La nivel județean sunt următorii agenți economici care au responsabilități privind colectarea DEEE: S.C. SALUBRIS S.A. Slatina, S.C. IGO S.A. Caracal, S.C. TERMOCOR S.A. Corabia, DGCDPP Corabia amplasate în orașele cu peste 20.000 locuitori.

Agenții economici implicați în reciclare sunt S.C. REMAT Olt S.A., S.C. SALUBRIS S.A. Slatina, S.C. MIRANIC PROD Slatina, S.C. METAROVI S.R.L. Slatina, S.C. IETA S.R.L. Slatina, S.C. SIMCOR EXIM S.R.L. Scornicești.

Nămoluri provenite de la epurarea apelor uzate orășenești și industriale

În prezent aceste deșeuri sunt estimate la cca. 14.830 tone/an și provin de la cele 5 stații de epurare a apelor uzate orășenești și se stochează la depozitele menajere. Nămolurile nu sunt utilizate în nici un fel pentru agricultura, energie, etc.

Nămolurile reziduale generate în industrie 15023 tone/an la nivelul anului 2006.

Vehicule scoase din uz (VSU)

În județul Olt ținta de reutilizare și recuperare a VSU stabilită prin Master Planul de Gestionare a Deșeurilor pentru anul 2007 era de 85%, iar cea de reutilizare și reciclare de 80%.

Singurul punct de colectare pentru VSU se afla în municipiul Slatina. În anul 2006 au fost preluate 279 vehicule, din care 270 au fost tratate.

Agentul economic autorizat să colecteze și trateze VSU este S.C. REMAT Olt S.A. Slatina.

Deșeuri din construcții și demolări

D.s.a. eseurile cuprinse în această categorie sunt: beton, cărămizi, țigle și materiale ceramice, lemn, sticlă, fier și oțel, materiale plastice, etc.

Pentru aceste tipuri de deșeuri nu există date certe.

Deșeuri periculoase provenite din industrie și agricultură

Pe teritoriul județului Olt se găsesc următoarele depozite de deșeuri periculoase;

Nr. crt.	Agentul economic	Tip deșeu
1	S.C. ALRO S.A. Slatina	Deșeuri din ind. alimentară Zguri
2	Schela de petrol Drăgășani	Șlam rezervoare țiței
3	Schela de petrol Ciurești	șlam rezervoare țiței
4	S.C. ALTUR S.A. Slatina	Dețin echipamente cu conținut PCB
5	S.C. Rulmenti S.A. Slatina	
6	S.C. Electrica S.A. Slatina	
7	S.C. Alprom S.A. Slatina	
8	S.C. Electrocarbon S.A. Slatina	
9	S.C. Alro S.A. Slatina	
10	S.C. Uralim S.A. Slatina	
11	S.C. Romvag S.A. Caracal	
12	S.C. Pulsor S.A. Scornicești	
13	S.C. Termex S.A. Balș	
14	S.C. Zahar S.A. Corabia	
15	S.C. SMR S.A. Balș	

Agenții economici care dețineau în proprietate echipamente de conțin PCB aveau termen 2010 să elimine toți condensatorii.

Situația deșeurilor de producție periculoase la nivelul anului 2006 se prezintă astfel:

Tip deșeu	Cantitate colectată	Cantitate valorificată
Ulei uzat	310,61	323,41
Acumulatori și baterii uzate	64,75	89,71
spitalicești	132,14	132,14
șlam	10500	0
deșeuri de substanțe chimice	14,20	9,12

Gestionarea deșeurilor de producție nepericuloase se face de către agenții economici în depozite proprii:

- S.C. ALRO S.A. Slatina depozit ecologic
- S.C. Electrocarbon S.A. Slatina (EKOMIN) depozit neamenajat
- S.C. Alprom S.A. Slatina depozit ecologic
- S.C. SMR S.A. Balș depozit neamenajat

La nivelul județului există depozite industriale care intră sub incidența directivei IPPC (controlul integrat al poluării industriale). Depozitul industrial ALPROM cu termen de închidere 2009, ELECTROCARBON (EKOMIN) închidere 2009, halda industrială SMR Balș închidere 2009.

Evoluția cantităților de deșeuri de producție nepericuloase se prezintă mai jos:

Anii	2003	2004	2005	2006
Total (tone)	47830,59	53129,32	59074,24	57348

2.3 Patrimoniul natural și construit

2.3.1 Patrimoniul natural - arii naturale protejate

Protecția ariilor naturale valoroase constituie o cerință vitală pentru păstrarea echilibrului ecologic în zonă. Analiza cu privire la calitatea tuturor bunurilor de patrimoniu natural a permis identificarea arii naturale, care prin asocierea unor elemente naturale valoroase necesită instituirea unui regim de protecție și conservare.

În ultimul deceniu la nivelul județului Olt procesul de protecție a valorilor naturale s-a intensificat și materializat prin instituirea de noi arii protejate.

Totodată se estimează creșterea acestor valori prin racordarea la rețeaua ecologică europeană NATURA 2000.

Repartiția teritorială a ariilor protejate indică o concentrare în zona mediană, de câmpie a județului Olt și, mai puțin în cea deluroasă a județului. Pe ansamblu, un număr de cca. 32 unități administrativ teritoriale dețin arii naturale protejate.

Dintre categoriile de arii protejate de interes național pe teritoriul județului Olt se găsesc următoarele rezervații naturale (categoria IV IUCN):

1. Pădurea Seaca Optășani - 135ha (com. Spineni satul Opasani)
2. Pădurea Braniștea Catârilor - 301,3 ha (com. Obârșia și Stefan cel Mare)
3. Pădurea Călugărească – 40 ha (com. Radomirești, sat Craciunel)
4. Casa Pădurii din Pădurea Potelu – 1,5 ha (com. Ianca)
5. Rezervația de bujori a Academiei - 54,9 ha (com. Stoicanesti)
6. Rezervația de arborete de gărniță – 121 ha (com. Poboru)
7. Rezervația Valea Oltețului - 900 ha (or. Balș, com. Voineasa, Osica de Sus, Dobrun, Fălcoiu, Draganesti)
8. Pădurea Resca - 50 ha (com. Resca)
9. Iris-Malu Roșu – 1380ha (com Mărunței)
10. Lacul Stejesti –2378 ha (com. Strejești)
11. Lacul Izbiceni –1095 ha (com. Izbiceni)
12. Lacul Slatina –645 ha (mun. Slatina)

Ariile naturale protejate de interes local declarate la nivelul județului Olt sunt:

- Pădurea Topana – 120 ha (com. Topana)
- Stejarul din Verguleasa – com. Verguleasa
- Cei 19 stejari seculari din Topana – com. Topana
- Pădurea Frunzaru – com. Sprâncenata

Analizând tipologia ariilor naturale protejate se observă predominarea rezervațiilor de tip forestiere, urmată de categoria mixtă și cea botanică cu rezervație.

	Denumirea rezervației	Suprafața (ha)	Tipologie		
			a	b	c
1.	Padurea Seaca Optasani	Spineni	X		
2.	Padurea Branistea Catarilor	Obarsia	X		
3.	Padurea Calugareasca	Radomiresti		X	
4.	Casa Padurii din Padurea Potelu	Ianca	X		
5.	Rezervatia de bujori a Academiei	Stoicanesti			X
6.	Rezervatia de arborete de garnita	Poboru			X
7.	Rezervatia Valea Oltetului	Bals, Barza, Dobrun, Falcoiu			X
8.	Padurea Resca	Dobrosloveni	X		
9.	Padurea Topana	Topana			X

Rezervații: a – forestiere, b – botanice, c – mixte

La cele de mai sus se adaugă rezervația declarată Dunărea inferioară pe sectorul Corabia – Turnu Măgurele (aceasta depășind limita județului Olt).

Dintre categoriile de arii naturale protejate cele de interes internațional stabilite la nivelul județului Olt sunt: arii de protecție specială (SAC), ariile de protecție avifaunistică (SPA) și siturile de interes comunitar (SCI).

Ariile de protecție avifaunistică, definite ca situri pentru conservarea speciilor de păsări sălbatice, situate pe teritoriul județului Olt sunt localizate în spațiul culoarului de vale al Oltului și al Dunării.

- Confluența Olt - Dunăre (26000 ha în județul Olt)
- Valea Oltului inferior (17000 ha)
- Dăbuleni – Grinduri (6400 ha)
- Pădurea Radomir (400 ha)
- SPA Strejești
- SPA Slatina
- SPA Izbiceni

Siturile de interes comunitar aflate pe teritoriul județului Olt sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumire	Apartenența administrativă (suprafața u.a.t. cuprinsa in sit - %)
1.	Seaca Optasani (ROSCI0225)	Cungrea 1 Leleasca 1 Poboru 22 Spineni 7
2.	Resca - Padurea Hotarani (ROSCI0166)	Dobrosloveni 14 Farcasele 16 Falcoiu <1 Maruntei <1
3.	Padurea Topana (ROSCI0177)	Topana 25
4.	Branistea Catarilor (ROSCI0011)	Obarsia 7
5.	Coridorul Jiului (ROSCI0045)	Ianca 6
6.	Padurea Calugareasca (ROSCI0140)	Daneasa 12 Draganesti Olt <1
7.	Padurea Sarului (ROSCI0168)	Bobicesti 21 Ganeasa 22 Morunclav 64 Piatra Olt 8 Plesoiu <1
8.	Padurea Studinita (ROSCI0174)	Studina 2
9.	Padurea Vladila (ROSCI0183)	Vladila 16
10.	Valea Oltetului (ROSCI0266)	Bals 2 Barza5 Dobrun3 Falcoiu 5 Osica de sus 4 Osica de Jos 4 Parscoveni 2 Soparlita 7 Voineasa 11
11.	Corabia - Turnu Magurele (ROSCI0044)	Corabia 9 Gurcov 33 Giuvaresti 1

Celor de mai sus li se alătură aria de protecție specială (SAC) pentru ocrotirea păsărilor Iris-Malu Roșu aflată pe teritoriul comunei Mărunței.

Starea ariilor protejate este în general de bună conservare la majoritatea siturilor și nu au fost identificate defrișări sau tăieri ilegale.

Sub aspectul managementului ariilor protejate la nivelul județului Olt acestea se află în custodie la direcții silvice, agenți economici sau asociații, iar pentru unele dintre ele s-au realizat planuri de management.

Principalele reglementări referitoare la ariile naturale protejate sunt:

- Legea nr. 5/2000 privind *Planul de Amenajarea al Teritoriului – Secțiunea III – a, Zone Naturale Protejate*.
- OUG nr. 236/2000, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.
- Legea nr. 462/2001 pentru aprobarea OUG nr. 236/2000, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.
- HG. Nr. 230/2003, privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora.
- Ordinul nr. 552/2003, privind aprobarea zonării interioare a parcurilor naționale și a parcurilor naturale, din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice
- Ordinul nr. 850/2003, privind procedura de încredințarea a administrării sau de atribuire a custodiei ariilor naturale protejate.
- HG 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică , ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.
- Ordinul MMDD 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

Problemele legate de ariile naturale protejate:

- nefinalizarea ridicărilor topografice și a delimitărilor
- nefinalizarea amplasării de panouri indicatoare și bornarea limitelor rezervațiilor naturale
- activitățile economice în unele arii naturale conduce la degradarea acestora

2.3.2 Patrimoniul construit

Județul Olt este un teritoriu cu o veche civilizație, care a creat, de-a lungul timpului, numeroase valori intrate în patrimoniul cultural și istoric.

Ordinul nr. 2.361/2010 pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004 privind aprobarea Listei monumentelor istorice, actualizată, și a Listei monumentelor istorice dispărute, (publicată în MO al României, partea I, Nr. 670 Bis/1.X.2010 privind lista patrimoniului cultural construit) prezintă situația patrimoniului construit clasificat în patru grupe: monumente și situri arheologice (**I**), monumente și ansambluri de arhitectură (**II**), clădiri memoriale (**III**) și monumente de artă plastică și cu valoare memorială (**IV**).

Mărimea și densitatea patrimoniului cultural din județul Olt este impresionantă; aici existând conform Listei MCPN 758 de obiective, din care 130 de monumente și situri arheologice, 595 monumente și ansambluri de arhitectură, 13 clădiri memoriale și 20 de monumente de artă plastică și cu valoare memorială. Ponderea cea mai mare a monumentelor și siturilor cu valoare de patrimoniu este în rural unde există 416 obiective, față de 342 obiective în urban .

**Situația patrimoniului construit în Județul Olt conform „Listei monumentelor istorice”,
actualizată 2010**

Medii	Categoriile monumente				din care de interes național			
	I	II	III	IV	I	II	III	IV
Urban	30	292	13	7	7	6	0	0
Rural	100	303	0	13	26	19	0	1
Total	130	595	13	20	33	25	0	1

Sursa datelor: MCPN „Lista monumentelor istorice”, actualizată 2010

Dintre unitățile administrative teritoriale urbane cu un patrimoniu construit numeros se pot aminti. mun. Slatina cu 113 poziții, mun. Caracal cu 122 poziții, orașele Corabia și Drăgănești-Olt cu 30 și respectiv 35 de obiective. În rural cele mai importante concentrări ale patrimoniului construit sunt în comunele Brâncoveni, Baldovinești, Crâmpoia, Dăneasa, Găneasa, Radomirești, Stoicânești și Teslui, unde există între 10 – 20 obiective de patrimoniu construit.

Obiectivele de patrimoniu de interes național se află în majoritate în rural; 46 din cele 59 de obiective se află pe teritoriul comunelor din județ. Dintre comunele cu un patrimoniu de interes național mai bogat se pot aminti: Brâncoveni (12 ob.), Căluș (7 ob.), Dobrosloveni (6 ob.), Ipotești (8 ob.), Poboru (4 ob.).

Din punct de vedere constructiv, monumentele din județ sunt în diverse stadii de conservare, multe din acestea fiind într-un stadiu avansat de degradare sau în ruină. Un număr de 22 de monumente din patrimoniul construit al județului au dispărut, fiind înregistrate în lista MCPN.

Lista monumentelor istorice 2004 - Monumente dispărute

Cod 1991 / 1992	Denumire	Localitate	Datare
29B0098	Conacul Alimănișteanu	sat ALIMĂNEȘTI comuna IZVOARELE	1910
29B0158	Ruinele Bisericii "Sf. Apostoli"	municipiul CARACAL	1708
29B0193	Turn de apă	municipiul CARACAL	1930 - 1940
29B0196	Casă	municipiul CARACAL	1889
29B0211	Casă	municipiul CARACAL	ultimul sfert al sec. XIX
29B0196	Casă	municipiul CARACAL	1896
29B0214	Casă	municipiul CARACAL	înc. sec. XVIII
29B0215	Casă	municipiul CARACAL	al treilea sfert al sec. XIX
29B0220	Casa Jianu	municipiul CARACAL	sec. XVIII
29B0244	Casă	municipiul CARACAL	al treilea sfert al sec. XIX
29B0246	Casă	municipiul CARACAL	prima jum. a sec. XX
29B0252	Casă	municipiul CARACAL	1892
29B0337	Conac	sat DEVESELU comuna DEVESELU	ultimul sfert al sec. XIX
29B0292	Conacul Leontopol	oraș DRAGĂNEȘTI-OLT	1900
29B0292	Conacul Nou	oraș DRAGĂNEȘTI-OLT	1900
29B0292	Conacul boierilor Comăneanu	oraș DRAGĂNEȘTI-OLT	1900
29B0368	Castel de apă	oraș DRAGĂNEȘTI-OLT	1914
29B0292	Anexe	oraș DRAGĂNEȘTI-OLT	sec. XIX - XX
29B0480	Casă	sat POIANA; comuna RADOMIREȘTI	înc. sec. XX
29B0292	Conac	sat VÂLCELE; comuna VÂLCELE	1895
29B0566	Moara Enăchescu	sat VÂLCELE; comuna VÂLCELE	1938
29B0562	Ansamblul Momiceanu	sat VÂLCELE; comuna VÂLCELE	1895

Sursa datelor: MCPN „Lista monumentelor istorice”, actualizată 2010

Din punct de vedere istoric monumentele și ansamblurile construite din județ aparțin tuturor epocilor și perioadele civilizației umane.

Monumente și situri arheologice

Poziția geografică, varietatea formelor de relief, clima favorabilă, resursele naturale au oferit condiții prielnice dezvoltării comunităților încă din primele perioade ale istoriei. Descoperirile arheologice efectuate pe Văile Oltețului, Oltului și Dârjovului (neolitic) evidențiază primele forme de viață ale oamenilor pe teritoriul României de astăzi. Epocile ulterioare sunt mai bine reprezentate. Vestigii neolitice au fost identificate în zonele Vădastra, Fărcașele, Brebeni, Slatina, Oboga, Coteana, Orlea, Gura Padinii, Drăgănești, Optași, Mogoșești.

Cea mai importantă mărturie a preistoriei o constituie cultura Vădastra caracterizată printr-o ceramică decorată, apreciată drept cea mai înaltă expresie de reprezentativitate a neoliticului european.

În epoca bronzului așezările umane se înmulțesc. Perioada de trecere la epoca bronzului e reprezentată prin numeroase vestigii la Celei, Slatina, Curtișoara, Găneasa.

Procesul a fost complex și îndelungat, având ca rezultat cristalizarea marelui areal tracic, din care, peste milenii se va fi desprins neamul geto-dacilor. În județul Olt sunt cunoscute peste 60 de așezări geto-dace, dăv de la Sprâncenata constituind un exemplu tipic pentru perioada reprezentativă a acelei etape istorice, un important centru economic, comercial, politic și religios al triburilor de pe valea Oltului Inferior.

După cucerirea romană au fost construite castrele de la Slăveni și Enoșești, iar apoi așezările urbane (ex.: Romula și Sucidava) și cele rurale de la Orlea, Dobrun, Fărcașele, unele dintre ele legate prin drumuri de piatră folosite în scopuri, deopotrivă militare și comerciale.

Epoca de după retragerea aureliană și a marilor migrații din sec. IV – VIII, se face cunoscută în istoria noastră prin cultura Ipotești - Ciurel - Căndești, răspândită în toată Muntenia, zona fiind inserată în vatra etno-genezei românești (mărturii prețioase fiind descoperirile arheologice de la: Grojdibodu, Orlea, Redea, Caracal, etc.).

Monumente și ansambluri de arhitectură

Din perioada evului mediu timpuriu se păstrează urme materiale în așezările de la: Cotmeana, Ipotești, Slatina, Găneasa, Caracal.

La mijlocul secolului 13 o parte a teritoriului era cuprinsă în cnezatul lui Ioan, unde existau vestitele pescării de la Celeiu (intrat în componența or. Corabia), amintite la 1247.

Așezările de la Slatina și Caracal au devenit, temporar, reședințe domnești în timpul lui Vlad Vintilă și în timpul lui Mihai Viteazul. Pe aceste meleaguri au fost înălțate și importante lăcașe de cult precum ar fi mănăstirile Clocociov (ctitorită în sec. XVI și refăcută sub Mihai Viteazul și Matei Basarab), Brâncoveni (ctitorită sub Matei Basarab și Constantin Brâncoveanu), Călușiu (întemeiată între anii 1516-1521, în timpul lui Neagoe Basarab, refăcută de boierii Craiovești și finalizată în 1588 de frații Buzești), sau schitul Strehareț (ctitorit în sec. XVII).

Epoca modernă este perioada din care provine o mare parte a monumentelor și ansamblurilor de pe teritoriul județului. Numeroase reședințe burgheze și boierești, clădiri utilitare, administrative și de cult, obiective de artă și cu valoare memorială provin din această perioadă. Aceste obiective sunt amplasate în principal în urban sub formă de monumente izolate sau ansambluri, ca de exemplu ansamblurile urbane din mun. Slatina și Caracal și or. Corabia, Drăgănești Olt, sau ansamblul rural din com. Oporelu.

Construirea unei rețele de drumuri „sistematice” în Țara Românească între anii 1844-1847 între care și șoseaua Slatina-Craiova, aflată pe marea arteră de circulație Vârciorova - Turnu Severin – Craiova – Balș - Dealul Sarului – Slatina – Pitești - București și inaugurarea în anul 1847 a primului pod fix peste râul Olt, în dreptul capitalei județului, au contribuit într-o măsură importantă la dezvoltarea economică și socială a județului. Numeroase obiective fiind construite în perioada de după unirea principatelor și câștigarea independenței țării, când s-au realizat cele mai multe construcții clasificate, cu funcții administrative, de învățământ, financiare, de cult și economice.

Arhitectura județului teaurizează mărturii de o excepțională valoare artistică a culturii materiale și spirituale a locuitorilor acestui ținut. Mănăstirile și bisericile din Olt constituie o parte importantă a inventarului al patrimoniului arhitectural, în județ existând un număr de 222 biserici înscrise în lista patrimoniului 6 mănăstiri (Brâncoveni, Clocociov, Căluși, Hotărani Mușetești și Strehareț) și un schit. Acestea se remarcă prin originalitatea organizării spațiului și bogăția decorației.

O altă categorie care se remarcă prin numărul mare de monumente este cea a clădirilor rezidențiale; în patrimoniul județean existând 216 locuințe, situate în principal în urban, 26 conace și două cule.

Viața culturală a județului Olt s-a dezvoltat în ultimii ani antrenând și valorificând talentele locuitorilor în diferite domenii : artă plastică, muzică, teatru, pictură, literatură, poezie. Aceste activități s-au bazat în principal pe existența unor instituții și a unor colecții ce alcătuiesc patrimoniul mobil al județului.

Muzeul Județean Olt, fondat în 1952 prezintă un patrimoniu bogat în colecții , cele peste 25.000 piese fiind specifice pentru cultura și civilizația Oltului, multe din acestea unicate, aparținând patrimoniului național cultural.

Muzeul Județean Olt funcționează în clădirea fostului Palat Administrativ (monument istoric), construit în 1887. Muzeul dispune de colecții de picturi, desene și ilustrații aparținând unor artiști români reprezentativi, cum ar fi: Octav Băncilă, Alexandru Ciucurencu, Dumitru Ghiată, Henri Catargi, Ion Popescu-Negreni, Spiru Vergulescu, Nicolae Truță.

Secția de etnografie a muzeului deține colecții structurate pe domenii: obiceiuri, ceramică, textile, țesături, metale, lemn, port popular.

Sunt de menționat și alte instituții care contribuie la viața culturală a județului, cum sunt muzeul Județean de Etnografie, muzeul Romanășului, muzeul de Arheologie și Etnografie, muzeul Câmpiei Boianului, muzeul sătesc Orlea și casele memoriale "Iancu Jianu" și „Nicolae Titulescu”.

Biblioteca Județeană «Ion Minulescu» dispune de un fond de peste 22.000 unități de bibliotecă (volume, cărți, cotidiane, săptămânale, discuri, CD-ROM-uri, filme artistice și documentare, manuale pentru învățarea limbilor străine).

Centrul Cultural «OLTUL» își propune conservarea tradițiilor folclorice și a artei populare în județul Olt, deținând ansamblul profesionist «Plaiurile Oltului», ansamblu recunoscut în mediul artistic, laureat a numeroase premii naționale și cu participări numeroase la festivaluri folclorice internaționale.

Patrimoniul imaterial este reprezentat de activitățile care pun în lumină preocupările cu caracter cultural sau datini și obiceiuri populare, precum și de perpetuare a unor ocupații tradiționale din județ.

Festivalurile naționale ale datinilor și obiceiurilor, sărbătorile populare, evenimentele locale care se desfășoară în județul Olt sunt: Festivalul Național « Călușul Românesc »- Slatina, Caracal, Vâlcele, Dobrun; « Sărbătoarea Pâinii »- Scornicești; « Pomul Vietii », festival concurs adresat ceramiștilor populari; Festivalul Concurs de Doine și Balade « De la Drăgănești la Vale »; Festivalul Concurs de Umor « Oltenii și...Restul Lumii »; Festivalul Național de Muzică Folk și Poezie « Ion Minulescu »; Festivalul Concurs de Muzică Ușoară și Populară « Corabia de Aur ».

Dintre ocupațiile tradiționale ale populației rurale din Olt se pot menționa: jocăritul de la Vădastra, olăritul din zona Balșului, cioplitul în lemn și os în zona de nord a județului; vetrele de tradiție folclorică din județ, împreună cu renumitul dans popular – Călușul – intrat în patrimoniul UNESCO.

Peisaje culturale

Peisajul este o unitate teritorială cu fizionomie specifică impusă de conținutul, structura și dinamica elementelor fizice, biotice și antropice care-l compun. Peisajul se individualizează pe o infrastructura naturală (totalitatea elementelor naturale) pe care s-a materializat o infrastructura socio-economică care depinde de potențialul natural, nivelul de dezvoltare umana și de suprastructură social-politică.

Fizionomia peisajului are un conținut obiectiv, derivat din elementele, structurile și dinamicile care-l compun și un conținut subiectiv, derivat din percepția sa (percepția imaginii), directă sau indirectă, la nivel local, regional sau general.

Din punct de vedere al gradului de generalitate, peisajele se împart în două categorii:

- **Peisaje geografic** – parte de teritoriu perceput ca atare de către populație, al cărui caracter este rezultatul acțiunii și interacțiunii factorilor naturali și/sau umani (Legea nr. 451/2002 pentru ratificarea Convenției Europene a Peisajului, adoptată la Florența la 20 octombrie 2000)
- **Peisaj cultural** – rezultat al interacțiunii între factorii naturali și umani (UNESCO, World Heritage Convention), ilustrând evoluția societății și a așezărilor umane în decursul istoriei, sub influența constrângerilor materiale sau oportunităților generate de mediul lor natural și de factorii sociali, economici și culturali, atât interni cât și externi (UNESCO, Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention, 3rd Annex).

Conceptul de peisaj are 9 dimensiuni principale. Operațiunea de identificare a peisajelor trebuie să se desfășoare într-o ordine dictată de individualizarea teritoriului, încadrarea în tipologiile consacrate, încadrarea în dimensiunile principale și evidențierea elementelor specifice; identificarea este multicriterială și comportă următoarele etape: încadrarea teritorial-sistemică, încadrarea orografică, încadrarea structurală, încadrarea administrativă, încadrarea geomorfologică, încadrarea bio-pedo-climatică, încadrarea cultural-istorică, încadrarea socio-economică, stabilirea stării de funcționare.

Identificarea peisajelor în lucrarea de față s-a făcut luând în considerare un număr redus de criterii de delimitare datorită scării planului și lipsei unor studii preliminare în acest sens.

Acestea au fost:

- 1. Geomorfologia peisajului**, criteriu de baza al individualizării formelor de relief din punctul de vedere al aspectului, dimensiunilor, poziției în spațiu, densității și diversității genetice sau spatio-funcționale.
- 2. Încadrarea bio-pedo-climatică** este o diferențiere a principalelor peisaje în funcție de principalele etaje climatice și subetaje de sol și vegetație.
- 3. Încadrarea cultural-istorică** stabilește principalele tipuri de valori culturale ale elementelor antropice din peisaj sau ale locuitorilor acestuia, în ansamblu.
- 4. Încadrarea socio-economică** diferențiază peisajele în funcție de specificul activităților economice din unitatea teritorială (dominante, tradiționale etc.).
- 5. Împărțirea administrativă** este importantă pentru toate măsurile de protecție, management sau amenajare și pentru diferențierea peisajelor naturale de cele culturale (socio-economice). Studiul nu face o analiză a caracteristicilor, a dinamicii și factorilor perturbanți ai peisajelor; și în consecință nu evaluează peisajele astfel identificate, ținând seama de valorile particulare atribuite lor de către părțile interesate și de populația implicată; Definirea obiectivelor de calitate pentru peisajele identificate și evaluate, după consultare publică, se va face în cadrul unor studii specifice. Identificarea marilor unități de peisaj în planul de amenajare constituie un prim pas în abordarea acestei teme și elaborarea de politici și instrumente care au ca scop protecția, managementul și/sau amenajarea peisajului, armonizarea politicilor la toate nivelurile de responsabilitate, precum și sensibilizarea, informarea și formarea actorilor societății în domeniu.

Peisajele culturale din județ își au fundamentul în configurația **cadrlui natural**: relieful, vegetația, structura hidrologică și pedologică a teritoriului județean. Două mari unități de relief definesc structura reliefului județului: Podișul Getic (care ocupă cca. o treime din suprafața județului) și Câmpia Romană, iar două cursuri importante de apă se constituie în mari elemente definitorii ale specificului peisajului județean - Valea Dunării și Valea Oltului.

Oltul reprezintă spațial, o axă centrală a teritoriului județului pe care îl străbate pe o lungime de cca. 100 km pe direcția nord-sud. Terasale Oltului se remarcă prin întinderi mai mari pe partea dreaptă a văii, începând din nordul județului până la Dunăre și pe partea stângă până la Drăgănești, unde sunt bine dezvoltate terasele înalte: Cotmeana - 80-90 m și Slatina - 50-60. Partea nordică, **colinară** a județului se divide prin prezența râului Olt în Piemontul Cotmeana, în stânga Oltului și Piemontul

Oltețului, în dreapta. Piemontul Cotmeana are cea mai mare întindere, desfășurându-se sub forma unor largi platouri ce coboară spre sud de la cca. 400 m până la nivelul câmpiei, la 200m.

Piemonturile Cotmeana și Oltețului sunt brăzdate de numeroase văi ale afluenților Oltului (Iminog, Călmățui, Dorofei, Plapcea și Vedea) și altele, cu scurgere intermitentă care prezintă o desfășurare divergentă și suprapunerea unor mari conuri aluvionare.

Câmpia Romană ocupă ca cca. două treimi din suprafața județului având un relief uniform, ce coboară ușor spre sud, de la 180 – 200 m până la cca. 20 m în Lunca Dunării. Valea Oltului separă Câmpia Romană în două unități: Câmpia Romanați pe dreapta și Câmpia Boianului în stânga. Părțile cele mai joase ale reliefului, luncile Dunării (8-9 Km lățime în dreptul localității Ianca) și Oltului (5-6 km lățime), rup monotonia peisajului de câmpie, prin numeroase elemente caracteristice de peisaj (zăvoaie, brațe secundare, meandre, ostroave, s.a.). Desecarea unor lacuri din lunca Dunării (cum ar fi Potelu) a redus complexitatea peisajului și a dus la dispariția unor biosisteme și a unor ocupații legate de prezența acestora.

Importante lucii de apă sunt prezente în partea de nord a cursului râului Olt, prin crearea lacurilor de acumulare Arcești, Strejești și Drăgășani.

Vegetația este specifică reliefului cu altitudini scăzute; zona silvostepii, cea mai extinsă din județ, ocupă Câmpia Romană unde vegetația naturală a fost înlocuită cu culturi agricole, presărate cu păduri răzlețe. Pădurile de foioase sunt prezente în partea de nord, în special în Piemontul Cotmeana, zona având o compoziție mixtă de arii restrânse cu vegetație silvică, culturi agricole și pajiști.

Consecințele spațial - configurative ale cadrului natural asupra tipologiei activităților și localităților sunt foarte variate, în funcție și de **evoluția lor istorică**.

Așezările umane sunt structurate de principalele elemente ale cadrului natural și socio-economic.

Distribuția localităților în teritoriu s-a făcut, într-o primă fază, dispers, principalul factor fiind accesul la resursele funciare și hidrologice, agricultura constituind principala ocupație a locuitorilor județului. Densitate așezărilor a variat în funcție de relief, în zona colinară satele fiind mai numeroase. Partea de nord-vest a județului, cu un relief relativ accidentat și variat, orientat de cursuri de ape, văi și dealuri, se evidențiază prin sate mici și dese, cu organizare răsfirată, și dispunerea caselor pe linii direcționate de ape, respectiv văi.

Odată cu dezvoltare căilor de comunicație între regiuni și a desemnării temporare a localităților Slatina și Caracal ca reședințe domnești în timpul lui Vlad Vintilă (la Slatina între 1532-1535) și în timpul lui Mihai Viteazul (la Caracal între 1593-1601) s-au creat premisele unei polarizări și diversificări mai accentuate a funcțiilor localităților din județ.

Căile de comunicație, desfășurate în cea mai mare parte pe câmpie sau văi, fără să fie obstrucționate de accidente de teren, au constituit „linii de forță” orientate în principal de la est la vest legând centrele din Muntenia (București, Pitești, Craiova) sau cele din lunca Dunării.

Drumurile pe direcția nord-sud au evoluat pe și paralel cu lunca Oltului, la care s-a adăugat traseul Caracal - Corabia (consolidat în timp de poziția de răscruce a Caracalului și de cea de port a Orașului Corabia).

Partea estică a județului are o coerență spațială mai redusă, neavând beneficii de potențial natural prea consistente. Istoric, influențele unor centre puternic urbanizate în timp (Drăgășani, Pitești, Craiova, Roșiori de Vede, Turnu Măgurele) au determinat neputința Slatinei de a fi un centru economico-social atractiv și cu forță de coagulare a așezărilor rurale. Pe de altă parte, persistența „spiritului moșnenesc” în privința proprietăților din arealul de la estul văii Oltului (deci numărul redus de proprietăți boierești), ca și varietatea de resurse naturale (zone agricole de culturi, dar și păduri, livezi, vii) au generat libertăți de alegere a formelor de activitate a populației, generând indirect o lipsă de coeziune socială și spirituală și chiar economică.

Pentru repertorierea **patrimoniului rural** material și imaterial contemporan din Olt s-au definit următoarele peisaje etnografice: forestier, piscicol, pastoral, agrar și pomi-viticol. Criteriul după care s-au clasificat spațiile rurale purtătoare de valori culturale a fost solul acoperit cu vegetație.

Utilizarea agricolă și neagricolă a solului au generat diferite moduri de viață: agrară, pastorală, piscicolă ș.a. Prin dăinuire istorică, modurile de viață au devenit civilizații (peisaje) etnografice primare, dezvoltate pe soluri cu vegetație spontană (pădurea, Lunca Dunării), și secundare, dezvoltate pe solurile defrișate de pădure, desecate de ape, desțelenite de vegetația spontană. În unele zone din luncile Oltului și Dunării predomină solurile de mlaștină urmate de suprafețele nisipuri diferite. Solurile Olteniei au o fertilitate mijlocie și prezintă deosebiri importante între cele două zone. După modul de acoperire al solului cu vegetație și sursele de apă, peisajele oltenice sunt împărțite, în mai multe tipuri.

Peisajul agrar propriu-zis s-a dezvoltat pe solurile defrișate de pădure sau pe cele desțelenite de pășuni și fânețe naturale. După suprafața solului ocupată cu cereale, plante furajere, plantații de vii și livezi, peisajul rural poate fi tipic agrar, agro-pastoral, agro-viticol, agro-pomicol. Satele agrare din Oltenia au structura adunată sau răsfirată, iar în gospodărie locul central nu-l ocupă adăposturile pentru animale, ci construcțiile pentru depozitarea cerealelor (magazii, patule, porumbare), cele pentru adăpostul uneltelor și atelajelor de muncă. Locuința, sistemul de alimentație, sărbătorile și obiceiurile calendarului popular reflectă, direct sau indirect, ocupația dominantă a locuitorilor, cultivarea plantelor. Așa cum îl prezintă harta, peisajul agrar este dominant în Oltenia. Cifrele indică dezvoltarea rapidă a peisajului agrar pe baza peisajului pastoral și piscicol dominant cu aproximativ un secol în urmă.

Bine evidențiat este peisajul agrar din județul Olt care, la începutul anilor 2000, se plasa pe un loc fruntaș pe țară ca suprafața funciara, având și o importantă suprafață irigată.

Deși în ultimul deceniu se observă o scădere a populației ocupate în agricultura în regiunea Sud-vest de la 56,9% în 1999 la 47,7% în 2004, în prezent în mediul rural trăiește încă cca. 45% din populația județului.

Monoculturile s-au impus în județele din Oltenia, în special pentru grâu, un produs ieftin, cu valoare adăugată scăzută, necesitând mari suprafețe de teren. Monoculturile și exploatarea necorespunzătoare sunt principalele cauze ale eroziunii solului și sărăcirii diversității peisajului agrar.

Peisajul luncilor rezultă din interacțiunea dintre mediul natural și societatea umană desfășurată pe parcursul ultimilor 3000-4000 ani. Din perspectiva geografului se impun a fi analizați principalii factori naturali de favorabilitate sau restrictivitate în desfășurarea activităților omenești aflate în legătura directă cu cursurile de apă.

Limita de acestor peisaje este mai dificil de stabilit datorită relativei complexități a cadrului natural și antropic. În consecință, se poate vorbi despre mai multe limite: geomorfologică, climatică, biogeografică și administrativă. Întrucât aceste limite nu coincid, s-a apreciat că limita internă a peisajului cultural trebuie trasată aplicând atât criteriile administrative, pe aliniamentul principalelor așezări rurale și urbane din zona specifică, cât și ținându-se cont de densitatea trăsăturilor tipice. Aceasta fâșie de mal are extensiuni diferite lățimea maximă, de 20 km, a văii Oltului la intrarea în Lunca Dunării, iar lățimea minimă, de 8 km, a luncii Dunării (8-9 Km lățime în dreptul localității Ianca) și Oltului (5-6 km lățime).

Prin varietatea și valoarea resurselor naturale, dar mai ales prin diversitatea așezărilor umane și ponderea infrastructurilor amplasate de-a lungul apelor, acest tip de peisaj reprezintă o principală subdiviziune a peisajului județean.

Peisajul forestier - Extensiunea solurilor caracteristice biotopului forestier, alături de toponimia specifică zonelor defrișate ocupate astăzi cu fânețe, pășuni, culturi, livezi, vii și de documentele istorice și etnografice, atestă că, cu peste două milenii în urmă, teritoriul actual al Olteniei era acoperit în mare parte cu păduri. Vremuri îndelungate s-a dezvoltat o civilizație a lemnului, ale cărei forme originare persistă în câteva așezări contemporane. Forma caracteristică de ocupare și utilizare a pământului a fost, probabil, satul risipit compus din mici grupe de gospodării (cătune) împrăștiate. Solul ocupat cu păduri oferea omului adăpost, îmbrăcăminte, hrană. Când condițiile istorice sau naturale deveneau nefavorabile, pădurea devenea loc sigur de refugiu. Urmele codrilor

supraviețuiesc numai pe câteva zone, pe dealurile subcarpatice din nordul județului, și se încadrează în subzona stejarului care cuprinde, alături de stejar, carpenul, ulmul și alte specii de foioase. Mai sunt petice de păduri de cvercinee, dar în ansamblu peisajul a fost stepizat în foarte mare măsură, procesul fiind favorizat și de cantitatea redusă de precipitații. Regiunea a fost permanent și intens locuită încă din antichitate cu repercusiuni puternice asupra mediului. Suprafața ocupată altădată de pădure a devenit, prin defrișare, sursa de extindere a peisajelor etnografice de tip agrar, pastoral, viticol.

Peisajul piscicol împreună cu cel forestier sunt de mare vechime, generatoare, prin desecare și defrișare, de peisaje secundare (agrare, pastoral, viticol). Peisajul de luncă și lacustru este reprezentat de Lunca Dunării și de complexul lacustru de pe râul Olt, cu malul alăturat acestora.

Urmându-se o politică inadecvată particularităților acestui mediu de viață, starea naturală a luncilor a fost supusă unor modificări ample prin amenajări care au scos de sub influența fluviului, prin îndiguiri și crearea de incinte productive (agricole, piscicole), peste o pătrime din suprafața de luncă, în plus, s-au desecat bălți și gârle, astfel că s-au făcut modificări ale circulației apei și, în general, a stării multor areale, nu în favoarea ecosistemelor specifice.

Lunca Dunării, prin originalitatea sa peisagistică, morfohidrografică și faunistică, constituie un unicat în țară, atât sub aspect ecologic, cât și al modului de habitat. Vegetația specifică și deosebit de variată, este originală prin aspectele peisagistice: de la stufării, și plante de baltă, la zăvoaie de sălcii și plopi care mărginesc malurile apelor. Se remarcă și fauna ornitologică, autohtonă și de pasaj.

Peisajul natural dominant este completat de vestigiile arheologice, monumente istorice, numeroase elemente etnofolclorice, precum și așezările omenești cu specific de luncă, s.a.

Prin înaintarea terenurilor arabile în regiunile inundabile din lungul Dunării și pe râurile interioare peisajul piscicol s-a restrâns neîncetat. Abundența apei, peștelui și stufului se reflectă în ocupația principală a oamenilor (pescuitul), în sistemul de alimentație bazat pe pește, în utilizarea stufului ca material pentru acoperișul caselor și anexelor, pentru construcția pereților acareturilor și gardurilor, în mijloacele de transport pe apă, în folclorul, obiceiurile și credințele legate de apă și de pește.

Peisajul viticol - Cultura viței de vie a fost atestată încă din antichitatea geto-dacă. Deși de mai mică întindere în județ, personalitatea peisajului viticol este dată de întinderea plantațiilor de viță de vie și de elementele de civilizație și cultura generate de acesta: pivnițe, poverne, teascuri; unelte specifice pentru lucru în vie, pentru cules și mijloace de transport adaptate pentru carat fructele, strugurii și vinul; dezvoltarea unor meșteșuguri (dogăritul) și instalațiile tehnice populare (teascurile, cazanele de țuică); modificări în sistemul de alimentație; sărbători și obiceiuri specifice podgorenilor și pomicultorilor etc.

Prin evoluția elementelor de cultură care le înglobează, peisajele etnografice sunt supuse unei dinamici în timp și spațiu. Oltenia care a fost până la începutul secolului al XIX-lea un domeniu tipic agricol și pastoral, cu târle, odăi, cașle, cu puțuri din care se scotea apa cu burduful din piele cu ajutorul animalelor, cu drumuri pastorale marcate din loc în loc cu cruci din piatră pentru orientarea și măsurarea distanțelor (zile de mers) dintre ariile de vârat și cele de iernat și alte elemente, a devenit după Tratatul de la Adrianopole, în mai puțin de o sută de ani, un peisaj tipic al României. Un exemplu asemănător îl oferă și peisajul piscicol din Lunca Dunării care conserva elemente ale peisajului pastoral de altădată, dezvoltat pe grindurile fluviului. Dacă un vechi peisaj etnografic este înlocuit cu altul, acesta lasă evidente urme în noua realitate culturală. În regiunile tipic pastorale din subcarpații românești se întâlnesc relicve ale agriculturii în răzoare și toponime specifice peisajului agrar, în timp ce în peisajele agrare din Câmpia Română, Câmpia Jijiei apar elemente de un rar arhaism ale peisajului dispărut, cel pastoral.

Un factor important al morfogenezei peisajului județean actual este și împărțirea **administrativă** a acestui teritoriu, care și-a pus amprenta asupra configurației mediului construit și peisajului natural.

Numeroasele transformări administrative ale județului, survenite în decursul timpului, țin de distribuția resurselor în teritoriu și cadrul extrateritorial, configurația actuală fiind rezultatul Legii 2/1968 și derivă din unificarea județelor “istorice” Olt și Romanați. Această împărțire a generat o mutare a centrului de greutate al teritoriului spre mun. Slatina și accentuarea axelor de căi de comunicație ce converg în acest centru, urmată de orientarea dezvoltării și populației pe aceste coordonate.

Județul păstrează încă urmele vechii împărțiri antebelice; componentele sale județele Olt și Romanați sun sesizabile prin specificul cadrului lor material și cultural.

Fostul județ Olt se întindea peste o parte a platformei deluroase din stânga Oltului, care constituia limita județului la apus și pe afluenții Oltului și ai râului Vedea din această zonă.

Cadrul natural al județului Romanați era similar, clima acestui județ fiind însă mai umedă decât a regiunilor de câmpie din partea răsăriteană, datorită sistemului hidrografic și luncilor ample ale Dunării și Oltului.

Pe teritoriul fostului județ Olt trecea în vechime drumul negustorilor spre Oltenia; la Slatina fiind vamă pentru acești negustori încă de pe vremea lui Vlaicu (1368).

Județul Romanați era așezat în zona de S-V a Olteniei, între Olt și Dunăre; situat în drumul legiunilor către Apulum, în inima Daciei Traiane, teritoriul județului Romanați a fost presărat încă din acele timpuri cu numeroase așezări. O puternică activitate s-a desfășurat aici din epoca romană; aici aflându-se Romula - castru în care arheologii au făcut numeroase descoperiri – și Sucidava (Celeiul de azi), punct strategic pe Dunăre

Capitala fostului județ Olt era orașul Slatina. Județul deținea 332 sate, împărțite în 4 plăși: Plasa Drăgănești 52 sate, Plasa Dumitrești 75 sate, Plasa Mijlocul 107 sate, Plasa Spineni 98 sate.

Capitala județului Romanați era orașul Caracal. Județul avea 3 orașe (*Caracal, Balș, Corabia*) și 252 de sate împărțite în 5 plăși: Plasa Câmpu 23 sate, Plasa Dunărea 45 sate, Plasa Ocolu 56 sate, Plasa Oltețu 72 sate, Plasa Oltu-de-Sus 56 sate.

În prezent județul Olt deține un număr mare de unități administrativ-teritoriale (112) comparativ cu alte județe, din acestea fac parte 2 municipii, 6 orașe și 104 comune; un important număr de comune fiind nou înființate după anul 2000. Din această împărțire administrativă rezultă un număr de 112 localități de reședință, din care 1 reședință de județ, un municipiu, 6 orașe și 104 reședințe de comună. Localitățile aparținătoare de centrele de reședință sunt în număr de 381, din care fac parte 1 localitate aparținătoare a mun. Slatina, 3 localități aparținătoare orașelor, 25 de sate aparținătoare orașelor și 248 de sate aparținătoare comunelor.

Această divizare administrativă, importantă pentru toate măsurile de protecție, amenajare, sau management, este relevantă pentru diferențierea peisajelor naturale de cele culturale (socio-economice). Categoriile de peisaje clasificate prin încadrarea administrativă sunt arealele: naturale, rurale, urbane, și suburbane.

Din cumularea criteriilor mai sus amintite s-au delimitat cinci mari unități de peisaj care necesită o cercetare mai aprofundată și subdivizare, în funcție de elementele de conținut, prin planuri de amenajare și urbanistice, care să evalueze subsistemele și să stabilească programele de măsuri și monitorizare a acestor zone.

Nr. crt.	Criterii geomorfologice, bio-pedo-climatic	Criterii cultural-istorice, administrative	Criterii socio-economice
1	Peisaje colinare - Platf. Oltețului	Fostul județ Romanați, Plășile Olteț, Oltu de Sus	Peisaj silvo-pastoral, agricol și viticol
2	Peisaje de câmpie - Câmp. Romanaților	Fostul județ Romanați, Plășile Câmpu, Ocolu	Peisaj agricol, urban Caracal, Balș
3	Peisaje colinare - Platf. Cotmeana	Fostul județ Olt, Plășile Dumitrești, Spineni, Mijloc	Peisaj silvo-pastoral, agricol, orașe Scornicești

4	Peisaje de câmpie - Câmp. Boianului	Fostul județ Olt, Plășile Mijloc, Drăgănești	Peisaj agricol, urban Drăgănești-Olt, Potcoava
5	Peisaje de luncă – Dunăre, Olt – țârmuri și lucii de ape	Fostul județ Romanați, Plasa Dunărea	Peisaj agricol și piscicol, urban Slatina, Corabia

Aceste unități de peisaj, perceptibile direct doar prin asocierea mai multor secvențe, odată cu parcurgerea lor nemijlocită, sunt importante în primul rând prin mesajul simbolic și cognitiv, pe care acestea îl transmit observatorilor. În alt plan, protecția și amenajarea peisajelor aduce beneficii economice pe termen lung atunci când acestea sunt judicios valorificate prin turism sau dezvoltarea mediului economic.

2.4 Rețeaua de localități

Structură, ierarhizare

Localitățile județului Olt sunt componente ale unui număr de 112 unități administrativ-teritoriale, din care fac parte 2 municipii, 6 orașe și 104 comune. Un important număr de comune sunt nou înființate, acestea sunt:

Comuna	Legea de înființare
Bălteni	L 46/2004
Călui	L84/2004
Gavanesti	L 84/2004
Ghimpețeni	L 84/2004
Grădinile	L 84/2004
Gura Padinii	L 84/2004
Ipotești	L 84/2004
Osica de Jos	L 84/2004
Sârbii-Măgura	L 84/2004
Vișina Noua	L 84/2004
Soparlița	L 547/2004

Această împărțire administrativă deține un număr de 112 localități de reședință, din care 1 reședință de județ, un municipiu, 6 orașe și 104 reședințe de comună. Localitățile aparținătoare de centrele de reședință sunt în număr de 381, din care fac parte 1 localitate aparținătoare a mun. Slatina, 3 localități aparținătoare orașelor, 25 de sate aparținătoare orașelor și 248 de sate aparținătoare comunelor.

Structura unităților administrativ-teritorială a jud. Olt – nr. localități

Urban					Rural	
Municipii		Orașe			Reședințe de comună	Sate aparținătoare
Reședințe	localități aparținătoare	Reședințe	localități aparținătoare	sate aparținătoare		
2	1	6	3	25	104	248

Sursa: Împărțirea administrativă a României

În context regional, se observă că județul are o poziție de mijloc în ceea ce privește suprafața, dar numărul de unități administrative reprezintă cca. o treime din totalul regional, fiind comparabil cu județul Dolj care are o poziție teritorială similară în câmpia de sud și adiacent Dunării. Este de remarcat că numărul de sate este asemănător în toate cele 5 județe componente ale regiunii, cu excepția județului Vâlcea.

Structura unităților administrativ-teritoriale în Regiunea Sud –Vest – nr. uat

Teritoriu	Suprafață kmp.	Loc. urbane	Municipii	Comune	Sate
Dolj	7414	11	3	94	380
Gorj	5602	5	2	63	414
Mehedinți	4933	7	2	59	344
Olt	5498	6	2	104	381
Vâlcea	5765	7	2	75	556
Reg. S-V	29212	35	11	385	2072

Sursa: Anuarul Statistic al României 2009

Numărul localităților rurale este covârșitor de mare în raport cu cele urbane, populația rurală fiind de peste trei ori mai numeroasă ca cea urbană.

În urban există 4 categorii de mărime a unităților administrative: o localitate cu peste 50 de mii de locuitori (mun. Slatina), 2 localități cu 20-50 mii de locuitori, 3 orașe cu 10-20 mii de locuitori și 2 orașe cu 5-10 mii de locuitori.

Categoriile de mărime ale municipiilor și orașelor după numărul de locuitori

Categoriile de mărime	Nr. populație 1-07-2010	Localitatea
> 50.000 loc	77335	Municipiul Slatina
20.000 - 49.999	34846	Municipiul Caracal
	20957	Oraș Bals
Total	55.803	
10.000 – 19.999	19324	Oraș Corabia
	12426	Oraș Scornicești
	12175	Oraș Drăganesti-Olt
Total	43.925	
5.000 – 9.999	6115	Oraș Piatra-Olt
	5886	Oraș Potcoava
Total	12.001	
Total urban	76.883	

Sursa: INSSE – prelucrări Baza TEMPO

În ceea ce privește mărimea comunelor, după numărul de locuitori, categoria cea mai importantă este cea a unităților cu 2-3 mii de locuitori (38 de comune), urmată de cea a comunelor cu 1-2 mii de locuitori (32 de comune) și cele cu 3-4000 locuitori.

Județul deține un mare număr de comune și sate componente dar și un număr mare de locuitori în rural: mărimea medie a unei comune fiind de 2638 persoane.

Categoriile de mărime ale comunelor după numărul de locuitori

Categoriile de mărime	Număr comune	Nr. populație 1-07-2010	Mărimea medie a comunei
<1000 loc	1	852	-
1000 – 1999 loc	32	51.787	1618
2000 – 2999 loc	38	96.780	2546
3000 – 3999 loc	21	70.431	3353
4000 – 4999 loc	11	49.498	4499
> 5000	1	5019	-
Total rural	104	274.367	2638

Sursa: INSSE – prelucrări Baza TEMPO

Ierarhia localităților este stabilită prin legea 351/2001 publicată în Monitorul Oficial Nr. 408 din 24 iulie 2001; localitățile județului înscriindu-se în rangurile II - V.

Localitățile urbane din județ se înscriu în rangurile II (două municipii) și III (6 orașe); ierarhizarea acestora fiind următoarea:

Localitatea urbană	Rol în teritoriu	Rang
Municipiul Slatina	reședință de județ	II
Municipiul Caracal	centru echilibru	II
Oras Bals	centru polarizare	III
Oras Corabia	centru polarizare	III
Oras Scornicești	centru polarizare	III
Oras Drăgănești-Olt	centru polarizare	III
Oras Piatra-Olt	centru polarizare	III
Oras Potcoava	centru polarizare	III

Localitățile rurale din județ se înscriu în rangurile IV și V adică reședințe de comune (104 localități) și respectiv sate componente ale comunelor și sate aparținând municipiilor sau orașelor (273 localități).

Funcțiile localităților, centre polarizatoare

Distribuția spațială a funcțiilor în rețeaua de localități este specifică regiunilor din sudul țării; majoritatea localităților având un profil dominant agricol și de servicii, datorat exploatarea preponderentă a resurselor primare. Funcțiile **mixte** sunt polarizate de localitățile urbane care concentrează stocul cele mai mare și mai divers de unități din industrie construcții și servicii.

Municipiul Slatina

Principalul potențial economic al localității este concentrat în trei zone industriale:

- zona industrială Nord-est Gară cu industria de aluminiu (S.C. Alro S.A. Slatina);
- zona industrială Sud Drăgănești-Olt are în principal partea de prelucrare a aluminiului din cadrul S.C. Alro S.A.;
- zona industrială Nord-vest Tudor Vladimirescu-Streharet care cuprinde mai multe unități de prestări servicii, depozite, unități de construcții și transport rutier.

Pe teritoriul municipiului Slatina există cele mai numeroase baze de construcții civile și industriale: S.C. Scadt Sa, S.C. Grup Primacons Srl, Sc Rolmis Srl, S.C. Condor Păduraru Srl.

Funcțiile economice ale municipiului **Caracal** sunt reprezentate de peste 1200 societăți comerciale; ramurile industriale dominante fiind construcțiile de mașini - S.C. Romvag S.A., principala unitate industrială specializată în construcția, reabilitarea și repararea vagoanelor transport marfa, industria confecțiilor textile - S.C. Romanița S.A., care produce și livrează, în special pe piața externă, confecții din tricot, industria alimentară, în mod deosebit prelucrarea produselor agricole (fructe și legume) conservate 100 % natural.

Orașul Bals centru administrativ care deține societăți comerciale din industria construcțiilor de mașini, instituții publice, bănci, societăți de asigurări.

Orașul Corabia, situat pe malul stâng al Dunării, deține o poziție favorabilă transportului fluvial și comerțului en gros.

Industria locală s-a dezvoltat în direcția prelucrării pieilor, a firelor și fibrelor sintetice, a producției obiectelor din metal și subansamble pentru diferite unități industriale din țară.

Orașul Piatra - Olt este situat la o distanță de 14 km de municipiul Slatina, contribuind în bună parte prin funcțiile sale la activitatea reședinței județene.

Piatra Olt este un nod de cale ferată ce asigură legătura pe liniile Pitești-București, Craiova-Timișoara, Râmnicu Vâlcea-Sibiu, Caracal-Corabia; pe teritoriul orașului își desfășurându-și activitatea un număr de 120 agenți economici.

Orașul Bals are o poziție central-estică și se află la 35 km față de capitala județului Olt - Slatina.

Zonele funcționale ale orașului sunt:

- zona administrativ-comercială – se află în centrul vechii orașului;
- zona industrială – se află în partea de nord-vest a orașului. Aici se află, Filatura de bumbac și Sistemul hidroenergetic;
- zona de dotări – cuprinde obiectivele culturale de cult și învățământ (Casa de Cultura, Căminul Cultural Comani, Biblioteca Dumitru Popovici, Muzeul Câmpiei Boianului, baze sportive);

Orașul Scornicești este situat în partea de nord-vest a județului Olt, având o suprafață de 158 kmp. Funcțiile mai importante ale orașului este reprezentată de industria de piese auto, textilă, alimentară. În oraș funcționează 13 școli cu 90 săli de clasă și 19 laboratoare și un muzeu.

Orașul Potcoava este situat în partea de est a județului Olt, la aproximativ 30 km de municipiul Slatina, având o suprafață de 65 kmp.

Localitatea Potcoava este cunoscută prin zăcămintele de țiței și gaze, datorită cărora s-a dezvoltat industria petrolieră. În teritoriu își desfășoară activitatea Schela Ciurești și Petrom Service Potcoava.

Industria textilă este reprezentată de S.C. George Impex SRL Potcoava și S.C. Căminul SRL. Industria alimentară s-a dezvoltat în ultimii ani prin SC SPAR SRL Potcoava, care detine o linie tehnologică modernă pentru producerea preparatelor din carne.

Pe teritoriul orașului funcționează 3 școli generale, o grădiniță cu program prelungit și 3 grădinițe cu program normal. Funcțiile culturale sunt reprezentate de un cămin cultural cu 300 locuri și o bibliotecă publică.

În ceea ce privește distribuția localităților cu **funcții dominante** în teritoriul județean, adică situația în care una din activitățile primare, secundare sau terțiare au o pondere mai importantă atât ca valoare a cifrei de afaceri cât și ca procent în total indicator (cifra de afaceri de peste 10000000 Ron și o participare de peste 50% la formarea valorii totale a indicatorului) se pot observa următoarele categorii:

- localități cu funcții preponderente în sectorul **primar**: Șerbănești 86,64%, Dăneasa 55,19%, Redea 93,90%, Tufeni 85,71%, orașul Corabia 40,89%;
- localități T cu funcții preponderente în sectorul **secundar**: Valea Mare 53,29%, orașul Potcoava 60,38%, orașul Scornicești 50,75%, orașul Balș 60,81%, municipiul Caracal 65,71%, municipiul Slatina 77,24%;
- localități cu funcții preponderente în sectorul **terțiar**: Osica de Sus 75,62%, Mărunței 80,90%, Stoenesti 93,55%, Verguleasa 100%, Crâmpoia 65,55%, Izbiceni 87,75%, Vișina 63,61%, Brebeni 63,61%, Dobroteasa 91,04%, Găneasa 81,17%, Teslui 99,02%

Accesibilitate, infrastructuri edilitare

Mărimea rețelei de localități face ca densitatea drumurilor publice în județul Olt să fie de 39,5 km/100 km², situând județul printre primele locuri din țară, peste densitatea medie pe țară care este de 34,2 km/100 km² și peste densitatea Regiunii Sud-Vest Oltenia (36,6 km/ 100 km²).

Principalele axe rutiere de nivel județean sunt asigurate de drumurile județene care asigură legătura transversal pe direcția drumurilor europene: DJ 703, DJ 679, DJ 546, DJ657, DJ 653, DJ 677, DJ 644, DJ 643, DJ 642, DJ 641.

În partea de sud a județului sunt asigurate legături transversale pe DN 54 prin DJ 604, DJ 543, DJ 544, DJ 604, DJ 542.

Majoritatea sectoarelor de drumuri naționale care traversează teritoriul județului Olt prezintă valori de trafic exprimate ca total vehicule fizice, medii zilnice anuale, la nivelul anului 2007, sub 10.000 veh/24 ore, sub nivelul debitului admisibil pentru drumurile cu 2 benzi de circulație. Cel mai aglomerat sector este drumul european E574- DN65, care leagă municipiul Slatina de municipiile Craiova și Pitești.

Prognoza traficului scoate în evidență necesitățile de sporire a capacității de circulație a drumurilor naționale din județul Olt. Astfel, apar relații de trafic, pentru care cererea de transport (traficul) va depăși oferta de transport (infrastructura existentă), după cum urmează:

- relația Craiova - Slatina - Pitești, desfășurată în prezent pe drumul European E574- DN65
- relația Craiova - Caracal – Roșiori de Vede, desfășurată în prezent pe drumul European E70- DN6

- relația Dragășani - Caracal - Corabia, desfășurată în prezent pe drumurile naționale DN64 și DN54

Drumurile județene și comunale, în mare parte nu asigură o suprafață de rulare corespunzătoare pentru desfășurarea unui trafic de călători și de marfă în condiții de siguranță și confort cât mai optime. Astfel legătura cât mai directă între drumurile județene existente, cu cele naționale, între centrele de comună, sau între satele aparținând unor comune învecinate, trebuie îmbunătățită. Drumurilor comunale care îndeplinesc condiții pentru a fi clasate ca drumuri județene, vor fi analizate astfel încât să primeze cele care asigură accesul de la centrul comunei la satele componente, legătura între satele aparținând comunelor învecinate și legătura directă a unor localități cu drumurile naționale și județene.

Densitatea căilor ferate pe județ este de 43,1 km/1000km², fiind foarte aproape de densitatea pe țară de 45,3 km/1000km² și peste densitatea din Regiunea Sud - Vest Oltenia (33,9 km/1000 km²). Deși regiunea din care face parte județul Olt are o densitate redusă a căilor ferate, densitatea căilor ferate din județ este foarte bună, județul fiind deservit de magistrala 900 București –Roșiori – Caracal –Craiova – Timișoara-cu un total de 533 km.

Teritoriul județului este deservit, în prezent, de: magistrala 900: Dragănești Olt- Caracal – Leu, linia 901: Recea - Slatina – Balș, linia 201 : Piatra Olt – Dragășani, Piatra Olt - Caracal- Corabia.

Echiparea edilitară a localităților județului este deficitară în principal în ceea ce privește alimentarea cu apă potabilă și canalizarea, situație resimțită și la nivel regional; Regiunea Oltenia are în total cel mai mic număr de localități alimentate cu apă și dotate cu canalizare din România.

Situația infrastructurilor edilitare

Localități cu instalații de alimentare cu apă potabilă	Din care: municipii și orașe	Lungimea totală simplă a rețelei de distribuție a apei potabile (km)
47	8	805
Localități cu instalații de canalizare publică	Din care: municipii și orașe	Lungimea totală simplă a conductelor de canalizare publică (km)
10	8	247
Localități cu distribuție a gazelor naturale	Din care: municipii și orașe	Lungimea simplă a conductelor de distribuție a gazelor naturale (km)
9	6	218
Locuințe cu încălzire prin termoficare sau centrale termice	Din care în: municipii și orașe	Comune și orașe
35082	34629	453
Total locuințe dotate cu instalație electrică	Din care în: municipii și orașe	Comune și orașe
175493	64870	110623

În privința alimentării cu gaze naturale, localitățile județului sunt tributare echipării cu conducte de distribuție a regiunii din care fac parte; regiunea Oltenia este pe penultimul loc în țară, înaintea Regiunii Sud-Est, în privința lungimii rețelei de gaze naturale.

Încălzirea în sistem centralizat prin termoficare sau centrale termice de cartier este prezentă în majoritate în mediul urban; de aceste echipări beneficiind cca. 20% din fondul de locuințe din județ

Rețeaua de distribuție a energiei electrice deservește 94,7% din locuințele din județ; în mediul urban fiind echipate cu instalații electrice 97.5 % din locuințe, iar în rural 93.2%.

Infrastructura socio-culturală

Evoluția numărului de dotări a cunoscut o evoluție crescătoare în ultima perioadă, aceste având rate de creștere diferite în funcție de cererea existentă pe piața diverselor servicii.

Evoluția numărului de unități în perioada 2004-2008

	2004	2005	2006	2007	2008	2008/2004
Comerț	3013	3080	3122	3208	3319	110.16
Intermedieri financiare	66	73	80	86	93	140.91
Tranzacții imobiliare și alte servicii	276	315	368	432	496	179.71
Învățământ mediu	29	30	28	28	38	131.67
Sănătate și asistență socială	140	158	164	174	187	133.57
Alte activități ale economiei naționale	71	86	88	94	111	156.34

Sursa – Institutul Național de Statistică, Baza Tempo

Cele mai importante creșteri s-au înregistrat în serviciile imobiliare, intermedieri financiare și alte servicii, care s-au dezvoltat prin investiții private minime și de o piață în ascensiune.

Învățământ

Numărul unităților de învățământ de nivel mediu și postliceal era în 2009 de 38; în județ funcționând o universitate: Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară – Slatina. Evoluția numărului de unități de învățământ de nivel mediu și postliceal în perioada 2000-2009 a fost sesizabilă atât în mediul urban cât și în rural. S-au înființat 8 unități de învățământ liceale în Caracal, Balș, Brastavățu, Cilieni, Crâmpoia, Ianca, Izvoarele și Tufeni. În Draganesti-Olt, Fagetelu și Tufeni s-au înființat școli de arte și meserii, iar în mun Caracal a fost desființată școala postliceală.

Evoluția unităților de învățământ mediu din județul Olt

Niveluri de instruire	Localități	Ani			
		2000	2003	2006	2009
Licee	Total	26	27	26	34
	Mun. Slatina	9	10	9	9
	Mun. Caracal	4	4	4	5
	Or. Balș	3	3	3	4
	Or. Corabia	2	2	2	2
	Or. Draganesti-Olt	1	1	1	1
	Or. Piatra-Olt	1	1	1	1
	Or. Potcoava	1	1	1	1
	Or. Scornicești	1	1	1	1
	Brastavatu	-	-	-	1
	Cilieni	-	-	-	1
	Crampoia	-	-	-	1
	Ianca	-	-	-	1
	Iancu Jianu	1	1	1	1
	Izvoarele	-	-	-	1
	Osica De Sus	1	1	1	1
	Tufeni	-	-	-	1
	Valeni	1	1	1	1
Vitomirești	1	1	1	1	
Școli de arte și meserii	Total	1	1	1	3
	Or. Bals	1	1	1	-
	Or. Draganesti-Olt	-	-	-	1
	Fagetelu	-	-	-	1

	Tufeni	-	-	-	1
Școli postliceale	Total	2	2	1	1
	Mun. Slatina	1	1	1	1
	Mun. Caracal	1	1	-	-

Sursa datelor: INSSE baza TEMPO

Această redistribuție a unităților de învățământ în teritoriul județean este menită a face mai accesibil învățământul mediu și postliceal pentru comunele cu condiții mai favorabile desfășurării acestui tip de instruire.

Evoluția numărului total de elevi și studenți în ultima decadă este descrescătoare, în anul 2000 totalul populației școlare era de 91,5 mii iar în 2009 de cca. 76 de mii, adică o scădere de 17%. Cea mai puternică descreștere a avut-o grupul elevilor din ciclurile preșcolar, primar și gimnazial, pe fondul scăderii natalității din aceeași perioadă. Numărul studenților a crescut între 2000 – 2009 cu cca. 30%.

Evoluția populației școlare, pe niveluri de educație

(inclusiv învățământul particular) număr

An de învățământ	Total	Preșcolar	Primar (cl.I-IV)	Gimnazial (cl.V-VIII)	Liceal	Profesional și de ucenici	Postliceal și de maiștri	Superior
2000/2001	91460	15161	24386	29283	15604	4570	2175	-
2005/2006	82809	15425	21347	22248	16229	5766	1272	522
2006/2007	79924	14790	20770	21498	15962	5312	1015	577
2007/2008	78303	14288	19247	21637	15896	5201	1379	655
2008/2009	75988	13999	18516	20558	15992	4405	1788	730

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică - Olt

Evoluția personalului didactic total din județ, în perioada amintită, a fost și ea descrescătoare având în vedere declinul unor unități din învățământul primar și gimnazial.

Evoluția personalului didactic 2000 -2009

Niveluri de instruire	2000	2003	2006	2009
Învatamant primar si gimnazial (inclusiv invatamantul special)	3828	3488	3507	3139
Învatamant liceal	1419	1068	1161	1055
Învatamant profesional si de ucenici	167	124	224	155
Învatamant postliceal	32	59	42	66

Sursa datelor: INSSE baza TEMPO

Sănătate și asistență socială

Evoluția unităților sanitare, în ultimul deceniu a fost constantă, modificările cele mai importante au fost înregistrate în categoria micilor unități – cabinete, farmacii, laboratoare – care au crescut ca număr cu cca. 60, 80 și respectiv 2500%, odată cu privatizarea majorității dintre acestea.

Principalele unități sanitare - număr

Tip unitați	Anii					
	2000	2005	2006	2007	2008	2009
Spitale	7	6	6	6	6	6
Ambulatorii de spital și de specialitate	6	6	6	6	6	6
Policlinici	1	1	1	1	1	1
Dispensare medicale	24	6	6	6	6	6
Centre de sănătate	1	1	1	1	1	1
Sanatorii T.B.C.	-	-	-	-	-	-
Sanatorii balneare	-	-	-	-	-	-
Preventorii	-	-	-	-	-	-
Unități medico-sociale	-	2	2	2	2	2
Centre de diagnostic și tratament	-	-	-	-	-	-

Centre medicale de specialitate	-	1	1	1	-	-
Cabinete medicale	215	313	325	337	345	349
Cabinete stomatologice	65	81	109	106	105	112
Farmacii și puncte farmaceutice	75	88	91	94	94	97
Laboratoare medicale	2	4	30	34	48	50
Laboratoare de tehnică dentară						

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică - Olt

Majoritatea unităților sanitare mari sunt amplasate în urban – cu excepția or. Drăgănești –Olt toate localitățile urbane au spitale – acestea deservind teritoriul într-un mod echilibrat.

Este de remarcat că proprietatea acestor unități este în totalitate publică, fapt ce pune probleme în administrarea lor, în special în cea ce privește finanțarea.

Amplasarea teritorială a unităților sanitare pe forme de proprietate

Categoriile	Forma de proprietate	Localități	Ani			
			2000	2003	2006	2009
Spitale	publica	Total	7	6	6	6
	-	Mun Slatina	1	1	1	1
	-	Mun Caracal	1	1	1	1
	-	Or Bals	1	1	1	1
	-	Or Corabia	1	1	1	1
	-	Or Draganesti-Olt	1	1	-	-
	-	Or Scornicesti	1	1	1	1
	-	Schitu	1	-	1	1
Unități medico-sociale	publica	Total	-	-	2	2
	-	Mun Caracal	-	-	1	1
	-	Or Corabia	-	-	1	1
Policlinici	publica	Total	1	-	-	-
	-	Mun Slatina	1	-	-	-
	privata	Total	-	1	1	1
	-	Mun Slatina	-	1	1	1
Dispensare medicale	publica	Total	24	7	6	6
	-	Mun Slatina	11	1	1	1
	-	Mun Caracal	4	1	1	1
	-	Or Bals	2	1	1	1
	-	Or Corabia	1	1	1	1
	-	Or Draganesti-Olt	1	1	1	1
	-	Or Piatra-Olt	2	-	-	-
	-	Or Potcoava	1	1	-	-
	-	Or Scornicesti	2	1	1	1

Sursa datelor: INSSE baza TEMPO

Unitățile medico-sociale sunt amplasate în mun. Caracal și în or. Corabia, ambele fiind în proprietate publică. Cantinele de ajutor social sunt în majoritate finanțate de la bugetele organizațiilor neguvernamentale sau alți reprezentanți ai societății civile, ceea ce face ca funcționarea acestor unități să fie dependentă de existența acestor organizații.

Cantine de ajutor social¹⁾ - număr

Anii	Cantine (secții)		Beneficiari ³⁾ (persoane)
	Număr ²⁾	Capacitate ²⁾ (locuri)	
2003	2	290	325
2004	2	340	368
2005	2	340	342
2006	2	220	281
2007	2	590	465

2008	2	590	491
2009	2	378	356

1) Inclusiv unități organizate și finanțate de la bugetele organizațiilor neguvernamentale sau alți reprezentanți ai societății civile

2) La sfârșitul anului 3) Număr mediu zilnic

Sursa datelor: Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei

Comerț și servicii

Dotările comerciale sunt cele mai numeroase, avându-se în vedere cifra de afaceri a acestui sector, care este cel mai dezvoltat în cadrul serviciilor.

Evoluția unităților comerciale și de servicii a fost constantă și crescătoare în ultimii ani, numărul celor din comerț a fost de circa 5 ori mai mare decât al celor din servicii.

Evoluția numărului de unități comerciale și de servicii 2004 -2008

Număr unități	Anii					2008/2004 %
	2004	2005	2006	2007	2008	
Comerț	3013	3080	3122	3208	3319	110.16
Servicii	342	388	448	518	589	160,31

Sursa datelor: INSSE baza TEMPO

Cele mai numeroase unități comerciale s-au înregistrat în comerțul cu amănuntul; serviciile cele mai frecvente fiind cele financiare, asigurări, imobiliare, administrative s.a.

Având în vedere numărul mare de sate ale județului este de remarcat o formă specifică de comerț care s-a dezvoltat în spațiul rural și anume piața-târg. Aceste spații de vânzare preponderentă a alimentelor proaspete, dar și a mărfurilor industriale, este dezvoltată în toate localitățile urbane și în 58 de comune. În urban funcționarea acestor piețe este continuă, în rural acestea au un caracter intermitent, vânzarea zilnică fiind destinată mărfurilor meșteșugărești și industriale. Funcționarea ca târg a piețelor rurale este legată de date importante – sărbători, aniversări - când funcția comercială a acestora se împletește cu cea socială sau culturală.

Localități cu piețe comerciale

Nr. crt.	Localitatea	Funcționare ca piață		
		agro-alimentară (zilnic)	mixtă (săptămânal)	târg (anual)
1	Slatina	*	*	-
2	Caracal	*	*	Rusalii (22-24 mai)
3	Balș	*	*	08.09.
4	Corabia	*	*	13 - 14 octombrie
5	Drăgănești Olt	*	*	27-07, 14-09, 14-10
6	Potcoava	-	*	*
7	Scornicești	*	*	-
8	Baldovinești	-	-	20-07, 06-08
9	Băbiciu	-	-	20-07, 26 -10, Sărbătoarea Teiului 13-06
10	Bobicești	-	-	20-07
11	Brastavățu	-	*	29-06, 20-07
12	Bucinișu	-	*	30-05
13	Cîrlogani	-	*	-
14	Corbu	-	*	-
15	Coteana	-	-	15-08 - Târgul de Fete
16	Crîmpoia	-	-	Rusalii și Sf. Maria
17	Cungrea	-	*	Fiii Satului -15.08
18	Curtișoara	-	-	Sărbătoarea Nucului - 03.10
19	Dobrețu	-	-	Înălțarea Domnului
20	Dobroteasa	-	*	09 și 25-03
21	Dobrun			Festivalul „Gh. Dobruneanu” 28-08 – 02-09
22	Fărcașele	-	-	15-08
23	Găvănești	-	-	-
24	Giuvărăști	-	-	21-05
25	Gostavățu	-	-	06-08

26	Grădinari	-	-	Ziua Grădinarilor 26-10
27	Grădinile	-	*	-
28	Grojdibodu	-	*	08-09
29	Gura Padinii	-	-	06-08
30	Iancu Jianu	-	-	15-08
31	Ipotești	-	-	Drăgaica
32	Izbiceni	-	*	29-06
33	Mihăești	-	*	-
34	Movileni	-	*	-
35	N. Titulescu	-	*	-
36	Obârșia	-	-	21-05, 25-07
37	Oporelu	-	-	Sărbătoarea Rozelor 23-05
38	Orlea	-	-	26-10
39	Osica de Sus	-	*	06-08
40	Pirșoveni	-	-	15-08
41	Poboru	-	-	„Firul de aur din lada de zestre”
42	Radomirești	-	*	15-08, 26-10
43	Rotunda	-	*	08-09
44	Rusănești	-	*	08-09
45	Scărișoara	-	*	15-08
46	Seaca	-	*	28-08
47	Spineni	-	-	21-05, 20-07, 26-10
48	Stoenești	-	*	29-06
49	Stoicânești	-	*	-
50	Strejești	-	-	23-05, 06-08
51	Studina	-	*	-
52	Șerbănești	-	*	28-03, 20-07, 26-10
53	Ștefan cel Mare	-	*	-
54	Tătulești	-	-	Fiii Satului 07-09
55	Traian	-	*	29-08
56	Tufeni	-	*	„Sărbătoarea Mănecătorii” 23-04, Rusaliile, 24-05
57	Urzica	-	-	1-08 (Ziua comunei)
58	Vădastra	-	-	26-10
59	Vădăstrița	-	-	15-08
60	Văleni	-	*	25-03, 21-05, 06-08
61	Vișina	*	*	„Govia” pe 6-04, 14-09
		(iunie- octombrie)		
62	Vișina Nouă	-	-	21-05
63	Vitomirești	-	-	21-05
64	Vâlcele	-	*	-
65	Vlădila	-	*	-

Sursa datelor: Consiliul Județean Olt

Acest mod de funcționare al comerțului, important pentru coeziunea comunităților, trebuie conservat și în mod continuu susținut și ameliorat prin măsuri urbanistice.

Dotări culturale și de recreere

În județ funcționează un număr de 14 muzee, care au fost vizitate în 2009 de 33.040 persoane; în Slatina, Caracal, Balș, Corabia și Scornicești există case de cultură, iar în Slatina funcționează Teatrul Municipal 'Eugen Ionescu'.

Muzee și numărul vizitatorilor (2009)

Localitatea	Nr. muzee	Nr. vizitatori
Mun. Slatina	3	14730
Mun. Caracal	1	4871
Or. Balș	1	-
Or. Corabia	2	2800
Or. Drăgănești - Olt	1	3500
Or. Piatra - Olt	1	701

Brâncoveni	1	3500
Făgețelu	1	949
N. Titulescu	1	999
Orlea	1	740
Sprâncenata	1	250
Total	14	33040

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică - Olt - Fișa localității 2009

Importante pentru manifestările culturii populare din județ mai sunt centrele de producție în diverse meșteșuguri: trei centre de olari: Oboga, Romana, Corbeni, care mai lucrează ceramică smălțuită și nesmalțuită în forme și decoruri diverse, cojocăritul Vădastra, torsul, și cusutul – Priseaca, Curtișoara, Icoana, Cezieni, cioplitul în lemn și os – Câmpia Boianului, pictură populară pe lemn și sticlă - Corbu, măști și căluș - Osica, feronerie - Brâncoveni.

Numărul bibliotecilor este important, aproape în fiecare unitate administrativă din județ există cel puțin o unitate de acest fel; numărul de volume eliberate este de aproximativ o jumătate din fondul de volume existente în aceste unități.

Numărul și activitatea bibliotecilor (2000 -2009)

Anul	Biblioteci total			din care: biblioteci publice		
	Număr unități	Volume existente (mii)	Volume eliberate (mii)	Unități (număr)	Volume existente (mii)	Volume eliberate (mii)
2000	318	2023	1424	101	1061	1038
2005	301	2218	1468	102	1109	973
2006	316	2278	1270	104	1127	882
2007	317	2363	1256	106	1149	842
2008	319	2713	1220	107	1171	827
2009	310	2463	988	108	1183	566

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică - Olt

În ceea ce privește suprafața parcurilor și spațiilor verzi ca **zone de recreere** ale localităților urbane, se poate menționa că evoluția acestora a fost ascendentă în ultimul deceniu, rata de creștere fiind însă redusă.

Suprafața spațiilor verzi în municipii și orașe (UM: Ha)

Nr. crt.	Municipii și orașe	Ani			
		2000	2003	2006	2009
	Total	331	337	380	437
1	Mun. Slatina	89	95	95	146
2	Mun. Caracal	139	139	139	142
3	Or. Balș	21	21	61	61
4	Or. Corabia	40	40	40	42
5	Or. Drăgănești - Olt	29	29	29	29
6	Or. Piatra - Olt	3	3	3	4
7	Or. Potcoava	-	-	3	3
8	Or. Scornicești	10	10	10	10

Sursa – Institutul Național de Statistică, Baza Tempo

Raportată la suprafața intravilană, suprafața spațiilor verzi din mediul urban, generează aspecte diferite în fiecare din orașele județului. Indicele suprafeței spațiilor verzi variază de la 13,15% în mun. Caracal unde suprafața intravilană este aproape egală cu cea a mun. Slatina care are un indice de numai 5,68%. Orașe ca Piatra – Olt și Potcoava au indici foarte scăzuți (0,77% și respectiv 0,66%), față de Corabia și Scornicești care au indici mult mai mari de 5,94% și respectiv 6,25%.

Indicele suprafeței spațiilor verzi din intravilanul municipiilor și orașelor

Municipii și orașe	Suprafață spații verzi (ha)	Suprafață intravilană	indice %
Mun. Slatina	146	2572	5,68
Mun. Caracal	142	1080	13,15
Or. Balș	61	673	9,06
Or. Corabia	42	707	5,94
Or. Drăgănești - Olt	29	880	3,30
Or. Piatra - Olt	4	519	0,77
Or. Potcoava	3	453	0,66
Or. Scornicești	10	160	6,25

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică - Olt - Fișa localității 2009

Locuirea

Fondul total de locuințe din județ se ridică în 2009 la 189.457 unități, care totalizau un număr de 539855 camere și aveau o suprafață locuibilă de 6819,9 mii metri pătrați.

Evoluția numărului de locuințe a fost lentă în ultimul deceniu (5%), numărul de camere și suprafața locuibilă au crescut mai mult în aceeași perioadă, cu (6,7% și respectiv 15%).

Evoluția fondului de locuințe

Anul	Total		
	Locuințe (număr)	Camere de locuit (număr)	Suprafață locuibilă (mii m ²)
2000	180366	493135	5863,1
2005	187123	531191	6673,6
2006	187605	533186	6708,5
2007	188104	535148	6743,5
2008	188773	537581	6783,0
2009	189457	539855	6819,9
2000/2009 %	5	6,7	15

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică - Olt

Ocuparea fondului de locuințe exprimată prin raportul dintre populație și numărul de camere de locuit și suprafața lor, este relativ satisfăcătoare.

Suprafața locuibilă a locuințelor a crescut în aceeași perioadă astfel încât s-a ajuns de la un indice de 11,51 mp/persoană în 2000, la 14,67 mp/persoană, în 2000 în 2010, adică o creștere de 12%.

Evoluția suprafeței locuibile pe o persoană

Anii	2000	2004	2007	2010
Suprafața locuibilă / persoană	11,51	13,51	14,06	14,67

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică - Olt

Numărul de camere a crescut între 2000 și 2010 astfel încât numărul de camere ce revine unei persoane a sporit cu 17%. Acest indice nu exprimă însă realitatea ocupării locuințelor, deoarece populația nu este repartizată uniform în fondul de locuințe; fiecare gospodărie având situația sa particulară în această privință.

Evoluția numărului de camere de locuit pe o persoană

Anii	2000	2004	2007	2010
Suprafața locuibilă / persoană	0,97	1,08	1,12	1,16

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică - Olt

Un alt aspect privitor la satisfacere normelor de confort al locuirii este echiparea acestora cu minimul de utilități necesare unui trai decent.

Localitățile în care **se distribuie energie termică** fac parte din mediul urban, numărul acestora a scăzut în perioada 2003-2009 la 3 localități, fapt ce arată că există încă probleme în asigurarea încălzirii clădirilor de locuit colective.

Localități în care se distribuie energie termică la 31 decembrie (număr)

Anul	Total	din care:
		municipii și orașe
2003	4	4
2004	4	4
2005	4	4
2006	4	4
2007	4	4
2008	3	3
2009	3	3

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică – Olt

Rețeaua de distribuție a gazelor naturale este și ea restrânsă, aceasta deserving în principal în mediul urban.

Aceasta însemnând ca numai un procent redus din populația județului (sub 40%) beneficiază de aceste utilități pentru încălzire și prepararea hranei.

Rețeaua și volumul gazelor naturale distribuite

Anii	Localități în care se distribuie gaze naturale (număr - la sfârșitul anului)		Lungimea simplă a conductelor de distribuție a gazelor naturale (km - la sfârșitul anului)	Volumul gazelor naturale distribuite (mii m ³)	
	Total ¹⁾	din care: municipii și orașe		Total	din care: pentru uz casnic
2000	9	4	178,5	143028	39588
2005	25	6	231,6	134198	30123
2006	27	6	292,4	111190	27975
2007	10	6	292,6	113907	27167
2008	10	6	295,2	114165	31515
2009	10	6	295,9	98606	31906

¹⁾ Municipii, orașe, comune. Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică – Olt

Deși volumul gazelor naturale distribuite a scăzut în ultimul deceniu, numărul de localități alimentate cu rețele de distribuție a rămas constant.

Rețeaua de distribuție a apei potabile

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Localități cu instalații de alimentare cu apă potabilă (număr la sfârșitul anului)	92	94	48	48	48	53	131
din care: municipii și orașe	7	8	8	8	8	8	8
Lungimea totală simplă a rețelei de distribuție a apei potabile (km - la sfârșitul anului)	677	805	873	873	873	989,5	1074

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică – Olt

Situația echipării locuințelor cu instalații de alimentare cu apă potabilă este mai bună; evoluția numărului de rețele de alimentare a fost crescătoare în ultimul deceniu cu 158%, acestea acoperind în prezent întreaga rețea de localități.

Volumul de apă potabilă distribuită consumatorilor pentru uz casnic s-a micșorat însă în aceeași perioadă, din motive ce țin de economia sistemului.

Volumul de apă potabilă distribuită consumatorilor (mii m³)

Anul	Apă potabilă distribuită consumatorilor	
	Total	din care: pentru uz casnic
2000	22864	15536
2005	12166	10337

2006	13428	10985
2007	14696	12226
2008	13952	11672
2009	13101	10877

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică – Olt

O situație dificilă există în asigurarea locuințelor cu instalații de canalizare publică; lungimea totală simplă a conductelor de canalizare a crescut relativ puțin (15%) raportat la necesitățile localităților din județ. Majoritatea localităților echipate cu conducte de canalizare sunt în urban (toate municipiile și orașele); numai 2 localități din rural posedă astfel de echipări.

Canalizare publică la 31 decembrie

L T	Localități cu instalații de canalizare publică (număr)		Lungimea totală simplă a conductelor de canalizare publică (km)
	Total	municipii și orașe	
2003	10	7	242,0
2004	10	8	247,0
2005	10	8	247,0
2006	10	8	258,0
2007	10	8	260,0
2008	11	8	272,6
2009	11	9	279,9

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică – Olt

O imagine a ambientului locuirii o oferă evoluția suprafeței totale a spațiilor verzi în municipii și orașe, ca indicator calitativ al nivelului de viață în localitățile urbane din județ.

În perioada 2003 – 2009 suprafața totală a spațiilor verzi s-a mărit cu cca. 130% ca urmare și a legii 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, republicată în 2009.

Evoluția suprafeței totale a spațiilor verzi în municipii și orașe (2003 - 2009)

Anii	Suprafața totală a spațiilor verzi (ha)
2003	337
2004	338
2005	380
2006	380
2007	401
2008	438
2009	437

Sursa datelor: Direcția Județeană de Statistică – Olt

Aceste suprafețe necesită o atenție continuă pentru mărirea, echiparea și administrarea lor ca zone de agrement în mediul urban precum și la sate.

2.5 Infrastructuri tehnice

2.5.1 Gospodărirea apelor – elemente de dezvoltare

1. Resurse de apă

Din punct de vedere al resurselor de apă de suprafață, județul Olt este brăzdat de la nord la sud de râurile Olt și Vedea cu afluenții lor, Olteț și Teslui, iar la sud de fluviul Dunărea, la acestea se mai adaugă cursul superior al râului Călmățui. Toate acestea asigură drenajul întregului teritoriu al județului Olt.

Bazinele hidrografice Olt și Argeș-Vedea, care se suprapun pe teritoriul județului au următoarele caracteristici:

- **Bazinul hidrografic Olt.** Resursele de apă de suprafață și subterane sunt generate de râurile Olt și Olteț, de contribuția factorilor hidrologici locali și de factorii climatici specifici zonei de sud a Podișului Getic sau Câmpiei Române.

Râul Olt este controlat sub aspectul scurgerii medii, maxime și minime prin programele de exploatare a acumulărilor complexe realizate pe cursul lui. Volumele de apă stocate sunt redistribuite în timp, astfel încât scurgerea naturală a râului a fost modificată complet, evitându-se atât efectele distructive ale viiturilor cât și lipsa de apă în perioadele secetoase. Debitul mediu multianual în regim natural variază de la 135 m³/s la intrarea râului în județ la 184 m³/s la ieșirea din județ (la Izbiceni). Debitul maxim catastrofal a fost de 2200 m³/s la intrarea în județ și de 2600 m³/s la vărsare.

Râul Olteț are un debit mediu multianual de 12 m³/s la Balș, iar la viituri debitul maxim înregistrat a fost 1200 m³/s. În anii secetoși, râul seacă de la Balș până la vărsare.

Râul Teslui pe cursul inferior, zona Cezieni – Resca, are alimentare permanentă drenând freaticul din zonă. Debitul mediu multiannual este de 1,32 m³/s, iar cel maxim de 152 m³/s.

Râul Iminog este râu de câmpie cu alimentare permanentă din aval de Bălănești, înregistrându-se la Mărunței o scurgere minimă de 30-35 l/s. Scurgerea maximă a fost de 160 m³/s în anul 2005 și a avut un caracter catastrofal.

- **Bazinul hidrografic Vedea** face parte din bazinul hidrografic Argeș și ocupă în județ o suprafață de 1.401km², reprezentând 6,52% din suprafața bazinului hidrografic Argeș. Rețea hidrografică a bazinului Vedea cuprinde 78 cursuri de apă cu lungime totală de 2.036km și densitate medie de 0,37 km/km². Bazinul hidrografic Argeș, în totalitate, are un grad ridicat de utilizare a resurselor de apă. Indicele specific de utilizare este de cca. 600m³/locuitor/an, favorizat de prezența unor importante orașe ca București, Pitești, Câmpulung Muscel, Curtea de Argeș, care concentrează mari consumatori industriali și o populație numeroasă. Bazinul hidrografic al râului Vedea se caracterizează prin resurse de suprafață reduse, ceea ce face ca alimentarea cu apă a consumatorilor să se facă exclusiv din sursa subterană de apă.

Resursele de apă subterană din județ sunt cantonate în formațiuni acvifere aparținând pleistocenului inferior – Stratele de Căndești și cele de Frățești, în depozitele din terasele râurilor din pleistocenul mediu și superior – terasa veche Coteana, terasa înaltă Slatina sau în cele holocene specifice luncilor.

„Stratele de Căndești” se află la adâncimi de 50-200m, înclinarea generală spre sud a lor imprimând și direcția de curgerea a apei subterane. Stratele acvifere sunt relativ subțiri și au debite mici, sub 1,0 l/s în partea de nord. Spre sud adâncimea crește, astfel încât presiunea de strat generează niveluri ascensionale, chiar arteziene – ex. Peștera și Brezuica.

„Stratele de Frățești” sunt situate în partea de sud a județului până la Dunăre. Sunt alcătuite din nisipuri și pietrișuri cu intercalări de argile. Adâncimea stratelor în apropierea Dunării este de 20-25m, formând un singur orizont acvifer cu debit de 8-10 l/s. Spre nord adâncimea acestora crește

până la 150m, generând trei orizonturi prin intercalarea unor bancuri de argile. Stratele au caracter ascensional sau chiar artezian -Scărișoara- cu debit mediu de 3,0 l/s.

Sursele de apă cantonate în depozitele de terasă ale principalelor râuri din bazinul Oltului inferior se găsesc la adâncimi de 2 - 20m și au debite cuprinse între 2 - 20 l/s.

Volumele de apă prelevate în cursul anului 2010:

- în bazinul hidrografic Olt: - subteran 13.430 mii m³;
-suprafață 19.638 mii m³;
- în bazinul hidrografic Vedea: - subteran 150mil. m³
-suprafață 40,5 mil. m³.

Principalele captări de apă din subteran sunt:

Denumire sursă	Administrator	Observații
Surse de apă potabilă		
Curtișoara-Teslui, zona „B”, zona „Nouă”-Zăvoi și Salcia-Slătioara pt. alimentare cu apă mun. Slatina	Administrator: S.C. COMPANIA DE APĂ OLT S.A. - Slatina	4 fronturi de captare în exploatare, cu 158 puțuri de adâncime mare (120-135m), medie (50-70m) și mică (10-12)
Redea-Celaru, Redea-Deveselu, colonia Deveselu pt. alimentare cu apă mun. Caracal	Administrator: SC I.G.O. SA - Caracal	2 fronturi de captare în exploatare, cu 63 puțuri de adâncime medie (43-94m), 1 puț în colonia Deveselu, cu adâncimea de 52m. 3 fronturi de captare în conservare: Frăsinet, Stoenești, Preuzinal
Balaura, Pietriș-Baldovinești pt. alimentare cu apă or. Balș	Administrator: SC AQUA TRANS SA - Balș	2 fronturi de captare în exploatare, cu 14 puțuri de mare adâncime (200-250m)
Vârtopu, Corabia pt. alimentare cu apă or. Corabia	Administrator: SC AQUATERM SERCOM SRL - Corabia	1 front de captare în exploatare, cu 8 puțuri de mică adâncime (30-33m) 1 front în conservare, la Dunăre
Mărunței-Comani pt. alimentare cu apă or. Drăgănești Olt	Administrator: SC COMPANIA DE APĂ OLT SA – Slatina	1 front de captare, cu 10 puțuri de mică adâncime (19-20m)
Piatra Olt pt. alimentarea cu apă or. Piatra Olt	Administrator: SC COMPANIA DE APĂ OLT SA – Slatina	2 foraje de mare adâncime (120m)
Cârlogeni, com Cârlogeni	Administrator: Consiliul Local Cârlogeni	3 foraje de mare adâncime (200m)
Leleasca, com Leleasca	Administrator: Consiliul Local Leleasca	3 foraje de mare adâncime (250m)
Dejești, Donești, com. Vitomirești	Administrator: Consiliul Local Vitomirești	4 foraje de adâncime: 3 în Dejești (300m), 1 în Donești (250m)
Curtișoara, Pietriș, Raițiu, Dobrotineț, Linia din Vale, com. Curtișoara	Administrator: Consiliul Local Curtișoara	4 foraje de mare adâncime (105-130m) și izvoare de coastă la Curtișoara
Iancu Jianu-târg, com Iancu Jianu	Administrator: Consiliul Local Iancu Jianu	1 foraj de mare adâncime (200m)
Vlăduțeni, com. Osica de Sus	Administrator: Consiliul Local Osica de	4 foraje de medie adâncime (100m)

	Sus	
Coteana –Primărie, com. Coteana	Administrator: Consiliul Local Coteana	1 foraj de mare adâncime (150m)
Redea - Dipensar, Cămin Cultural, Biserică, com. Redea	Administrator: Consiliul Local Redea	3 foraje de medie adâncime (40m)
Spătaru, com. Cungrea	Administrator: Consiliul Local Cungrea	2 foraje de mare adâncime (150m)
Valea lui Alb, Vulturești	Administrator: Consiliul Local Vulturești	2 foraje de mare adâncime (170m)
Runcu Mare, com. Grădinari	Administrator: Consiliul Local Grădinari	1 foraj de mare adâncime (150m)
Cherlești Deal, Deleni, Comănița, com. Teslui	Administrator: Consiliul Local Teslui	3 foraje de mare adâncime (150-300m)
Stânuleasa, com. Sâmburești	Administrator: Consiliul Local Sâmburești	4 foraje de mare adâncime (175m)
Strejești Deal, Colibași, com. Strejești	Administrator: Consiliul Local Strejești	2 foraje de mare adâncime (200-250m)
Dobrun, com. Dobrun	Administrator: Consiliul Local Dobrun	2 foraje de medie adâncime (85-100m)
Broșteni, com. Găvănești	Administrator: Consiliul Local Găvănești	1 foraj de mare adâncime (215m)
Pietriș, Gubandru, com. Baldovinești	Administrator: Consiliul Local Baldovinești	2 foraje de mare adâncime (215m)
Bobicești, com. Bobicești	Administrator: Consiliul Local Bobicești	2 foraje de mare adâncime (150m)
Dobrețu, com. Dobrețu	Administrator: Consiliul Local Dobrețu	1 foraj de mare adâncime (220m)
Vișina Nouă, com. Vișina Nouă	Administrator: Consiliul Local Vișina Nouă	2 foraje de mare adâncime (100m)
Bărcănești, com. Vâlcele	Administrator: Consiliul Local Vâlcele	1 foraj de mare adâncime (100m)
Badia, com. Vâlcele	Administrator: Consiliul Local Vâlcele	1 foraj de mare adâncime (100m)
Turia, com. Valea Mare	Administrator: Comunitatea Rurală Saraca	1 foraj de mare adâncime (150m)
Scornicești	Administrator: S.C. COMPANIA DE APĂ OLT S.A. - Slatina	
Negreni, oraș Scornicești	Administrator: S.C. COMPANIA DE APĂ OLT S.A. - Slatina	
Surse de apă industrială		
com. Cutișoara, sat Proaspeți, priza Olt – puțuri de apă potabilă, sursă subterană în incinta societății	SC ALRO SA Slatina	sursa de apă potabilă: 16 puțuri de adâncime mică (17-20m) și medie (60-70m), 2 puțuri cheson (12-15m) în exploatare, 10 foraje de mare adâncime (120-140m)
Slatina sud-est, surse subterane în incinta	SC ALO SA – ALUMUNIU PRELUCRAT - Slatina	12 puțuri forate de mare adâncime (115-120m)

societății		
Slatina nord-est, surse subterane în incinta societății	SC ELECTROCARBON SA - Slatina	4 puțuri forate de mare adâncime (140m) în exploatare
Slatina sud-est, surse subterane în incinta societății	SC TMK ARTROM SA - Slatina	9 puțuri forate de mare adâncime (120m) în exploatare
Slatina nord-est, surse subterane în incinta societății	SC ALTUR SA	3 puțuri forate de mare adâncime (150m)
Slatina sud-est, surse subterane în incinta societății	SC PIRELLI TYRES ROMÂNIA SRL Slatina	5 puțuri forate de mare adâncime (150-200m)
Slatina sud-est, surse subterane în incinta societății	SC PRYSMIAN CABLURI ȘI SISTEME SA Slatina	2 puțuri forate de mare adâncime (120m)
Piatra Olt – nord, sursă subterană în incinta societății și la Criva de Sus	SNTFM CFR Marfă SA, sucursala Banat Oltenia - Remiza De Exploatare Piatra Olt	2 foraje de mare adâncime (120m incintă 90m la Criva) în exploatare 2 foraje de mare adâncime în conservare
Caracal – est, surse subterane în incinta societății	SC ROMVAG SA Caracal	4 puțuri forate de medie (55m) și mare adâncime (85m) în exploatare, aducțiune OL Dn 100-133mm
Balș-est, surse în com. Bobicești (Leotești) și com. Pârșcoveni (Olari)	SC S.M.R. SA - Balș	2 fronturi de captare cu câte 3 puțuri de mică adâncime (12-20m) în exploatare
Balș – centru, surse subterane în incinta societății	SC TERMEX SA - Balș	3 puțuri forate de mică adâncime (10,16 și 27,5m)
com. Iancu Jianu – nord, stația de apă Pietriș	SC OMV PETROM SA, zona de Producție II Oltenia, sector Iancu Jianu	2 puțuri forate de medie adâncime (80m)
Slatina sud-est, sursă subterană în incinta societății	SC SALOS SA Slatina	Puț forat de mare adâncime (115m) în exploatare
Slatina centru, sursă subterană în incinta societății	SC TOP TURISM INTERMED SRL Slatina, hotel Bulevard Prestige	1 puț forat de mare adâncime (120m)
Slatina sud-est, sursă subterană în incinta societății	SC ALUTA SA, Slatina	Puț forat de mare adâncime (120m)
Slatina centru, sursă subterană în incinta societății	SC COMPLEX HOTELIER PARC SA , Slatina	Puț forat de mare adâncime (131m)
Caracal centru, sursă subterană în incinta societății	SC ROMANIȚA SA caracal	3puțuri forate de mare adâncime (120-130m)
Caracal est, sursă subterană în incinta societății	SC LEADER INTERNAȚIONAL SA, Caracal	3 puțuri forate de mare adâncime (80-120m)
Caracal est, sursă subterană în incinta societății	SC MONTE VERDE GROUP SRL, Caracal	2 puțuri forate de mare adâncime (80-120m) în exploatare

Corabia vest, surse subterane în incinta fabricii	SC ZAHĂR CORABIA SA, Corabia	2 puțuri forate de medie adâncime (35m) în exploatare Stație pompare, 2 rezervoare cu volum total de 600m ³ Rețea distribuție, OL, Dn 150mm
Corabia est, surse subterane în incinta fabricii	SC ZAHĂR CORABIA SA, Secția FABRICA DE ALCOOL, Corabia	3 puțuri forate de mică adâncime (5-25m)
Drăgănești Olt nord, sursă subterană în incinta fabricii	SC OLTCOTTON SA, Drăgănești Olt	2 puțuri de medie (40m) și mare (120m) adâncime
Caracal est, sursă subterană în incinta unității	S.C.D.A. Caracal - Sediul	1 puț forat de medie adâncime (60m) în exploatare
Corabia nord-vest, sursă subterană în incinta secției industrializare	SC CORIAS SA - SEDIU	1 puț forat de medie adâncime (50m) în exploatare
Slatina vest, sursă subterană în incinta fabricii	SC BARBIX COM SRL- FABRICA DE OȚET Slatina	2 puțuri de mică adâncime (12 și 15m) în exploatare
Foraj în incintă	SC REDIAS SA, Redea	1 puț forat de medie adâncime (50m) în exploatare
Foraje în incintă	SC OLT TYRE SA, Caracal	2 puțuri forate de mare adâncime (100m) în exploatare

Sursă date: SGA Olt- Slatina, an 2011, studiul PROED SA, an 1992

2. Amenajarea bazinelor hidrografice

Principalele lucrări hidrotehnice aflate pe teritoriul județului sunt:

Lacuri de acumulare:

Deținător	Denumire acumulare, curs de apă	Volum (mil. m ³)	Destinație
UHE Slatina	Strejești, r. Olt	254	energie electrică, atenuare, irigații
	Arcești, r. Olt	68,03	”
	Slatina, r. Olt	28,96	”
	Ipotești, r. Olt	99,34	”
	Drăgănești, r. Olt	82,75	”
	Frunzaru, r. Olt	91,75	”
	Rusănești, r. Olt	82,21	”
	Izbiceni, r. Olt	62,85	”
SGA Olt	Săltănești, pr. Dârjov	1,1	atenuare
	Brebeni, pr. Dârjov	0,2	”
	Caracal, pr. Gologan	11,3	”
	Drăghicești, pr. Gologan	5	”
	Grozăvești, pr. Gologan	2	”
	Aleșteu, pr. Gologan	1,71	”
	Dioști, valea Dioști	1,38	”
Consiliul Local Slatina	Streangu, valea Streangu	0,28	”
	Strehareț, v. Strehareț	0,047	”
Consiliul Local Găneasa	Vaslui I, pr. Corneș	0,027	irigații
	Găneasa II, pr. Vaslui	0,092	piscicultură
Consiliul Local Priseaca	Priseaca-Buicești, pr. Dârjov	0,2	atenuare

	Priseaca, Valea Pârului	0,6	”
Consiliul Local Mărunței	Mărunței, pr. Jugălia Mică	0,12	”
Consiliul Local Coteana	Cotenița, pr. Miloveavu	0,52	”
Consiliul Local Brebeni	Brebeni, pr. Miloveavu	2	piscicultură
Consiliul Local Schitu	Catane, valea Mierlicești	0,34	atenuare, irigații
Consiliul Local Pârscoveni	Olari, pr. Bârlui	0,245	”
Consiliul Local Vitomirești	Vitomirești, Valea Radului	0,03	”
Consiliul Local Dobrosloveni	Potopin, pr. Potopin	0,174	”
	Frăsinet I, pr. Frăsinet	0,371	piscicultură
AGROPROD SA, Slatina	Frăsinet II, pr. Frăsinet	0,2	”
SC Redias Redea	Frăsinet II, pr. Frăsinet	0,3	”
STUDIAS Studina	Studina I, pr. Studina	0,2	atenuare, irigații
	Studina II, pr. Studina	0,17	”
Consiliul Local Redea	Redea, pr. Vlădila	0,24	”
RAIF Caracal	Vlădila, pr. Vlădila	0,2	”
	Devesele, pr. Deveselu	0,79	”
	Redea, pr. Redea	0,2	”
	Redișoara, pr. Redea	0,13	”
	Comanca I, pr. Comanca	1,4	”
	Comanca II, pr. Comanca	2,53	”
	Comăncuța, v. Comăncuța	0,236	”
	Oboga, pr. Oboga	0,345	”
Consiliul Local Obârșia	Obârșia, valea Obârșia	0,2	”
	Coteni, valea Obârșia	0,13	”
Consiliul Local Brastavățu	Crusov, valea Crusov	0,2	
Consiliul Local Gârcov	Gârcov, pr. Gârcov		”
SGA Argeș	Rusciori, pr. Plapcea Mică	3,9	atenuare , piscicultură

Sursă date: ABA Olt, SGA Olt-Slatina, anul 2011

Aducțiuni și derivații:

Aducțiunile aflate în administrarea SGA Olt- Slatina sunt:

- derivația Ipotești, din acumularea Ipotești la canalul magistral, pentru irigații, $Q=25 \text{ m}^3/\text{h}$, $L=6,0\text{km}$;
- derivația Drăgănești, este în curs de execuție, priza de apă este în acumularea Drăgănești, pentru irigații, $L=11,9\text{km}$.

Regularizări, apărări și îndiguiri de maluri:

Deținător	Amplasament	Lungime (Km)
SGA Olt	regularizare pr. Gemărtăului, sector Vupeni-Balș	22,0
	regularizare pr. Gengea, sector Boboceni-Pârscoveni	12,5
	regularizare pr. Iminog, sector Schitu-Vâlcele-Izvoare	5,4
	regularizare pr. Gologan, sector Caracal-Stoenești	9,8
	regularizare r. Roșu și Bârza, sector Dobrun-Osica de Jos	3,0

	îndiguire pr. Gemărtăului, sector Balș	1,7
	îndiguire pr. Iminog, sector Schitu-Vâlcele-Izvoare	5,4
	apărare de maluri la Voineasa	0,268
	apărare de mal Olteț, la Racovița	0,5
	apărare mal Olteț, la Morușlav	5,35
	regularizare și consolidare maluri r. Olteț, la Dobrun	
	regularizare r. Olteț, la Balș (în curs de execuție)	
	regularizare r. Olteț, la Iancu Jianu (în curs de execuție)	
ANIF	îndiguire fluviul Dunărea	32,4
Hidroelectrică SA, Slatina	îndiguire pr. Olteț	7,1
	îndiguire pr. Teslui, sector Fărcașele	3,0

Sursă date: ABA Olt, SGA Olt-Slatina, anul 2011

3. Echiparea hidro-edilitară a localităților

Județul Olt are 112 de unități administrative-teritoriale (UAT), din care 8 sunt în mediul urban, (municipiile Slatina și Caracal și orașele Balș, Corabia, Drăgănești Olt, Piatra Olt, Potcoava, Scornicești) și 104 în mediul rural.

Situația alimentării cu apă potabilă și a canalizării apelor uzate, la nivel județean este următoarea:

- sisteme centralizate de alimentare cu apă există în toate localitățile urbane și în 53 comune;
- sistem de canalizare al apelor uzate (rețea de canale și stație de epurare) există în 5 localități urbane, și anume mun. Slatina și Caracal și orașele Balș, Corabia, Scornicești și în comunele Bărăști, Pleșoiu. Rețea de canalizare a apelor uzate există în orașele Drăgănești Olt, Piatra Olt, Potcoava și în comunele Dobrun, Radomirești, Osica de Sus, Valea Mare, Vitomirești;
- fără sistem de alimentare cu apă sunt 51 de comune, iar fără sistem de canalizare sunt 98 comune. Dintre acestea, 31 de comune au planificate investiții pentru alimentare cu apă pentru perioada 2010 – 2013, iar 18 comune investiții pentru sistem de canalizare a apelor uzate.

La nivel județean situația alimentării cu apă și a canalizării apelor uzate este (sursa datelor Consiliul Județean Direcția Tehnică, anul 2011):

- Lungimea rețelei de distribuție a apei (la data de 31.12.2010): 1186,57 km
- Număr stații de pompare: 81 buc
- Debitul stațiilor de pompare: 1.651,92 l/sec
- Stații de tratare a apei: 31buc
- Numărul de gospodării branșate la rețeaua de apă: 61.121 buc
- Numărul de cișmele stradale existente: 548 buc
- Capacitatea de înmagazinare a rezervoarelor de apă: 53.824 m³
- Lungimea rețelei de canalizare (la 31.12.2010): 330,889 km
- Număr stații de epurare a apei (treapta mecanică): 9 buc

▪ Număr stații de epurare a apei (treapta biologică): buc	6
▪ Număr stații de pompare apă uzată:	11
▪ Număr de gospodării branșate la rețeaua de canalizare:	37.381

Alimentarea cu apă

Capacitatea totală a instalațiilor de producere a apei potabile (INS, anul 2009) este de 127.352 m³/zi, din care 104.754 m³/zi revin localităților din mediul urban și restul de 22.598 m³/zi localităților din mediul rural.

Cantitatea de apă potabilă totală distribuită consumatorilor este de 13.101 mii m³, din care 10.877 mii m³ pentru uz casnic. În localitățile din mediul urban se distribuie 9.622 mii m³ (7.510 mii m³ pentru uz casnic) și 3.479 mii m³ în localitățile din mediul rural (3.367 mii m³ pentru uz casnic).

Sistemele existente de alimentare cu apă nu asigură în totalitate cerința de apă a locuitorilor județului. Pentru îmbunătățirea situației, la nivel județean, sunt planificate, pentru perioada 2011 – 2013, investiții de reabilitare și extindere a sistemelor existente, precum și de realizare a acestora în localitățile care încă nu au alimentare cu apă în sistem centralizat.

Canalizare ape uzate

Situația canalizării apelor uzate este total nesatisfăcătoare. În localitățile urbane epurarea apelor uzate se face în 5 orașe din cele 8 existente în județ. Sistemele de canalizare existente necesită extinderea rețelelor colectoare și modernizarea procedeele aplicate la epurarea apelor uzate pentru conformarea normelor actuale referitoare la calitatea efluentului din stațiile de epurare.

În mediul rural ponderea localităților cu rețea de canalizare este de 6,7%, instalații de epurare apelor uzate existând numai în două sate reședință de comună Băraști și Pleșoiu. Pentru perioada 2010-2013 sunt planificate investiții în comune, și anume: Brebeni, Cilieni, Coteana, Dobrețu, Grădinari, Grădinile, Oboga, Osica de Sus, Slătioara, Spineni, Strejești, Studina, Șerbănești, Teslui, Vitomirești, Vâlcele, Voineasa, Vulpeni.

4. Amenajări pentru agricultură - Amenajări de îmbunătățiri funciare

Importante suprafețe din județul Olt sunt afectate de o serie de factori de risc (secetă, exces de apă, eroziunea solului, inundații etc.). Lucrările de îmbunătățiri funciare privesc conservarea și ameliorarea durabilă a calității terenurilor agricole. Acestea au o durabilitate îndelungată, solicită fonduri de investiții importante și personal calificat pentru executare și întreținere. Domeniul cuprinde două categorii importante de lucrări:

- lucrări de stabilizare a producției agricole și de creștere a fertilității solurilor. Din această grupă fac parte amenajările pentru irigații, lucrările agropedoameliorative etc;
- lucrări de stoparea a proceselor de degradare a solului și de recuperare a unor terenuri neproductive. În această grupă sunt incluse: combaterea eroziunii și a alunecărilor de teren, desecările, îndiguirile, combaterea acidității solurilor etc.

Pentru înlăturarea efectelor negative ale fenomenelor climatice extreme (alternarea pe o lungă perioadă de timp a perioadelor de secetă cu cele de exces de umiditate pe aceleași terenuri) și pentru prevenirea degradării terenurilor prin alunecări de teren și eroziuni ale solurilor în zona județului Olt au fost executate, în majoritate înainte de 1990, următoarele tipuri de lucrări de îmbunătățiri funciare:

	Total	din care		
		Sisteme peste 1000 ha	Sisteme sub 1000 ha	Amenajări locale
Irigații	193.160	176.854	12.069	4.237
Desecare-drenaj	78.276	70.080	1.968	6.228
Combatere a eroziunii solului	25.664	22.030	3.634	-

Amenajări pentru irigații

În județul Olt suprafețele amenajate cu lucrări de îmbunătățiri funciare sunt semnificative. Amenajările pentru irigații dețin o pondere de 35,13% din suprafața agricolă a județului (549.828 ha.) și sunt localizate, în principal, în zonele de câmpie.

Utilizarea acestor amenajări este în general redusă. Reducerea suprafețelor efectiv irigate reprezintă rezultatul unui cumul de factori dintre care cei mai importanți sunt: scăderea interesului micilor producători agricoli care sunt lipsiți de mijloace materiale; reforma funciară care a pulverizat terenurile agricole în mici proprietăți și numeroase parcele; costurile mari pentru irigarea culturilor, constituirea cu dificultate a asociațiilor utilizatorilor de apă (AUAI) etc.

Amenajări cu irigații au fost executate în majoritate înainte de 1990 în următoarele sisteme:

Denumire amenajare	Suprafața totală (ha)
Bucșani-Cioroiu	29.058
Terasa Caracal-Zănoaga	32.582
Sadova-Corabia	20.198
Dăbuleni-Potelu-Corabia	11.433
Terasa Corabia	35.727
Stoenești-Vișina	25.094
Ipotești I Nord	10.869
Frunzaru-Boianu Sud	11.893

Situația actuală a suprafețelor pe care au fost executate lucrări de irigații în amenajări mai mari de 1000 ha este următoarea:

Denumire amenajare	Irigații (ha)
Dăbuleni – Potelu - Corabia	10.928
Terasa Corabia	31.304
Stoenești - Vișina	4.965

Sursa: HG 1582/noiembrie 2006 (MO 953/ XI 2006) – privind sistemele de îmbunătățiri funciare de utilitate publică

Suprafața terenurilor amenajate cu lucrări de irigații și suprafața agricolă irigată, pe categorii de folosință a terenurilor, conform Bazei statistice de date Tempo on-line 2011 a avut următoarea evoluție începând cu 1997.

Îmbunătățiri funciare	Modul de folosință a terenurilor	Anii								
		1997	2000	2001	2002	2003	2004	2007	2008	2009
Amenajări pentru irigații - total	Suprafața totală amenajată	193160	193160	193160	193160	193160	193160	193098	193094	193094
-	Suprafața agricolă amenajată	184382	184382	184382	184382	184382	184382	184320	184316	184312
-	Teren arabil	173530	173530	173530	173530	173530	173530	173468	173464	173460
Suprafața agricolă irigată efectiv cu cel puțin o udare	Suprafața agricolă amenajată	10067	8290	6550	21180	26560	21627	8908	9286	8991
-	Teren arabil	10067	8210	6550	21157	26523	21612	8908	9286	8991

Amenajări pentru desecare-drenaj

Suprafețe agricole importante sunt amenajate cu lucrări hidroameliorative de prevenire și combatere a excesului de umiditate (14,23% din suprafața agricolă). Adesea acest tip de lucrări se realizează ca sisteme reversibile (funcționează alternativ) în zonele cu amenajări pentru irigații. Amenajări cu lucrări de desecare-drenaj au fost executate în majoritate înainte de 1990 în următoarele sisteme:

Denumire amenajare	Suprafața totală (ha)
Dăbuleni-Poțelu-Corabia	14.450
Terasa Corabia	1.648
Nisipuri-Tia Mare	6.791
Zănoaga-Apele Vii-Scărișoara	11.963
Bucșani-Cioroiu	19.308
Drăgănești-Beciu	11.074
Ghimpețeni-Tufeni	4.846

Situația actuală a suprafețelor pe care au fost executate lucrări de desecare conform HG 1582/noiembrie 2006 (MO 953/ XI 2006) – privind sistemele de îmbunătățiri funciare de utilitate publica este următoarea:

Denumire amenajare	Desecare Total (ha)
Dabuleni – Potelu	15.212
Draganesti – Beciu	11.126
Nisipuri – Tia Mare	6.791
Ghimpeteni - Tufeni	4.846
Zanoaga – Apele Vii	13.121
Aei Verguleasa	596

Suprafața terenurilor amenajate cu lucrări de desecare, pe categorii de folosința a terenurilor conform Bazei statistice de date Tempo on-line 2011 a rămas constanta fata de anul de referință 1997.

Suprafata	1997	2009
Suprafata totala amenajata	81524	81524
Suprafata agricola amenajata	74950	74950
Teren arabil	69312	69312
Pasuni naturale	3614	3614
Vii, pepiniere viticole si hameisti	196	196
Livezi de pomi, pepiniere, arbusti fructiferi	1828	1828

Amenajări pentru Combaterea Eroziunii Solului

Dintre toate fenomenele de degradare a terenurilor agricole, conform estimărilor, eroziunea produce cele mai mari pierderi sectorului agricol, produce efecte ireversibile, astfel că elementele fertile ale solului se pierd pentru totdeauna. Suprafața amenajată cu lucrări pentru combaterea eroziunii solului executate în majoritate înainte de 1990 în sisteme mai mari de 1000 ha însumează în județul Olt 25.664 hectare (4,7% din totalul agricol) deși se estimează că suprafața afectată de eroziune este mult mai mare.

Amenajări cu lucrări de combaterea eroziunii solului au fost executate în majoritate înainte de 1990 în următoarele sisteme:

Denumirea amenajării	Suprafața - ha -
Doba Pleșoiu	2.743
Plapcea Mică	4.342
Gemărtălu	4.959
Strehareț	4.542

Teslui	1.501
Bucșani – Cioroiu	2.395
Olteț - Horezu	1.549

Situația actuală a suprafețelor pe care au fost executate lucrări de combatere a eroziunii solului în amenajări mai mari de 1000 ha conform HG 1582/noiembrie 2006 (MO 953/ XI 2006) – privind sistemele de îmbunătățiri funciare de utilitate publică este următoarea:

Denumire amenajare	Capacități CES (ha)
Doba – Pleșoiu	2.743
Plapcea Mică	3.854
Gemartalui	4.958
Strehăreț	2.900
Teslui	1.511
Horezu Oltet	3.058
Total amenajat	19.024

Situația actuală a suprafețelor pe care au fost executate lucrări de combatere a eroziunii solului în amenajări mai mici de 1000 ha este următoarea:

Slatina - Dunăre	878
Trepteanca – Cungrea	485
Total amenajat	1363

Suprafața terenurilor amenajate cu lucrări de ameliorare și combaterea eroziunii solului, pe categorii de folosință a terenurilor conform Bazei statistice de date Tempo online 2011 a avut următoarea evoluție începând cu 1997.

Lucrări de combaterea eroziunii și de ameliorare a terenurilor - total	Suprafața totală amenajată	1997	2000	2009
		25965	25965	25965
-	Suprafața agricolă amenajată	24968	24968	24958
-	Teren arabil	16581	18779	18779
-	Pășuni naturale	3627	3644	3644
-	Fânețe naturale	79	1428	1428
-	Vii, pepiniere viticole și hameiști	1584	572	572
-	Livezi de pomi, pepiniere, arbuști fructiferi	3097	545	535
Lucrări de drenaj - total	Suprafața totală amenajată	494	494	494
-	Suprafața agricolă amenajată	494	494	494
-	Teren arabil	24	24	24

Amenajări complexe de irigații, desecare și combaterea

În județ mai există o categorie de amenajări complexe de irigații, desecare și combaterea eroziunii solului care funcționează simultan sau alternativ primăvara, vara sau toamna în funcție de necesitățile zonei. Amenajările de îmbunătățiri funciare declarate de utilitate publică (conf. HG 1582/noiembrie 2006 -MO 953/ XI 2006) – privind sistemele de îmbunătățiri funciare de utilitate publică), care se administrează de Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare aflate pe teritoriul județului Olt și funcționează în sistem complex, sunt următoarele:

Amenajări complexe de irigații, desecare, combaterea eroziunii solului

Denumire amenajare	Capacități				CES (ha)
	Irigații (ha)	Desecare Total (ha)	din care:		
			Gravitațională (ha)	Prin pompare (ha)	
TERASA CARACAL	22.942	15.804	15.804	0	1.501
FRUNZARU – BOIANU	10.631	5.802	5.802	0	1.503
BUCȘANI CIOROIU	0	28.367	28.367	0	2.414
BUCȘANI - CIOROIU	4.099	0	0	0	0
BUCȘANI - CIOROIU	5.562	0	0	0	0

HG 1582/noiembrie 2006 (MO 953/ XI 2006) – privind sistemele de îmbunătățiri funciare de utilitate publica

Amenajări complexe de irigații, desecare

Denumire amenajare	Capacități			
	Irigații (ha)	Desecare Total (ha)	din care:	
			Gravitațională (ha)	Prin pompare (ha)
SADOVA – CORABIA	66.635	24.492	23.508	984
IPOTEȘTI	0	604	604	0

Probleme și disfuncționalități legate de funcționarea amenajărilor de îmbunătățiri funciare

- Lucrările îmbunătățiri funciare sunt executate în majoritate înainte de 1990 și necesită măsuri de reabilitare și modernizare, unele din acestea fiind nefuncționale din cauza lipsei echipamentelor de exploatare, a neasigurării fondurilor pentru realizarea lucrărilor de întreținere și exploatare conform planurilor tehnice și regulamentelor de exploatare.
- Utilizarea foarte limitată a irigațiilor: suprafața agricolă amenajată pentru irigații la nivelul anului 2009 este de 184.312 ha (33,5 % din totalul terenului agricol), dar suprafața efectiv irigată în 2009 a fost de numai 8.991 ha (4,65 % din suprafața amenajată).
- Procesele de degradare și distrugere petrecute după 1990 au avut drept consecință imposibilitatea de exploatare, în condiții de eficiență economică, a suprafețelor amenajate cu lucrări de desecare.
- Proiectele de extindere a suprafețelor irigate sunt limitate. Cauzele acestui regres sunt multiple: epuizarea suprafețelor favorabile construirii acestor amenajări, costul ridicat al acestor proiecte, opoziția cetățenilor pentru astfel de lucrări, concurența puternică a altor sectoare economice pentru resursele de apă, interesul sporit acordat refacerii și modernizării sistemelor existente etc.
- Agricultorii risca pierderea subvențiilor pentru irigații, problema fiind legată de cota din tariful anual care trebuie plătită către ANIF, condiție fără de care agricultorii nu vor primi subvenții din partea statului atunci când solicita irigarea suprafețelor agricole.
- La nivelul Organizației Utilizatorilor de Apă pentru Irigații se observa un nivel ridicat de fărâmițare - Conform MADR, Direcția îmbunătățiri funciare, Oficiul de reglementare a organizațiilor de îmbunătățiri funciare, 1 august 2007- Situația asociațiilor utilizatorilor de apă pentru irigații înscrise în Registrul Național al asociațiilor la data de 31.12.2004

Asociația utilizatorilor de apă pentru irigații	Suprafața ha-	Numărul de asociații înscrise în Registrul Național
Celco	5212	8
Izbiceni	4243	18
Unirea	4593	14
Metacc	631	16
Ștefan Cel Mare	2406	13
Izvoru	1198	20
Grojdi bodu	3335	38
Dobrina	1457	56
Hidro Red	10536	61
Recolta Urzica	2447	109
Ianca	8990	110
Vădăstrița 2003-Potelu	2077	121
Vădastra 2003	1499	132
Hidrofar	644	133
2002 Tia Mare	1750	136
Vadastrita 2003-Terasa Corabia	2607	137
Obârșia Sadova Corabia	342	183
Obârșia Terasa Corabia	2642	176
Vișina	8657	143

2.5.2 Infrastructura de transport

Rețeaua de cai rutiere

În cadrul **Regiunii Sud-Vest Oltenia** județul Olt ocupă **locul patru** în ceea ce privește totalul lungimii drumurilor publice - 2095 km - locul cinci în ceea ce privește totalul lungimii drumurilor naționale -301 km - și **locul doi** în ceea ce privește totalul lungimii drumurilor locale - județene și comunale-1794 km.

Din analiza echipării tehnice a județului Olt cu drumuri publice – drumuri naționale, drumuri județene și comunale - au rezultat următoarele:

Rețeaua de drumuri cuprinde:

- 6 trasee de **drumuri naționale**, din care:
 - 2 trasee de drumuri europene, E 70 (DN 6) și E 574 (DN 65);
 - 1 trasee de drumuri naționale principal DN 64 ;
 - 3 trasee de drumuri naționale secundare DN 54, DN 54 A, DN 67 B;
- 40 trasee de drumuri județene;
- 143 trasee de drumuri comunale.

Drumurile naționale, în număr de 6 trasee, sunt prezentate în tabelul următor; toate au 2 benzi de circulație, având lățimi ale profilelor transversale între 8 și 10 m.

Nr crt	Denumire	Categorie drum	Traseul drumului	Origine	Destinație	Lungime reala (km)
1	DN6	European	Mihaiesti-Caracal-Radomir	km. 132+435	km. 185+230	52.603
2	DN54	Secundar	Caracal -Studinita-Garcov	km. 000+223	km. 054+500	54.277
3	DN54A	Secundar	Corabia- Grojdibodu-Dabuleni	km. 000+000	km. 029+000	29.000
4	DN64	Principal	Caracal -Piatra- Gradinari	km. 000+000	km. 056+920	56,920
5	DN65	European	Bals - Slatina-Colonești	km. 021+250	km. 090+050	68.800
6	DN67B	Secundar	Poganu-Leleasca-Vedea	km. 119+050	km. 158+220	19,170

Municipiul Slatina este străbătut de un singur drum național DN 65 care este și drum European-E574 . In schimb municipiul Caracal este nod de circulație pentru 3 din cele 6 drumuri naționale care străbat județul Olt.

Lungimea drumurilor publice din județul Olt este de 2095 km, reprezentând 2,57% din totalul drumurilor publice din România, aceasta fiind de 81693 km.

Densitatea drumurilor publice în județul Olt este de 39,5 km/100 kmp, situând județul printre primele locuri din țară, fiind peste densitatea pe țară care este de 34,2 km/100 kmp și peste densitatea Regiunii Sud-Vest Oltenia (36,6 km/ 100 kmp).

Din totalul lungimii drumurilor publice, conform datelor statistice, situația se prezintă astfel:

- 301 km – 13,8 % - sunt drumuri naționale și europene;
- 1794 km – 86,2 % - sunt drumuri județene și drumuri comunale, din care:
 - 1024 km drumuri județene;
 - 770 km drumuri comunale.

Drumurile naționale sunt modernizate pe 265 km (88,04%) și cu îmbrăcămînți ușoare rutiere pe 36 km (11,96%). Aceste drumuri situându-se în clasele tehnice III și IV, având o stare tehnică considerată ca fiind bună.

Drumurile județene și comunale conform stării de viabilitate se prezintă astfel :

- Drumurile județene sunt modernizate pe 74 km (7,23%), cu îmbrăcămînți ușoare rutiere pe 728 km (71,10%), pietruiti pe 201 km (19,62%) și de pământ pe 21 km (2,05%).
- Drumurile comunale sunt modernizate pe 91 km (11,82%), cu îmbrăcămînți ușoare rutiere pe 120 km (15,59%), pietruiti pe 471 km (61,16%) și de pământ pe 88 km (11,43%).
- Drumurile județene sunt de clasă tehnică IV și V, având o stare tehnică considerată în general satisfăcătoare.
- Drumurile comunale, sunt de clasă tehnică V, având o stare tehnică considerată în general nesatisfăcătoare.

Sursa: Consiliul Județean Olt -Direcția Tehnică și Investiții-anul 2009.

Drumurile județene cu îmbrăcămînți nemodernizate- anul 2010:

- pietruite: DJ 544 (14,58 km), DJ 544A (16,11 km), DJ 546 C (4,745 km), DJ 546 E (6,413 km), DJ 604 (22,467 km), Dj 641 (4,955 km), DJ 642 (1,485 km), DJ 642 A (7,140 km), DJ 643 (6,26 km), DJ 643 A (3,375 km), DJ 643, DJ 644 (2,110 km), DJ 644 A (3,940 km), DJ 651 B(2,857 km), DJ 653 (16, 870 km), DJ 657 (10,165 km), DJ 657 B (13,88 km), DJ 657D (15,03 km), DJ 657 E (4,445 km) , DJ 677 C (1,648 km), DJ 678 E (4,142 km), DJ 678 G (2,769 km), DJ 679 (5,795 km), DJ 703 (3,185 km), DJ 703 B (2,810 km), DJ 703 D (13,025 km)- total 198,001 km;
- de pământ: DJ 643 (2,8 km), DJ 643 C (0,455 km), DJ 644 (2,485 km), DJ 648 A (1,763 km), DJ 657 (13,00 km)- total 20,503 km.

La sfârșitul anului 2010 se înregistrează ca priorități, următoarele drumuri județene care necesită modernizare prin Programul de reabilitare și modernizare a MDRT 2010-1013 pentru anul 2010 sunt: DJ 546, DJ 703, DJ 642, DJ 346 A, DJ 703 C, DJ 643 DJ 641, DJ 679, DJ 544, DJ 544 A cu un total de 471,486 km lungime (conform datelor furnizate de Consiliul Județean Olt).

Starea podurilor(conform datelor furnizate de Consiliul Județean Olt -2010) relevă o situație în general bună a stării acestora, cu următoarele excepții:

- podurile de beton armat în stare medie pe: DJ 546 A (Schitu Greci), DJ 643 A (sat Vulpeni), DJ 644 (sat Brăneț, Morunești), DJ 657 C (sat Mogoșești),
- poduri de lemn stare medie / rea: DJ 643 (Voineasa), DJ 644 (sat Morunești), DJ 657 E (Ungureni), DJ 678 F (sat Leleasca).

Drumurile publice, în cea mai mare parte, traversează localități, viteza de circulație fiind redusă pe aceste sectoare. De asemenea, lățimea platformei drumului nu este corespunzătoare, datorită frontului îngust al limitei de proprietate.

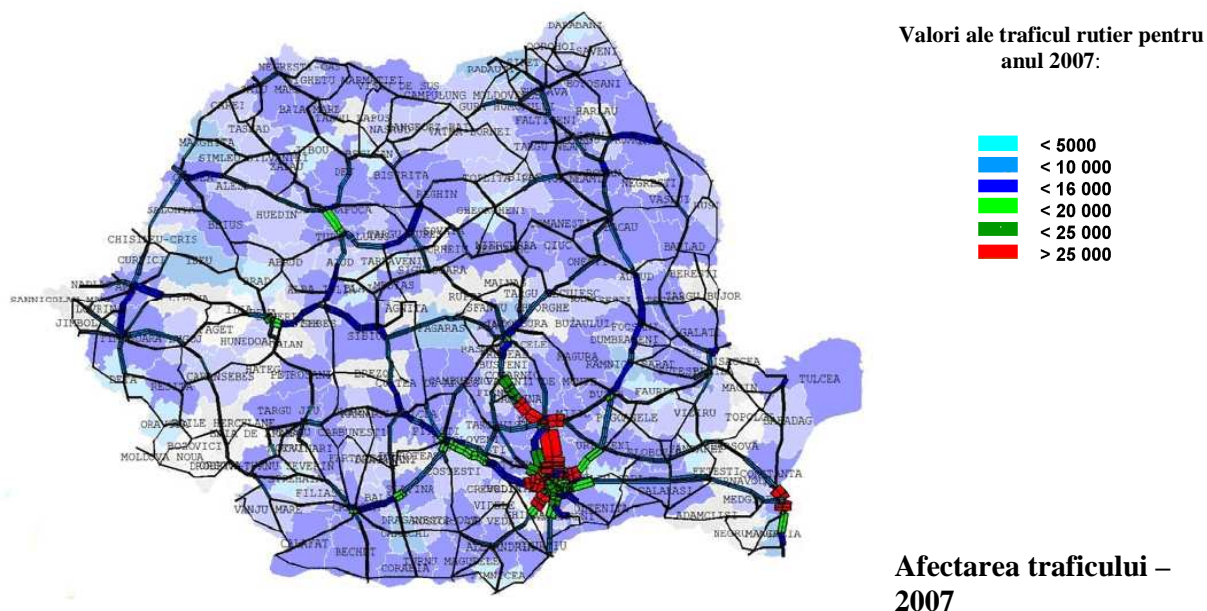
Drumul național DN 6 este clasificat ca și drum european clasa A, corespunzător pentru traficul internațional, iar drumul național DN 65 este clasificat ca și drum european clasa B, corespunzător pentru traficul internațional.

Drumul național DN 65 are secțiuni lungi care nu sunt compatibile cu cerințele impuse de „Acordul European referitor la cele mai importante artere de trafic internațional (AGR)” .

Pentru rețeaua de drumuri publice din jud. Olt (naționale, județene și comunale) sunt prezentate în continuare rezultatele Recensământului Național de Circulație desfășurat în anul 2005.

Prognoza traficului rutier până la nivelul anului 2025, pe drumurile naționale arată o creștere a traficului de autoturisme pe E574-DN65, E70-DN6, DN64 și DN54. Capacitățile de circulație la intrările și ieșirile din orașe sunt depășite, lipsesc variantele ocolitoare ale unor localități pentru traseele deschise traficului național și internațional. Drumul european E574 are o capacitate de circulație neadecvată ceea ce conduce la blocaje și consecutiv la creșterea duratei de parcurs, costuri de operare ale autovehiculelor, accidente și poluarea mediului înconjurător.

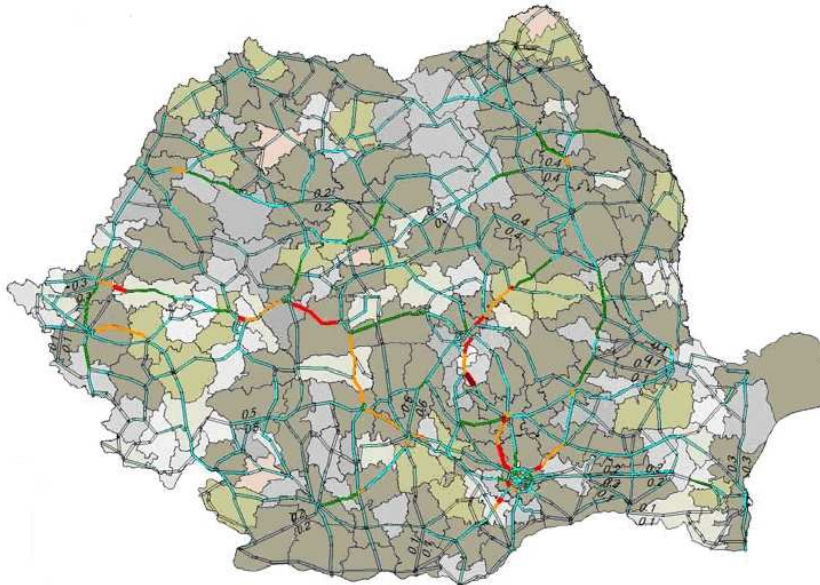
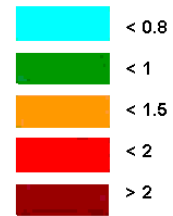
Valorile de trafic recenzate în anul 2005, precum și rezultatele anchetele tip origine-destinație din anii 2005 și 2007 au fost folosite la obținerea matricilor OD, incluse în modelul anului de baza 2007. Planșa următoare prezintă rezultatele modelului de afectare a traficului pe rețeaua de drumuri naționale.

Majoritatea sectoarelor de drumuri naționale care traversează teritoriul județului Olt prezintă valori de trafic exprimate ca total vehicule fizice, medii zilnice anuale, la nivelul anului 2007, sub 10.000 veh/24 ore, sub nivelul debitului admisibil pentru drumurile cu 2 benzi de circulație. Cel mai aglomerat sector este drumul european E574- DN65, care leagă municipiul Slatina de municipiile Craiova și Pitești.

Pentru evaluarea necesităților de sporire a capacității de circulație a drumurilor existente, în continuare se prezintă o planșă care include nivelul de saturare a drumurilor (exprimat ca raport debit real de circulație/capacitate de circulație).

Trafic pe capacitate rutieră:

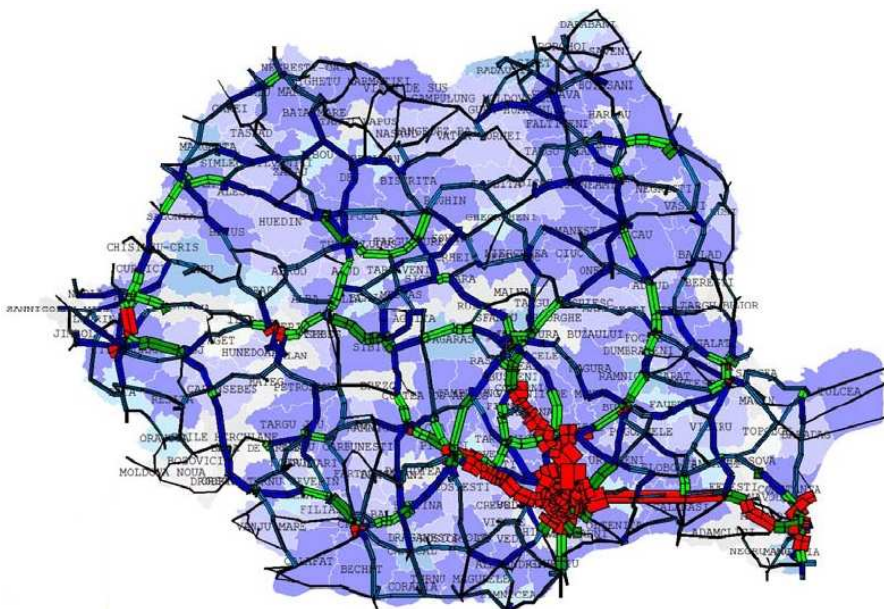
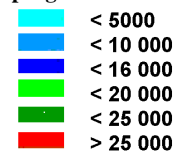

**Nivelul de saturare al
drumurilor naționale
în orele de vârf-2007**

Se poate observa că la nivelul anului 2007, pe rețeaua de drumuri naționale din județul Olt nu se înregistrează depășiri ale capacității de circulație (mai mult, nici debitele admisibile nu sunt depășite), prin urmare nu sunt necesare măsuri de sporire a capacității de circulație pe drumurile existente.

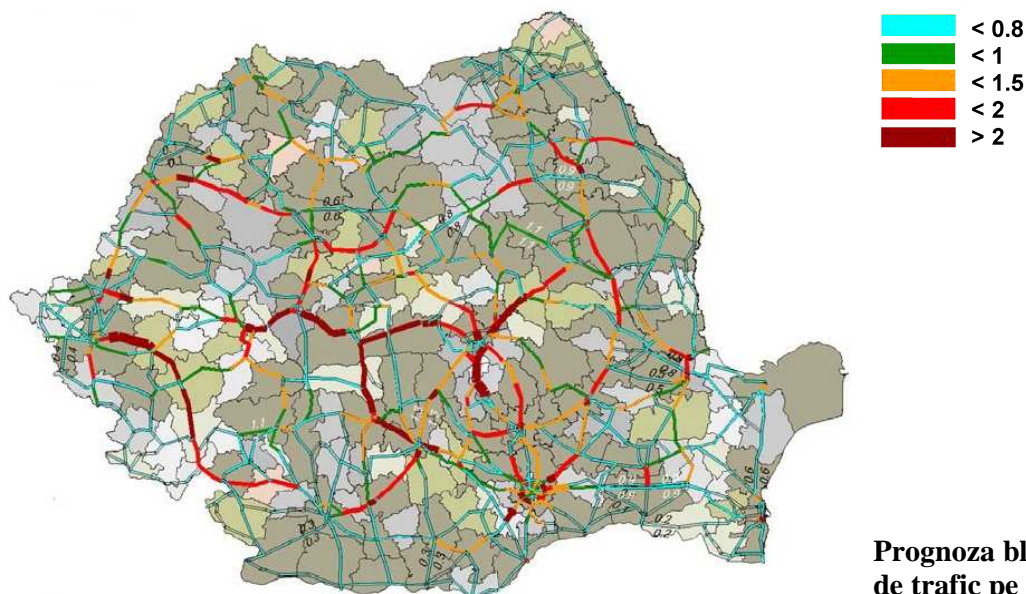
Pentru a evidenția necesitățile de sporire a capacității de circulație, datele de trafic sunt prognozate până la nivelul anului 2025.

Valori ale traficului rutier prognozate

**Trafic rutier cu cererea
prognozată pe 2025 și
rețeaua din 2013**

Trafic pe capacitate rutiera

Proгноza traficului scoate in evidenta necesitățile de sporire a capacitații de circulație a drumurilor naționale din județul Olt.. Astfel, apar relații de trafic, pentru care cererea de transport (traficul) va depăși oferta de transport (infrastructura existenta), după cum urmează:

- relația Craiova - Slatina - Pitești , desfășurată in prezent pe drumul European E574- DN65
- relația Craiova - Caracal – Roșiori de Vede, desfășurată in prezent pe drumul European E70- DN6
- relația Dragașani - Caracal - Corabia, desfășurată in prezent pe drumurile naționale DN64 și DN54

Pe rețeaua de drumuri naționale și locale există lucrări de artă (pasaje, poduri și podețe). Lucrările de artă de pe traseul drumurilor naționale au o stare tehnică bună, dar nu toate sunt la clasa de încărcare E.

Drumurile județene și comunale, în mare parte nu asigură o suprafață de rulare corespunzătoare pentru desfășurarea unui trafic de călători și de marfă în condiții de siguranță și confort cât mai optime. Astfel legătura cât mai directă între drumurile județene existente, cu cele naționale, între centrele de comună, sau între satele aparținând unor comune învecinate, trebuie îmbunătățită. Analizând situația drumurilor comunale care îndeplinesc condiții pentru a fi clasate ca drumuri județene, accesul de la centrul comunei la satele componente, legătura între satele aparținând comunelor învecinate și legătura directă a unor localități cu drumurile naționale și județene, va fii rezolvată.

Legătura, județului, cu capitala țării este asigurată , în prezent, de drumul național DN 65- drumul european E 574-, importantă arteră de acces și de tranzit care leagă vestul țării de sudul țării.

Situația drumurilor publice

Teritoriul	Drum. publice total	Din care:		Din total drumuri publice								
		Moder nizate	I.A.U.	DN	Din care:			DJ/ DC	Din care:			
					Moder nizate	I.A.U	Pier uiți		Moderni zate	I.A.U.	Pieruiți	Pământ
Macroreg. 4	20963	6615	5203	4009	3514	400	95	16954	3101	4803	6605	2445
Sud-Vest Oltenia	10675	3674	2590	2117	1693	334	90	8558	1981	2256	3386	935
Jud. Olt	2176	430	884	301	265	36	0	1794	165	848	672	109

Disfuncționalități la nivelul rețelei de cai rutiere

- Pondere mică a drumurilor naționale și europene- 13,8 %- din total drumuri publice pe județ
- Lipsa autostrăzilor, având ca efect intensificarea nejustificată a traficului rutier pe drumurile naționale, neadecvate transporturilor inter-județene și inter-regionale
- Drumuri naționale care nu corespund cerințelor traficului actual: exemplu DN 6, care au o capacitate portantă scăzută a structurii cu efecte de degradare accelerată
- Lipsa inelelor de centura care îngreunează traficul în interiorul localităților și cresc durata deplasării, fiind și un factor de poluare fonică și cu noxe a acestor localități
- Drumuri județene și comunale neadecvate unui trafic rutier în condiții normale de siguranță și confort:
 - o starea avansată de degradare a drumurilor județene care leagă centrele comunale
 - o rețeaua de drumuri comunale degradată
 - o drumuri comunale de pământ în procent de 11,43%

Rețeaua de cai feroviare

Județul Olt are o relativ bună racordare la rețeaua națională de căi ferate. În cadrul Regiunii Sud-Vest Oltenia, județul Olt ocupă locul doi în ceea ce privește lungimea căilor ferate (237km) și lungimea liniilor electrificate (61 km).

- Rețeaua de căi ferate din județul Olt reprezintă 2,2 % din total rețea de căi ferate pe țară care este de 10785 km.

Situația liniilor de cale ferată în exploatare, în județul Olt, se prezintă astfel:

Linii de cale ferată în exploatare

Macroregiune/ Regiune / județ	Total	Din care: electrifi- cate	Din total:			Densitatea liniilor pe 1000 km ² teritoriu	
			Linii cu ecartament normal		Linii cu ecartamen- t larg		
			Total	Cu o cale			Cu două căi
Macroregiunea patru	2882	1156	288 5	2319	563	-	-
Regiunea Sud- Vest Oltenia	988	507	988	740	248	-	33,9
Județ Olt	237	61	237	179	58	-	43,1

Sursa: INSSSE 2009

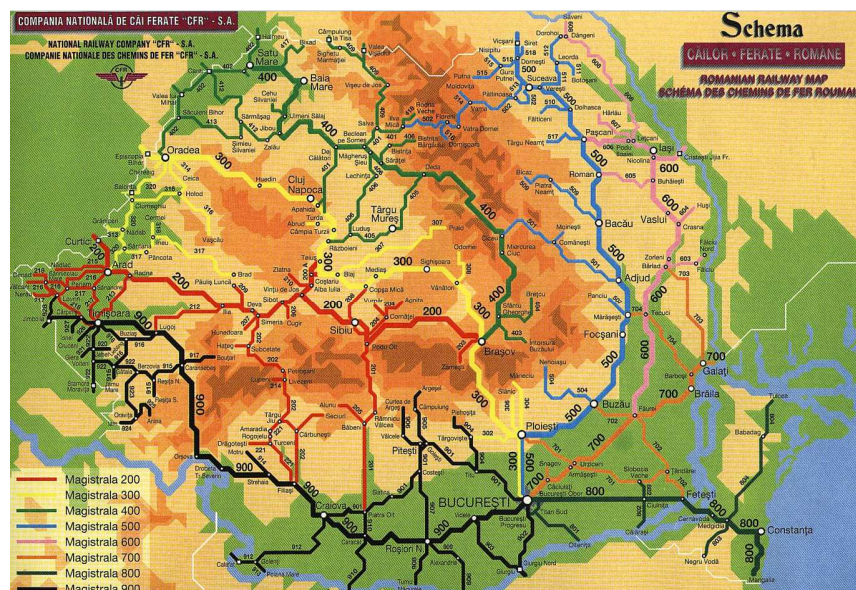
Județul dispune de o rețea feroviară în lungime de 237 km din care 179 km (74,9 %) linie cu o cale și 58 km (25,1 %) linie cu două căi.

Densitatea căilor ferate pe județ este de 43,1 km/1000 kmp, fiind foarte aproape de densitatea pe țară de 45,3 km/1000km² și peste densitatea din Regiunea Sud - Vest Oltenia (33,9 km/1000 kmp). Deși regiunea din care face parte județul Olt are o densitate redusă a căilor ferate, densitatea căilor ferate din județ este foarte bună, județul fiind deservit de magistrală 900 București –Roșiori – Caracal –Craiova – Timișoara- cu un total de 533 km.

Teritoriul județului este deservit, în prezent, de:

- **magistrala 900:** Draganesti Olt- Caracal - Leu
- cale ferată **dublă electrificată** pe: Sectorul Drăgănești Olt- Caracal - Leu
 - **linia 901:** Recea - Slatina - Balș
 - cale ferată simplă neelectrificată pe:
 - sectorul Recea - Slatina - Balș
 - **linia 201** : Piatra Olt - Drăgășani
 - cale ferată simplă neelectrificată pe sectorul Piatra Olt - Drăgășani
 - **linia 910:** Piatra Olt – Caracal

- cale ferată **simplică neelectrificată** pe sectorul Piatra Olt- Caracal

Conform *Hotărârii Guvernului nr.27 din 2004*, linia 910 sectorul Caracal- Corabia - cale ferată simplă neelectrificată - este cale neinteroperabilă.

Starea tehnică a rețelei de cale ferată din județul Olt este în general bună. Nivelul dotărilor și starea tehnică a liniilor nu permit viteze mai mari de 60 - 80 km/h. Stațiile care deservește traficul de marfă și călători au o stare tehnică nesatisfăcătoare, neasigurând condiții corespunzătoare transportului pe calea ferată.

Lucrările de artă întâlnite pe rețeaua de căi ferate a județului, sunt: podurile cu deschideri mai mari de 10 m și podețe cu deschideri între 0,5 și 10 m. Pasajele denivelate, superioare sau inferioare de pe traseul căilor ferate sunt într-un număr foarte mic.

Disfuncționalități la nivelul rețelei de căi feroviare

- Trecuri la nivel ale rețelei rutiere cu calea ferată neamenajate
- Viteza de circulație pe calea ferată este mult mai scăzută decât standardele europene, datorită stării avansate de uzură a rețelei feroviare
- Transportul feroviar înregistrează un declin, în favoarea transportului rutier
- Slabă dezvoltare și întreținere a infrastructurii de protecție a rețelelor de transport față de riscurile naturale –inundații
- Stații CF. cu o stare tehnică nesatisfăcătoare.

Rețeaua de cai navigabile

Fiind situat în partea de sud a țării, pe linia de frontieră cu Bulgaria, Județul Olt beneficiază de cursul navigabil al Dunării. Fluviul Dunărea este un important drum fluvial internațional, fiind al doilea ca lungime-2860 km- între fluviile Europei. Ca urmare a construirii canalelor dintre Dunare și Marea Neagră și Main-Rin, Dunărea a fost legată de Olanda până la Rotterdam, iar prin rețeaua de canale din vestul Europei, de celelalte țări vestice.

Fluviul Dunărea este împărțit în 3 sectoare:

- Dunărea de sus –de la izvoare – km 2900- până la Gonyu-km 1791
- Dunărea de mijloc –de la Gonyu- km 1791- până la Drobeta Turnu Severin- km 931
- Dunărea de jos –de la Drobeta Turnu Severin- km 931 până la Sulina km 0.

Județul Olt este situat în sectorul fluvial al Dunării de jos. În municipiul Corabia este amenajat singurul port fluvial al județului.

Portul Corabia dispune de un front de acostare la Dunăre de 1126m și de 15 dane de acostare și operare. În urma refacerii digului s-a oprit erodarea malului stâng al Dunării. Funcționarea acestui

port este sensibil redusă din cauza stării precare a fronturilor de acostare a navelor fluviale, precum și a platformelor portuare adiacente existente de-a lungul acestor fronturi.

Disfuncționalități la nivelul rețelei de căi navigabile

- Slaba accesibilitate a portului Corabia - lipsa legăturii rutiere și feroviare de la orașul-port Corabia spre Bulgaria
- Capacitate redusă a transportului de pasageri și marfă
- Infrastructura portuară neadecvată nevoilor de transport actuale.

Transportul combinat

Transportul combinat este reglementat prin *Ordonanța nr.88 din 30 august 1999 privind stabilirea unor reguli pentru transportul combinat de mărfuri*.

Conform acestei ordonanțe, prin transport combinat se înțelege transportul de mărfuri pentru care autocamionul, remorca, semiremorca cu sau fără autotractor, cutia mobilă sau containerul de 20 de picioare și peste, se deplasează sau sunt deplasate pe căile rutiere, pe parcursul inițial și/sau final, iar restul transportului se efectuează pe calea ferată sau o cale navigabilă interioară sau pe un parcurs maritim ce depășește 100 km în linie dreaptă.

Parcursul rutier inițial și/sau final poate fi:

- a) între punctul de încărcare a mărfii și cea mai apropiată stație de cale ferată de expediție adecvată acestui mod de transport, pentru parcursul inițial, și între cea mai apropiată stație de cale ferată de destinație adecvată și punctul de descărcare a mărfii, pentru parcursul final;
- b) pe o rază care să nu depășească 150 km în linie dreaptă de la portul fluvial sau maritim de îmbarcare sau debarcare.

În Județul Olt funcționează un terminal de transport combinat în Municipiul Slatina.

Puncte de trecere a frontierei

Fiind un județ de frontieră, Județul Olt deține un punct de trecere a frontierei portuar în Municipiul Corabia. Prin *HG 445/2002* acest punct de trecere este deschis traficului internațional.

2.5.3 Alimentarea cu energie electrică

Surse de producere a energiei electrice

Potențialul râului Olt a fost pus în valoare prin construirea unei salbe de hidrocentrale care contribuie la producerea unei cantități însemnate de energie electrică.

Sucursala Hidrocentrale Slatina, una dintre cele 12 sucursale ale Societății Hidroelectrica, are în administrare opt hidrocentrale, însumând o putere instalată de 379 MW, respectiv o producție medie de energie de cca 900 GWh/an.

Lungimea sectorului amenajat este de 116,7 km, iar căderea brută între prima și ultima centrală a cascadei este de 114 m. Volumul de apă total al celor opt lacuri de acumulare este de 692,6 milioane de metri cubi, acoperind o suprafață de 10.236 ha, la nivelul retenției normale. Cel mai mare lac de acumulare al cascadei este lacul Strejești cu un volum de 225 milioane de metri cubi și o suprafață a luciului de apă de 2378 ha.

Primele trei hidrocentrale (Strejești, Arcești și Slatina) din sectorul aferent Sucursalei Hidrocentrale Slatina sunt amplasate pe cursul mijlociu al râului Olt, iar următoarele cinci hidrocentrale (Ipotesti, Drăgănești, Frunzaru, Rusănești și Izbiceni) sunt amplasate pe Oltul Inferior.

În tabelul următor sunt prezentați parametrii celor opt hidrocentrale:

Denumirea	Raul/Lac acumulare	Pinst (MW)	Prod EE (GWh/an)	Nr grupuri/ Tip turbina	An PIF
Ipotesti	Olt/Ipotesti	57	98	4BRx14,25	1986 - 1987
Izbiceni	Olt/Izbiceni	53	135,65	1Bx13 + 1BRx13	1998 - 2000
Draganesti	Olt/Draganesti	53	106	4BRx13,25	1987 - 1989
Frunzaru	Olt/Frunzaru	53	104	4BRx13,25	1988 - 1989
Rusanesti	Olt/Rusanesti	53	103	4BRx13,25	1989 - 1992

Strejești	Olt/Strejești	50	170	2Kx25	1979
Arcești	Olt/Arcești	38	122	2Kx19	1980
Slatina	Olt/Slatina	26	82	1Bx13 + 1BRx13	1982 - 1982

Total putere instalată $P_i = 383$ MW ;

Total producție $EE = 920,85$ GWh

Cele opt hidrocentrale, însumează o putere instalată de 383 MW, respectiv o producție medie de energie de 920.85 GWh/an.

Lungimea sectorului amenajat este de 116,7 km, iar căderea brută între prima și ultima centrală a cascadei este de 114 m. Volumul de apă total al celor opt lacuri de acumulare este de 692,6 milioane de metri cubi, acoperind o suprafață de 10.236 ha, la nivelul retenției normale. Cel mai mare lac de acumulare al cascadei este lacul Strejești cu un volum de 225 milioane de metri cubi și o suprafață a luciului de apă de 2378 ha.

Hidrocentralele Strejești, Arcești și Slatina sunt amplasate pe cursul mijlociu al râului Olt, iar Ipotesti, Drăgănești, Frunzaru, Rusănești și Izbiceni sunt amplasate pe Oltul inferior. Energia electrică obținută în hidrocentrale este considerată curată, regenerativă și cu un preț de cost mult mai mic (costuri practic nule pentru combustibil). De asemenea, acumulările de apă servesc și altor scopuri - irigații, apă industrială, potabilă, turism.

Consumul de energie electrică

În anul 2008 cantitatea de energie electrică distribuită în județul Olt de S.C. CEZ VÂNZARE S.A. Craiova a fost de 942 929, 855 MWh din care :

- pentru consumatori noncasnici : 747 091, 379 MWh
- pentru consumatori casnici : 195 838, 476 MWh, din care :
 - în mediul rural : 99 135, 640 MWh
 - în mediul urban: 96 702, 836 MWh

Situația privind consumul de energie electrică în județul Olt în perioada 1999 – 2008, în mediul urban și mediul rural este prezentată în tabelul următor:

Județul Olt		Anul				
		1999	2000	2001	2002	2003
Consum energie electrică (MWh)	Urban	1574,601	3286,283	1004,108	393,369	330,651
	Rural	151,478	151,712	152,108	152,565	153,785

Județul Olt		Anul				
		2004	2005	2006	2007	2008
Consum energie electrică (MWh)	Urban	285,396	266,883	246,055	281,976	807,929
	Rural	156,246	158,902	161,635	164,706	165

Situația privind consumul de energie electrică (MWh / cap de locuitor) pentru perioada 1999 – 2008, la nivelul județului Olt, este prezentată în tabelul următor.

Județul Olt		Anul				
		1999	2000	2001	2002	2003
Consum de energie electrică (KWh / cap de locuitor)	Urban	7,76	16,24	4,96	2,02	1,71
	Rural	0,49	0,49	0,50	0,50	0,51

Județul Olt		Anul				
		2004	2005	2006	2007	2008
Consum de energie electrică (KWh / cap de locuitor)	Urban	1,44	1,35	1,26	1,46	4,25
	Rural	0,53	0,55	0,56	0,58	0,58

În județul Olt există 182795 consumatori de energie electrică (clienți), din care:

- clienți mari - 50;
- clienți mici - 6535;
- casnici - 176210;

Din totalul locuințelor din județ 94,7% sunt dotate cu instalație electrică. În mediul urban 97,5 % din locuințe sunt electrificate iar în mediul rural 93,2 % din total.

Rețeaua electrică de transport a energiei electrice

Teritoriul județului Olt este străbătut de următoarele linii de transport a energiei electrice ce aparțin de S.C. TRANSELECTRICA S.A.

Linii electrice aeriene 400 kV :

- Slatina – Țantareni (D.C.);
- Slatina – Sibiu;
- Slatina – Porțile de Fier;
- Slatina – București Sud;
- Slatina – Drăgănești Olt;

Linii electrice aeriene 220 kV :

- Craiova N – Slatina – Pitești;
- Gradiste – Slatina - Pitești;
- Gradiste – Isalnita;

S.C. TRANSELECTRICA S.A. gestionează în județul Olt stațiile de transformare de sistem Slatina (400/220 kV) și Drăgănești Olt (400/110/20 kV) și Gradiste (220/110/20 kV).

Rețeaua electrică de distribuție de înaltă tensiune (LEA 110 kV)

Rețeaua de 110 kV la care sunt racordate stațiile de transformare 110/MT are caracter de distribuție. Acestea sunt alimentate din stația sistem Slatina. Liniile de 110 KV se sprijină, în județele vecine, pe alte stații de sistem, putând fi alimentate, în caz de necesitate (avarie în oricare din stațiile de sistem) direct din stațiile ramase valide (cu separarea zonei afectate de defect).

Următoarele linii de 110 kV străbat teritoriul județului Olt :

- Slatina – Drăgănești – Traian – Ramnicu Valcea (DC);
- Slatina – Icoana – Harlești – Magura – Alexandria;
- Slatina – Bals – Craiova N (DC);
- Slatina – Drăgănești Olt - Turnu Magurele;
- Drăgănești - Caracal - Craiova;
- Turnu Magurele - Corabia - Potelu - Dabuleni - Bechet -Nedeia (DC);
- Caracal - Studina - Corabia;
- Scornicești - Costești - Pitești;

Stații de transformare

Principalele stații de transformare 110 kV/MT pe teritoriul județului Olt sunt în: Slatina (3), Drăgănești - Olt, Corabia, Celei, Potelu, Caracal, Caracal Vagoane, Balș, Iancu Jianu, Scornicești, Mamura, Studina, Icoana.

Rețele de distribuție publică de medie tensiune

Liniile de distribuție publică de medie tensiune (6kV și 20 kV) au o răspândire mare atât în mediul urban cât și rural. Preponderent sunt liniile aeriene în mediul rural iar în mediul urban, în zonele centrale, predomină liniile subterane. Aceste rețele sunt destinate alimentării cu energie electrică a consumatorilor casnici, edilitari, terțiari, industriali etc. În rețeaua de medie tensiune subterană predominantă este secțiunea de 150 mm² Al, iar în cea aeriană cea de 50mm² OIAI . Rețeaua de medie tensiune urbană este în general simplă buclată, dar cu funcționare radială.

Volumul instalațiilor rețelelor de medie tensiune este de aproximativ 3000 de kilometri. Acestea, racordate la stațiile de transformare, asigură legătura între surse și consumatori.

Rețele de distribuție publică de joasă tensiune

În mediul rural rețelele de distribuție de joasă tensiune sunt de tip aerian (LEA 0,4 kV), iar în mediul urban, în zonele sistematizate, sunt de tip subteran (LES 0,4 kV). Alimentarea rețelelor de joasă tensiune se face din rețeaua de medie tensiune prin intermediul a 1764 posturi de transformare și puncte de alimentare (putere totală – 625,82 MVA).

Posturile de transformare care alimentează rețelele de joasă tensiune sunt preponderent de tip aerian în mediul rural. În mediul urban majoritare sunt posturile în cabina de zidărie, ele asigurând alimentarea consumatorilor industriali, terțiari sau casnici.

Sunt două tipuri de posturi de transformare din punct de vedere al consumatorilor pe care îi deservesc:

- posturi de transformare de rețea la care sunt racordate consumatorii casnici, din sectorul terțiar, iluminat public.
- posturi de transformare de abonat care deservesc unități economice, spitale, grupuri școlare, baze sportive, unități hoteliere, etc.

Rețelele de iluminat public de iluminat public din localitățile județului nu respectă întotdeauna nivelurile de iluminare impuse de normele în vigoare.

Volumul rețelelor de distribuție din județul Olt

- Linii 110 kV	- 904 km;
- Linii MT	- 3253 km;
- Linii JT	- 2793 km;
- Stații de transformare 110 kV	- 19;
- Nr. transformatoare	- 33;
- Putere instalată	- 648 MVA;
- Stații IMT/MT	- 29;
- Nr. trafo	- 64;
- Putere instalată	- 116 MVA;
Posturi de transformare și PA	- 1764;
- Nr, transformatoare	- 1814;
- Putere instalată	- 625,82 MVA

Indicatori energetici teritoriali ai județului Olt*a. Densitatea de linii LEA de medie tensiune*

I_1 - LEA MT/ S

$I_1 = 0,54 \text{ km/ kmp}$

Tendința modernă este de a avea o densitate cât mai mare a acestui indicator, în detrimentul rețelelor de joasă tensiune. Din acest punct de vedere județul Olt se clasează pe o poziție bună între județele țării.

b. Densitatea de linii LEA de joasă tensiune

I_2 – LEA JT / S

$I_2 = 050 \text{ km/kmp}$.

c. Repartiția liniilor de medie tensiune pe post de transformare

I_3 – LES+LEA MT/post

$I_3 = 1,85$ km/post.

d. *Repartiția liniilor de joasa tensiune pe post de transformare*

I_4 – LES+LEA JT/post

$I_4 = 1,81$ km/post

Tendința actuala este de a avea lungimi de rețele de joasa tensiune cat mai mici pe post de transformare și posturi cat mai multe și de puteri mici. Din acest punct de vedere județul Olt se situează printre județele cu lungimi mici ale rețelei de joasa tensiune raportate la numărul de posturi de transformare.

Disfuncționalități

Liniile electrice de transport a energiei electrice, realizate in majoritate înainte de 1990, nu au beneficiat in totalitate de reparații capitale. În prezent starea lor tehnica nu este satisfăcătoare. Majoritatea echipamentelor primare și secundare din stațiile de transformare prezintă uzură fizica și morala.

In unele zone ale localităților urbane rețelele edilitare nu sunt sistematizate , ceea ce face ca in cazul unor lucrări de intervenție la rețelele de apă canal sa se perturbe buna funcționare a celor electrice și invers. Cu toate ca s-au realizat o serie de lucrări pentru modernizarea sistemului de iluminat public, nu se acoperă în măsură corespunzătoare toate zonele construite (in special este deficitara rețeaua de iluminat public in parcuri, parcări și pe aleile mai întunecoase)

Rețeaua de distribuție a energiei electrice nu are o calitate competitivă și are un grad ridicat de uzură. Pe termen mediu și lung este de dorit o modernizare in întregime a infrastructurii rețelilor electrice de distribuție, prin promovarea tehnologiilor informaționale. Aceasta operațiune se va desfășura etapizat de compania de distribuție S.C.CEZ Distribuție.

2.5.4 Telecomunicații

Populația județului Olt de 465019 locuitori (189064 - in mediul urban; 275955 - in mediul rural) este concentrata in opt localități urbane (doua municipii și sase orașe) și 104 comune.

Pe întreg județul Olt, in anul 2008 au fost 65463 abonamente telefonice in rețeaua ROMTELECOM, ceea ce reprezintă o densitate de 114 posturi telefonice la 1000 locuitori.

Sectorul telecomunicațiilor, parte importantă a infrastructurii naționale s-a dezvoltat continuu în ultimii 15 ani, abordând în funcție de necesități atât soluții calitative cât și cantitative.

Și în România s-a trecut la o aliniere la noile tehnologii utilizate în țările dezvoltate.

Astfel în județul Olt, ROMTELECOM a instalat în toate localitățile urbane și în reședințele de comună centrale telefonice digitale (nu mai există centrale telefonice manuale).

Rețelele locale și interurbane sunt noi și funcționează la parametrii proiectați.

Direcția de Telecomunicații Olt s-a orientat pentru crearea de puternice centrale zonale care acoperă întreaga arie geografică a județului.

În felul acesta s-a creat posibilitatea ca abonații de orice categorie să comunice cu orice direcție națională și internațională.

Județul este racordat prin magistrale de fibră optică la rețeaua interurbană și internațională. Acestea sunt:

- Pitești - Slatina - Draganesti Olt - Alexandria;
- Slatina - Balș - Craiova - Caracal - Corabia - Turnu Magurele;

Municipiul Slatina este nod regional de telecomunicații.

Telefonia mobila este bine reprezentata in județul Olt , cele trei principale companii de telefonie mobila (Orange, Vodafone și Cosmote) având o acoperire aproape totala a teritoriului.

Disfuncționalități

Principala disfuncționalitate consta in gradul redus al telefoniei fixe, mai ales in mediul rural. In multe localități se impune o înlocuire a conductoarelor care au durata de viață depășită, fapt ce duce la o serie de deranjamente mai ales pe timpul unor intemperii atmosferice.

2.5.5 Alimentare cu energie termică și gaze naturale

Alimentarea cu energie termică

În prezent, în România, alimentarea cu energie termică este tot mai dependentă de alimentarea cu gaze naturale astfel încât acestea trebuie studiate împreună, atât din punct de vedere al situației actuale, cât și din punct de vedere al stabilirii unor direcții viitoare de asigurare cu energie termică a consumatorilor rezidențiali și ai celor din sectorul terțiar.

Lipsa unei strategii naționale privind alimentarea cu energie termică din surse centralizate (SACET) a condus la desființarea sau restrângerea în foarte multe localități a acestor sisteme și înlocuirea lor cu sisteme locale bazate, în principal, pe utilizarea gazelor naturale, importate în proporție de aproape 50%.

Județul Olt este amplasat în zona climatică II, temperatura exterioară de calcul, conform SR 1907-1 / 1997 „Instalații de încălzire. Necesarul de căldură de calcul. Prescripții de calcul”, fiind $t_e = -15^{\circ}\text{C}$. Conform aceluiași standard, județul se află în zona eoliană III, viteza convențională a vântului de calcul în localități fiind $v = 4,5 \text{ m/s}$.

La ora actuală sistemele de alimentare centralizată cu energie termică din județul Olt și-au încetat aproape în totalitate activitatea, cele mai importante cauze care au condus la debransarea în masă a consumatorilor fiind:

- Livrarea unor cantități insuficiente de energie termică, necorespunzătoare cu condițiile climatice sau cu cererile utilizatorilor în special la temperaturi exterioare scăzute
- Consumul ridicat de combustibil datorat randamentului scăzut al sistemelor de producere, transport, transformare, distribuție a agenților termici, inclusiv din cauza dispariției consumatorilor industriali concentrați, cu o mare pondere în consum
- Neechilibrarea corespunzătoare a consumatorilor de energie termică, în special ca urmare a debransărilor aleatorii,
- Expirarea duratei normale de utilizare a echipamentelor, ceea ce conduce la pierderi nejustificate de mari de energie termică și agent termic
- Starea tehnică necorespunzătoare a echipamentelor de la sursă la consumator, situație care se perpetuează din cauza lipsei resurselor financiare și uneori a interesului pentru revizii, reparații (curente sau capitale) sau investiții,
- Lipsa contorizării energiei termice pe parcursul sursă – rețele termice primare – puncte termice – rețele termice secundare – condominiu – consumator, fapt care conduce la ocolirea responsabilității fiecăreia din părți: producător, intermediar, utilizator final,
- lipsa posibilităților de reglare eficientă a debitului de căldură atât la temperaturi exterioare ridicate (perioadele de tranziție), dar mai ales la temperaturi exterioare scăzute (când debitele de energie termică și temperaturile agenților termici sunt insuficiente)
- Aceste probleme specifice producerii și distribuției energiei termice apar deseori cumulate cu probleme rezultate din activitatea necorespunzătoare din domenii colaterale: canale termice prost executate și în special neîntreținute, inundate de ape meteorice sau din canalizare, deteriorate de rădăcinile copacilor și, de asemenea, punerea în posesie a proprietarilor pe terenuri pe care se află și astfel de canale termice și la care cei responsabili cu întreținerea au acces cu mare greutate.
- Lipsa posibilităților financiare a locatarilor pentru achiziționarea centralelor termice de apartament și modificarea instalațiilor interioare

Lipsa izolării termice a clădirilor constituie un element negativ care conduce la scădere accentuată a confortului locatarilor la temperaturi exterioare scăzute și la creșterea costurilor întreținerii în special la clădirile racordate la sistemele centralizate, dar și a celor cu sisteme individuale de încălzire.

Majoritatea clădirilor din sectorul terțiar și-au instalat centrale termice proprii, acolo unde a fost posibil a fi alimentate pe gaze naturale. În celelalte localități, la centralele termice care deservesc clădirile de utilitate publică se folosesc combustibilul lichid, combustibilii solizi (lemne, cărbuni, pelete) și, într-o măsură mai mică, gazele petroliere lichefiate (GPL).

In cazul alimentării cu energie termică a consumatorilor de la o sursă termică comună

(SACET), soluția prezintă următoarele avantaje:

- Eliminarea punctelor de foc de la consumatori și reducerea poluării mediului, în primul rând a spațiului învecinat direct cu zonele de locuit;
- In ceea ce privește diferiții utilizatori racordați la aceeași sursă, montarea aparatelor de înregistrare a temperaturii corpurilor de încălzire (denumite impropriu „repartitoare de costuri”) și a robinetelor termostactice, cu un program de calcul corespunzător, poate conduce la o reducere a consumurilor de căldură de cca. 20-25% și la o distribuție mai corectă a costurilor.

Dezavantajele sunt legate de:

- Necesitatea prevederii spațiului și lucrărilor pentru sursa termică și coșul aferent, precum și pentru conductele de transport, distribuție și coloane;
- Dependența de sursa centralizată în ceea ce privește temperatura agentului termic primar, regimul zilnic de livrare, perioada anuală de alimentare, întreruperile accidentale sau programate în funcționare;
- Costul de investiție mai ridicat decât în cazul utilizării soluției cu centrale termice individuale, inclusiv prin necesitatea angajării personalului calificat și autorizat.
- Instalarea rețelelor de distribuție, a bransamentelor, reguletoarelor și contoarelor pentru alimentarea cu gaze naturale numai a mașinilor de gătit;
- Necesitatea contorizării separate a energiei termice de aceea a gazelor naturale la nivel de apartament

La sistemul de încălzire cu (micro)centrale termice individuale (de apartament) pentru fiecare consumator, avantajele sunt:

- Posibilitatea echipării consumatorilor cu surse de încălzire proprii pe măsura ocupării, ținând seama și de dorințele celui care va ocupa spațiul;
- Utilizarea unui singur contor, cel de gaze naturale pentru măsurarea consumului de energie termică pentru încălzire și prepararea apei calde menajere, precum și pentru prepararea hranei;
- Gestionarea independentă a consumului de căldură și deci a celui de gaze naturale, prin modularea sarcinii pe un domeniu larg (0,4...1,1 Q nominal), păstrând un randament ridicat (88...92%) și menținând practic constant nivelul emisiilor de noxe pe întregul domeniu de funcționare.
- Posibilitatea reglării și programării automate a cantităților de căldură de către fiecare utilizator final în funcție de temperatura exterioară, de confortul termic și de programul dorite, dar și de posibilitățile financiare ale acestuia.
- Eliminarea totală a rețelelor de distribuție din subsol și a coloanelor verticale de agenți termici (apă caldă de încălzire și apă caldă menajeră - consum și recirculare)

Dezavantajele constau în:

- Existența unui număr mare de puncte de ardere cu necesitatea asigurării sistemelor de evacuare a gazelor de ardere de la fiecare microcentrală termică, inclusiv în perioada de vară pentru prepararea apei calde menajere,
- In lipsa unei izolări termice sporite între apartamente există pericolul unei influențe sensibile a modului de funcționare a instalației dintr-un apartament asupra celor învecinate, cu diminuarea confortului termic și creșterea consumului de energie termică (și cheltuielilor aferente) în acestea din urmă
- Imposibilitatea utilizării altor combustibili decât gazele naturale (în cazul montării unei centrale termice comune putându-se utiliza și combustibilul lichid ca rezervă).
- Creșterea continuă a prețului gazelor naturale și introducerea, în perspectivă apropiată, a taxelor pentru combaterea poluării mediului.

- Riscul de explozie prin obturarea în timp a țevii de legătură cu diametru mic dintre schimbătorul de căldură de încălzire și vasul de expansiune sub presiune al microcentralei termice murale (în cazul lipsei activităților de service sau incorect realizate).

Trebuie subliniat că imobilele de locuit de tip condominiu (blocurile) au fost proiectate și realizate pentru a funcționa ca un tot unitar și într-un regim constant de temperatură, condiție care poate asigura și o funcționare corectă a sistemului centralizat de alimentare cu energie termică.

In zonele fără distribuții de gaze naturale, prepararea hranei se face cu butelii de aragaz și, într-o mică măsură, mai ales în perioada de iarnă, folosind combustibilul solid (lemne, deșeuri agricole).

In localitățile în care nu există distribuții de gaze naturale, precum și consumatorii individuali care nu sunt racordați la acest combustibil folosesc pentru încălzire și prepararea apei calde menajere sistemele locale cu sobe pe combustibil solid (lemne și cărbuni) sau sisteme centralizate pe combustibil solid (lemne, cărbuni, pește), combustibil lichid ușor (CLU) și, într-o mică măsură, gaz petrolier lichefiat (GPL). În prezent există tendința ca, la noile clădiri, să se monteze instalații de încălzire centrală cu cazane funcționând pe unul dintre aceste tipuri de combustibil.

În ceea ce privește **utilizarea combustibilului solid**, aceasta se poate face, ca și până acum, în sobe clasice de teracotă cu acumulare de căldură, precum și în alte surse de energie termică, unele dintre ele fiind **cazanele care funcționează pe principiul gazeificării lemnului**.

Un alt tip de **cazan** care poate fi utilizat poate fi acela **care folosește drept combustibil pește (pelete) de lemn** rezultați din compactarea (sinterizarea) rumegușului de lemn. Este un sistem care, pe de o parte, găsește o utilizare rumegușului rezultat de la exploatarea forestieră și care, aruncat în râuri le distruge fauna și flora prin consumarea oxigenului și, pe de altă parte, evită pericolul de explozie pe care îl poate avea arderea ca atare a rumegușului în cazane.

Alimentarea locală cu energie termică pentru încălzire folosind combustibilii solizi prezintă și o serie de **avantaje** care, în general, sunt trecute cu vederea, dintre care cele mai importante sunt:

- Posibilitatea stocării pe durate rezonabile de timp a combustibililor fără pierderea puterii calorifice
- Posibilitatea încălzirii numai în spațiile utilizate
- Prin utilizarea unor sobe de teracotă cu inerție termică medie sau mare este posibilă compensarea efectului suprafețelor reci adiacente încăperii încălzite, precum păstrarea temperaturii de confort prin utilizarea inerției termice a sobelor
- Utilizarea drept combustibil a tuturor deșeurilor combustibile, micșorându-se astfel volumul deșeurilor care trebuie stocate în gospodărie și, dacă este posibil, evacuate la groapa de gunoi
- Utilizarea plitelor din zidărie pentru prepararea hranei, a apei calde menajere (în condițiile lipsei instalațiilor de extragere din puțuri), dar și pentru încălzirea bucătăriei, dar și a unei alte încăperi vecine.
- Posibilitatea stocării cenușii cu efecte negative minime asupra mediului

Este important ca aceste avantaje să fie maximizate prin utilizarea unor sobe cu randament ridicat, realizate corect (atât sobele, cât și coșurile aferente) și care să nu prezinte pericol de incendiu, intoxicații sau degradare în condițiile utilizării corecte.

Utilizarea **combustibilului lichid** prezintă marele avantaj al puterii calorifice ridicate și al depozitării unor cantități pentru perioade mai lungi de timp, în primul rând în perioada de iarnă când drumurile de acces sunt uneori inaccesibile.

În ceea ce privește utilizarea **gazelor petroliere lichefiate (GPL)** acestea prezintă avantajul că, dacă este cazul, instalația de ardere poate fi trecută ușor pe gaze naturale, pot fi utilizate și pentru prepararea hranei, nu este poluantă și, de asemenea, rezervorul poate fi recuperat de către firma care livrează GPL, fără a apărea problemele care apar la postutilizarea rezervoarelor de combustibil lichid și de poluare a mediului. Cel mai important dezavantaj la utilizarea GPL este acela că, la temperaturi exterioare scăzute, scade și cantitatea de GPL care se vaporizează, ceea ce impune sisteme speciale de mărire a debitului de gaze în concordanță cu cerința de moment.

Acolo unde nu există alimentare cu gaze naturale, o disfuncționalitate majoră o constituie aprovizionarea cu combustibil solid: lemnul de foc – care trebuie adus din județele cu exploatare forestiere și, respectiv, cărbunele – lignit adus din Bazinul Gorjului.

Transbordarea de pe calea ferată pe căile auto cresc prețul combustibilului, iar calitatea necorespunzătoare (în special granulația necorespunzătoare a cărbunelui și puterea calorică redusă, precum și conținutul ridicat de cenușă) sunt elemente care, adăugate la disconfortul încălzirii locale, fac și mai dificilă obținerea unor condiții corespunzătoare pentru stabilizarea persoanelor tinere în multe zone rurale ale județului.

Sisteme de alimentare centralizată cu energie termică (SACET) au fost realizate inițial în municipiile Slatina și Caracal, în orașele Balș, Corabia, Drăgănești – Olt și Scornicești și în comuna Potcoava, ele fiind în prezent desființate (cu excepția municipiului Caracal și a orașelor Balș și Corabia ca urmare a creșterii prețului energiei termice livrată centralizat, a extinderii rețelelor de distribuție a gazelor naturale și a montării unor surse de energie termică care folosesc acest combustibil cu posibilitatea adaptării consumului la condițiile climatice, programului utilizatorilor finali, posibilităților financiare ale acestora, precum și independenței față de ceilalți proprietari din imobilul de tip condominiu.

Localitatea	Energie termică distribuită (Gcal/an)									
	1997	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Slatina	175675	63559	21376	2982	2333	2134	1727	718	-	-
Caracal	62067	25100	...	30100	40669	52037	49691	47339	37873	33668
Balș	42810	23541	14319	4188	15437	13683	8210	3265	1789	1152
Corabia	6326	8174	5240	4159	4048	3952	1491	428	208	376
Drăgănești-Olt	6739	2638	-	-	-	-	-	-	-	-
Scornicești	22465	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Potcoava	2000	2000	-	-	-	-	-	-	-	-
T	318082	125012	40935	41339	62487	71806	61119	51750	39870	35196
OTAL										

Sursa datelor: INS

Se constată că în decurs de 12 ani singurele localități din cele 7 alimentate cu căldură și apă caldă menajeră din SACET (centrale termice de cartier sau termoficare) sunt Municipiul Caracal și orașele Balș și Corabia.

Este de subliniat faptul că în **Municipiul Slatina**, din anul 2003 numărul consumatorilor racordați la SACET a scăzut dramatic, iar din anul 2008 toți consumatorii s-au debransat de la SACET (cu cele 2 surse ale sale: ALRO Slatina și ALPROM Slatina), montându-și centrale termice individuale pe gaze naturale.

Consumatorii din **Caracal și Balș** sunt alimentați de la centralele termice de zonă industrială aflate în incinta Întreprinderii de vagoane (Caracal), respectiv întreprinderii de osii și boghiuri (Balș). Inițial aceste centrale termice au funcționat pe combustibil lichid, trecând în prezent pe gaze naturale.

La **Corabia**, alimentarea centralizată cu căldură s-a realizat inițial tot de la o centrală termică de zonă industrială (Fabrica de covoare), după încetarea activității acestei centrale punctele termice fiind transformate în centrale termice de cartier pe combustibil lichid și a căror capacitate s-a redus simțitor prin debransarea a numeroși consumatori care nu au putut plăti costul ridicat al energiei termice. Centralele termice se află în administrarea Serviciului Public de Termoficare Corabia. În anul 2008 consumul de CLU a fost de aproximativ 200 tone,

În localitățile **Drăgănești – Olt și Scornicești**, centralele termice de zonă alimentate pe combustibil lichid și solid și-au încetat activitatea odată cu întreprinderile pe care le deserveau.

În ceea ce privește localitatea **Potcoava**, centrala termică de aici aparținea exploatareii petrolifere și și-a încetat activitatea, consumatorii din clădirile racordate inițial la aceasta fiind alimentați în prezent cu gaze naturale.

Acolo unde consumatorii s-au debransat de la SACET și nu și-au instalat microcentrale termice murale de apartament, se manifestă situația cea mai critică perin faptul că s-au montat sisteme improvizate de încălzire și, eventual, preparare a apei calde menajere, sisteme care folosesc fie combustibilul solid, fie energia electrică, ambele fiind generatoare de pericol de incendiu. În cazul montării sobelor pe combustibil solid la clădirile care nu au fost prevăzute din construcție cu coșuri, montarea coșurilor metalice improvizate pe fațade, pe lângă aspectul inestetic foarte accentuat, creează și pericol de cădere și, de asemenea, de incendiu.

Alimentarea cu gaze naturale

La nivel național, rețeaua de transport prin conducte a gazelor naturale s-a dezvoltat inițial în sistem radial, unind zăcămintele de gaz metan din centrul țării și cele de gaze asociate din zona județelor Gorj și Vâlcea cu consumatorii de gaze, Municipiul București fiind cel mai important.

Aceste conducte sunt componente ale **Sistemului național de transport al gazelor naturale**. Presiunea maximă de lucru a conductelor este de 40 bari. Din punct de vedere al condițiilor de exploatare, la presiunea de lucru de peste 6 bar, conductele intră în categoria conductelor de presiune înaltă. Conductele de transport a gazelor naturale sunt fabricate în totalitate din oțel și, în proporție de 80-90%, sunt protejate contra coroziunii.

În ultimii 15 ani se poate constata o dezvoltare a rețelelor de transport și de înființare de noi distribuții de gaze naturale, inclusiv în beneficiul localităților dinspre zona de sud a țării și riverane Dunării, care înainte de 1989 erau ignorate din punct de vedere al alimentării cu acest combustibil (cu excepția Combinatului de îngrășămintă chimice de la Turnu Măgurele).

În vecinătatea județului Olt cele mai importante **câmpuri petrolifere și de gaze asociate** se află în zona de sud a județelor Gorj și Vâlcea la: Tg. Jiu, Bâlteni, Ticleni, Colibași est Călugăreasa, Colibași Negoești vest, Bustuchin, Totea Vladimir – Colțești Hurezani, Alunu (Roșia de Amaradia), Turburea și Stoina și, respectiv, Băbeni, Stoilești, Mădulari, Făurești, Strejești.

Țițeiul brut de la sonde trece prin separatoare, iar de aici este introdus în sistemul de transport prin conducte sau în cisterne de cale ferată spre rafinării, în timp ce componenta gazoasă de la separatoare se introduce în conductele de transport a gazelor spre centrele populate (caz în care este obligatoriu să fie odorizate) sau sunt folosite pentru utilizări proprii în cadrul schelelor petrolifere (preparare abur în centrale termice sau extracția țiteiului prin metoda gaz-lift).

Așa cum s-a arătat mai sus, în ultimele două decenii, alimentarea cu energie termică a localităților din România este din ce în ce mai legată de alimentarea cu gaze naturale, pe de o parte prin înființarea continuă de noi distribuții de gaze naturale, prin debransarea de la sistemele de alimentare centralizată cu energie termică (SACET) și prin montarea de centrale termice individuale (la nivel de imobil, bloc, scară de bloc sau apartament) alimentate pe gaze naturale. Disponibilul de gaze naturale pentru uz casnic a crescut prin desființarea marilor consumatori industriali energofagi, precum și prin montarea de echipamente de producerea a energiei termice și electrice cu randament ridicat și funcționare automatizată.

În **Regiunea de dezvoltare sud-vest**, din care face parte și județul Olt, zăcămintele de gaze asociate din zona Ticleni alimentează atât consumatorii din Gorj, cât și pe cei din Vâlcea, Dolj și Olt, fiind legate prin 2 conducte de transport DN 500 mm de zona Municipiului București.

Principalele trasee ale conductelor de transport a gazelor naturale alimentează Municipiile Craiova, Slatina, Caracal precum și orașele Balș și Drăgănești Olt:

- Din zona Hurezani pleacă 3 conducte DN 500 mm spre Jitaru, conducte la care sunt racordate comuna Cungrea și orașul Scornicești
- De la Jitaru se ramifică 2 conducte (DN 250 mm și DN 200 mm) spre Slatina, 2 dintre conductele 2 DN 500 mm continuându-și traseul spre Corbu și București
- De la Corbu pleacă 2 conducte DN 500 mm spre Turnu Măgurele
- Din aceste 2 conducte, în zona Văleni, se ramifică 2 conducte (DN 250 mm și DN 200 mm) spre Drăgănești –Olt, conducta DN 250 mm continuându-și traseul spre Caracal

- Orașul Balș este alimentat din sistemul de conducte 3 DN 500 mm Hurezani – Corbu – București prin intermediul unei conducte DN 200 mm până la Iancu Jianu și apoi DN 150 mm
- De la Iancu Jianu pornește o conductă DN 250 mm pe traseul Doba – Slatina, din care este alimentată și comuna Pleșoiu.

Localitățile în care s-au realizat distribuții de gaze naturale sunt amplasate de-a lungul acestor conducte de transport, prin intermediul unor stații de reglare măsurare predare (SRMP) pentru coborârea presiunii gazelor de înaltă la medie și apoi la redusă.

În tabelul de mai jos sunt prezentate localitățile cu distribuții de gaze naturale și consumurile în perioada 1997-2009.

Variațiile care apar în ponderea consumului pentru uz casnic din cel total se datorează în principal modului de înregistrare a acestui consum, cantitatea consumată de sursele termice centralizate fiind înregistrată în anumiți ani la consumul casnic, iar în alții la cel non-casnic.

2.5.6 Gestionarea deșeurilor menajere și industriale

Serviciile de colectare a deșeurilor deservesc aproximativ 34% din populația județului.

În județul Olt colectarea și transportul deșeurilor se realizează cu ajutorul agenților de salubritate.

La nivel urban aceștia sunt:

- S.C. Salubris S.A. Slatina pentru Slatina, Balș, Piatra Olt, Dragănești
- S.C. IGO S.A. Caracal pentru Caracal,
- Serviciul de salubritate Scornicești (al primăriei) pentru Scornicești și Potcoava,
- Serviciul de salubritate Corabia (al primăriei).

La nivelul anului 2007 operatorii de salubritate sunt în total 7 pe județ, din care 1 integral de stat, 1 majoritar privat, 5 public de interes local.

Gradul de acoperire cu servicii de salubritate pe întregul județ se prezintă astfel:

Județul Olt	Grad de acoperire cu servicii de salubritate 2005 (%)
Mediul urban	70.1
Mediul rural	0.0
TOTAL	70.1

Sursa: PJGD 2007

Dotarea agenților de salubritate cu mijloace de transport pentru transportul deșeurilor menajere este relativ redusă.

Conform PJGD - actualizare 2010, pe teritoriul județului Olt este prevăzută construirea unui depozit ecologic la Bălteni și a 4 stații de transfer la Caracal, Corabia, Balș, Scornicești și a platformelor de amplasare a containerelor pentru colectare selectivă în toate cele 112 localități ale județului (u.a.t.b.).

Valorificarea și tratarea deșeurilor municipale

Sortarea deșeurilor municipale

În prezent în județul Olt în zonele urbane nu se realizează sortarea sistematică și separarea deșeurilor biodegradabile din cadrul deșeurilor menajere.

Reciclarea deșeurilor municipale

Reciclarea deșeurilor municipale se realizează într-o proporție redusă în special pentru hârtie, plastice și metale.

La nivelul județului există 6 operatori privați care au o capacitate totală de reciclare de 7.982 tone/an (la nivelul anului 2006). Tipurile de deșeurii prelucrate sunt: hârtie, plastice, metale, PET și sticlă.

Agenții economici implicați în reciclare sunt S.C. REMAT Olt S.A., S.C. SALUBRIS S.A. Slatina, S.C. MIRANIC PROD Slatina, S.C. METAROV S.R.L. Slatina, S.C. IETA S.R.L. Slatina, S.C. SIMCOR EXIM S.R.L. Scornicești, S.C. ANAPET S.R.L. Caracal. Aceștia colectează metale feroase și neferoase, hârtie, mase plastice, ambalaje PET, sticla, DEEE. Unii agenți economici realizează prelucrarea primară a deșeurilor colectate în vederea reciclării.

În Slatina colectarea separată se face prin 72 puncte de colectare, unele dintre ele fiind dotate cu facilități de compactare și ambalare. Acest sistem de colectare selectivă a fost realizat în cadrul unui proiect Phare 2001.

În cadrul Programului Phare 2004 Programul de coeziune economică și socială „Schema de investiții pentru proiecte mici de gestionare a deșeurilor” au fost selectate pentru finanțare proiecte depuse de consiliile locale:

- „Sistem de colectare selectivă în orașul Corabia” (valoare 633.000 euro) pentru Corabia și satul Izbiceni cu 130 puncte de colectare și hala de sortare, echipamente specifice.
- „Organizare sistem de colectare selectivă a deșeurilor la nivelul municipiului Caracal” (valoare 681.834,59 euro) cu 39 de puncte de colectare selectivă
- Sistem de colectare selectivă a deșeurilor în zona localităților Scornicești, Potcoava, Tatulești, Optași și Colonești reprezentând 186 puncte de colectare, punct de sortare în localitatea Scornicești sat Piscani, dotare cu echipamente și utilaje

Compostarea deșeurilor biodegradabile

În prezent, în județul Olt nu se realizează compostarea deșeurilor biodegradabile.

Tratarea mecano-biologică

În prezent, în județul Olt nu se realizează tratarea mecano-biologică a deșeurilor municipale.

Tratarea termică

În prezent, în județul Olt nu se realizează tratarea termică a deșeurilor municipale.

Alte metode de tratare/valorificare

Din datele existente la nivelul APM Olt, în județ nu se utilizează alte metode de tratare/valorificare a deșeurilor municipale.

Eliminarea deșeurilor

În Județul Olt, în prezent, nu există depozit de deșuri conform dar, deși au fost începute lucrările la un astfel de depozit, cu o suprafață de 10,5 ha și o capacitate de 123.000 m³, ele au fost sistate. Depozitele neconforme existente în trecut pe teritoriul județului Olt au urmat un calendar de închidere stabilit prin HG 349/2005.

Tabelul următor prezintă depozitele neconforme din mediul urban și data prevăzută pentru sistarea depozitării deșeurilor.

Nr. crt.	Denumire depozit deșuri	Anul de sistare a depozitarii
1	Caracal	2017
2	Balș	2017
3	Corabia	2017

În mediul rural cele 351 de rampe de gunoi au fost închise.

Deșuri municipale periculoase

În județul Olt nu se realizează colectarea separată a deșeurilor periculoase din deșeurile menajere.

Deșuri de baterii, acumulatori și uleiuri uzate

O parte dintre deșeurile reprezentate de baterii, acumulatori și uleiuri uzate se colectează la nivelul județului.

Deșuri de ambalaje

Au fost colectate la nivelul anului 2006 cca. 1762,76 tone de către operatorii economici autorizați. Cantitatea de deșuri din ambalaje generată este de 19693 t/an. Compoziția acestora la nivelul anului 2006 este următoarea: 26,5 % hârtie și carton, 30 % plastic, 20 % sticlă, 11,75 % metal și 11,75 % lemn.

Deșuri de echipamente electrice și electronice (DEEE)

În perioada 2005-2008 prin PJDG și Master Planul de Gestionare a Deșeurilor s-a avut în vedere creșterea gradului de colectare de la persoanele fizice și juridice din județul Olt o cantitate de până la 1800 tone de deșuri de echipamente electrice și electronice.

La nivel județean sunt următorii agenți economici care au responsabilități privind colectarea DEEE: S.C. SALUBRIS S.A. Slatina, S.C. IGO S.A. Caracal, S.C. TERMOCOR S.A. Corabia, DGCDPP Corabia amplasate în orașele cu peste 20.000 locuitori.

Agenții economici implicați în reciclare sunt S.C. REMAT Olt S.A., S.C. SALUBRIS S.A. Slatina, S.C. MIRANIC PROD Slatina, S.C. METAROVI S.R.L. Slatina, S.C. IETA S.R.L. Slatina, S.C. SIMCOR EXIM S.R.L. Scornicești.

Nămoluri provenite de la epurarea apelor uzate orășenești și industriale

În prezent aceste deșuri sunt estimate la cca. 14.830 tone/an și provin de la cele 5 stații de epurare a apelor uzate orășenești și se stochează la depozitele menajere. Nămolurile nu sunt utilizate în nici un fel pentru agricultura, energie, etc.

Nămolurile reziduale generate în industrie 15023 tone/an la nivelul anului 2006.

Vehicule scoase din uz (VSU)

În județul Olt ținta de reutilizare și recuperare a VSU stabilită prin Master Planul de Gestionare a Deșeurilor pentru anul 2007 era de 85%, iar cea de reutilizare și reciclare de 80%.

Singurul punct de colectare pentru VSU se afla în municipiul Slatina. În anul 2006 au fost preluate 279 vehicule, din care 270 au fost tratate.

Agentul economic autorizat să colecteze și trateze VSU este S.C. REMAT Olt S.A. Slatina.

Deșuri din construcții și demolări

D s.a. eseurile cuprinse în această categorie sunt: beton, cărămizi, țigle și materiale ceramice, lemn, sticlă, fier și oțel, materiale plastice, etc.

Pentru aceste tipuri de deșuri nu există date certe.

Deșuri periculoase provenite din industrie și agricultură

Pe teritoriul județului Olt se găsesc următoarele depozite de deșuri periculoase:

Nr. crt.	Agentul economic	Tip deșeu
1	S.C. ALRO S.A. Slatina	Deșuri din ind. alimentară Zguri
2	Schela de petrol Drăgășani	Șlam rezervoare țitei
3	Schela de petrol Ciurești	șlam rezervoare țitei
4	S.C. ALTUR S.A. Slatina	Dețin echipamente cu conținut PCB
5	S.C. Rulmenti S.A. Slatina	
6	S.C. Electrica S.A. Slatina	
7	S.C. Alprom S.A. Slatina	
8	S.C. Electrocarbon S.A. Slatina	
9	S.C. Alro S.A. Slatina	
10	S.C. Utalim S.A. Slatina	
11	S.C. Romvag S.A. Caracal	
12	S.C. Pulsor S.A. Scornicești	
13	S.C. Termex S.A. Balș	
14	S.C. Zahar S.A. Corabia	
15	S.C. SMR S.A. Balș	

Agenții economici care dețineau în proprietate echipamente de conțin PCB aveau termen 2010 să elimine toți condensatorii.

Situația deșeurilor de producție periculoase la nivelul anului 2006 se prezintă:

Tip deșeu	Cantitate colectată	Cantitate valorificată
Ulei uzat	310,61	323,41
Acumulatori și baterii uzate	64,75	89,71
spitalicești	132,14	132,14
șlam	10500	0
deșuri de substanțe chimice	14,20	9,12

Gestionarea deșeurilor de producție nepericuloase se face de către agenții economici în depozite proprii:

- S.C. ALRO S.A. Slatina depozit ecologic
- S.C. Electrocarbon S.A. Slatina (EKOMIN) depozit neamenajat
- S.C. Alprom S.A. Slatina depozit ecologic
- S.C. SMR S.A. Balș depozit neamenajat

La nivelul județului există depozite industriale care intră sub incidența directivei IPPC (controlul integrat al poluării industriale). Depozitul industrial ALPROM cu termen de închidere 2009, ELECTROCARBON (EKOMIN) închidere 2009, halda industrială SMR Balș închidere 2009.

Evoluția cantităților de deșeuri de producție nepericuloase este prezentată mai jos:

Anul	2003	2004	2005	2006
Total (tone)	47830,59	53129,32	59074,24	57348

Principalele probleme în domeniul gestiunii deșeurilor

Principalele disfuncționalități identificate la nivelul județului Olt sunt următoarele:

- utilizarea încă a unor depozite vechi, neconforme;
- infrastructura de transport pentru deșeuri insuficientă;
- inexistența stațiilor de transfer;
- lipsa mașinilor de transport de mare capacitate care să optimizeze costurile de transport;
- colectare redusă a deșeurilor în zonele rurale;
- colectare selectivă redusă;
- lipsa centrelor de sortare a deșeurilor;
- reciclare/reutilizare foarte redusă a deșeurilor;
- preocupare redusă pentru deșeurile provenite din construcții și demolări;
- gestiune deficitară pentru deșeurile DEEE și VSU;
- grad redus de implicare a cetățenilor în sistemul de colectare selectivă.
- sistemul de colectare a datelor privind generarea deșeurilor este deficitar.

2.6 Zonificarea teritoriului

Analiza resurselor funciare din spațiul rural al județului Olt trebuie abordată nu numai ca structură ci și din punct de vedere al calității resurselor funciare, pentru o apreciere reală a potențialului funciar, efectiv accesibil pentru dezvoltarea producției agricole și silvice.

Județul Olt deține o structură a fondului funciar favorabilă dezvoltării preponderente a sectorului agricol, datorită suprafețelor terenurilor agricole, care la sfârșitul anului 2009, însumau 79,08% din suprafața totală a județului. Acest tip de resursă funciară se situează peste media națională (61,60%).

Terenurile forestiere ocupă 10,89% din suprafața totală (59902 hectare) fiind situate mult sub media națională (28,33%). Ponderea suprafeței ocupată de ape și bălți a fost la sfârșitul anului 2009 de 3,34%, ponderea apropiată de media înregistrată la nivel național (3,50).

Evoluția suprafeței fondului funciar după modul de folosință

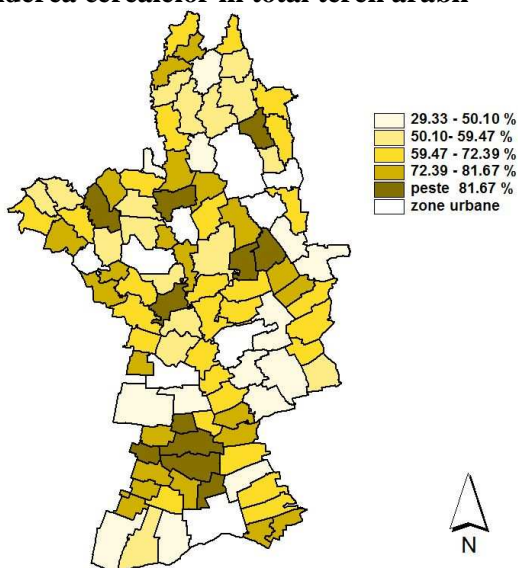
Categoría de folosință	UM	Județul Olt	
		2000	2009
Total	ha	549828	549828
	%	100,00	100,00
Agricol	ha	440016	434808
	%	80,03	79,08
Păduri și altă vegetație forestieră	ha	58301	59902
	%	10,60	10,89
Ape și bălți	ha	17891	18390
	%	3,25	3,34
Construcții	ha	19191	19875
	%	3,49	3,61

Căi de comunicație și căi ferate	ha	9935	11209
	%	1,81	2,04
Terenuri degradate și neproductive	ha	4494	5644
	%	0,82	1,03

Sursa : prelucrare după INS, Baza de date „Tempo On-Line”, 2011

Suprafețele agricole cultivate cu cereale (grâu și porumb, în special) variază, între localitățile componente ale județului Olt, de la 29,33% în comuna Ianca la 95,30% în comuna Osica de Sus. În județul Olt, un număr de 79 de comune (85%) depășesc procentul de 50% suprafață cultivată cu cereale în totalul suprafeței arabile. Distribuția teritorială a diferitelor clase este una eterogenă, fiind influențată de factori climatici, pedologici, de relief, tehnologici, socioeconomici etc.

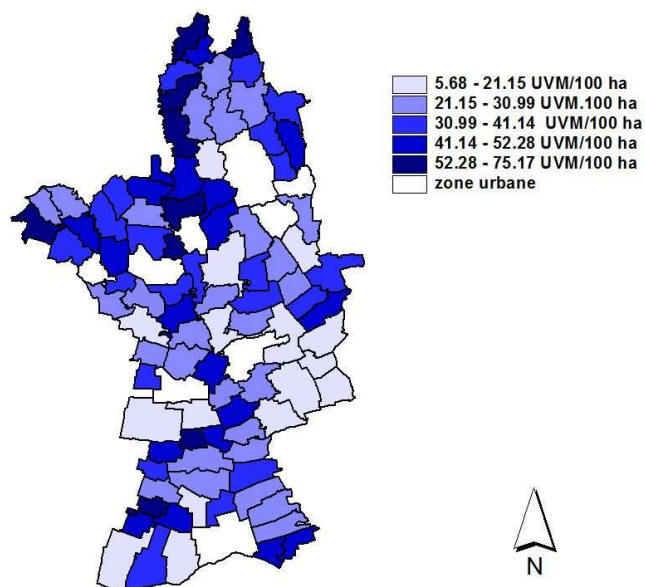
Ponderea cerealelor în total teren arabil

Sursa: prelucrare după INS, Baza de date pe localități, 2004

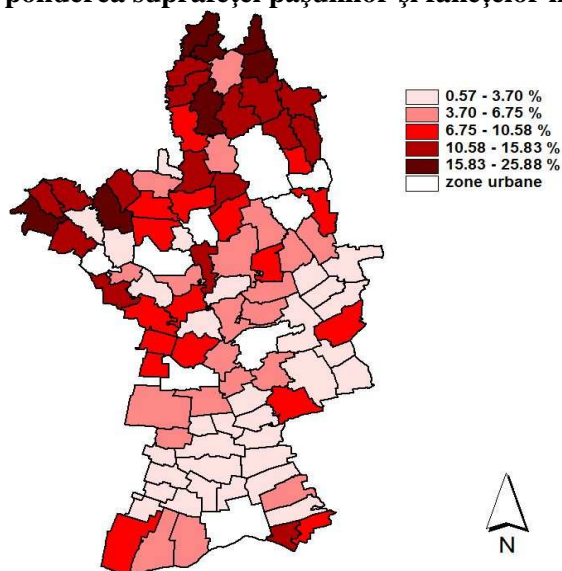
Exprimat în unități convenționale, șeptelul județului Olt prezintă variații semnificative între localitățile componente: de la 5,68 UVM/100ha în comuna Stoicânești la 75,17% în comuna Vulturești. Distribuția teritorială a comunelor după valoarea acestui indicator arată o stare de eterogenitate, cu o ușoară concentrare a comunelor, în care sectorul zootehnic este mai dezvoltat, în partea de nord a județului. Numai 14 comune au o încărcătură de animale la o sută de hectare mai mare de 50 UVM, ceea ce reprezintă o pondere de 15%.

Încărcătura de animale la 100 hectare teren agricol

Sursa: prelucrare după INS, Baza de date pe localități, 2004

Distribuția comunelor după ponderea suprafeței pășunilor și fânețelor în suprafața agricolă

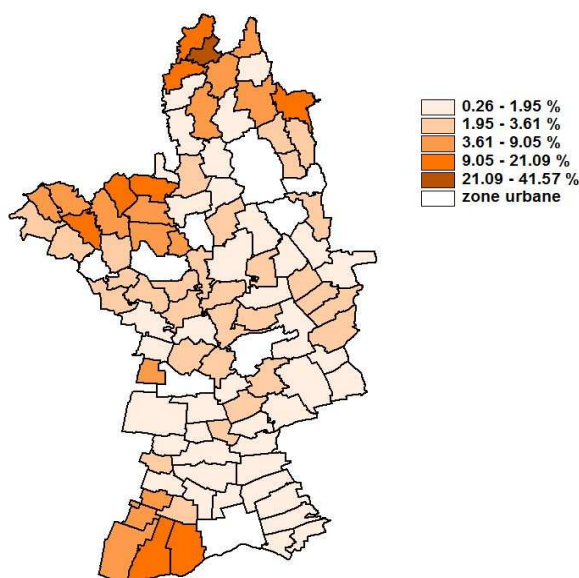

Sursa: prelucrare după INS, Baza de date pe localități, 2008

Analiza la nivel de localitate a modului în care sunt dispuse spațial pășunile și fânețele a condus la identificarea unor micro sisteme rurale, în funcție de ariile de convergență geografică favorabile acestor categorii de folosință. În cazul județului Olt zona de nord și nord – vest se caracterizează prin prezența unor comune în care ponderea pășunilor și a fânețelor deține valori de peste 15%: Cungrea, Vulpeni și Topana având ponderi de peste 20%.

Ponderea viilor și livezilor în suprafața agricolă definește, în sens statistic, oportunitățile economice de care anumite zone rurale ale județului Olt pot beneficia. Cu toate că valorile ponderale sunt, în general, reduse nu se poate face abstracție de ele pentru că aceste categorii de folosință reprezintă o oportunitate economică, care în condițiile exploatarii lor eficiente poate induce o multiplicare a surselor de venit în mediul rural.

Distribuția comunelor după ponderea suprafeței viilor și livezilor în suprafața agricolă

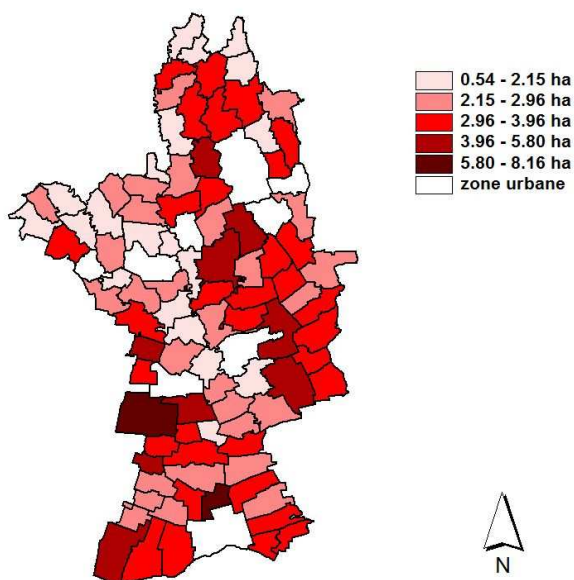
Sursa: prelucrare după INS, Baza de date pe localități, 2008

Analiza locală a dispunerii spațiale, la nivelul localităților rurale, a acestor categorii de folosință identifică localizarea teritorială relativ restrânsă din punct de vedere geografic ceea ce nu se traduce și în termeni economici. Comunele Sâmburești, Cârlogani, Dobroteasa, Morunglav, Vitomirești, Strejești și Mărunți sunt renumite pentru potențialul lor viticol, iar Topana, Strejești, Spineni, Pleșoiu, Leleasca, Cungrea și Făgețelu pentru potențialul pomicol.

Distribuția comunelor după **suprafața medie a exploatațiilor agricole** este neuniformă, desenând un aspect „mozaicat”. În partea centrală și de sud – est a județului se întâlnește o concentrare mai mare a comunelor care au o suprafață medie a exploatațiilor agricole mai mare de 3,96 hectare.

La nivelul localităților, cele mai mari valori ale suprafeței agricole medii pe exploatație le regăsim în comuna Redea - 8,16 hectare, iar cea mai redusă în comuna Vulpeni – 0,54 hectare. De altfel, majoritatea comunelor (88) înregistrează valori ale SAU medii/exploatație mai mici de 5 hectare.

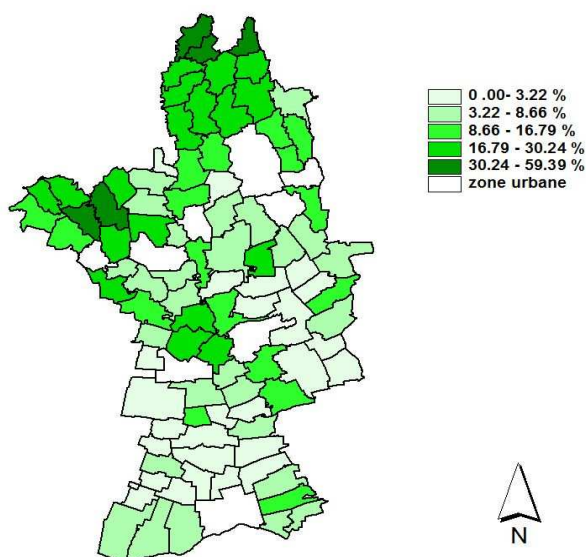
Distribuția comunelor după suprafața agricolă utilizată medie pe exploatație

Sursa: prelucrare după INS, Recensământul General Agricol 2002

Județul Olt dispune de un fond forestier redus. În condiții climaterice și geo-pedologice specifice, în acest județ s-a dezvoltat o vegetație forestieră formată în special din foioase.

Distribuția comunelor după ponderea suprafeței ocupate de păduri

Sursa: UrbanProiect, Plan de amenajare a teritoriului național, secțiunea a VIII-a, 2006

Din punct de vedere al repartizării teritoriale a pădurilor, există o concentrare a acestora în partea de nord și nord – vest a județului, teritoriu care se suprapune peste zona de podiș. Astfel, comunele Topana, Vitomirești, Sâmburești, Oboga și Morunglav dețin în suprafața totală ponderi ale pădurilor cuprinse în intervalul 30,24% – 59,39%.

3. Structura socio-demografică

Evoluția populației și potențialul demografic

Analizele privind evoluția demografică a județului Olt au fost realizate utilizând date statistice furnizate de Institutul Național de Statistică prin baza de date Tempo On-line – serii de timp și recensămintele populației, gospodăriilor și locuințelor (1992, 2002).

Conform statisticilor oficiale din anul 2010, populația totală a județului Olt era de 462734 locuitori, din care 188367 locuitori în mediul urban și 274367 în mediul rural. Populația județului reprezintă aproximativ 21% din totalul regiunii Sud Vest și 2% din populația totală a României.

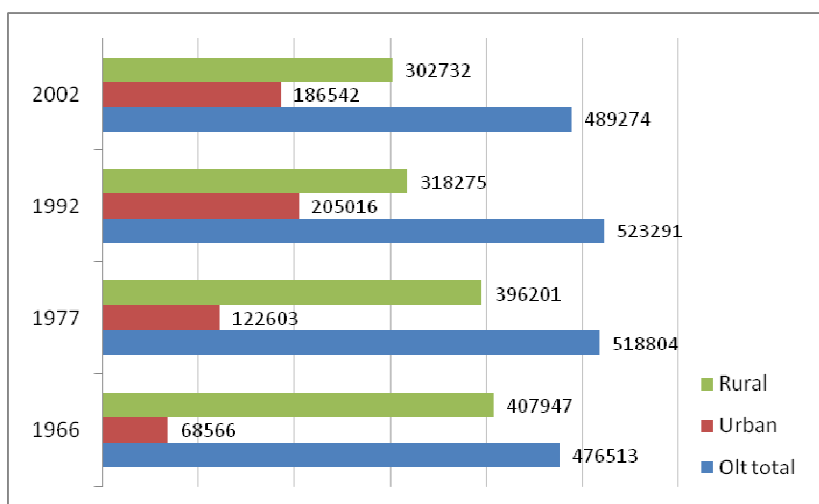
Populația totală a județului Olt (2010)

	Populație totală	% populație Olt din total regiune și total România
Județ Olt	462734	-
Regiunea Sud Vest	2238643	20,7%
România	21431298	2,2%

Sursa: Baza TEMPO – Online – serii de timp, INSSE

Analizând datele de la recensămintele din 1966 până în 2002 constatăm că populația județului Olt a avut o evoluție ascendentă până în anul 1992, când a înregistrat volumul maxim – 523291 locuitori. În perioada 1992 - 2002 populația totală a județului a înregistrat o scădere de aproximativ 8,2% (42291 locuitori), ceea ce reprezintă o medie anuală de 0,8%.

Evoluția populației totale și pe medii la recensăminte

Sursa: Recensământul populației, gospodăriilor și locuințelor, INSSE

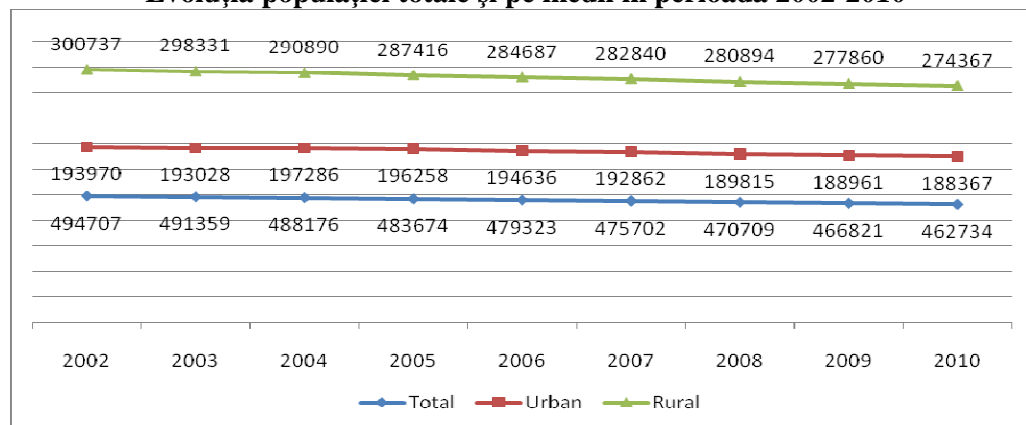
Evoluția populației urbane a avut un trend similar celei la nivel județean în sensul creșterii volumului populației în perioada 1966-1992 și scăderii în perioada care a urmat anului 1992. Ritmul de creștere a avut însă o evoluție mult mai intensă în urban, comparativ cu județul Olt în ansamblu. Astfel, în perioada 1966-1977 populația urbană a crescut cu aproximativ 78% iar între 1977-1992 cu aproximativ 67%, creșteri ce reflectă politica de industrializare specifică perioadei comuniste, când ponderi importante de populație rurală au fost atrase în activități economice specific urbane. În contrast, populația rurală a județului Olt a scăzut cu aproximativ 22% între 1966-1992. În perioada 1992-2002, populația ambelor medii scade, cu 5% pentru rural și cu 9% pentru urban, din cauza declinului activităților industriale ale județului, care au determinat emigrarea populației către alte județe, cu oportunități mai mari de angajare.

În perioada intercenzitară, din 2002 până în 2010, trendul de evoluție a populației județului a fost descendent, atât în ceea ce privește populația totală, mai accentuat în rural decât în urban, după cum se poate observa din graficul de mai jos. La nivel de unitate administrativ teritorială evoluția populației este eterogenă, înregistrând fie creșteri, fie scăderi ale volumului după anul 2000 (vezi cartograma cu evoluția populației).

Zonele în care se înregistrează creșteri ale populației sunt situate în jurul orașului reședință de județ (comunele Slătioara, Brebeni, Ipotești, Bălteni, Coteana și Curtișoara), dar și comunele înființate după anul 2006, Șopârlița și Grădinile.

Scăderi ale populației pot fi observate sporadic pe tot teritoriul județului, în special comunele din care s-au desprins noi unități administrative: Milcov, Parscoveni, Studina, Perieti, Orlea, Dobrun, Nicolae Titulescu, Vadastra, Optași-Magura, Oboga, Baldovinesti.

Evoluția populației totale și pe medii în perioada 2002-2010

Sursa: Baza TEMPO – Online – serii de timp, INSSE

Densitatea populației

În 2010, densitatea populației județene era de 84 locuitori/km². În ceea ce privește distribuția teritorială a densității populației putem constata că variază de la 278 locuitori/km² în mediul urban la 57 locuitori/km² în mediul rural.

Analiza grupării unităților administrativ teritoriale după acest indicator relevă că valorile densității populației cuprind un interval extrem de larg de la 20 locuitori/km² în comuna Oprelu, până la 1479 locuitori/km² în municipiul Slatina. După valorile acestui indicator, la nivelul județului Olt pot fi identificate două tipuri de zone:

- Zona central-sudică, zonă de concentrare a populației, caracterizată prin valori ridicate ale densității populației;
- Zona estică și nordică, zonă de dispersie a populației, caracterizată prin valori relativ scăzute ale densității populației.

Densitatea populației județului Olt (2010)

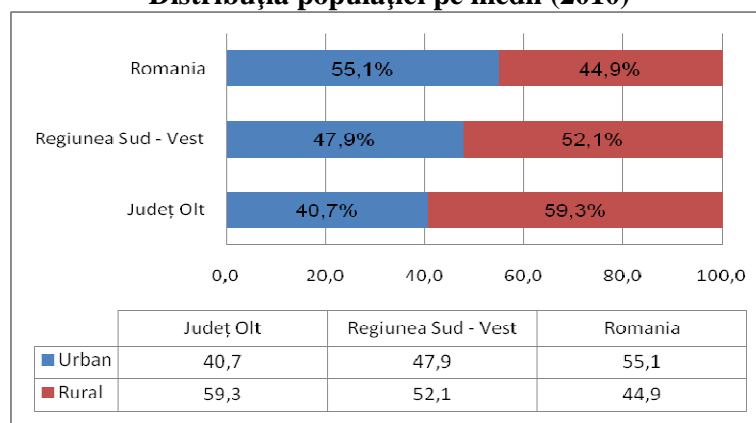
	<i>Total și medii</i>	<i>Suprafață (km²)</i>	<i>Populație 2010</i>	<i>Densitate locuitori/km²</i>
România	total	238391	21431298	90
	urban	30755	11798735	384
	rural	207616	9632563	46
Regiunea Sud - Vest	total	29212	2238643	77
	urban	4020	1073146	267
	rural	25192	1165497	46
Județ Olt	total	5498	462734	84
	urban	678	188367	278
	rural	4821	274367	57

Sursa: Baza TEMPO – Online – serii de timp, INSSE

Structura populației pe medii, sexe și grupe de vârstă

Comparând distribuția populației județului Olt pe medii rezidențiale cu cele înregistrate la nivel național și regional, observăm că avem de-a face cu un județ predominant rural, având o pondere de populație de aproximativ 60%. Astfel, în județul Olt populația din mediul urban reprezenta 40,7%, la jumătatea anului 2010, la nivel regional 48%, în timp ce la nivel național distribuția pe medii relevă preponderența urbanului. În termeni absoluți, populația urbană a județului Olt era de 188367 locuitori, iar cea rurală de 274367 locuitori.

Distribuția populației pe medii (2010)

Sursa: Baza TEMPO – Online – serii de timp, INSSE

Distribuția populației județului Olt pe sexe reflectă un relativ echilibru între ponderea populației feminine și a celei masculine. Comparând distribuția populației pe sexe înregistrată la nivel național cu cea a județului Olt, observăm că nu există o diferență semnificativă între cele două distribuții.

Pe medii rezidențiale, atât la nivel județean cât și național și regional, în mediul urban se înregistrează o pondere ușor mai ridicată a populației feminine comparativ cu cea masculină

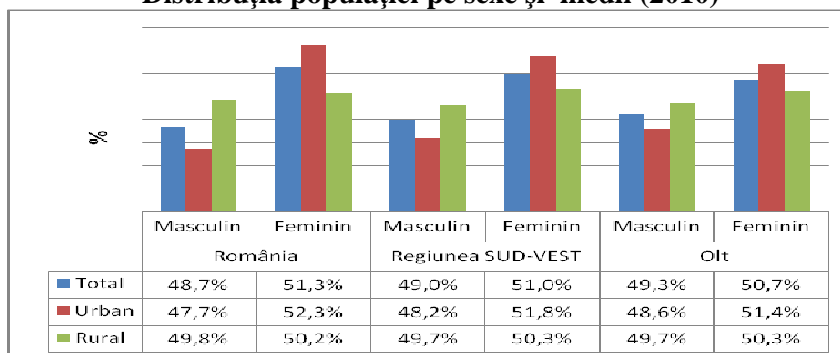
(aproximativ 51,4% populație feminină, 48,6% populație masculină) în timp ce, în rural distribuția pe sexe a populației este relativ echilibrată.

Distribuția populației pe sexe și medii (2010)

	<i>România</i>		<i>Regiunea SUD-VEST</i>		<i>Olt</i>	
	<i>Masculin</i>	<i>Feminin</i>	<i>Masculin</i>	<i>Feminin</i>	<i>Masculin</i>	<i>Feminin</i>
Total	10434143	10997155	1096616	1142027	227901	234833
Urban	5632704	6166031	517593	555553	91522	96845
Rural	4801439	4831124	579023	586474	136379	137988

Sursa: Baza TEMPO – Online – serii de timp, INSSE

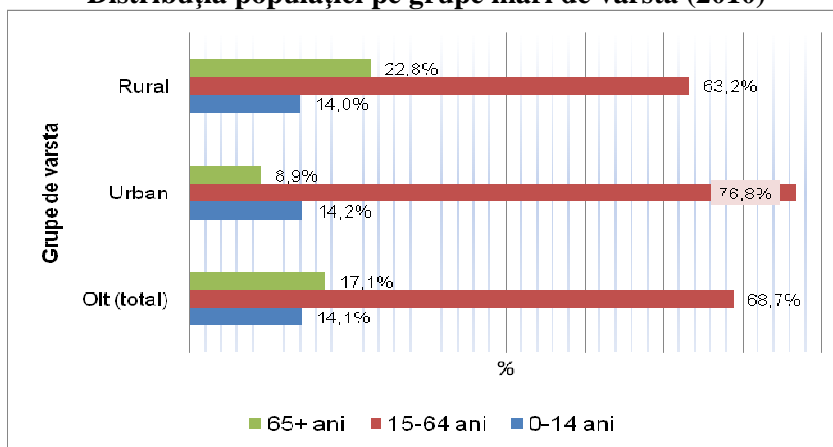
Distribuția populației pe sexe și medii (2010)

Sursa: Baza TEMPO – Online – serii de timp, INSSE

În ceea ce privește distribuția populației județului pe grupe mari de vârstă, datele statistice evidențiază pentru anul 2010 următoarele: populația cu vârste cuprinse între 0-14 ani (populație tânără) reprezenta 14,1% din total, proporția celor în vârstă de muncă era de 68,7%, iar cei cu vârste de peste 65 de ani – vârstnicii - reprezentau 17,2% din totalul populației. Pe medii de rezidență, observăm că segmentele de populație tânără și vârstnică (peste 65 ani) sunt mai bine reprezentate la nivelul ruralului zonei, unde această situație profilează o creștere a cererii de servicii medicale și de îngrijire. Populația în vârstă de muncă (15-64 ani) are valori superioare în urbanul zonei studiate comparativ cu ruralul și media înregistrată la județean. Concentrarea unor efective importante de populație în vârstă de muncă în urbanul județului se datorează oportunităților economice pe care le oferă urbanul comparativ cu zona rurală.

Distribuția populației pe grupe mari de vârstă (2010)

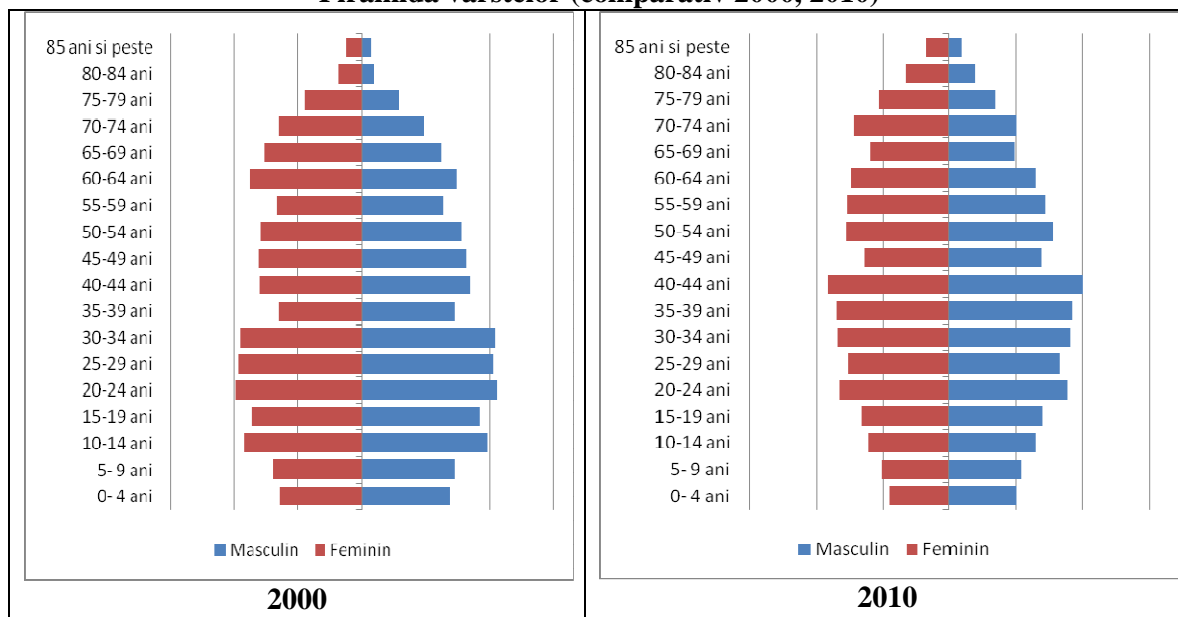

Sursa: Baza TEMPO – Online – serii de timp, INSSE

Compoziția pe vârste și sexe a populației are o importanță deosebită din punct de vedere demografic, ea determinând, într-o măsură decisivă, potențialul biologic de creștere a unei populații și influențând nivelul tuturor componentelor schimbării populației. Din punct de vedere socio-economic ea condiționează semnificativ mărimea potențială a forței de muncă, structura cererii de

bunuri și servicii, structura ocupațională a populației. Cunoașterea structurii populației pe vârste permite anticiparea tendinței de dezvoltare a unor fenomene demografice deja instalate, dintre care cel mai important este îmbătrânirea demografică.

Piramida vârstelor (comparativ 2000, 2010)

Sursa: Baza TEMPO – Online – serii de timp, INSSE

Pentru anul 2010, în figura de mai sus se poate observa distribuția relativ echilibrată a populației pe cele două sexe, mai puțin în cazul categoriilor de vârstă de peste 65 de ani, unde populația feminină crește ca pondere. Fenomenul este cunoscut în demografie și explicabil prin speranța de viață mai mare la femei, dat fiind faptul că mortalitatea la aceste categorii de vârste este mai accentuată în cazul bărbaților. Piramida vârstelor pune în evidență efectivele relativ reduse de populație cu vârste între 0-14 ani, reflectând natalitatea relativ redusă, dar și segmentele bine reprezentate de populație cu vârste 20-44 ani, ce constituie un potențial atât din punct de vedere demografic (concentrând segmente importante de populație feminină de vârstă fertilă), cât și în ceea ce privește dezvoltarea socio-economică a județului Olt.

Comparativ cu anul 2000, populația tânără (0-14 ani) a scăzut cu aproximativ 4 puncte procentuale, iar cea vârstnică a crescut cu 2,4 puncte procentuale, reflectând manifestarea procesului de îmbătrânire a populației.

Raportul de dependență după vârstă reprezintă raportul (exprimat în procente), dintre numărul populației de vârstă tânără (0 - 14 ani) și al populației de vârstă bătrână (peste 65 ani) și numărul populației de vârstă adultă (15 - 65 ani). Acest raport exprimă presiunea populației tinere și a celei vârstnice, numărul de tineri și bătrâni, asupra a 100 persoane de vârstă adultă. Segmentul populației adulte are cel mai important rol social. Trebuie făcută aici precizarea că, pe de o parte, nu toți cei în vârstă de până la 15 ani și, mai ales, în vârstă de peste 65 ani sunt economic inactivi, după cum nici toți cei în vârstă de 15 - 65 ani sunt economic activi.

La nivel județean, raportul de dependență după vârstă are valoare de 45,5%, superior celor înregistrate la nivel național (42,9%) și regional (44,3%), fapt ce poate fi explicat prin ponderea mai ridicată (17,1%) de populație de vârstnică (15-65 ani) a județului comparativ cu mediile regională (16,4%) și națională (14,9%), la care se adaugă ponderea mult mai scăzută de populație în vârstă de muncă. Cele mai scăzute valori ale raportului de dependență după vârstă se înregistrează în special în zonele urbane ale județului – Municipiul Slatina, Oras Bals, Municipiul Caracal, Oras Scornicești, Deveselu, Oras Corabia. La polul opus, valori mult superioare mediei județene (peste 80%) se înregistrează în zona sud-estică a județului: comunele Valeni, Mihaești, Radomirești, dar mai ales în nordul său, în comunele Oporelu, Spineni, Baraști, Leleasca, Topana, Tatulești, Făgetelu. Comuna Făgetelu se află într-o situație critică privind forța de muncă de pe teritoriul

comunei, deoarece aici populația vârstnică este la fel de numeroasă ca cea activă și împreună cu tinerii depășește volumul locuitorilor ce pot desfășura activități economice. Raportul de dependență de 108,8%, înregistrat în această comună, reprezintă un factor restrictiv al dezvoltării locale.

Raportul de dependență după vârstă (2010)

Olt	45,5%
Regiunea Sud-Vest	44,3%
Romania	42,9%

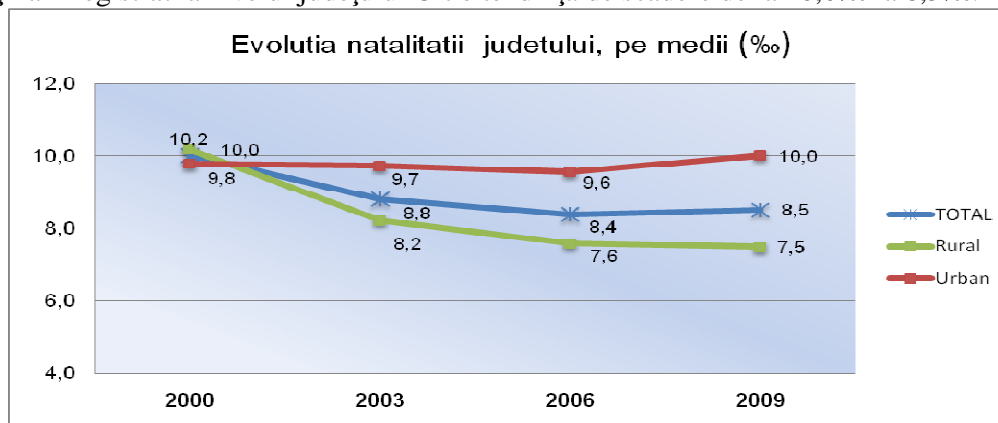
Sursa: Baza TEMPO – Online – serii de timp, INSSE

Mișcarea naturală și migratorie

Cele două tipuri de mișcări care determină volumul și structura unei populații sunt: mișcare naturală cu cele două fenomene pe care le surprinde – natalitate și mortalitate - și mișcarea migratorie.

Natalitatea unei populații caracterizează mulțimea născuților vii în cadrul unei anumite colectivități umane, bine delimitate de timp și în spațiu. Numărul de nașteri care se înregistrează la o anumită populație, într-un an calendaristic depinde atât de factori demografici ca, de exemplu: efectivul și structura pe vârste și sexe a unei populații, numărul de cupluri conjugale, structura acestora pe vârste, durata căsătoriei, numărul de copii deja născuți, cât și de factori sociali și economici precum: condițiile de locuit, nivelul de educație, cel al veniturilor, religia, obiceiurile și tradițiile cu privire la dimensiunea familiei, etc. Natalitatea, ca fenomen demografic, este măsurată prin rata natalității care reprezintă numărul de copii născuți vii la 1000 de locuitori într-o perioadă determinată (un an calendaristic).

Comparativ cu ratele natalității înregistrate în 2009 la nivelul Regiunii Sud-Vest (8,9‰) și la nivel național (10,4‰), județul Olt are o natalitate mai scăzută (8,5‰). În perioada 2000 – 2009 rata natalității a înregistrat la nivelul județului Olt o tendință de scădere de la 10,0‰ la 8,5‰.

Sursa: Baza TEMPO – Online – serii de timp, INSSE

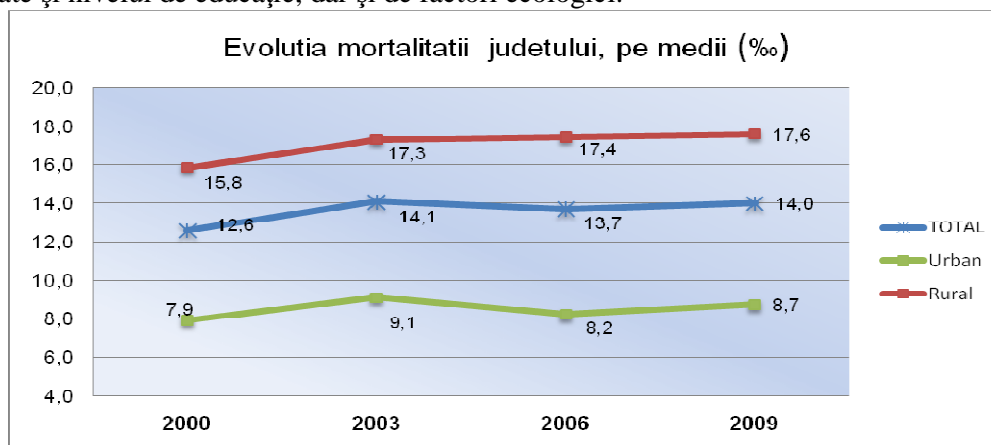
Această scădere se datorează exclusiv mediului rural care înregistrează o scădere considerabilă a natalității de la 10,2‰ în 2000 la 7,5‰ în 2009, dat fiind că în mediul urban se menține o rată a natalității relativ constantă.

Gruparea unităților administrativ-teritoriale ale județului Olt după rata natalității este reprezentată în cartograma „Rata natalității – 2009” care evidențiază rate crescute ale natalității în UAT-urile situate în centrul județului și rate scăzute în sudul și nordul extrem. Ratele mari, de peste 10‰, se regăsesc în minicipii și în jurul lor: Caracal (10,2‰) și Slatina (10,5‰), iar cele de peste 12‰, în orașele Piatra-Olt (12,0‰), Drăgănești (12,1‰) și în comunele Ipotesti (12,3‰), Gradinari (13,3‰), Farcasele (13,5‰), Baldovinesti (16,1‰), Corbu (17,5‰).

Șase dintre comunele județului se remarcă prin rate ale natalității extrem de scăzute, sub 3‰, dintre care prima este amplasată în sudul județului, iar celelalte în nord: Ianca (2,9‰), Priseaca (2,7‰), Topana (2,6‰), Barasti (2,3‰), Tatulesti (0,9‰) și Vulturesti (0,4‰).

Mortalitatea este cel mai puțin influențată de celelalte fenomene demografice. Firește că sunt detectabile unele mici diferențe de mortalitate între persoane căsătorite și necăsătorite, între femei care au născut și cele care nu au născut etc., dar ele sunt atât de slabe încât cu greu se poate atribui o

influență a respectivului fenomen asupra mortalității. Mortalitatea se măsoară tot cu ajutorul unei rate care reprezintă numărul celor decedați la 1000 de locuitori într-o perioadă determinată (un an calendaristic), iar importanța acestui fenomen demografic derivă din faptul că el este și un indicator al calității vieții, fiind direct influențat de factori socio-economici, precum accesul la serviciile de sănătate și nivelul de educație, dar și de factori ecologici.

Sursa: Baza TEMPO – Online – serii de timp, INSSE

Rata mortalității în județul Olt avea în anul 2009 valoarea de 14‰, în perioada 2000-2009 valoarea acestei rate înregistrând o evoluție oscilantă, dar cu valori foarte mari comparativ cu mediile înregistrate la nivel regional (13‰) și național (12‰). Se remarcă o diferență semnificativă între valorile înregistrate de rata mortalității în urbanul (8,7‰) și ruralul județului (17,6‰) la nivelul aceluiași an. Acest fapt poate fi pus pe seama calității serviciilor medicale mai proaste de care beneficiază populația vârstnică din mediul rural al județului Olt comparativ cu Municipiul Slatina (o rată a mortalității de 6,2‰) care prin poziția sa de municipiu reședință de județ dispune de o calitate mult mai bună a unor astfel de servicii. Prin valori foarte ridicate ale ratei mortalității (peste 30‰) se remarcă comunele Perieți și Dobrun.

Cartograma „Rata mortalității – 2009” evidențiază două zone mai mari cu mortalitate crescută (peste 24‰): zona nord-est compusă din comunele Spineni, Tatulești, Leleasca, Făgețelu, Topana, Bărăști și Optași-Măgura; zona central-estică compusă din comunele Vâlcele, Mihăești, Seaca, Sprâcenata, Văleni și Stoicănești. Comunele Urzica din sud și Cezieni și Baldovinești din vest se află în aceeași situație defavorizantă ca cele amintite anterior.

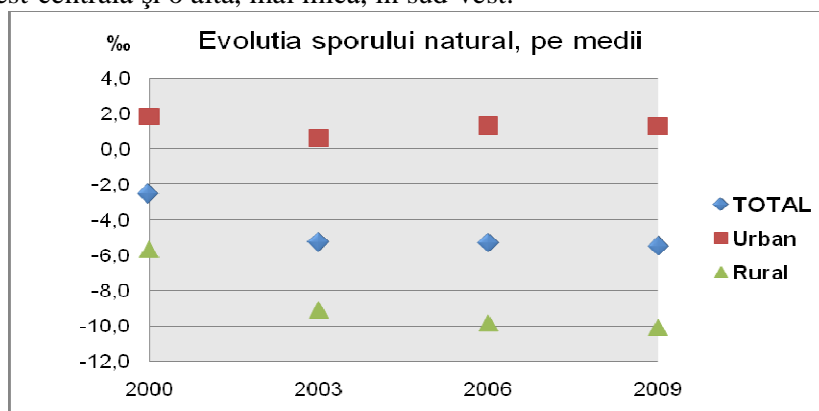
Zonele cu o mortalitate scăzută (rate ale mortalității sub 10‰) sunt cele constituite din municipiile Slatina și Caracal cu comunele din imediata proximitate a acestora. Totuși valori mari ale mortalității se înregistrează în celelalte orașe, unde cu excepția orașului Balș (8‰), valorile sunt cuprinse între 11‰ și 13‰. Într-o situație critică se află orașul Piatra-Olt cu o mortalitate de 19,3‰.

Rata mortalității infantile reprezintă frecvența deceselor sub un an, raportată la totalul născuților vii dintr-o perioadă determinată (de obicei un an calendaristic). Comparativ cu mediile înregistrate la nivel regional (11,1‰) și național (10,1‰) observăm că rata mortalității infantile la nivelul județului (11,1‰), în anul 2009, are o valoare mai crescută doar comparativ cu media națională. Și în acest caz situația mediului rural este mai îngrijorătoare valoarea înregistrată de această rată atingând valoarea de 12,5‰, deși s-au înregistrat evoluții pozitive în perioada studiată (în anul 2000 în urbanul județului Olt se înregistra o rată a mortalității infantile de 18‰). Cartograma „Mortalitatea infantilă – 2009” relevă câteva comune cu valori îngrijorător de mari ale acestui indicator (peste 50‰): Balteni, Cezieni, Crampoia, Cungrea, Perieti, Plesoiu, Seaca, Spineni, Tatulesti, Vladila și Voineasa.

În aceste condiții este important de analizat distribuția personalului medical, atât de specialitate, cât și mediu, de asistență medicală, pentru a localiza zonele lipsite de medici sau cu personal insuficient (vezi cartograma cu personalul medical). Datele arată că o serie de comune necesită pe lângă singurul medic de pe teritoriul u.a.t.-ului respectiv, cel puțin încă un medic și un asistent, având un

număe mare de populație care necesită îngrijiri medicale. Acestea sunt: Serbanesti, Gostavatu, Valeni, Traian, Strejesti, Vadastrita, Movileni, Izvoarele și Dobrosloveni.

Sporul natural este un indicator care reflectă echilibrul existent între cele două fenomene: natalitate și mortalitate. El evidențiază creșterea naturală a unei populații și se calculează ca diferență între numărul de nașteri și cel de decese care au avut loc într-un an raportată la volumul populației. Pentru județul Olt, valorile atinse în perioada 2002 – 2009 sunt negative, ușor mai ridicate față de valorile înregistrate la nivel regional (-4,1‰) și național (-1,6‰). Valoarea negativă (-5,5‰) a sporului natural înregistrat în anul 2009 la nivelul județului Olt se datorează exclusiv mediului rural (-10,1‰), în urbanul județului sporul natural fiind pozitiv (1,3‰). Cartograma cu „Sporul natural – 2009” indică trei zone cu risc accentuat de depopulare pe cale naturală pe teritoriul județului, una nord-est, una est-centrală și o alta, mai mică, în sud-vest.

Sursa: INSSE București, Baza Tempo-Online, 2011

Evoluția volumului populației este influențată nu doar de mișcarea naturală a acesteia, ci și de mișcarea migratorie. Migrația reprezintă totalitatea stabilirilor și plecărilor cu domiciliu înregistrate la nivelul unei unități administrativ-teritoriale. La nivelul anului 2009, județul Olt înregistrează un spor migratoriu negativ de -2,4‰, valoare mai mare în modul comparativ cu media regională (spor migratoriu de -1,2‰) și națională (spor migratoriu de -0,1‰) și care reflectă un dezechilibru mai accentuat între stabiliri și plecări la nivel județean.

Mișcarea migratorie în anul 2009 la nivel teritorial

Nivel teritorial	Total		Urban		Rural	
	SOLD MIGRATORIU	SPOR MIGRATORIU	SOLD MIGRATORIU	SPOR MIGRATORIU	SOLD MIGRATORIU	SPOR MIGRATORIU
Regiunea SUD-VEST	-2602	-1,2‰	-3379	-3,1‰	777	0,7‰
Județul Olt	-1109	-2,4‰	-1255	-6,6‰	146	0,5‰

Sursa: INSSE București, Baza Tempo-Online, 2011

Această valoare negativă a sporului migratoriu se datorează mediului urban care înregistrează o valoare de -6,6‰, în mediu rural sporul migratoriu fiind pozitiv. Unitățile administrativ-teritoriale din județ care înregistrează un spor migratoriu pozitiv, de peste 5‰, sunt: Fagetelu, Soparlita, Cezieni, Plesoiu și Topana (cartograma rata migrației). La polul opus se găsește municipiul Slatina, care are o rată negativă (-15,2‰), cea mai mare în modul dintre toate orașele județului. Rate la fel de negative ale sporului migratoriu se înregistrează în comunele: Rotunda, Osica De Jos, Deveselu, Sprancenata și Studina.

În perioada 2000 – 2009 în județul Olt soldul migratoriu a înregistrat numai valori negative, ceea ce înseamnă că numărul persoanelor plecate cu domiciliul l-a excedat pe cel al persoanelor stabilite cu domiciliul pe teritoriul județean. Valorile negative înregistrate de sporul migratoriu în perioada analizată sunt cuprinse între -3,4‰ valoare înregistrată în anul 2008 și -1,1‰ valori înregistrate în anii 2000, și 2005, având o evoluție oscilantă, accentuat negativă în mediul urban.

Mișcarea migratorie a populației în perioada 2000 – 2009, pe medii (‰)

Jud. OLT	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Total	-1,1	-2,9	-2,0	-2,5	-1,3	-1,1	-3,3	-2,5	-3,4	-2,4
Urban	-5,5	-4,2	-5,3	-6,1	-6,4	-3,2	-6,8	-9,9	-10,7	-6,6
Rural	1,9	-1,9	0,0	-0,1	2,2	0,3	-0,9	2,5	1,5	0,5

Sursa: INSSE București, Baza Tempo-Online, 2011

Cartograma „Rata migratorie – 2009” relevă o tendință de depopulare prin schimbarea domiciliului în partea sudică a județului, fenomen accentuat în comunele amintite și în orașele din această zonă. Nupțialitatea și divorțialitatea, cu alte cuvinte numărul de căsătorii și divorțuri la mia de locuitori, sunt indicatori ce dau informații asupra modelului de familie spre care se tinde în teritoriul analizat. Sunt indicatori demografici dinamici, care influențează sănătatea familiei, cu repercusiuni asupra stării de sănătate a individului. Dacă la începutul anilor '90 ambii indicatori aveau valori mari, nupțialitatea scade, iar divorțialitatea crește, mai ales în mediul rural. În 2009 nupțialitatea înregistrează valoarea de 5,3‰, mai mare în mediul urban (6,9‰), iar divorțialitatea valoarea de 1,3‰, crescând de 2,2 ori în rural în intervalul de timp 1990-2009. Chiar dacă în urban (1,8‰) valoarea divorțialității este mai mare ca în rural (0,9‰), aici valorile au fost mai mari încă din 1990, dar spre deosebire de rural, până în 2009, crește doar de 1,2 ori.

Față de celelalte județe, nupțialitatea în 2009 este mai mică în județul Olt (5,7‰ era media în regiunea Sud-Vest) și divorțialitatea relativ similară cu acestea (1,2‰ era media în regiunea Sud-Vest), ceea ce înseamnă că în acest județ, pe lângă modelul familial tradițional nuclear, se dezvoltă modelul familiei mononucleare și crește vârsta medie la căsătorie a ambilor parteneri.

Sporul anual al populației județului Olt în 2009 a fost de (-7,8‰). Sporul anual al unei populații se calculează luând în considerare atât sporul natural cât și pe cel migratoriu. Din această perspectivă poate fi identificată o singură localitate cu spor anual pozitiv, Șopârlița, care datorează această poziție sporului migratoriu pozitiv (16,9‰), fiindcă sporul natural are aici o valoare negativă (-6,3‰). Localitățile cu cele mai mari cu sporuri anuale, sub (-4‰), sunt Corbu, Colonești, Ipotești, Bălteni și Fărcășele. Prima și ultima au sporuri naturale pozitive, însă ratele migrației sunt negative, iar în Colonești situația este inversă. Sporurile anuale negative cu valorile cele mai mari în modul (sub -29‰) le găsim în comunele din nord-estul județului (Tatulești și Bărăști), dar și în unele din sudul său (Mihăești și Sprâncenata, ultima cu cel mai scăzut spor anual: -36‰) afectate de declin demografic.

În concluzie datele cele mai recente din 2009 arată că fenomenele demografice instalate după 1990 se accentuează, amenințând cu depopulare zonele nord-estică și sudică a județului Olt, care au și cea mai îmbătrânită populație din județ. Sporurile negative anuale din ultimii nouă ani indică un risc demografic instalat în tot județul, cu tendință de redresare în 2009, dar cauzele diferă între mediile de rezidență. Dacă în urban migrația definitivă este principalul motiv al depopulării, în rural motivul este reprezentat de declinul mișcării naturale, tradus prin rate mici de natalitate și rate mari de mortalitate.

3.2 Resursele umane

Forța de muncă - structura și dinamica resurselor și forței de munca

Capitolul de față analizează forța de muncă totală de la nivel de județ și forța de muncă salariată la nivel de U.A.T. precum și evoluția situației șomerilor în cifre absolute și relative. Sursa de date o constituie baza de date Tempo a Institutului Național de Statistică pentru valorile totale și în evoluție și baza de date Borg Design ce cuprinde informații despre firmele care și-au depus bilanțul contabil la Registrul Comerțului până în anul 2009.

În perioada 2000 – 2009 volumul resurselor de muncă din județ a fost constant, acesta oscilând în jurul valorii de 293 de mii de persoane, din care 153 de mii bărbați și 140 de mii femei. O ușoară scădere a înregistrat forța de muncă feminină care a scăzut în aceeași perioadă cu cca. 3 mii de persoane.

Evoluția resurselor de muncă 2000 - 2009 (mii persoane)

	2000	2003	2006	2009

Total	295,1	299,1	294,4	292,3
Masculin	153,2	155,5	155,4	153
Feminin	141,9	143,6	139	139,3

Sursa datelor: baza TEMPO INSSE

În perioada menționată **populația activă civilă** din județ a scăzut dramatic cu 37,6 mii de persoane, cea mai puternică scădere fiind înregistrată în rândul populației active feminine.

Evoluția populației active civile 2000 - 2009

	2000	2003	2006	2009
Total	214,3	195,6	181,3	176,7
Masculin	112,7	103,4	95,2	93
Feminin	101,6	92,2	86,1	83,7

Sursa datelor: prelucrări baza TEMPO INSSE

Această scădere este remarcată și din evoluția **ratei de activitate** a resurselor de muncă în perioada 2000 – 2009, care s-a redus de la începutul deceniului cu 10%.

Evoluția ratei de activitate a resurselor de muncă 2000 – 2009 (%)

	2000	2003	2006	2009
Total	72,6	65,4	61,6	60,5
Masculin	73,6	66,5	61,3	60,8
Feminin	71,6	64,2	61,9	60,1

Sursa datelor: prelucrări baza TEMPO INSSE

Ocuparea resurselor de muncă

În ceea ce privește ocuparea, în perioada 2000 -2009, aceasta a avut un trend descrescător, care a urmărit tendințele din economie și procesele demografice. Scăderea puternică a ocupării, față de anul 2000, este remarcată în evoluția ratei de ocupare a resurselor de muncă și cea a ratei șomajului în aceeași perioadă.

Evoluția ratei de ocupare a resurselor de muncă 2000 - 2009

	2000	2003	2006	2009	% 2009/2000
Total	65,7	58,5	57,6	55,1	16,13
Masculin	65,7	57,9	56,5	54,2	17,50
Feminin	65,8	59,1	58,8	56	14,89

Sursa datelor: prelucrări baza TEMPO INSSE

Evoluția ratei șomajului 2000 - 2009

	2000	2003	2006	2009	2010
Total	9,5	10,6	6,5	8,9	8,2
Masculin	10,7	12,9	7,7	10,7	9,6
Feminin	8,1	8	5,1	6,8	6,6

Sursa datelor: prelucrări baza TEMPO INSSE

Reducerea ocupării, în special în contextual crizei economice și financiare care a debutat în 2008, este observabilă și în situația ocupării pe principalele sectoare de activitate.

Cel mai afectat sector economic a fost industria județului, care s-a redus cu 6 mii de persoane; o altă scădere puternică s-a înregistrat în sectorul construcțiilor, care s-a redus cu cca. 3 mii de persoane. Cele mai stabile activități fiind comerțul, agricultura, transporturile și serviciile.

Populația ocupată civilă pe sectoare de activitate 2008, 2009 (mii pers.)

Sectoare activitate	2008	2009
Total	169,3	161
Agricultura, silvicultura si pescuit	76	76,3
Industrie total	36,4	30,4
Industria extractivă	1,3	1

Industria prelucrătoare	32,5	26,7
Producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat	0,9	0,8
Distribuția apei; salubritate, gestionarea deșeurilor, activități de decontaminare	1,7	1,9
Construcții	10,5	7,9
Comerț cu ridicata și cu amănuntul; repararea autovehiculelor și motocicletelor	12,5	13
Transport și depozitare	5,3	5,4
Hoteluri și restaurante	1,2	1
Informații și comunicații	0,5	0,4
Intermedieri financiare și asigurări	1,1	1
Tranzacții imobiliare	0,5	0,6
Activități profesionale, științifice și tehnice	1,1	1
Activități de servicii administrative și servicii suport	1,9	1,9
Administrație publică și apărare; asigurări sociale din sistemul public	4,8	4,7
Învățământ	7,6	7,4
Sănătate și asistență socială	7,2	7,6
Activități de spectacole, culturale și recreative	1	0,9
Alte activități de servicii	1,7	1,5

Sursa datelor: INSSE baza TEMPO

Reducerea ocupării forței de muncă din județ s-a produs și prin creșterea numărului de pensionari, în perioada studiată, care a diminuat cu cca. 2 mii de persoane efectivul resurselor de muncă.

Evoluția numărului de pensionari 2000 - 2009

	2002	2003	2006	2009	2010
De asigurări sociale de stat	77624	89027	92346	96276	97459
Agricultori	70549	63358	45501	37189	33715

Sursa datelor: prelucrări baza TEMPO INSSE

Evoluția numărului mediu de **salariați** pe activități economice pentru total economie din județul Olt evidențiază o ușoară creștere per total până în anul 2008 comparativ cu anul 2004 cu numai 9,37%. Această creștere a numărului de salariați a fost anihilată de scăderea din perioada imediat următoare.

Activitățile în care numărul salariaților a crescut cel mai mult în perioada analizată sunt serviciile oferite de hoteluri și restaurante +118,54%, locurile de muncă din construcții +63,61%, cele din tranzacții imobiliare 38,37% și comerț +32,35%. Aceste activități au cunoscut o creștere deosebită a angajărilor datorită fazei de expansiune a economiei și a celei de boom cuprinsă în perioada 2004-2008. Comparând aceste date cu cele obținute pentru indicatorii ce caracterizează performanța economică din 2009 se poate ușor constata că de exemplu activitățile comerciale au înregistrat în continuarea acestei perioade pierderi sub incidența recesiunii economiei.

Evoluția numărului mediu de salariați pe activități economice la nivel de secțiune în perioada 2000-2008

Activități ale economiei naționale-secțiuni (CAEN Rev. 1)	2000	2003	2006	2008
Total	74144	70927	72552	75863
Agricultura, vânătoare	4235	3509	1882	1437
Silvicultura, exploatarea forestieră	304	346	365	291
Pescuit și piscicultura	-	-	7	7
Industrie	31658	29174	29916	29270
Industria extractivă	2081	1887	892	1300
Industria prelucrătoare	26982	25459	26971	26327
Energie electrică și termică, gaze și apă	2595	1828	2053	1643
Construcții	4650	5889	6508	8196
Comerț	7184	5560	7167	7917
Hoteluri și restaurante	917	874	879	979
Transport și depozitare	3332	3545	2782	2275
Posta și telecomunicații	1537	1127	925	862
Intermedieri financiare	916	1024	862	1068

Tranzacții imobiliare si alte servicii	1348	1868	2020	2387
Administrație publică și apărare	3357	3680	4206	4897
Învățământ	7809	7489	7457	7473
Sănătate și asistență socială	5654	5918	6397	7232
Celelalte activități ale economiei naționale	1243	924	1179	1572

Sursa datelor: INSSE baza TEMPO

Cele mai importante scăderi, de aproximativ 50% din salariați, se înregistrează în activitățile din sectorul primar – agricultură și extracție.

La nivelul anului 2009 **indicatorul numărul mediu al salariaților din economie** se situa la nivelul de 66726 salariați. Distribuția în teritoriu a acestui indicator este reprezentată imagistic în cartograma Numărul mediu de salariați. Este evident faptul că marea majoritate a U.A.T-urilor din județul Olt au un număr mediu relativ mic de salariați, 101 dintre acestea având până în 300 de salariați, iar 70 au chiar până în 100 de salariați. Localitățile cu un număr mai important de salariați cuprinși în cartogramă în categoria 301-5000 sunt: Slătioara, Icoana, orașul Potcoava, Cungrea, orașul Drăgănești-Olt, orașul Piatra-Olt, orașul Scornicești, orașul Corabia și orașul Balș. Peste 10000 de salariați au municipiile Caracal și Slatina. Aceste două orașe reprezintă centre ale activităților economice atât în ceea ce privește atragerea de forță de muncă salariată cât și ca prezență la nivel de performanță economică.

În ceea ce privește evoluția **numărului mediu total de salariați pe forme de proprietate**, în perioada 2004-2008 se disting două situații logice în strânsă corelație cu evenimentele din viața economică de a perioadelor respective. Astfel, perioada 2005-2008 înregistrează o creștere de 8,71% în numărul salariaților pe un trend de boom economic, apoi contracție față de același an de bază de aproximativ 3%. Aceeași evoluție o au salariații aflați sub incidența proprietății mixte, a celor majoritar privați, a celor exclusiv privați. Proprietatea majoritar de stat și cea cooperatistă se află în scădere înregistrând valori destul de mici din total, în timp ce proprietatea obștească crește cu 147,37% în 2009 față de 2005.

Evoluția numărului mediu de salariați pe forme de proprietate în perioada 2004-2008

Forme de proprietate	2005	2006	2007	2008	2009	2008/ 2005	2009/ 2005
	Număr persoane					%	%
Total	68620	68509	73312	74595	66726	108.71	97.24
Proprietate publică	24215	23405	24726	24914	24036	102.89	99.26
Proprietate integral de stat	5179	4794	5115	4778	3725	92.26	71.93
Proprietate mixtă	8299	5669	7766	8379	7494	100.96	90.30
Proprietate majoritar de stat	2766	710	617	517	1022	18.69	36.95
Proprietate majoritar privată	5533	4959	7149	7862	6472	142.09	116.97
Proprietate privată	34064	36157	38507	38394	32974	112.71	96.80
Proprietate cooperatistă	558	1288	321	279	339	50.00	60.75
Proprietate obștească	38	41	22	45	94	118.42	247.37
Proprietate integral străină	1446	1949	1970	2584	1789	178.70	123.72
Proprietate publică de interes național și local	19036	18611	19611	20136	20311	105.78	106.70

Sursa – Institutul Național de Statistică, Baza Tempo

Indicatorul numărul salariaților din mediul economic privat însumează o valoare totală de 37916 persoane reprezentând 56,82% din totalul salariaților județului. Din cele 7241 de firme active în mediul economic privat, doar 3733 au angajați salariați. Tabelul următor prezintă situația la nivelul anului 2009 a numărului de salariați după o metodă de agregare asemănătoare IMM-urilor

(datele statistice sunt prelucrate automat de soft-ul bazei de date). Valorile din tabel evidențiază o preponderență a microîntreprinderilor 88,7% din total firme.

Clase de mărime ale întreprinderilor din mediul economic privat în anul 2009

Clase de mărime	Număr firme
1-10	3 311
11-50	329
51-100	46
101-500	39
>501	8
Total	3 733

Sursa – Prelucrări după baza de date BorgDesign

Pentru primul indicator se poate constata că 97 din cele 112 U.A.T au până în 100 de salariați ceea ce presupune o ocupare slabă a forței de muncă în localitățile respective. Valori între 101 și 300 de salariați se regăsesc în 8 localități și anume: Curtișoara, Optași-Măgura, Dobroteasa, Vișina, Teslui, orașul Potcoava, Crâmpoia și Slătioara. Salariați între 301 și 5000 sunt în orașele Piatra-Olt, Drăgănești-Olt, Corabia, Scornicești și Balș. Peste 5000 de salariați au numai municipiul Caracal și Slatina.

Menționăm în continuare indicatorul salariați pe sectoare de activitate pentru acele localități ce au un număr de salariați peste 100 și o pondere de peste 50% a sectorului în total salariați. După această metodologie am identificat următoarele localități:

- sector primar: Vișina 65,22%, Crâmpoia 87,37%;
- sector secundar: Curtișoara 60,40%, Optași-Măgura 90,57%, Dobroteasa 75,22%, Potcoava 73,53%, Slătioara 66,67%, orașele Scornicești 81,89%, Balș 74,80%, municipiile Caracal 76,80% și Slatina 68,67%;
- sector terțiar: Teslui 94,48% și orașul Piatra-Olt 54,16%.

Putem concluziona faptul că se constată județul Olt o concentrare a forței de muncă și a activităților la nivelul orașelor și a municipiilor, această tendință traducându-se la nivel teritorial în dezechilibre de dezvoltare economică.

Informațiile privind evoluția **numărului șomerilor** în județ în perioada 2005-2009 identifică scăderi în perioada 2005-2007 urmată de creșteri în perioada 2008-2009. Acest trend este determinat după cum s-a precizat anterior de fluctuațiile macroeconomice. Se observă totuși că dinamica creșterii numărului de șomerii în județul Olt este inferioară nivelului regiunii în anul 2009 raportat la 2005. Aceași situație se întâlnește și în cazul șomerilor de sex feminin.

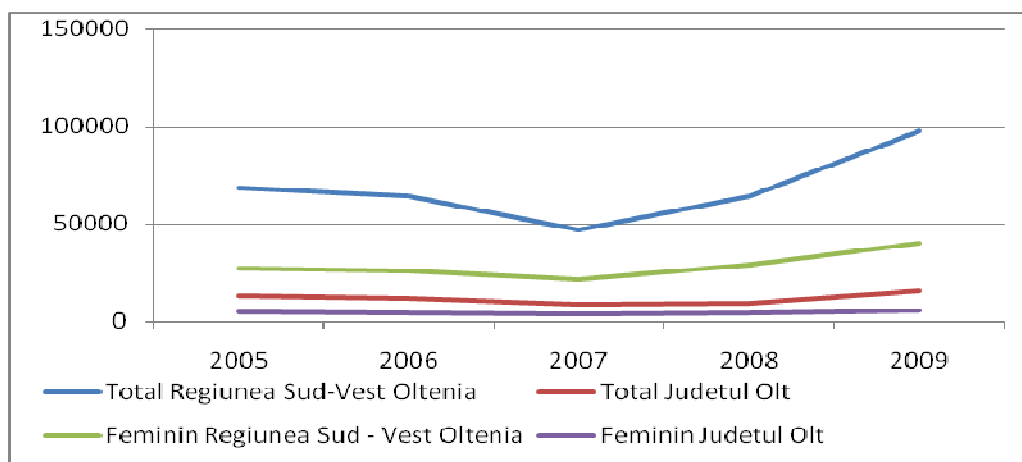
Evoluția șomerilor pe categorii în perioada 2005-2009

Categoriile de șomeri	U.A.T	2005	2006	2007	2008	2009	2009/ 2005
		Număr persoane					%
Total	Regiunea Sud-Vest Oltenia	68893	64285	47307	64540	97523	141.56
	Județul Olt	13292	11762	8673	9463	15694	118.07
Feminin	Regiunea Sud - Vest Oltenia	27365	26105	21527	29196	40452	147.82
	Județul Olt	4843	4434	3631	4074	5709	117.88

Sursa – Institutul Național de Statistică, Baza Tempo – prelucrări

Graficul următor permite vizualizarea în mod comparativ a trendului șomerilor din județul Olt și Regiunea Oltenia ca valoare totală și pentru femei. Șomajul feminin este evidențiat fiind considerat o categorie mai vulnerabilă la schimbările din economie însă la nivelul județului Olt ponderea șomajului feminin (36,37%) este mai mică decât cea a șomajului masculin (63,63%).

Trendul șomerilor la nivelul județului Olt și a regiunii Sud-Vest Oltenia în perioada 2005-2009

Sursa – Institutul Național de Statistică, Baza Tempo – prelucrări

Tabelul următor descrie fenomenul în context mai larg prin **indicatorul rata șomajului** la nivel național, regional și județean în perioada 2005-2009 pe total și sexe.

Rata șomajului în perioada 2005-2009 la nivel de țară, regiune și județ

	U.a.t	2005	2006	2007	2008	2009
		%				
Total din care:	România	5,9	5,2	4	4,4	7,8
	Regiunea Sud-Vest	7,4	7	5,1	6,9	10,4
	Județul Olt	7,1	6,5	4,8	5,3	8,9
Masculin	România	6,4	5,7	4,2	4,4	8,4
	Regiunea Sud-Vest	8,5	7,8	5,2	7	11,5
	Județul Olt	8,6	7,7	5,3	5,7	10,7
Feminin	România	5,2	4,6	3,9	4,4	7,1
	Regiunea Sud-Vest	6,3	6,1	5	6,8	9,3
	Județul Olt	5,5	5,1	4,2	4,9	6,8

Sursa – Institutul Național de Statistică, Baza Tempo

Ratele șomajului au înregistrat scăderi pentru toate cele trei dimensiuni teritoriale în perioada 2005-2007 apoi au început să crească începând cu anul 2008. Se constată de asemenea faptul că rata șomajului total pentru județul Olt este pentru toată perioada analizată inferioară nivelului județean dar superioară ratelor înregistrate la nivel național. În perioada 2005-2007 rata șomajului masculin este superioară ratei regionale în timp ce pentru perioada 2008-2009 acest raport este invers.

Nivelul de trai

Nivelul de trai depinde de nivelul veniturilor și permanența surselor acestora, care depind în cea mai mare măsură de nivelul ocupării în activități economice durabile, realizatoare de produse cu valoare adăugată mare. În județul Olt nivelul ocupării în sectoarele cu activități durabile (sectoarele II și III) este scăzut, cea mai mare parte a activilor fiind angajată în agricultură, care în mare parte este de subzistență sau de semisubzistență. Ocuparea în sectorul II, cel mai stabil și având rezultatele cele mai profitabile pentru formarea veniturilor, este cea mai redusă.

Populația ocupată civilă pe sectoare de activitate - 2009 (mii pers.)

Sectoare activitate	2009	%
Total	161	100
Sectorul I	76,3	47,4
Sectorul II	38,3	23,8
Sectorul III	46,4	28,8

Sursa datelor: INSSE baza TEMPO

Șomajul este alt indicator al nivelului de trai, în județ rata șomajului era mai ridicată în 2009 decât cea la nivel național din același an.

Comparat cu nivelul național rata șomajului masculin era superioară ca valori pe toată perioada de analiză. Ratele șomajului feminin sunt inferioare mediei regionale dar superioare celor naționale, cu excepția anului 2008 când se situează atât sub nivelul șomajului regional cât și a celui național. Cele mai mici rate ale șomajului au existat în anul 2007 și cele mai mari în 2009.

Informațiile date de ratele șomajului pe sexe identifică faptul că începutul perioadei de recesiune a afectat mai mult salariații de sex feminin decât cei de sex masculin.

Pe lângă ocupare și șomaj ca indicator al nivelului de trai se poate observa și evoluția câștigului salarial nominal mediu net lunar ca indiciu al stării de bunăstare a populației județene.

Evoluția câștigului salarial nominal mediu net lunar pe activități ale economiei naționale la nivel de secțiune în perioada 2004-2008

Activități ale economiei naționale - secțiuni (CAEN Rev.1)	2004	2005	2006	2007	2008	2008/ 2004
	Ron.					%
Total	584	707	804	959	1192	204.11
Agricultura, vânătoare	416	467	494	638	861	206.97
Silvicultura, exploatarea forestieră	789	705	714	836	1289	163.37
Pescuit și piscicultura	-	342	317	417	470	137.43
Industrie	614	756	841	958	1231	200.49
Industria extractivă	902	1355	1413	1554	2561	283.92
Industria prelucrătoare	571	693	788	904	1130	197.90
Energie electrică și termică, gaze și apă	855	979	1105	1449	1893	221.40
Construcții	484	599	655	901	959	198.14
Comerț	325	407	478	621	725	223.08
Hoteluri și restaurante	393	393	445	493	680	173.03
Transport și depozitare	761	780	896	1061	1350	177.40
Posta și telecomunicații	848	793	755	1007	1209	142.57
Intermedieri financiare	1280	1655	1544	1832	2174	169.84
Tranzacții imobiliare și alte servicii	573	579	652	784	1014	176.96
Administrație publică și apărare	657	888	1228	1634	1919	292.09
Învățământ	697	889	957	1055	1320	189.38
Sănătate și asistență socială	489	629	789	947	1319	269.73
Celelalte activități ale economiei naționale	394	381	497	520	693	175.89

Sursa – Institutul Național de Statistică, Baza Tempo

Datele cu privire la evoluția câștigului salarial nominal mediu net lunar evidențiază o creștere totală de 104,11% pentru anul 2008 raportat la 2004. Comparativ cu nivelul național pentru aceeași perioadă această valoare este mai mică cu aproximativ 200 Ron.

Situația pe activități ale economiei naționale în perioada 2004-2008 creșteri ale indicatorului pentru toate activitățile economice. Cele mai importante creșteri salariale la nivelul anului 2008 în comparație cu 2004 au loc în industria extractivă +183,92%, în administrație publică și apărare +192,09%, în sănătate și asistență socială +169,73%, în comerț 123,08%, în Energie electrică și termică, gaze și apă + 121,40%.

Cele mai mari salarii nete în județul Olt în anul 2009 se câștigau în industria extractivă (2561) și în serviciile de intermedieri financiare (2174).

Cele mai mici salarii nete se înregistrează în activitățile de pescuit și piscicultură (470) și în activitățile din hoteluri și restaurante (680).

4. Structura activităților

Introducere în geografia muncii

Județul Olt a fost mult timp unul dintre județele „rezervor” demografic pentru alte județe ale țării și capitală. Această calitate s-a bazat întotdeauna pe o demografie plină de vitalitate, în care natalitatea juca principalul rol. După 1990, și județul Olt a început să se plieze noilor tendințe demografice. Rata natalității nu mai înregistrează valorile de altădată și mișcarea migratorie este tot mai prezentă. Chiar dacă, spre deosebire de alte județe din afara Olteniei, județul Olt are totuși un sold natural pozitiv, deja se creează o dihotomie între mediul urban și mediul rural. În cazul mediului rural se manifestă tot mai acut fenomenul de îmbătrânire demografică a populației. Pentru forța de muncă, acest fenomen este îngrijorător prin prisma imposibilității de reînprospătare a forței de muncă și a asigurării pensiilor pentru noile generații care vor ajunge la vârsta de pensionare.

Probleme și disfuncționalități

- Îmbătrânirea demografică a populației din mediul rural are repercusiuni negative și asupra potențialului forței de muncă, agravată și de tendințele migrației, manifestate în contextul unei anumite repulsivități economico-teritoriale;
- Slaba utilizare a forței de muncă față de potențialul acesteia și de potențialul economic al județului;
- Prezența locurilor de muncă subzistențiale în cea mai mare parte a mediului rural datorită tipului de agricultură practică: agricultură de subzistență;
- Diminuarea ponderii sectorului industrial fără ca populația să se reorienteze spre sectorul terțiar. O parte din această populație disponibilizată din sectorul secundar s-a îndreptat spre sectorul primar, sporind în mod inevitabil, caracterul subzistențial al agriculturii și fragmentarea exploatațiilor agricole.

Diagnostic prospectiv

- Menținerea unei demografii în ritmul actual, în care pragul de înlocuire a generațiilor (2,1 copii la o femeie) este departe de a fi atins produce o „aglomerare” a populației inactive (pensionari, în special) și o diminuare a efectivelor de populație activă cu riscul de a se agrava acest raport defavorabil dacă nu se redresează rata natalității, astfel încât grupele de vârstă tinere (0-14 ani) să fie egale numeric, cel puțin cu grupele de vârste care ies la pensie (50-64 ani).
- Migrațiile externe accentuează pierderile de forță de muncă tânără, agravând potențialul forței de muncă și limitând posibilitățile de dezvoltare economică. Realizarea unor investiții prin care să se fixeze această categorie de populație ar reduce în mod corespunzător orientarea spre exteriorul țării a populației tinere. Un rol important, în acest sens, poate reveni și educației antreprenoriale a populației tinere.
- Slaba diversificare funcțională a așezărilor din mediul rural și dominanța netă a sectorului primar prin prisma utilizării forței de muncă poate condamna județul Botoșani la subdezvoltare și la lipsa de atractivitate pentru investitori prin eticheta întreținută de județ sărac. Chiar și comunele din jurul orașelor își păstrează aceste ponderi ridicate ale populației active din sectorul primar. Soluția ar fi încurajarea înființării unor IMM-uri sau atragerea de investiții prin acordarea de facilități (inclusiv fiscale).
- Pondere mică a populației active din sectorul terțiar este agravată de slab dezvoltarea așa zisului terțiar superior (cercetare-dezvoltare, informatică). Extinderea bazei de servicii și în mediul rural și orientarea materiei cenușii spre activitățile de cercetare dezvoltare. Fără aceste acțiuni, sectorul terțiar riscă să fie unul puțin durabil, chiar volatil. Municipiul Botoșani este singurul care tinde în prezent spre o dublare a ponderii populației care lucrează în terțiar însă majoritatea acesteia este în terțiarul inferior.
- Ratele mici de activitate și, mai ales, de ocupare în mare parte din comunele județului

denotă și un nivel de trai scăzut chiar dacă există o pondere prezentă a sectorului informațional. Menținerea acestor rate mici anulează posibilitatea de a progresa din punct de vedere economic și de creștere a nivelului de trai.

- Fenomenul șomajului nu s-a manifestat acut până la începutul crizei economice datorită debușeului spre străinătate a celei mai mari părți din forța de muncă disponibilizată din economia județului. Organizarea frecventă a unor cursuri de reorientare profesională, a unor incubatoare de afaceri, asigurarea de consultanță celor care doresc să deschidă o afacere, orientarea spre investirea capitalului celor care l-au acumulat prin munca în străinătate constituie doar câteva acțiuni ca ar putea menține șomajul la valori acceptabile și ar frâna exodul forței de muncă. Cele mai critice rate ale șomajului le au orașele. Închiderea sau reducerea activităților întreprinderilor industriale nu au fost urmate consecutiv de apariția unor noi întreprinderi, care să absoarbă forța de muncă excedentară.
- Potențialul forței de muncă are tendința de a fi afectat prin reducerea efectivelor de populație tânără în urma comportamentului demografic cu tendință denatalistă. Indicii de înlocuire a forței de muncă evidențiază aceste probleme. Comunele care au fost furnizoare de migranți suferă cel mai mult în acest sens.

Activitățile economice

Activitățile economice ale județului Olt se remarcă printr-o evoluție contrastantă în ultimii ani. Schimbările survenite după 1990 au afectat profund teritoriul județean, trecerea de la sistemul economic comunist centralizat la cel capitalist realizându-se greoi și cu dificultăți. Județul s-a adaptat cu întârziere la schimbările survenite, distanța față de capitală, dar și față de centrele urbane importante ale țării făcându-se simțită. Atractivitatea, productivitatea și rentabilitatea județului au avut de suferit.

Putem remarca, totuși, traiectorii diferite pentru fiecare sector de activitate. De la degradarea fondului funciar și declinul agriculturii la dezvoltarea (timidă, dar susținută) a serviciilor bancare și de asigurări. Declinul anumitor sectoare s-a făcut rapid, perioada de tranziție reușind să spulbere multe dintre oportunitățile, și-așa foarte scăzute, ale județului în schimb ce progresul altora s-a realizat încet, mult sub media altor județe.

Perspectivile dezvoltării economice județene depind la momentul actual de o serie de probleme și neajunsuri ce trebuie rezolvate de urgență.

4.1 Agricultură, silvicultură

Fondul funciar

La fel ca și în celelalte județe din România, fondul funciar al județului Olt a cunoscut schimbări profunde în perioada post-comunistă, marcată de Legea din 1991, schimbarea proprietarilor, fragmentarea terenurilor agricole, lipsa strategiei pe termen lung și neadaptarea practicilor la condițiile fizico-geografice existente.

Evoluția suprafeței fondului funciar după modul de folosință

Categorია de folosință	UM %	Județul Olt	
		2000	2009
Total	ha	549828	549828
	%	100,00	100,00
Agricol	ha	440016	434808
	%	80,03	79,08
Păduri și altă vegetație forestieră	ha	58301	59902
	%	10,60	10,89
Ape și bălți	ha	17891	18390
	%	3,25	3,34
Construcții	ha	19191	19875
	%	3,49	3,61
Căi de comunicație și căi ferate	ha	9935	11209
	%	1,81	2,04

Terenuri degradate și neproductive	ha	4494	5644
	%	0,82	1,03

Sursa : prelucrare după INS, Baza de date „Tempo On-Line”, 2011

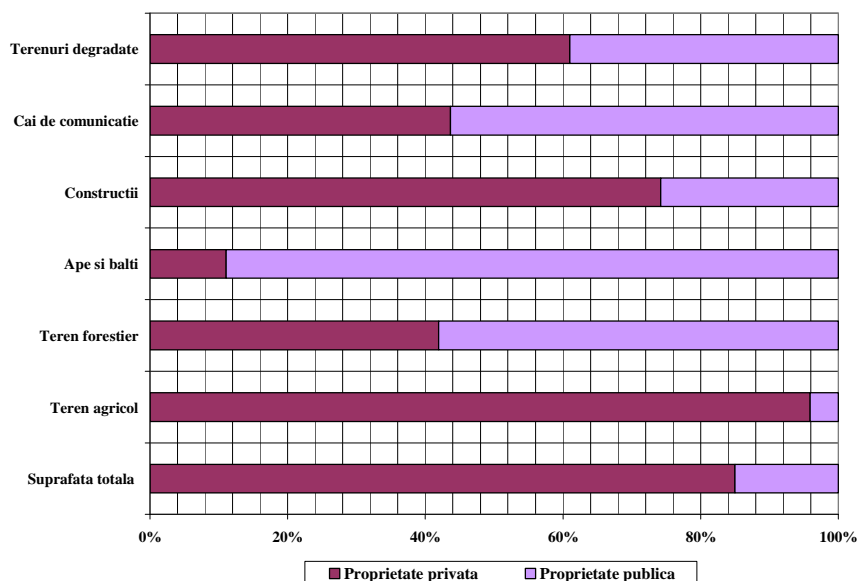
Județul Olt deține o structură a fondului funciar favorabilă dezvoltării preponderente a sectorului agricol, datorită ponderii ridicate a terenurilor agricole, care la sfârșitul anului 2009, însumau 79,08% din suprafața totală a județului. Acest tip de resursă funciară se situează peste media națională (61,60%) .

Terenurile forestiere ocupă 10,89% din suprafața totală (59902 hectare) fiind situate mult sub media națională (28,33%). Ponderea suprafeței ocupată de ape și bălți a fost la sfârșitul anului 2009 de 3,34%, ponderea apropiată de media înregistrată la nivel național (3,50).

În perioada 2000 – 2009, structura fondului funciar nu a înregistrat schimbări semnificative: se poate remarca o ușoară scădere a suprafețelor ocupate de categoria agricol (0,01%), însoțită de o creștere a suprafețelor ocupate de terenurile forestiere (1,02%) și de cele ocupate de ape și bălți (1,02%).

Prin reforma funciară, inițiată la începutul anilor nouăzeci și finalizată după anul 2000, problematica fondului funciar a primit noi valențe: astfel, majoritatea categoriilor fondului funciar au fost privatizate într-o proporție considerabilă: 84,98% din suprafața județului.

Structura fondului funciar pe forme de proprietate, în anul 2009

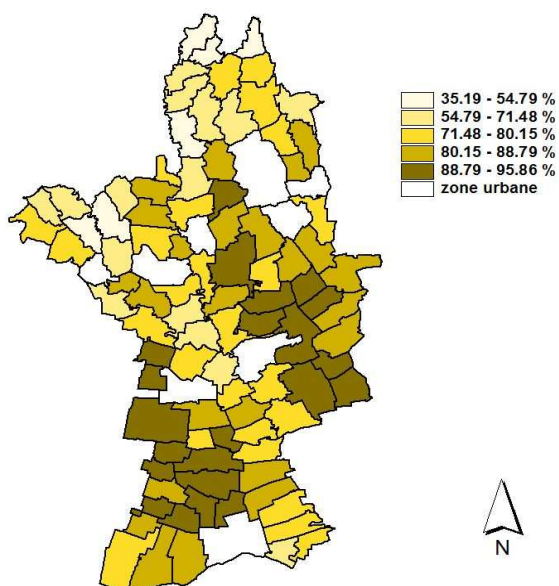

Sursa : prelucrare după INS, Baza de date „Tempo On-Line”, 2011

La sfârșitul anului 2009 ponderea sectorului privat era dominantă în cazul terenurilor agricole (95,91%), a terenurilor degradate și a construcțiilor; în cazul celorlalte categorii de folosință proprietatea publică predomină: apele și bălțile aparțineau într-o proporție de 88,94% sectorului public în timp ce pădurile în proporție de 58,07%.

Analiza componentelor fondului funciar prezintă importanță deoarece acesta exercită un rol considerabil în dezvoltarea economiei rurale, fiind unul din cele mai importante mijloace de producție.

Distribuția comunelor după ponderea suprafeței agricole în suprafața totală

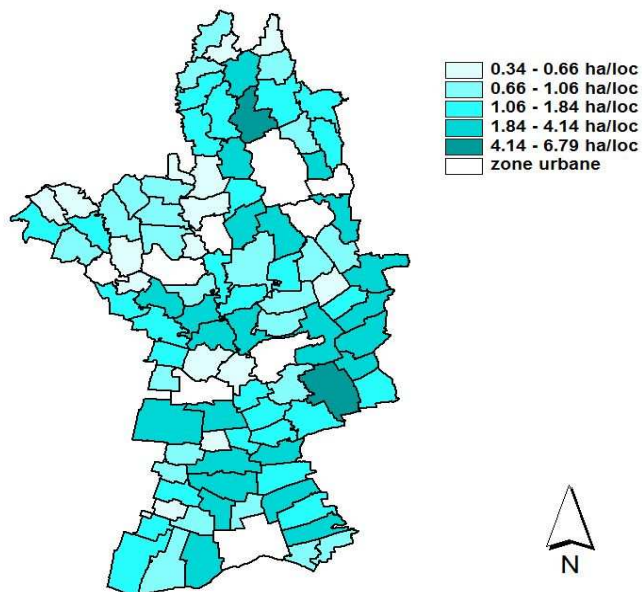

Sursa: prelucrare după INS, Baza de date pe localități, 2008

Densitatea agricolă

Dacă analizăm densitatea agricolă constatăm că există valori reduse ale presiunii populației rurale asupra spațiului agricol: valorile au un interval de fluctuație moderat: de la 0,34 hectare agricol/locuitor în comuna Slătioara până la maxim 6,79 hectare agricol/locuitor în comuna Radomirești.

Densitatea agricolă a spațiului rural

Sursa: prelucrare după INS, Baza de date pe localități, 2008

Modalitatea de distribuire a valorilor acestui indicator este definită de procesele funciare care au avut loc și de structurile socioocupaționale care au avut evoluții specifice.

Probleme și disfuncționalități

Dispoziția neuniformă a formelor de relief în județ se manifestă printr-o producție diversificată (cereale, plante tehnice, legume, etc.). Acest tip de producție trădează totuși și o pondere ridicată a agriculturii de subzistență, dominată de micii agricultori preocupați mai degrabă de asigurarea necesarului prin diversitate decât de productivitate și specializare. Se remarcă totuși o anumită

preponderență a anumitor culturi, datorită condițiilor climatice și morfologice favorabile (porumb, fasole, legume, în special usturoiul), fapt ce poate constitui o premisă pentru eventuală specializare agricolă a județului, în contextul adoptării unei Politici Agricole Comune. Această specializare nu poate fi realizată cu o fragmentare mare a exploatațiilor agricole și în lipsa a cel puțin unei asocieri între producătorii agricoli.

Structura utilizării terenurilor corespunde în parte formelor de relief predominante, însă se constată un abandon aproape total al lucrărilor de amenajare și ameliorare funciară, în condițiile în care terenurile agricole necesită cu acuitate astfel de lucrări. Sectorul de creștere a animalelor este recomandabil să capete o importanță mai mare, având în vedere suprafețele potențiale cu pășuni și fânețe și culturile de plante furajere. Concluzia este că în raport cu posibilitățile oferite de condițiile naturale, sectorul zootehnic se mai poate extinde, atât în comunele din imediata vecinătate a orașelor

Problema județului Olt din punct de vedere funciar este dată tocmai de *ponderea mare a terenului agricol și subutilizarea acestuia*, aproape similar cu ceea ce se întâmplă în domeniul forței de muncă. O împădurire a unei suprafețe mai mare decât cea actuală ar determina o diminuare a ponderii terenului agricol, dar acesta ar câștiga în calitate și protecție din partea cordoanelor forestiere astfel obținute, terenurile agricole ar deveni mult mai stabile și poate s-ar schimba și optica utilizării mult mai eficiente a fondului funciar printr-un mod de organizare superior, prin utilizarea unor agrotehnici specifice și indicate în funcție de tipul de sol, de nota de bonitare maximă a unei culturi pentru terenul respectiv etc.

Perspectivă și priorități de intervenție

- Un obiectiv strategic deosebit de important, pe termen scurt, este reducerea fragmentării suprafeței agricole și atragerea investitorilor din domeniul agricol, capabili să introducă agrotehnica de vârf, să producă la standarde conforme și să realizeze baza de materii prime pentru industria ușoară (alimentară, textile și pielărie, confecții și tricotaje).
- În urma analizei se constată de asemenea importanța reintroducerii terenurilor degradate în circuitul agricol. Livezile, a căror suprafață este în continuă scădere pot reduce efectul alunecărilor de teren din partea vestică, preponderent colinară a județului.
- Altă specificitate a județului Olt este suprafața importantă cu luciu de apă, ceea ce poate asigura o producție piscicolă mare, în special prin practicarea acvaculturii. La ora actuală, sunt încercări incipiente, dar investițiile mici mențin acest sector piscicol pe o linie de plutire fără rezultate notabile. Privatizarea nu a adus investitori strategici, care să aplice planuri de management coerente pe termen lung și mediu. Majoritatea vizează profitul imediat și cu investiții minime.

Îmbunătățiri funciare

Îmbunătățirile funciare ale unui teritoriu reprezintă un semn de sănătate al agriculturii și arată în ce măsură practicile agricole țin pasul cu progresul tehnologic. Totodată, îmbunătățirile funciare demonstrează puterea economică a actorilor implicați, capabili sau incapabili să administreze de o manieră eficientă fondul funciar. Nu în ultimul rând, aceste îmbunătățiri sunt un indicator al atenției acordate mediului și protecției acestuia.

Lucrările de îmbunătățiri funciare desfășurate înainte de 1990 sunt într-o fază accentuată de degradare, modernizarea ori înlocuirea acestora fiind obligatorie. Amenajările hidrotehnice sunt foarte vechi și prezintă numeroase riscuri pentru populație dar și pentru terenurile arabile. Legea fondului funciar din 1991 a permis proprietarilor să-și gestioneze propriile terenuri agricole, însă intoleranța sau capacitatea financiară redusă a acestora a dus la sistarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare. Eroziunea solului s-a accentuat, alunecările de teren au afectat tot mai multe suprafețe agricole, iar calitatea solurilor s-a redus simțitor. Fondurile locale limitate, dublate de o capacitate instituțională redusă au amplificat efectele negative.

Irigațiile, care în mod normal ar trebui să deservească întreg teritoriul județean nu acoperă decât o suprafață redusă. Irigațiile și drenările s-au realizat de cele mai multe ori necontrolat, determinând salinizarea ori alcalinizarea terenurilor agricole.

Perspective și priorități de intervenție

- Probabilitatea inundațiilor va crește, cu precădere în perioada estivală când riscul fenomenelor extreme este mai ridicat.
- Eroziunea accentuată a terenurilor va determina o scădere a producției agricole cu efecte asupra veniturilor populației agricole și o diminuare a șanselor de relansare a agriculturii pe baze noi, moderne.
- Suprafețele agricole din zonele colinare vor suferi de pe urma alunecărilor de teren (lipsa măsurilor de protecție a versanților și chiar anularea acestor măsuri prin defrișare contribuie din plin la mărirea incidenței alunecărilor de teren) a căror intensitate se va amplifica de la an la an.
- Acestui impact predominant agricol i se adaugă riscuri suplimentare precum depozitățile de deșeuri și reziduuri organice, poluarea prin hidrocarburi, poluare indirectă - preluarea poluanților din aer sau apă - halde de steril, depozite de deșeuri, cărămidării, balastiere la Agenția pentru Protecția Mediului, care exploatează în special pentru reabilitarea calității drumurilor județene și comunale), care amplifică presiunea antropică exercitată asupra solului.
- Este obligatorie impunerea unor măsuri de reducere a degradării calitative ori cantitative a solurilor. Programul de Reducere a Poluării cu Nutrienți poate constitui o bună oportunitate pentru reducerea presiunii chimice a solului însă aplicarea acestuia depinde în mare măsură de aparatul birocratic extrem de complicat și de conștientizarea populației sau chiar educarea acesteia în acest sens.
- Având în vedere că activitățile agricole sunt majoritare economic se impune adoptarea de urgență a câtorva măsuri esențiale în domeniul îmbunătățirilor funciare: reluarea lucrărilor de desecare pentru recuperarea terenurilor cu exces de umiditate, modernizarea rețelelor de irigații și adaptarea acestora la nevoile actuale ale agriculturii botoșănene, înțelenirea terenurilor afectate de eroziunea solului ori de alunecări de teren, reintroducerea livezilor în partea deluroasă a județului.
- Una din prioritățile pe termen mediu și scurt este accesarea fondurilor nerambursabile post-aderare de la Uniunea Europeană prin diverse programe (FEADR – Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală) ori a programelor naționale (PNDR – Programul Național pentru Dezvoltare Rurală, Fondul Național de Mediu). Aceste fonduri vor permite reducerea decalajului agrotehnic existent dar și realizarea îmbunătățirilor funciare necesare.

Cultura plantelor

Prin suprafața afectată și cantitatea de forță de muncă utilizată, cultura plantelor constituie cea mai importantă activitate din județul Olt. Este mai mult decât evident că această activitate nu se practică într-un mod modern decât pe suprafețe mici, în majoritatea ei fiind afectată de: utilizarea de semințe neselectionate, sistem de cultură predominant extensiv, forță de muncă puternic subutilizată și îmbătrânită, grad redus de mecanizare agricolă care „justifică” subutilizarea forței de muncă, lipsa unei integrări a producției pe orizontală și verticală prin lipsa mecanismelor organizatorice care să producă specializare și tradiție în cultura plantelor agricole, în comercializarea acestora și valorificarea prin industrializare iar în final distribuția și comercializarea. Mai multe verigi din acest lanț lipsesc sau sunt dispartate fără a exista măcar intenții serioase în acest sens prin care să se generalizeze acest tip de organizare. Dacă în sectorul de valorificare a creșterii animalelor sunt câteva exemple serioase dar insuficiente, în cultura plantelor aceste exemple sunt ca și inexistente. *Cultura plantelor* ar trebui să fie mai bine structurată. Aceasta trebuie să se coreleze pe de o parte cu sectorul zootehnic prin asigurarea furajelor necesare animalelor și pe de altă parte cu industria alimentară prin furnizarea materiei prime necesare procesării și obținerii produselor alimentare. Majoritatea acestor acțiuni trebuie să se construiască cu ajutorul contractelor ferme încheiate cu micii producători agricoli, organizați în cooperative după modelul elvețian. Micii producători agricoli trebuie conștientizați și consiliați asupra superiorității modului de organizare

cooperatist evețian astfel încât să-l poată adopta și să producă schimbarea modului de a face agricultură, depășind subzistențialitatea cvasirăspândită pe teritoriul județului Botoșani.

Probleme și disfuncționalități

- Cultura plantelor la nivel de subzistență, ceea ce conferă un nivel foarte scăzut al veniturilor și șanse mici de dezvoltare a agriculturii prin autofinanțare;
- Lipsa unui cadru organizat pentru desfacerea produselor agricole, piețele fiind monopolizate de cele mai multe ori de altcineva decât producătorii agricoli;
- Slaba informare în legătură cu posibilitatea practicării unei agriculturi ecologice, mai valorizante din punctul de vedere al veniturilor obținute și cu piață de desfacere asigurată la nivel european;
- Gradul mare de fragmentare a exploatațiilor agricole și suprafețele mici ale acestora;
- Mecanizarea slabă și axarea pe utilizarea animalelor de tracțiune în efectuarea principalelor munci agricole (arat, semănat, prășit, recoltat, transport etc.);
- Nerespectarea agrotehnicilor prin practici cum ar fi aratul și semănatul în lungul pantelor în loc de efectuarea acestora paralel cu curbele de nivel;
- Pierderi de suprafețe agricole din lipsa unor agrotehnici adecvate și pericolul extinderii proceselor geomorfologice actuale pe terenurile în pantă datorită defrișărilor, distrugerii livezilor, a viilor etc. Acestea asigurau stabilitatea terenurilor în pantă datorită rădăcinilor profunde;
- Lipsa de control asupra utilizării adecvate a terenurilor și neluarea în considerare a sfaturilor specialiștilor (inginerilor agronomi);
- Neîncrederea cronică în sistemul cooperatist după experiența cooperativelor agricole de producție de dinainte de 1989
- Cultura majoritară a porumbului, o plantă agricolă subzistențială și cu șanse mici de valorificare pe piața locală sau regională la prețuri competitive atât timp cât fiecare agricultor are porumb cultivat;
- Diminuarea considerabilă a suprafețelor cultivate cu grâu după 1990 datorită suprastocurilor și lipsei unui sistem de contractare prin care să fie valorificată această producție;
- Deschiderea destul de timidă spre culturi cu „valoare adăugată mare” datorită slabei dezvoltări a spiritului antreprenorial printre agricultori dar și suprafețelor mici exploatate, care fac imposibilă valorificarea eficientă a producției fie en gros, fie en détail;
- Slaba cunoaștere a pieței agricole și a necesităților acesteia, prezența unor buletine agricole fiind mai mult decât necesară;

Diagnostic prospectiv

Mentținerea unei agriculturi de subzistență pe fondul îmbătrânirii demografice a populației rurale, în paralel cu lipsa de perspective privind mecanizarea agriculturii va determina creșterea suprafeței agricole neutilizate (pârloagă), agravând problemele agricole ale mediului rural. Sunt necesare și alte acțiuni incitative pe lângă renta funciară, prin care bătrânii sau agricultorii aflați în imposibilitatea de a mai lucra terenul să-l asocieze împreună cu alte suprafețe agricole astfel încât cultura plantelor să se poată face pe suprafețe mari, cu randamente corespunzătoare și cu creșterea nivelului de trai al populației rurale.

Silvicultura

În domeniul silviculturii, ultima decadă a produs schimbări însemnate, prin retrocedarea în proprietate privată a unor suprafețe silvice și prin accentuarea dezechilibrului între tăieri și împăduriri (tăieri în suprafață mai mare decât împăduririle), care au condus la probleme de mediu. Un rol important prin prisma menținerii unor echilibre ecologice se va acorda pădurilor deoarece există tendința sezonieră de a distruge această pădure.

În anul 2009 cu o suprafață de 53600 hectare, pădurile și terenurile forestiere ocupau aproximativ 9,75% din suprafața totală a județului (Tabelul 4). Datorită poziționării geografice, din punct de vedere al compoziției predomină pădurile de foioase (99,60%).

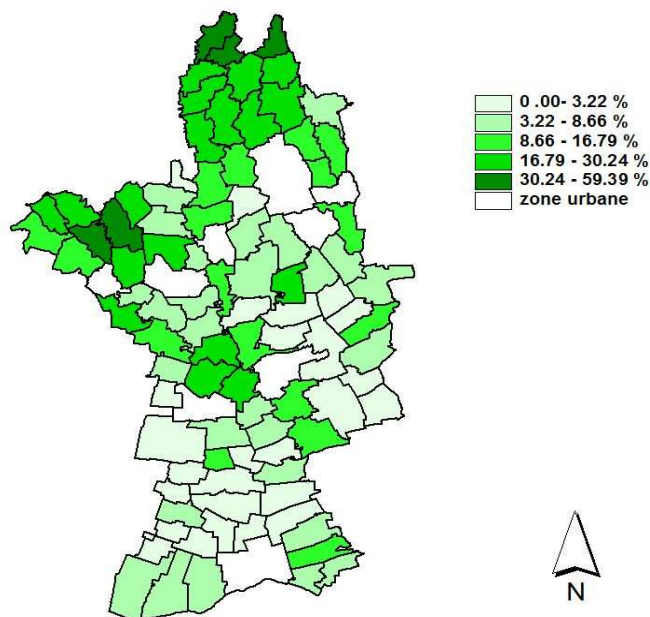
Evoluția suprafeței fondului forestier, pe categorii de terenuri și specii de păduri

Categoriile de terenuri	Județul Olt	
	2000	2009
Total terenuri forestiere (ha)	52100	53600
Suprafața pădurilor (ha)	49900	49700
- pondere (%)	95,78	92,72
Rășinoase	200	200
- pondere(%)	0,40	0,40
Foioase (ha)	49700	49500
- pondere (%)	99,60	99,60
Alte terenuri (ha)	2200	3900
- pondere (%)	4,22	7,28

Sursa : prelucrare după INS, Baza de date „Tempo On-Line”, 2011

După forma de proprietate, suprafața fondului forestier se află, încă, într-o proporție importantă (58,07%) în proprietate publică.

Distribuția comunelor după ponderea suprafeței ocupate de păduri

Sursa: UrbanProiect, Plan de amenajare a teritoriului național, secțiunea a VIII-a, 2006

Gestionarea pădurilor impune probleme legate de insuficienta conștientizare și instruire a proprietarilor persoane fizice privind gestionarea durabilă a fondului forestier. Sunt necesare programe de pregătire a proprietarilor în acest sens, precum și educarea și conștientizarea populației, în general, privind protecția pădurilor. Se va evita în acest fel supraexploatarea resurselor naturale cauzată de nivelul de trai scăzut al populației din zonele limitrofe fondului

forestier și diminuarea tăierilor ilegale. Este necesară în acest sens clarificarea situației compensațiilor financiare la care au dreptul proprietarii de păduri din siturile Natura 2000. Există numeroase suprafețe de teren, de obicei aflate în pantă, care sunt afectate de alunecări de teren sau de alte procese geomorfologice actuale. Acestea nu au la ora actuală nici o utilizare. Singura soluție viabilă ar fi realizarea de împăduriri cu specii de arbori care să fixeze terenul. Aceste împăduriri ar reprezenta și o soluție economică (aprovizionarea cu lemne de foc a comunităților locale printr-o exploatare rațională a pădurii nou formate).

Extinderea unor utilizări ale terenului concurente, adiacente pădurilor reprezintă un factor deosebit de risc al diminuării suprafeței împădurite. Această situație este întâlnită frecvent în zonele urbanizate.

În ceea ce privește volumul de lemn recoltat, în perioada 2000-2009, acesta a scăzut cu 35,53%, de la 101,60 la 65,50 mii mc. La nivelul structurii pe specii, volumul de lemn recoltat la categoriile stejar, diverse specii moi și diverse specii tari a scăzut.

Volumul de lemn recoltat pe specii

Total	UM %	Județul Olt	
		2000	2009
	mii m.c.	101,60	65,50
Rășinoase	mii m.c.	0	0
	%	0	0
Stejar	mii m.c.	47,70	32,60
	%	46,95	49,77
Fag	mii m.c.	0,10	0,60
	%	0,10	0,92
Diverse specii tari	mii m.c.	23,50	11,70
	%	23,13	17,86
Diverse specii moi	mii m.c.	30,30	20,60
	%	29,82	31,45

Sursa : prelucrare după INS, Baza de date „Tempo On-Line”, 2011

În ultimii ani, starea de sănătate a pădurilor s-a înrăutățit, atât datorită condițiilor naturale neprielnice cât și lipsei de preocupare în igienizarea pădurilor, nerealizării în timp util a lucrărilor de îngrijire a arboretelor etc. Ca și în celelalte județe și în județul Olt ritmul împăduririlor a scăzut având consecințe negative asupra posibilităților de dezvoltare economică viitoare a spațiilor rurale. Astfel, în anul 2009, a fost împădurită o suprafață totală de numai 158 ha. Evaluarea resurselor forestiere trebuie să ia în considerare și așa numitele „produse accesorii ale pădurii”. Această denumire se referă la natura produselor și la volumul acestora, care în raport cu lemnul reprezintă o cantitate și o valoare economică mai redusă. În categoria prezentată intră produse diverse cum ar fi: fructele de pădure și ciupercile comestibile, carnea animalelor, păsărilor și peștilor de pădure, produsele obținute din culturile agrosilvice etc.

Este necesară corelarea între planurile de dezvoltare și strategiile de conservare și protecție a zonelor naturale, astfel încât să se optimizeze utilizarea terenului și să se satisfacă atât necesitățile oamenilor cât și cele specifice zonelor naturale.

Este necesară demararea unui program județean de împădurire a suprafețelor cu risc geomorfologic în primul rând și apoi a unor terenuri neutilizabile agricol din apropierea localităților, știut fiind rolul recreativ al pădurii și valențele ei ecoturistice. Pădurea mai joacă și rol de adăpost pentru fauna cinegetică. Fructele de pădure și ciupercile constituie încă un atu important în favoarea unor împăduriri.

Probleme și disfuncționalități:

- Pondere ridicată a suprafețelor aflate în proprietatea persoanelor fizice;
- Insuficientă conștientizare și instruire a proprietarilor persoane fizice privind gestionarea durabilă a fondului forestier;
- Nivel scăzut de educație în rândul populației privind protecția pădurilor;
- Păduri afectate de turismul de sfârșit de săptămână;

- Tăieri ilegale;
- Extinderea unor utilizări ale terenului concurente, adiacente pădurilor.

Priorități:

- Realizarea de împăduriri pe terenuri agricole degradate și nevaloroase, zonele cu deficit sau fără păduri, în împrejurimile zonelor locuite, pe terenuri supuse la riscuri geomorfologice (alunecări de teren, eroziune etc.);
- Sensibilizarea cetățenilor, în special a proprietarilor de păduri, privind necesitatea protejării fondului forestier și a fondului cinegetic.

4.2 Industria și construcțiile

Activitățile **industriale** au o tradiție îndelungată în județul Olt și au fost determinate de planurile fostului regim comunist care militau pentru producerea în plan intern a tuturor bunurilor industriale sau de altă natură. Unele din acele structuri au rezistat și după 1990 dezvoltându-se în companii profitabile, moderne.

În prezent industria reprezintă activitatea economică cea mai performantă a județului Olt însumând o cifră de afaceri de 4600562533 în anul 2009. Valoarea acestui rezultat înseamnă o pondere de cca. 64% din totalul cifrei de afaceri județene. Industria constituie domeniu de activitate pentru 813 firme și atrage mai mult de jumătate din forța de muncă salariată (56,89%) de aici. Din cele 813 firme 74 sunt unități economice cu capital străin ceea ce reprezintă cca. 9% din totalul firmelor cu profil industrial.

Profitului net al activităților industriale în 2009 a fost de 96053974 Ron. Această sumă reprezintă soldul câștigurilor și pierderilor înregistrate de firme la sfârșit de an agregat pentru tot domeniul de activitate.

Un top al firmelor din industrie alcătuit după cifra de afaceri obținută în anul 2009 situează pe primele zece locuri următoarele întreprinderi: ALRO S.A, PIRELLI TYRES ROMÂNIA SRL, T.M.K. ARTROM SA, PRYSMIAN CABLURI SI SISTEME SA, ROMVAG SA, CORD ROMÂNIA SRL, ALTUR SA, ELECTROCARBON SA, VIMETCO EXTRUSION SRL, COMTECH CO SRL. Aceste firme își au obiectul de activitate în industria metalurgică, fabricarea produselor din cauciuc și mase plastice, fabricarea echipamentelor electrice, fabricarea autovehiculelor de transport rutier, a remorcilor și semiremorcilor, fabricarea materialului rulant, producția de tuburi, țevi și profile tubulare. Toate aceste firme sunt localizate în municipiul Slatina, cu excepția ROMVAG SA localizată în municipiul Caracal.

Pentru perioada următoare există perspective bune de dezvoltare a industrie în condițiile în care aceasta atrage cea mai mare parte din investiții la nivelul județului. Prin efectul de multiplicare a investițiilor industria poate obține pe o piață cu cerere elastică rezultate constant crescătoare.

Construcțiile

Construcțiile reprezintă 7,22% din cifra de afaceri a județului Olt la nivelul anului 2009 și atrage 9,75% din forța de muncă salariată din mediul privat. Există 802 firme cu activitate în domeniul construcțiilor incluzând aici toate tipurile de lucrări de construcții civile și industriale. Dintre acestea 264 nu înregistrează cifră de afaceri în perioada de analiză. Profitul net al domeniului construcții în anul 2009 a înregistrat un sold pozitiv de 15847220 ron.

Cele mai profitabile firme din domeniul construcțiilor sunt INESCOM INVEST SRL, IMOBILIARE CONSLOC SRL, S.C.A.D.T. SA, GRUP PRIMACONS SRL, ANTREPRIZA DE CONSTRUCȚII MONTAJ ALPHA GRUP SRL, CONSREP CONSTRUCT SRL, ADICOMIS SRL, MARCONF SRL, CAFMIN SRL, DELTA STAR SRL. Aceste firme „produc” 43,42% din cifra de afaceri din construcții a județului și ocupă 23,70% din total salariați în construcții. Firmele sunt localizate în municipiul Slatina, municipiul Caracal, orașul Balș și orașul Piatra-Olt.

4.3 Turismul

Turismul reprezintă un fenomen deosebit de complex sub aspect economic, geografic, social, sau chiar psihologic. Din păcate, în toate proiectele publice și legislative locale la nivelul Județului Olt (dar și în general, în România), se observă tendința de a-l considera doar “o listă de bunuri patrimoniale” sau “o sumă de modalități de petrecere a timpului liber”, adesea fiind confundat cu “recreerea”. În fapt, turismul cumulează:

- totalitatea deplasărilor persoanelor pe o perioadă de minim 24h în afara localității de reședință;
- suma activităților (voluntare, nelucrative) realizate de aceștia pe durata sejurului și infrastructurile care sprijină în mod direct aceste activități;
- produsele și serviciile comercializate care gravitează în jurul activităților și deplasărilor turistice;
- totalitatea relațiilor și practicilor spațiale generate de aceste deplasări și activități specifice.

O inventariere a diferențelor se dovedește necesară pentru a sublinia beneficiile **economice** ale turismului față de cele **sociale** a fenomenului recreativ:

Turismul de recreere

- dominat de sectorul **privat** (*inițiative spontane*) prin servicii și infrastructuri (structuri de cazare, restaurante, agenții de voiaj etc.)
- dominat de sectorul **public** (*programe instituționale*) la nivel de infrastructuri (parcuri, piscine, zone de agrement etc.)
- activitățile se propun mai ales **turiștilor** (externi zonei)
- activitățile sunt oferite mai ales **populației locale**
- câștigurile rezultate intră în visteria **promotorilor turistici**
- câștigurile rezultate intră în mare parte în visteria **publică**
- crește renumele, imaginea locuitorilor, produselor (capital zonal)
- crește renumele **promotorilor publici** (capital electoral)
- reprezintă un “**export**” de produse și servicii (**creștere**)
- banii locali sunt cheltuiți local (**conservare**)
- presupune **deplasări** pe distanțe și perioade considerabile
- simple **pendulări** pe durata unei zile

Unele amenajări urbane recreative sunt date exemplu de “măsuri de creștere a atractivității turistice”. În plus, strategiile, programele și planurile de dezvoltare actuale existente la nivelul județului nu reușesc să depășească stadiul de inventariere a resurselor turistice naturale și antropice (bunuri patrimoniale). Turismul nu reprezintă un inventar de monumente și biserici ci o rețea economic în care anumite amenajări, construcții, servicii și produse specifice pot fi legate într-un **sistem coerent**, funcțional și pot fi propuse spre comercializare consumatorilor din afara arealului de referință.

În același timp turismul trebuie să genereze mecanisme **durabile**, prin care o parte din venituri să contribuie la ameliorarea și perpetuarea circuitului de valori existent și a bunăstării locale. Lipsa acestor viziuni – **sistemică și durabilă** în planificarea și în investițiile publice în turism în

Probleme și disfuncționalități

Probleme majore întâlnite la nivelul județului Olt s-ar putea sintetiza astfel:

1. Actorii publici și decidenții din județ întâlnesc dificultăți majore în a înțelege mecanismele prin care turismul poate pune în circuit economic valorile locale. Turismul este încă văzut ca un element decorativ, impus chiar, alături ca o sumă de valori patrimoniale prezentate cu mândrie. Menținerea unei asemenea viziuni va face și în continuare ca fondurile destinate turismului să fie utilizate în scopuri recreative, sociale, locale și nu pentru atragerea de turiști (din afara județului) care să producă o “infuzie” de capitaluri.
2. Activitățile specific turistice existente se rezumă la chestiuni de bază, cum ar fi cazarea și restaurația sau la simpla vizitare a unor locuri simbolice. Lipsa diversității acestora cât și a unor infrastructuri moderne care să le sprijine determină o ședere foarte scurtă a turiștilor

în județ

3. Produsele turistice existente sunt disparate, neînchegate. Slaba valorizate și comercializare a lor perpetuează atât preconcepția idilică, patrimonială a turismului cât și lipsa unor beneficii importante.

4. Este salutară înființarea unui Centru de Informare Turistică județean.

6. Controlul calității în turism se rezumă în a da amenzi sau în a închide temporar anumite unități de turism. Necunoașterea avantajelor reale ale turismului face ca deresponsabilizarea să fie mai importantă decât sprijinirea inițiativelor în turism, prin formare, instituirea unor standarde ușor de atins, promovarea elementelor tipice, autentice, cu costuri moderate mai mult decât a celor moderne, uniformizante. Agențiile de turism locale nu sunt sprijinite să promoveze oferte locale, acestea având doar oferte externe, păguboase în general economiei.

8. Lipsa unei platforme informatice comune a tuturor mijloacelor de transport face ca deplasările în județ să fie defectuoase, ceea ce sprijină doar utilizatorii rețelelor care dețin un automobil personal. Automobilul creează de regulă “efecte de tunel” (teritoriile sunt tranzitate și nu “consumate”) și externalizează costurile călătoriei.

4.4 Servicii economice

Faptul că județul Olt prezintă numeroase deficiențe spațiale, economice și sociale în accesibilitatea și calitatea serviciilor prestate populației, o serie de obiective și de priorități pot fi formulate pentru a se ajunge la atenuarea disparităților teritoriale între mediile urbane și rurale, precum și între cele interurbane. Plecând de la obiectivul studiului de față și anume, diagnosticarea teritoriului județului Olt din perspectivele activităților economice și a forței de muncă antrenată în acestea, atenția a fost îndreptată către domeniile de activitate care contribuie cel mai mult la dezvoltarea economică și socială a județului.

Județul Olt dispune de o serie de elemente de favorabilitate pentru dezvoltarea serviciilor economice, acestea devenind unul din principalii vectori de dezvoltare teritorială a județului. În ansamblu, sectorul serviciilor are perspective bune de dezvoltare în județul Olt, remarcându-se o serie de posibile direcții spațiale de dezvoltare prin diversificarea, amplificarea serviciilor economice, totodată evidențiindu-se și unele tendințe de stagnare și/sau regres. Menținerea și, probabil, accentuarea tendinței de concentrare a agenților economici din domeniul serviciilor în municipiul Slatina și în centrele urbane mici nu permite, decât în mică măsură, populației rurale de a se putea integra profesional în acest sector.

Comerțul

Comerțul este una dintre cele mai timpurii ramuri economice din județul Olt. Activitățile de schimb au contribuit la prosperitatea locuitorilor acestor zone de secole,

La nivel național, după o evoluție oscilantă în deceniul '90, tendințele ramurilor terțiare se stabilizează, semn că reorganizarea structurală se apropie de final. Sub aspect cantitativ, comerțul județului Olt cunoaște o evoluție ascendentă (din punct de vedere al câștigului salarial nominal net lunar, precum și al numărului de unități locative active din comerț), similară cu situația la nivel național. Această situație este favorizată de poziția la frontiera de sud-vest a țării. Sub aspect structural însă, sistemul comercial urban din România se modifică radical și rapid din 2002, odată cu sosirea supermarketurilor și a hipermarketurilor.

Probleme și disfuncționalități

- Firmele cu peste 50 de angajați își au sediul doar în zonele urbane ale județului, ignorându-se potențialul forței de muncă din spațiile rurale;
- Insuficienta diversificare a serviciilor prestate populației;
- Complexele comerciale existente sunt de mici dimensiuni, nu promovează branduri recunoscute, predominând produsele de calitate destul de scăzută, iar variantele de petrecere a timpului liber oferite sunt reduse;

- Concentrarea activităților comerciale în mediul urban;
 - Insuficienta valorificare a poziției la frontiera sud-vestică a țării în scopul dezvoltării comerțului.
- Actualele disfuncționalități legate de existența de unități comerciale mici care au o capacitate redusă în a se finanța în condițiile acutizării crizei economice și financiare se conturează în special în zonele rurale, slab polarizate de centrele urbane și situate la distanță de axele de transport. În mediul urban, și în special în municipii, se simte necesitatea înființării de centre comerciale moderne, care să satisfacă noile cerințe ale consumatorilor locali și a căror atractivitate să depășească limitele județului. În general la nivelul întregului județ serviciile comerciale sunt destul de slab diversificate, situație care alături de serviciile reduse de consultanță de specialitate adresată agenților economici poate contribui la creșterea vulnerabilității în condițiile actualei crize economice.